

MINISTERI D'ECONOMIA I HISENDA

15984 *REIAL DECRET 1065/2007, de 27 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desplegament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs.* («BOE» 213, de 5-9-2007.)

La Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, en vigor des de l'1 de juliol de 2004, ha establert els principis i les normes jurídiques generals del sistema tributari espanyol, i en la disposició final novena ha habilitat el Govern a dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'aplicació de l'esmentada Llei. En ús d'aquesta habilitació general i de les habilitacions particulars que s'estableixen al llarg de tot l'articulat de la Llei, el Govern ha aprovat el Reial decret 2063/2004, de 15 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament general del règim sancionador tributari, el Reial decret 520/2005, de 13 de maig, pel qual s'aprova el Reglament general de desplegament de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, en matèria de revisió en via administrativa, i el Reial decret 939/2005, de 29 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament general de recaptació.

El desplegament executiu de la Llei requereix l'aprovació d'una altra norma reglamentària que completi el règim jurídic tributari, en particular, les normes comunes sobre els procediments tributaris i la regulació de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció, que conté el títol III de la Llei, dedicat a l'aplicació dels tributs. Però, a més, el Reglament té un objectiu més ampli consistent a codificar i sistematitzar les normes que contenen diversos reglaments fins ara vigents que es van dictar en desplegament, fonamentalment, de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària i de la Llei 1/1998, de 26 de febrer, de drets i garanties dels contribuents, totes dues derogades en l'actualitat.

Efectivament, en l'àmbit de la gestió tributària i a falta d'un reglament general de desplegament de les actuacions i procediments que es realitzaven a l'àrea funcional de gestió, s'han anat aprovant diverses i successives normes reglamentàries que regulaven de forma segmentada matèries tan diverses com el número d'identificació fiscal, mitjançant el Reial decret 338/1990, de 9 de març, pel qual es regula la composició i la forma d'utilització del número d'identificació fiscal, l'antecedent del qual per a les persones jurídiques va ser el codi d'identificació fiscal que regula el Decret 2423/1975, de 25 de setembre, pel qual es regula el Codi d'identificació de les persones jurídiques i entitats en general; la informació censal, regulada en l'actualitat pel Reial decret 1041/2003, d'1 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament pel qual es regulen determinats censos tributaris i es modifiquen altres normes relacionades amb la gestió de l'impost sobre activitats econòmiques; les obligacions d'informació de caràcter general exigides mitjançant declaracions periòdiques, entre les quals es pot destacar la relativa a operacions amb tercers persones, regulada en l'actualitat mitjançant el Reial decret 2027/1995, de 22 de desembre, pel qual es regula la declaració anual d'operacions amb tercers persones, les relatives a comptes en entitats de crèdit, i a operacions i actius financers, regulades en el Reial decret 2281/1998, de 23 d'octubre, pel qual es despleguen les disposicions aplicables a determinades obligacions de subministrament d'informació a l'Administració tributària i es modifica el Reglament de plans i fons de pensions, aprovat pel Reial decret 1307/1988, de 30 de setembre, i el

Reial decret 2027/1995, de 22 de desembre, pel qual es regula la declaració anual d'operacions amb tercers persones, recentment modificat per incorporar al dret intern les obligacions d'informació respecte de les operacions amb participacions preferents i la transposició al dret espanyol de les directives comunitàries en relació amb les rendes obtingudes per persones físiques residents en altres estats membres de la Unió Europea; el sistema de compte corrent en matèria tributària, regulada el Reial decret 1108/1999, de 25 de juny, pel qual es regula el sistema de compte corrent en matèria tributària; o la col·laboració social en la gestió dels tributs, regulada en Reial decret 1377/2002, de 20 de desembre, pel qual es desplega la col·laboració social en la gestió dels tributs per a la presentació telemàtica de declaracions, comunicacions i altres documents tributaris.

En l'àmbit d'inspecció, en canvi, sí que es va portar a terme el desplegament reglamentari de la Llei 230/1963 mitjançant el Reial decret 939/1986, de 25 d'abril, pel qual s'aprova el Reglament general de la inspecció dels tributs, que, encara que va suposar un desplegament un xic tardà de la Llei 230/1963 ha constituït, juntament amb la Llei, el marc jurídic de les actuacions i el procediment d'inspecció dels tributs, que concilia l'exercici eficaç de les funcions administratives i el conjunt de garanties dels obligats tributaris en el si del procediment inspector, i s'avança, en aquest sentit, a la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, perquè regulava un procediment administratiu especial, per raó de la matèria, però alhora incorporava la regulació dels drets i obligacions dels interessats.

Es tracta, per tant, d'un reglament extens malgrat no reproduir els preceptes legals llevat dels supòsits estrictament necessaris per a una comprensió millor de la regulació de la matèria.

A més de ser un reglament de l'Administració de l'Estat, la norma també és aplicable per les altres administracions tributàries autonòmiques i locals amb l'abast que preveu l'article 1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària. Per aquesta raó, s'evita en els seus preceptes atribuir competències a òrgans concrets a fi de facilitar l'organització i el funcionament de les diferents administracions tributàries mitjançant normes de rang inferior.

A més del reglament que s'aprova a l'article únic i el contingut del qual es descriu de forma succinta en els apartats següents, el Reial decret inclou dues disposicions addicionals, una disposició transitòria única, una disposició derogatòria única i tres disposicions finals.

La disposició addicional primera, per la qual es regulen els efectes de la falta de resolució en termini de determinats procediments tributaris, és necessària per la derogació expressa del Reial decret 803/1993, de 28 de maig, pel qual es modifiquen determinats procediments tributaris, un dels objectius dels quals era determinar els procediments tributaris en els quals els efectes de la falta de resolució expressa eren desestimatoris. La vigència de la disposició addicional cinquena de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, en la qual es reconeix l'especialitat de les actuacions administratives en matèria tributària, declara que en els procediments tributaris els terminis màxims per dictar resolucions, els efectes del seu incompliment, així com, si s'escau, els efectes de la falta de resolució han de ser, en tot cas, els que preveu la normativa tributària. Per això, l'article 104 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, ha regulat els terminis de resolució i els efectes de la falta de resolució expressa, per aplicar-los en els supòsits en què no estigui regulat expressament en la normativa reguladora del procediment. A més, l'esmentat article ordena que en qualsevol procediment d'aplicació dels tributs s'ha de regular el règim d'actes presumptes que

correspongui. És per aquesta raó per la qual s'inclouen en aquesta disposició addicional primera la relació de procediments tributaris la normativa reguladora dels quals no establia expressament el règim d'actes presumptes.

La disposició addicional segona té per objecte habilitar el ministre d'Economia i Hisenda per determinar la quantia del deute tributari per sota de la qual no s'han d'exigir garanties en els ajornaments i fraccionaments i, també, establir transitòriament l'import d'aquesta quantia, tant per al deute tributari com per als restants deutes de dret públic, mentre el ministre no faci ús de l'habilitació esmentada.

La disposició transitòria única té per objecte permetre que les obligacions d'informació de caràcter general que s'hagin de complir durant l'any 2008 s'exigeixin conforme a la normativa anterior i mantenir vigents els terminis de presentació de les esmentades declaracions informatives de caràcter general fins que no es modifiqui, si s'escau, la corresponent Ordre ministerial. Mitjançant la disposició derogatòria única es deroguen, de forma expressa, les normes reglamentàries que han regulat les diverses matèries, normes a què s'ha fet referència de forma no exhaustiva anteriorment i es deroguen de forma general totes les normes del mateix rang o inferior que s'oposin a la nova regulació reglamentària. A més d'aquesta derogació general, es deroguen de forma expressa alguns apartats de l'article 69 del recentment aprovat Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques, ja que les obligacions regulades en l'esmentada norma s'han incorporat a aquest Reglament.

Les tres disposicions finals tenen per objecte, la primera, modificar el Reglament general del règim sancionador tributari. La modificació de l'article 3.3 de l'esmentat Reglament pretén regular un altre supòsit en el qual s'ha de tenir en compte el criteri de qualificació i quantificació unitària de les sancions i, també, la forma de procedir en cas que els dos supòsits originin una sanció per un import a tornar. Per la seva banda, la modificació de l'article 25.1 i 3 del Reglament general del règim sancionador tributari pretén atribuir la competència per subscriure l'acord d'inici i la proposta de resolució del procediment sancionador derivats d'un procediment d'inspecció, bé al cap de l'equip o unitat o bé a un altre funcionari integrat a l'equip o unitat quan l'esmentat funcionari hagi subscrit les actes, en el cas de l'acord d'inici, o quan hagi instruït el procediment sancionador, en el cas de la proposta de resolució. Mitjançant la disposició final segona es modifica el Reglament general de recaptació per substituir la regulació que conté l'article 126 de l'esmentat reglament relativa al certificat expedat a instància dels contractistes i subcontractistes d'obres i serveis per una remissió a la regulació relativa al certificat d'estar al corrent de les obligacions tributàries regulada en el Reglament que s'aprova mitjançant el present Reial decret, ja que els requisits dels dos certificats són coincidents. La tercera disposició final estableix l'entrada en vigor del Reial decret.

Pel que fa al Reglament que s'aprova, aquest es divideix en cinc títols. El títol I regula, únicament, l'àmbit d'aplicació del Reglament. En primer lloc, defineix l'àmbit material en declarar que l'objecte del Reglament és regular l'aplicació dels tributs, és a dir, desplegar el títol III de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, però tot seguit inclou dues precisions, una que n'amplia i una altra que en restringeix l'àmbit d'aplicació. D'una banda, el Reglament també s'ha d'aplicar a la gestió recaptadora, el desplegament reglamentari de la qual el conté un Reglament especial però que ha de ser completat pel que disposa aquest Reglament, en particular, pel que fa al desplegament de les normes comunes sobre les actuacions i procediments tributaris que s'han d'aplicar, mentre no existeixi cap norma especial en el Reglament general de recaptació, a la gestió recaptadora en la seva totalitat i no només a la recaptació dels tributs. D'altra

banda, restringeix l'aplicació del Reglament en les actuacions i procediments que regula la normativa de cada tribut, amb el qual es dóna preferència a la norma especial sobre la norma general relativa a l'aplicació dels tributs.

En segon lloc, es reconeix l'aplicació del Reglament amb l'abast de l'article 1 de la Llei 58/2003, article que, d'una banda, esmenta fins a quatre números de l'article 149.1 de la Constitució de 1978, relatiu a les competències exclusives de l'Estat i, d'altra banda, reconeix les especialitats del Conveni i del Concert econòmic amb la Comunitat Foral de Navarra i en els territoris històrics del País Basc, respectivament.

En tercer lloc, es declara l'aplicació supletòria del Reglament al procediment sancionador en matèria tributària, però respectant el sistema de fonts aplicables al procediment sancionador en l'esmentada matèria.

II

El títol II està dedicat a les obligacions tributàries formals. En aquest sentit, ordena i sistematitza una pluralitat de normes reglamentàries fins ara vigents sobre aquesta matèria, generalitza les normes que sobre determinades obligacions s'inclouen en la regulació d'alguns tributs i que han de tenir un abast general i inclou la regulació de les obligacions formals que no tenien regulació reglamentària en la normativa anterior o que no tenen regulació reglamentària perquè són noves, i l'aplicació de les quals se sustenta en la norma legal que n'estableix l'obligació.

En primer lloc, es regulen els censos tributaris de manera que es reconeix la competència de cada Administració tributària per disposar dels seus propis censos i, alhora, s'estableix la informació mínima comuna que han de tenir tots els censos tributaris a fi d'aconseguir una informació censal consolidada. Es regulen a continuació els censos tributaris en l'àmbit de competències de l'Estat i, per fer-ho, s'incorpora amb lleugeres modificacions el contingut del Reial decret 1041/2003, d'1 d'agost, esmentat anteriorment. Respecte d'aquesta regulació, la modificació més destacable és la que afecta el contingut del cens d'obligats tributaris, per al qual s'amplien les dades mínimes que han de figurar en l'esmentat cens, tant per a les persones físiques com per a les persones jurídiques i altres entitats, si bé part d'aquesta nova informació no és tal, ja que formava part, almenys per a les persones jurídiques i altres entitats, del cens d'empresaris, professionals i retenidors.

En segon lloc, es regula la forma de complir l'obligació de comunicar el canvi de domicili fiscal, la novetat més important de la qual és la que es refereix a la forma en què han d'efectuar aquesta comunicació les persones físiques que no hagin de figurar en el cens d'empresaris, professionals i retenidors, ja que per als que sí que han de figurar en l'esmentat cens la forma de complir aquesta obligació estava regulada en les normes relatives a les declaracions d'alta, modificació i baixa en aquest cens.

En tercer lloc, s'inclouen les normes relatives al número d'identificació fiscal. A més de sistematitzar la normativa fins ara vigent, la cosa més significativa és la simplificació de les regles per a l'assignació d'un número d'identificació fiscal als menors d'edat i altres espanyols no obligats a tenir el document nacional d'identitat, així com per a les persones físiques estrangeres, i la norma preveu l'assignació d'ofici del número d'identificació fiscal en cas que sigui necessari per a les seves relacions de naturalesa tributària o amb transcendència tributària.

En quart lloc, es regulen les obligacions relatives als llibres registres de caràcter fiscal. D'aquesta forma, es dóna abast general a les normes que sobre aquesta matèria existien en les regulacions específiques d'alguns tributs, en particular, a l'impost sobre el valor afegit.

En cinquè lloc, es despleguen els articles 93, 94 i 95 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària,

relatius a les obligacions d'informació i el caràcter reservat de les dades tributàries. Pel que fa a les obligacions d'informació de caràcter general, s'incorporen al Reglament les normes relatives a la presentació de determinades declaracions informatives que fins ara estaven regulades en diversos reials decrets. En aquest sentit, s'incorpora la regulació de l'obligació d'informar sobre les operacions amb terceres persones, les obligacions d'informar sobre comptes, operacions i actius financers, l'obligació d'informar sobre la constitució, establiment o extinció d'entitats, l'obligació d'informar sobre les subvencions o indemnitzacions derivades de l'exercici d'activitats agrícoles, ramaderes o forestals i l'obligació d'informar sobre les aportacions a sistemes de previsió social. No s'incorporen, en canvi, obligacions d'informació que afecten de forma específica o particular un o diversos tributs com, per exemple, totes les obligacions d'informació relatives a retencions. Com a novetat, s'estableix l'obligació d'informar sobre operacions incloses en els llibres registre, l'obligació d'informar quant a préstecs i crèdits i l'obligació d'informar quant a valors, assegurances i rendes; aquestes dues últimes encara que són obligacions d'informació noves, s'inclouen, per la seva naturalesa, en la subsecció relativa a la informació sobre comptes, operacions i actius financers, subsecció en la qual, d'altra banda, s'han inclòs no només les regulades en el Reial decret 2281/1998, de 23 d'octubre, esmentat anteriorment, sinó també d'altres recollides en diferents normes. També s'amplia el contingut d'algunes obligacions d'informació ja existents com és la que afecta els actes o contractes intervinguts pels notaris, que anteriorment només es referia als actes o contractes relatius a drets reals sobre béns immobles, o la relativa a l'obligació d'informar sobre operacions financeres relacionades amb l'adquisició d'immobles, que anteriorment només es referia als préstecs amb garantia hipotecària i estava circumscrita a l'impost sobre la renda de les persones físiques.

Pel que fa als requeriments individualitzats per a l'obtenció d'informació, la cosa més significativa és la seva regulació, amb caràcter general, per a tots els procediments d'aplicació dels tributs, mentre que en l'anterior normativa es desplegaven de forma separada en els reglaments d'inspecció i de recaptació.

III

El títol III regula els principis i les disposicions generals de l'aplicació dels tributs, fet que constitueix el desplegament reglamentari dels capítols I i II del títol III de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

Per seguir l'estructura de la llei, el primer que es desplega és l'atribució de la competència territorial, en particular, la incidència que els canvis de domicili fiscal o els canvis d'adscripció produeixen en relació amb la competència dels òrgans administratius. Es regulen també en aquest primer capítol els drets i deures del personal al servei de l'Administració tributària i les facultats en les diferents actuacions i procediments.

El capítol II està dedicat a desplegar, en primer lloc, la informació i assistència, on s'inclouen les actuacions d'informació, les consultes tributàries escrites, la informació amb caràcter previ a l'adquisició o la transmissió de béns immobles, els certificats tributaris i les actuacions d'assistència. En segon lloc, desplega la col·laboració social en l'aplicació dels tributs i, finalment, la utilització de mitjans electrònics, informàtics i telemàtics en les actuacions i procediments tributaris.

El capítol III desplega les normes comunes sobre les actuacions i els procediments tributaris. El primer que es té en compte és el sistema de fonts que estableix l'article 97 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària; per això, en primer lloc es regulen les especialitats dels procediments administratius en matèria tributària

respecte de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i altres normes de desplegament de l'esmentada llei, que afecten les fases d'iniciació, tramitació i terminació. També s'hi inclou una secció per regular la intervenció dels obligats tributaris en les actuacions i procediments tributaris, per tal de recollir amb qui s'han de dur a terme les actuacions en els supòsits específics previstos només en l'àmbit tributari com són els que es refereixen a actuacions amb entitats sense personalitat jurídica o a les entitats que tributen en règim d'imputació de rendes, els que afecten la concurrència de diversos obligats tributaris en un mateix presupòsit d'una obligació, els que afecten els successors de persones físiques, jurídiques i altres entitats sense personalitat, i els que es refereixen a les actuacions relatives als no-residents. Així mateix, es regula en aquesta secció la representació tant legal com voluntària. Encara que es tracta del desplegament de normes substantives ubicades en el títol II de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, és necessari desplegar per reglament alguns aspectes procedimentals d'aquestes disposicions i, per raons d'ordenació sistemàtica, s'inclouen en el capítol dedicat a les normes comunes sobre actuacions i procediments tributaris. També s'hi inclou una última secció dedicada a regular alguns aspectes de les notificacions en matèria tributària.

IV

El títol IV està dedicat a regular les actuacions i els procediments de gestió tributària. El capítol I regula la presentació de declaracions, autoliquidacions, comunicacions de dades i sol·licituds de devolució, i completa el règim aplicable a les autoliquidacions complementàries i a les declaracions, comunicacions de dades i sol·licituds de devolució complementàries i substitutives.

Es regulen a continuació, en el capítol II, els procediments de gestió tributària. L'article 123 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, enuncia una sèrie de procediments de gestió tributària i remet al desplegament reglamentari la regulació d'altres procediments de gestió als quals són aplicables, en tot cas, les normes comunes sobre actuacions i procediments tributaris.

El primer dels procediments és el de devolució iniciat mitjançant autoliquidació, sol·licitud o comunicació de dades, procediment que sí que està regulat a la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, per la qual cosa el Reglament es limita a completar els aspectes procedimentals no recollits a la llei.

El segon dels procediments és el de rectificació d'autoliquidacions, declaracions, comunicacions de dades o sol·licituds. L'antecedent d'aquest procediment està en la disposició addicional tercera del Reial decret 1163/1990, de 21 de setembre, pel qual es regula el procediment per a la realització de devolucions d'ingressos indeguts de naturalesa tributària. L'esmentat procediment de rectificació estava previst per als supòsits en què una autoliquidació hagués perjudicat d'alguna manera els interessos legítims d'un obligat sense donar lloc a la realització d'un ingrés indegut. En el supòsit que l'autoliquidació hagués donat lloc a un ingrés indegut, el Reial decret esmentat 1163/1990 ho considerava un supòsit de devolució d'ingressos indeguts i el procediment per obtenir la devolució era el que preveia la part dispositiva de la norma, procediment que s'instava mitjançant la sol·licitud de devolució. La Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, ha unificat el tractament d'aquests dos supòsits de devolució a efectes procedimentals i, en els dos casos, l'article 120 de la llei estableix que el procediment aplicable és el de rectificació d'autoliquidacions i remet a desplegament reglamentari la seva configuració. Aquesta unificació de tractament és la que ha portat a regular el procediment de rectificació en aquest Reglament, en comptes de regular-

lo en el Reial decret 520/2005, de 13 de maig, pel qual s'aprova el Reglament general de desplegament de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, en matèria de revisió en via administrativa, i és la raó per la qual s'han mantingut vigents les normes del Reial decret 1163/1990 que el regulaven fins ara. Una altra novetat respecte a aquest procediment de rectificació que deriva de la llei però que s'ha plasmat en els reglaments de desplegament, és la legitimació dels obligats tributaris que hagin suportat indegudament retencions, ingressos a compte o quotes repercutides per sol·licitar i no només per obtenir les devolucions, instant la rectificació de l'autoliquidació presentada pel retenidor, l'obligat a ingressar a compte o l'obligat a repercutir. L'última novetat respecte d'aquest procediment de rectificació és que, si bé la llei només reconeix l'aplicació d'aquest procediment en el cas d'autoliquidacions, el reglament ha regulat la seva aplicació als procediments iniciats mitjançant una declaració, comunicació de dades o sol·licitud de devolució.

El tercer procediment és el relatiu a l'execució de les devolucions tributàries. També aquest procediment té el seu antecedent en el Reial decret 1163/1990, de 21 de setembre, pel qual es regula el procediment per a la realització de devolucions d'ingressos indeguts de naturalesa tributària, però novament raons de sistemàtica i compilació normativa han portat a incloure'l en aquest Reglament ja que totes les devolucions, tinguin l'origen que tinguin, les han d'executar els òrgans de gestió en l'aplicació dels tributs.

El quart procediment és el de liquidació iniciat mitjançant una declaració per al qual s'estableixen algunes normes especials per a les declaracions presentades en l'àmbit duaner.

El cinquè i sisè procediments són, respectivament, l'establert per al reconeixement de beneficis fiscals i el de compte corrent tributari. El primer d'aquests és de nova regulació i el segon incorpora, amb escasses variacions, el procediment que regula el Reial decret 1108/1999, de 25 de juny, abans esmentat.

En la secció 7a, relativa a les actuacions i procediments de comprovació d'obligacions formals, s'inclouen tres procediments dedicats, respectivament, al control censal, a la comprovació del domicili fiscal i, com a tancament, al control d'altres obligacions formals. Respecte al procediment de comprovació del domicili fiscal és important destacar que s'ha residenciat en l'Administració tributària de l'Estat la competència per comprovar els domicilis fiscals quan es tracti de tributs cedits, però es regulen les actuacions de les comunitats autònomes, ja que el Reglament preveu l'obligació de l'Agència Estatal d'Administració Tributària d'iniciar aquest procediment quan aquelles l'instin. La norma també preveu quin és l'òrgan competent per resoldre en cas de discrepància entre l'Administració tributària de l'Estat i la d'alguna o algunes comunitats autònomes afectades pel canvi de domicili fiscal, on l'esmentat òrgan és la Junta Arbitral que regula la Llei orgànica 8/1980, de 22 de setembre, de finançament de les comunitats autònomes.

S'inclouen a continuació els procediments de comprovació que afecten fonamentalment el compliment d'obligacions tributàries materials i que es despleguen en l'àmbit de gestió, tots aquests regulats a la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, per la qual cosa el Reglament s'ha limitat a regular només els aspectes procedimentals que no estan a la llei. Aquests procediments són el de verificació de dades, el de comprovació de valors, la taxació pericial contradictòria i el de comprovació limitada. D'aquests, només els relatius a la comprovació de valors i a la taxació pericial contradictòria han inclòs un desenvolupament més extens a fi d'unificar la regulació que conté, fonamentalment, la normativa de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats i per tal d'establir una regulació mínima

comuna per a tots els territoris d'aplicació de determinats tributs cedits, en els quals atesa la competència normativa de les comunitats autònomes s'havien produït regulacions singulars.

V

El títol V del Reglament està dedicat a les actuacions i procediments d'inspecció i substitueix el Reial decret 939/1986, de 25 d'abril, pel qual s'aprova el Reglament general de la inspecció dels tributs. La regulació és, tanmateix, molt menys extensa que la seva antecessora atès que gran part de les normes procedimentals de caràcter general s'inclouen en la part comuna de les actuacions i procediments d'aplicació dels tributs.

Les seccions primera i segona del capítol I es dediquen a regular l'atribució de funcions inspectores als òrgans administratius, en particular, en l'àmbit de l'Administració tributària de l'Estat, a regular la col·laboració dels òrgans d'inspecció amb altres òrgans i administracions i a definir els plans d'inspecció.

Es regulen a continuació les facultats de la inspecció dels tributs que, seguint l'esquema de la llei, es regulen de forma separada del procediment d'inspecció, ja que les esmentades facultats es poden exercir en desplegament de les actuacions inspectores encara que no s'estigui actuant en un procediment d'inspecció. Es regula on es pot examinar la comptabilitat, l'entrada en finques, el deure de comparèixer i atendre el personal inspector i la compareixença de la inspecció sense comunicació prèvia.

També es regula en aquesta part del Reglament el contingut de les actes d'inspecció ja que es tracta de documents específics de les actuacions inspectores, atès que les diligències i informes són formes de documentar qualsevol actuació d'aplicació dels tributs i, per tant, es regulen en la part relativa a les normes comunes.

El capítol II es dedica íntegrament al procediment d'inspecció pròpiament dit: iniciació, tramitació i terminació. Respecte de l'inici, se subratlla que només es pot fer d'ofici mitjançant una comunicació prèviament notificada a l'obligat o mitjançant compareixença en la qual l'inici es notifica en el mateix moment de la compareixença. També s'inclou en aquesta part la sol·licitud de modificació de l'abast del procediment per part de l'obligat tributari, que es regula de forma separada a l'inici ja que no es tracta d'un inici pròpiament dit sinó, com s'ha indicat, d'una sol·licitud d'ampliació de l'abast respecte del tribut o períodes afectats.

Quant a la tramitació, s'inclouen les normes relatives a l'adopció de mesures cautelars i les especialitats respecte a l'horari de les actuacions del procediment inspector en relació amb el que estableixen normes comunes per als restants procediments d'aplicació dels tributs. També es regula el tràmit d'audiència previ a la subscripció de les actes, només per als supòsits d'actes de conformitat o de disconformitat, ja que atesa l'especial naturalesa de les actes amb acord, tant la llei com el reglament han prescindit d'establir l'esmentat tràmit en aquest cas. També es regulen en aquesta part els supòsits d'ampliació del termini de durada del procediment i es determina, d'acord amb el mandat de la llei, l'abast i els requisits de l'ampliació, abast que abraça totes les obligacions o períodes inclosos en el procediment encara que la concurrència de les circumstàncies previstes per acordar l'ampliació només afecti alguna o algunes de les obligacions i períodes.

Pel que fa a la terminació, en primer lloc, es regula la tramitació dels diferents tipus d'actes. L'aspecte més innovador en aquest sentit és la regulació de les actes amb acord, en particular, de tot el relatiu a la constitució del dipòsit o a la formalització de l'aval o assegurança de caució i el procediment a seguir quan l'acord no afecti la totalitat d'obligacions i períodes objecte del procediment,

és a dir, que se subscriuguin actes de conformitat o de disconformitat o totes dues juntament amb l'acta amb acord. En segon lloc, es regulen les formes de terminació, en particular, les liquidacions, ja que es tracta de l'acte administratiu de terminació del procediment inspector més comú.

L'última part del capítol II està dedicada a regular les especialitats del procediment inspector en determinats supòsits com són l'estimació indirecta de bases o quotes, els tràmits a seguir en cas que s'apliqui l'article 15 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, relatiu al conflicte en l'aplicació de la norma tributària, les actuacions amb entitats que tributin en règim de consolidació fiscal i la declaració de responsabilitat en el procediment inspector.

S'inclou un últim capítol, el III, amb un únic article destinat a regular altres actuacions inspectores que no es duen a terme dins del procediment d'inspecció.

Conclou el Reglament amb les disposicions addicionals necessàries per completar el règim jurídic derivat de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, però que no troben un encaix adequat en l'articulat del text, amb les disposicions transitòries i, finalment, s'inclou una disposició final per habilitar el ministre d'Economia i Hisenda a dictar les disposicions de desplegament del Reglament.

En la tramitació del Reial decret s'han observat els tràmits preceptius que regula l'article 24 de la Llei 50/1997, de 27 de novembre, del Govern. En aquest sentit, el text s'ha sotmès a informació pública pel termini d'un mes, durant el qual han estat oïdes les organitzacions i associacions reconegudes per la Llei, representatives dels ciutadans els fins de les quals tenen relació directa amb l'objecte del Reglament. Així mateix, han participat en la tramitació les comunitats autònomes i les entitats locals. El text també s'ha sotmès a informe per la Secretaria General Tècnica del Ministeri d'Economia i Hisenda, a l'aprovació prèvia del Ministeri d'Administracions Públiques i al dictamen del Consell d'Estat.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Economia i Hisenda, amb l'aprovació prèvia de la ministra d'Administracions Públiques, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 27 de juliol de 2007,

DISPOSO:

Article únic. *Aprovació del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desplegament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs.*

S'aprova el Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desplegament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs, el text dels quals s'insereix a continuació.

Disposició addicional primera. *Efectes de la falta de resolució en termini de determinats procediments tributaris.*

U. Els procediments que es detallen a continuació es poden entendre desestimats perquè ha vençut el termini màxim establert sense que s'hagi notificat una resolució expressa:

1. Procediment per autoritzar la reducció de signes, índexs i mòduls en estimació objectiva, regulat per l'article 37.4 del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret 439/2007, de 30 de març.

2. Procediment per a l'expedició de certificacions de subjecció a l'impost sobre la renda de les persones físiques, que regulen l'article 14.2 del Reglament de l'impost

sobre la renda de no-residents, aprovat pel Reial decret 1776/2004, de 30 de juliol, i la disposició addicional tercera de l'Ordre de 23 de desembre de 2003.

3. Procediment per a la inclusió d'unions temporals d'empreses en el registre especial del Ministeri d'Economia i Hisenda a què es refereix l'article 50 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març.

4. Procediments per a la concessió d'ajornaments i fraccionaments per al pagament de l'impost sobre successions i donacions, previstos en els articles 82 a 84, tots dos inclusivament, del Reglament de l'esmentat impost, aprovat pel Reial decret 1629/1991, de 8 de novembre.

5. Procediment per autoritzar l'exempció de l'impost sobre el valor afegit en les operacions realitzades per l'Agència Espacial Europea, que regula el Reial decret 1617/1990, de 14 de desembre, pel qual s'indica l'abast de determinades exempcions de l'impost sobre el valor afegit en aplicació del Conveni de 30 de maig de 1975, pel qual crea l'Agència Espacial Europea.

6. Procediment per autoritzar determinades entitats col·laboradores per procedir a tornar les quantitats abonades en concepte d'impost sobre el valor afegit per lliuraments en règim de viatgers, que preveu l'article 9.1.2n B) del Reglament de l'esmentat impost, aprovat pel Reial decret 1624/1992, de 29 de desembre.

7. Procediment per al reconeixement del dret a l'exempció en els lliuraments de béns a organismes reconeguts que els exportin fora del territori de la Comunitat Europea en el marc de les seves activitats humanitàries, caritatives o educatives, que preveu l'article 9.4 del Reglament de l'impost sobre el valor afegit, aprovat pel Reial decret 1624/1992, de 29 de desembre.

8. Procediment per concedir les autoritzacions administratives que condicionen determinades exempcions en importacions de béns, que regula l'article 17 del Reglament de l'impost sobre el valor afegit, aprovat pel Reial decret 1624/1992, de 29 de desembre.

9. Procediment per al reconeixement del dret a l'aplicació del tipus impositiu reduït en els lliuraments, adquisicions intracomunitàries o importacions de vehicles destinats a autotaxis o autoturismes especials per al transport de persones amb minusvalidesa en cadires de rodes, bé directament o amb la seva adaptació prèvia, així com els vehicles de motor que, amb l'adaptació prèvia o no, hagin de transportar habitualment persones amb minusvalidesa en cadira de rodes o amb mobilitat reduïda, que preveu l'article 91.Dos.1.4t de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit.

10. Procediment per tramitar les sol·licituds d'inclusió en el Registre d'exportadors i altres operadors econòmics, que preveu l'article 30.3 del Reglament de l'impost sobre el valor afegit, aprovat pel Reial decret 1624/1992, de 29 de desembre.

11. Procediment per a la realització de devolucions a empresaris o professionals no establerts en el territori d'aplicació de l'impost sobre el valor afegit, regulat a l'article 31 del Reglament de l'esmentat impost, aprovat pel Reial decret 1624/1992, de 29 de desembre.

12. Procediment per a la devolució de l'impost sobre el valor afegit per lliuraments a títol ocasional de mitjans de transport nous, que preveu l'article 32 del Reglament de l'esmentat impost, aprovat pel Reial decret 1624/1992, de 29 de desembre.

13. Procediment per acordar la reducció dels índexs o mòduls en els supòsits en què el desenvolupament d'activitats empresarials a les quals sigui aplicable el règim simplificat de l'impost sobre el valor afegit es veïés afectat per incendis, inundacions, enfonsaments o grans avaries a l'equip industrial que suposin alteracions greus en l'exercici de l'activitat, regulat per l'article 38.4 del Reglament de l'esmentat impost, aprovat pel Reial decret 1624/1992, de 29 de desembre.

14. Procediment per al reintegrament de compensacions en el règim especial de l'agricultura, ramaderia i pesca, que regula l'article 48.1 del Reglament de l'impost sobre el valor afegit, aprovat pel Reial decret 1624/1992, de 29 de desembre.

15. Procediment per autoritzar la presentació conjunta en un sol document de les autoliquidacions de l'impost sobre el valor afegit corresponents a diversos subjectes passius, que recull l'article 71.5 del Reglament de l'esmentat impost, aprovat pel Reial decret 1624/1992, de 29 de desembre.

16. Procediment per a l'atorgament d'autoritzacions en matèria de llibres registres que regula l'article 62.5 del Reglament de l'impost sobre el valor afegit, aprovat pel Reial decret 1624/1992, de 29 de desembre.

17. Procediment per a la devolució de l'impost sobre el valor afegit suportat en les operacions exemptes realitzades en el marc de les relacions diplomàtiques i consulars, que preveu l'article 10 del Reial decret 3485/2000, de 29 de desembre, sobre franquícies i exempcions en règim diplomàtic, consular i d'organismes internacionals i de modificació del Reglament general de vehicles, aprovat pel Reial decret 2822/1998, de 23 de desembre.

18. Procediment per a la tramitació de les sol·licituds de tràfic de perfeccionament actiu i passiu fiscal, que recullen l'article 24 de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, l'article 506 del Reglament (CE) núm. 2454/1993 de la Comissió, de 2 de juliol de 1993, d'aplicació del Codi duaner comunitari i la Circular 1/1994, de 22 de març de 1994, del Departament de Duanes i Impostos Especials de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, sobre documentació duanera utilitzable a efectes de l'impost sobre el valor afegit en operacions efectuades a l'empara de règims duaners o fiscals o en les àrees exemptes.

19. Procediment per a la fixació dels mòduls per a les exempcions dels impostos especials que estableixen l'article 9.1.a), b) i d) de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, i l'article 4.1 del Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol.

20. Procediment per a l'autorització del subministrament, amb exempció dels impostos especials, de productes objecte dels impostos especials sobre l'alcohol i begudes alcohòliques i sobre les labors del tabac, així com de combustibles inclosos en l'àmbit objectiu de l'impost sobre hidrocarburs, que preveuen l'article 9.1.a), b) i d), de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, i l'article 4.1 del Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol, i l'article 11 del Reial decret 3485/2000, de 29 de desembre.

21. Procediment per a l'autorització del subministrament de productes objecte dels impostos especials sobre l'alcohol i begudes alcohòliques, de l'impost sobre les labors del tabac o dels combustibles inclosos en l'àmbit objectiu de l'impost sobre hidrocarburs a les forces armades, amb exempció dels impostos especials, així com de carburants amb destinació a les instal·lacions de les esmentades forces, que estableixen l'article 9.1.c) de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, i els articles 4.2 i 5.3 del Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol.

22. Procediment per a l'autorització del subministrament de carburants amb dret a devolució de l'impost sobre hidrocarburs, en els supòsits que preveuen l'article 9.1.a), b), c) i d), de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, i l'article 5.4 del Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol, i l'article 11 del Reial decret 3485/2000, de 29 de desembre.

23. Procediment per resoldre sobre la procedència de la prova de pèrdua per cas fortuït o força major, als efectes de la no-subjecció als impostos especials, que preveuen l'article 6.2 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre,

d'impostos especials, i l'article 16.6 del Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol.

24. Procediment per a la cancel·lació de garanties prestades per operadors no registrats, que preveu l'article 33.2.g) i h) del Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol.

25. Procediment per a la cancel·lació de garanties prestades per receptors en el sistema d'enviaments garantits de productes subjectes als impostos especials, que preveu l'article 33.2.g) i h) del Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol.

26. Procediment per a la cancel·lació de garanties prestades per representants fiscals en el sistema de vendes a distància, per a la recepció de productes subjectes a impostos especials, que regula l'article 33 del Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol.

27. Procediment per a la devolució de quotes d'impostos especials ingressades per irregularitats en la circulació intracomunitària, per presentació de la prova de la regularització en l'àmbit territorial no intern, que regulen l'article 17 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, i l'article 17.2 del Reglament dels impostos especials aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol.

28. Procediment per a la devolució de quotes dels impostos especials ingressades per irregularitats en la circulació intracomunitària, per la concurrència de doble imposició, que preveuen l'article 17 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, i l'article 17.4 del Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol.

29. Procediment per autoritzar la substitució de precintes per altres marques fiscals, que preveuen l'article 18.7 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, i l'article 26.3 i 4 del Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol.

30. Procediment per a la devolució dels impostos especials sobre la cervesa, sobre productes intermedis i sobre l'alcohol i begudes derivades, que preveuen l'article 23.10 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, i l'article 57.4 del Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol.

31. Procediment per a la devolució de l'impost sobre l'alcohol i begudes derivades en relació amb begudes de fabricació artesanal destinades a una fàbrica de begudes derivades, que regulen l'article 40 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, i l'article 100 del Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol.

32. Procediment per a l'aprovació de desnaturalitzants proposats per industrials per exigències sanitàries, tècniques o comercials, que preveuen l'article 20.3 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, i l'article 75.2 del Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol.

33. Procediment per autoritzar la desnaturalització parcial d'alcohol en establiment de destí, recollit a l'article 73.3 del Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol.

34. Procediment per autoritzar la desnaturalització a l'establiment proposat pel receptor d'alcohol procedent de l'àmbit territorial no intern, que preveu l'article 73.4 del Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol.

35. Procediment per a l'autorització per la duana per portar a terme la desnaturalització de l'alcohol en establiment diferent del lloc d'origen o de la duana mateixa, que preveu l'article 73.5 del Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol.

36. Procediment per aprovar l'emissió de targetes de crèdit per a l'adquisició de gasoil amb tipus reduït a l'impost sobre hidrocarburs, que preveuen l'article 50 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, i l'article 107.1.a) del Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol.

37. Procediment per autoritzar la incorporació de traçadors i marcadors abans d'ultimar el règim suspensiu, per a l'aplicació de l'exempció o el tipus reduït del gasoil o querosè, quan l'esmentada incorporació sigui preceptiva, en els supòsits de recepció d'aquests productes des de l'àmbit territorial comunitari no intern, que regula l'article 114.3 del Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol.

38. Procediment per a la inscripció d'instal·lacions aeroportuàries i autorització de recepció d'hidrocarburs en aquestes, amb dret a l'exempció de l'impost sobre hidrocarburs, que preveuen l'article 51.2.a) de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, i l'article 101.5 del Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol.

39. Procediment per autoritzar el subministrament en els casos de les exempcions de l'impost sobre hidrocarburs que preveuen l'article 51.2.c), d), e) i g) de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, i l'article 103.1 i 2 del Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol.

40. Procediment per a la inscripció d'empreses productores d'electricitat, de transports ferroviaris, de construcció i manteniment de vaixells i aeronaus, i alts forns per gaudir de l'exempció de l'impost sobre hidrocarburs, que recull l'article 51.2.c), d), e) i g) de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, i l'article 103.3 del Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol.

41. Procediment per autoritzar la destrucció o desnaturalització de labors del tabac dins o fora de les instal·lacions fabrils, als efectes de la no-subjecció o exempció de l'impost sobre labors del tabac, que regulen els articles 57 i 61.1 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, i l'article 122 del Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol.

42. Procediment per autoritzar l'aplicació de l'exempció de l'impost sobre les labors del tabac per a la realització d'anàlisi científics o de qualitat, que regulen l'article 61.1.b) de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, i l'article 123 del Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol.

43. Procediment per al reconeixement previ de la no-subjecció i exempció a l'impost especial sobre determinats mitjans de transport, que regula el Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol.

44. Procediment per a l'homologació de vehicles tipus jeep o tot terreny i vehicles d'exclusiva aplicació industrial, comercial, agrària, clínica o científica, que regula el Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol.

45. Autorització del centre gestor per establir un dipòsit fiscal, que preveu l'article 11.1 del Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol.

46. Procediment per a la inscripció d'un establiment, en el registre territorial dels impostos especials de fabricació, previst a l'article 40 del Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol.

47. Procediment pel qual el centre gestor autoritza la prestació d'una garantia global, prevista a l'article 45.2 del Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol.

48. Procediment pel qual el centre gestor autoritza l'aplicació del dret a la devolució per fabricació d'aromatit-

zants, previst a l'article 54.3 del Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol.

49. Procediment pel qual el centre gestor autoritza la fabricació conjunta de begudes alcohòliques en un mateix local, que preveu l'article 56.2 del Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol.

50. Procediment pel qual el centre gestor autoritza la fabricació d'alcohol no desnaturalitzat on s'obtinguin altres productes alcohòlics gravats, que preveu l'article 56.3 del Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol.

51. Procediment per a autorització pel centre gestor de subministrament d'alcohol sense pagament d'impost per utilització en investigació científica, que preveu l'article 79 del Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol.

52. Procediment per a autorització pel centre gestor de fabricació d'alcohol per síntesis, que preveu l'article 84.7 del Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol.

53. Procediment per a l'autorització pel centre gestor de l'aplicació de l'exempció per a biocarburants utilitzats en projectes pilot, establerta a l'article 51.3 de la Llei 38/1992, de 28 de juliol, d'impostos especials, i a l'article 105.3 del Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol.

54. Procediment d'autorització per l'oficina gestora per a la barreja d'hidrocarburs amb biocarburants, abans del fi del règim suspensiu, previst a l'article 108.bis.3 del Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol.

55. Procediment per a l'autorització pel centre gestor, en els casos en què el biocarburant s'introdueixi en dipòsits fiscals logístics, del procediment que estableix l'article 108.bis.4 del Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol.

56. Procediment per a l'autorització del canvi de titularitat i cessament de la seva activitat dels establiments inscrits en el registre territorial dels impostos especials de fabricació, que preveu l'article 42 del Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol.

57. Procediment per a l'autorització d'utilització com a carburant dels productes a què es refereix l'article 46.2 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, o com a combustible, dels hidrocarburs a què es refereix l'apartat 3 de l'esmentat article, d'acord amb el que estableix l'article 54.1 de l'esmentada Llei.

58. Procediment d'autorització d'un desnaturalitzant per al bioetanol, en el supòsit d'aplicació del tipus impositiu als biocarburants que estableix l'article 50.bis de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, d'acord amb el que disposa l'article 108 bis.8 del Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol.

59. Procediment per aprovar l'emissió de targetes de crèdit, debit i compres per a l'adquisició de carburants amb exempció de l'impost sobre hidrocarburs, que preveuen els paràgrafs a), b) i c) de l'article 9 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, i l'article 5.2 del Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol.

60. Procediment per autoritzar i, si s'escau, inscriure el titular autoritzat, el règim de perfeccionament fiscal que estableix l'article 3 del Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol.

61. Procediment per al reconeixement de l'exempció de l'impost sobre les vendes detallistes de determinats hidrocarburs que preveu l'article 9.sis, número 1, paràgrafs a), b) i c) de la Llei 24/2001, de 27 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, fins i tot quan el benefici s'apliqui mitjançant un procediment

de devolució, d'acord amb el que preveu el número 2 del mateix article.

62. Procediment per a l'aplicació de l'exempció de l'impost sobre les vendes detallistes de determinats hidrocarburs que preveu l'article 9.sis, número 1, paràgraf f) apartats 1r, 2n, 3r, i 5è de la Llei 24/2001, de 27 de desembre, de mesures fiscals administratives i de l'ordre social.

63. Procediment per a la inscripció en el registre territorial de l'impost sobre les vendes detallistes de determinats hidrocarburs dels subjectes passius de l'impost, que preveu l'article vuitè de l'Ordre HAC/1554/2002, de 17 de juny.

64. Procediment per a la pràctica de la devolució parcial pel gasoil d'ús professional, establert a l'article 52.bis de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, desplegat per l'Ordre EHA/3929/2006, de 21 de desembre, per la qual s'estableix el procediment per a la devolució parcial de l'impost sobre hidrocarburs i de les quotes corresponents a l'aplicació del tipus autonòmic de l'impost sobre les vendes detallistes de determinats hidrocarburs per consum de gasoil professional, s'aprova determinat Codi d'activitat i de l'establiment, i s'actualitza la referència a un codi de la nomenclatura combinada que conté la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials.

65. Procediment per a la pràctica de la devolució parcial de les quotes corresponents a l'aplicació del tipus autonòmic que preveu l'article 9 de la Llei 24/2004, de 27 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, desplegat per l'Ordre EHA 3929, de 21 de desembre, per la qual s'estableix el procediment per a la devolució parcial de l'impost sobre hidrocarburs i de les quotes corresponents a l'aplicació del tipus autonòmic de l'impost sobre les vendes detallistes de determinats hidrocarburs per consum de gasoil professional, s'aprova determinat codi d'activitat i de l'establiment, i s'actualitza la referència a un codi de la nomenclatura combinada que conté la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials.

66. Procediment per a l'autorització de percentatges de participació en el capital social d'entitats no cooperatives superiors als que preveu l'article 13.9è de la Llei 20/1990, de 19 de desembre, sobre règim fiscal de les cooperatives.

67. Procediment per a la concessió d'ajornaments i fraccionaments per al pagament de contribucions especials, que preveu l'article 32.3 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març.

68. Procediment per a la concessió de beneficis fiscals a l'impost sobre béns immobles, que preveu l'article 77.1 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març.

69. Procediment per a la concessió de beneficis fiscals a l'impost sobre activitats econòmiques, que preveu l'article 91.2 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març.

70. Procediment per a la concessió d'exempcions a l'impost sobre vehicles de tracció mecànica, que preveu l'article 93.2 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març.

71. Procediment per a la dispensa de preceptes per raó d'equitat, que preveu l'article 13.4 de les ordenances generals de duanes, aprovades per Decret de 17 d'octubre de 1947.

72. Procediment per a la tramitació de les sol·licituds d'abandonament de mercaderies, que regula l'article 316 de les ordenances generals de duanes, aprovades pel Decret de 17 d'octubre de 1947.

73. Procediment per a la tramitació de les sol·licituds corresponents a habilitacions d'agents de duanes, regulat pel Reial decret 1889/1999, de 13 de desembre; l'Ordre de 9 de juny de 2000 i la Resolució de 12 de juliol de 2000.

74. Procediment per a l'autorització de magatzem de dipòsit temporal de mercaderies i local autoritzat per a mercaderies d'exportació que preveuen els articles 185 a 188, tots dos inclusivament, del Reglament (CE) 2454/1993 de la Comissió, de 2 de juliol de 1993, d'aplicació del Codi duaner comunitari, i la Resolució d'11 de desembre de 2000, que regula el funcionament dels magatzems de dipòsit temporal i dels locals autoritzats per a mercaderies declarades d'exportació.

75. Procediment per a l'autorització de procediments simplificats de trànsit, que preveuen els articles 398 a 411, tots dos inclusivament, del Reglament (CE) núm. 2454/1993 de la Comissió, de 2 de juliol de 1993, d'aplicació del Codi duaner comunitari i la Resolució d'11 de desembre de 2000, que regula els procediments simplificats d'expedidor i destinatari autoritzat de trànsit comunitari / comú, expedidor autoritzat de documents que acreditin el caràcter comunitari de les mercaderies i expedidor autoritzat de documents de control T-5.

76. Procediment per a l'autorització del règim de dipòsit duaner que preveuen els articles 524 a 535, tots dos inclusivament, del Reglament (CE) núm. 2454/1993 de la Comissió, de 2 de juliol de 1993, d'aplicació del Codi duaner comunitari, i la Resolució del Departament de Duanes i Impostos Especials de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, de 18 de juny de 2003, per la qual es dicten instruccions de funcionament dels dipòsits duaners i diferents dels duaners.

77. Procediment per a l'autorització de transformació de mercaderies sota control duaner, que preveuen els articles 130 a 136, tots dos inclusivament, del Reglament (CE) núm. 2913/1992 del Consell, de 12 d'octubre, de Codi duaner comunitari i els articles 551 a 552 del Reglament 2454/1993 de la Comissió, de 2 de juliol de 1993, d'aplicació del Codi duaner comunitari.

78. Procediment per autoritzar l'establiment de zones i dipòsits francs que preveuen l'article 800 del Reglament (CE) núm. 2454/1993 de la Comissió, de 2 de juliol de 1993, d'aplicació del Codi duaner comunitari, i l'Ordre de 2 de desembre de 1992.

79. Procediment per autoritzar el trànsit nacional per a mercaderies transportades per ferrocarril, que preveuen els articles 412 a 425, tots dos inclusivament, del Reglament (CE) núm. 2454/1993 de la Comissió, de 2 de juliol de 1993, d'aplicació del Codi duaner comunitari i la Resolució de 7 de juliol de 2001, d'aplicació d'un procediment simplificat de trànsit nacional per a mercaderies transportades entre duanes espanyoles dins del territori duaner de la Unió Europea, mitjançant la utilització de carta de port com a document duaner.

80. Procediment per a la constitució d'una garantia global en matèria de trànsit, així com dispensa d'aquesta en els termes que preveuen els articles 379 a 384, tots dos inclusivament, del Reglament (CE) núm. 2454/1993 de la Comissió, de 2 de juliol de 1993, d'aplicació del Codi duaner comunitari.

81. Procediment per a l'autorització a l'obligat principal de trànsit la utilització com a llistes de càrrega llistes que no compleixin totes les condicions, que preveu l'article 385 del Reglament (CE) núm. 2454/1993 de la Comissió, de 2 de juliol de 1993, d'aplicació del Codi duaner comunitari.

82. Procediment per autoritzar a l'obligat principal de trànsit la utilització de precintes d'un model especial en els mitjans de transport o embalums, que preveu l'article 386 del Reglament (CE) núm. 2454/1993 de la Comissió, de 2 de juliol de 1993, d'aplicació del Codi duaner comunitari.

83. Procediment per concedir una dispensa d'itinerari obligatori a l'obligat principal de trànsit, previst a l'article 387 del Reglament (CE) núm. 2454/1993 de la Comissió, de 2 de juliol de 1993, d'aplicació del Codi duaner comunitari.

84. Procediment per a l'autorització del despatx en les instal·lacions dels interessats, que preveuen el Reial decret 2718/1998, de 18 de desembre, de derogació de disposicions anteriors; l'Ordre de 21 de desembre de 1998, de desplegament del Reglament (CE) núm. 2913/1992 del Consell, de 12 d'octubre de 1992, de Codi duaner comunitari i del Reglament (CE) núm. 2454/1993, de la Comissió, de 2 de juliol de 1993, d'aplicació, que fixa disposicions relatives al procediment simplificat de domiciliació, i l'Ordre 2376/2004, de 8 de juliol, de modificació d'aquella.

85. Procediment per a l'autorització de devolució o condonació de drets d'importació o d'exportació, que preveuen els articles 878 a 909, tots dos inclusivament, del Reglament (CE) núm. 2454/1993, de la Comissió, de 2 de juliol de 1993, d'aplicació del Codi duaner comunitari.

86. Procediment d'autorització per no expedir factura, d'acord amb el que preveu l'article 3.1.d) del Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació, aprovat pel Reial decret 1496/2003, de 28 de novembre.

87. Procediment d'autorització perquè l'obligació d'expedir factura pugui ser complerta mitjançant l'expedició de tiquet, d'acord amb el que preveu l'article 4.1.ñ) del Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació, aprovat pel Reial decret 1496/2003, de 28 de novembre.

88. Procediment d'autorització perquè l'expedició de factures o documents substitutius es realitzi pel destinatari de l'operació o per un tercer que no estigui establert en la Comunitat Europea, llevat que estigui establert a Canàries, Ceuta o Melilla o en un país amb el qual existeixi un instrument jurídic relatiu a l'assistència mútua, tot això d'acord amb el que preveu l'article 5.4 del Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació, aprovat pel Reial decret 1496/2003, de 28 de novembre.

89. Procediment d'autorització perquè en la factura no constin totes les mencions que conté l'article 6.1 del Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació, aprovat pel Reial decret 1496/2003, de 28 de novembre, d'acord amb el que preveu l'article 6.7 de l'esmentat Reglament.

90. Procediment d'autorització perquè pugui exceptar-se el límit de 100 euros per a la no-consignació en la factura de les dades d'identificació del destinatari, d'acord amb el que preveu l'article 6.8 del Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació, aprovat pel Reial decret 1496/2003, de 28 de novembre.

91. Procediment d'autorització perquè en les factures rectificatives no sigui necessària l'especificació de les factures rectificades, on basta la simple determinació del període al qual es refereixen, d'acord amb el que preveu l'article 13.4 del Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació, aprovat pel Reial decret 1496/2003, de 28 de novembre.

92. Procediment d'autorització d'elements d'acreditació en la tramesa electrònica de factures o documents substitutius, d'acord amb el que preveu l'article 18.1.c) del Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació, aprovat pel Reial decret 1496/2003, de 28 de novembre.

93. Procediment d'autorització perquè l'obligació de conservació de factures o documents substitutius es realitzi per un tercer que no estigui establert en la Comunitat Europea, llevat que estigui establert a Canàries, Ceuta o Melilla o en un país amb el qual existeixi un instrument jurídic relatiu a l'assistència mútua, tot això d'acord amb el que preveu l'article 19.4 del Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació, aprovat pel Reial decret 1496/2003, de 28 de novembre.

94. Procediment per a la deducció de les quotes tributàries satisfetes com a conseqüència de l'adquisició

d'olis, combustibles i lubricants que estableixen el Conveni entre els estats part del Tractat de l'Atlàntic Nord, que regula l'article 4t del Reial decret 1967/1999, de 23 de desembre, que comprèn les exempcions en els impostos indirectes relatives a l'Organització del Tractat de l'Atlàntic Nord i als estats part de l'esmentat Tractat i n'estableix el procediment per a l'aplicació.

Dos. Els procediments que es detallen a continuació s'han d'entendre considerats per haver vençut el termini màxim establert sense que s'hagi notificat resolució expressa:

1. Procediment per al reconeixement del dret a l'exempció de les prestacions de serveis i lliuraments de béns accessoris a aquestes efectuades directament als seus membres per determinats organismes o entitats legalment reconegudes que no tinguin finalitat lucrativa, que preveuen l'article 20.U.12è de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, i l'article 5 del Reglament de l'esmentat impost, aprovat pel Reial decret 1624/1992, de 29 de desembre.

2. Procediment per al reconeixement de la condició d'entitats o establiment de caràcter social, que regula l'article 6 del Reglament de l'impost sobre el valor afegit, aprovat pel Reial decret 1624/1992, de 29 de desembre.

3. Procediment per al reconeixement del dret a l'exempció dels serveis prestats directament als seus membres per determinades entitats, que preveuen l'article 20.U.6è de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, i l'article 5 del Reglament de l'esmentat impost, aprovat pel Reial decret 1624/1992, de 29 de desembre.

Disposició addicional segona. Dispensa de garanties per a l'ajornament i fraccionament del pagament del deute tributari.

1. En virtut del que estableix l'article 82.2.a) de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, s'habilita el ministre d'Economia i Hisenda per establir la quantia per sota de la qual no s'exigiran garanties amb motiu de la sol·licitud d'ajornament o fraccionament del pagament dels deutes tributaris, així com les condicions per a la dispensa total o parcial de garanties.

2. Fins que el ministre d'Economia i Hisenda faci ús de l'habilitació que preveu l'apartat anterior per als deutes tributaris i de la preveu l'article 13.1.a) de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària, per als restants recursos de naturalesa pública, queden dispensades de l'obligació d'aportar garantia amb motiu de la sol·licitud d'ajornament o fraccionament els deutes que en el seu conjunt no excedeixin els 6.000 euros. Als efectes de la determinació de l'esmentada quantia, s'han d'acumular en el moment de la sol·licitud tant els deutes a què es refereix la sol·licitud mateixa com qualsevol altra del mateix deutor per a les quals s'hagi sol·licitat i no resolto l'ajornament o fraccionament, així com l'import dels venciments pendents d'ingrés dels deutes ajornades o fraccionades, llevat que estiguin degudament garantides.

Disposició transitòria única. Obligacions d'informació de caràcter general.

1. Les obligacions d'informació de caràcter general que s'hagin de complir durant l'any 2008, corresponents a la informació a subministrar de l'any 2007, són exigibles conforme a la normativa vigent a 31 de desembre de 2007.

2. Es mantenen en vigor els terminis de presentació de les declaracions d'informació fins que no es modifiquin, si s'escau, mitjançant una Ordre del ministre d'Economia i Hisenda.

Disposició derogatòria única. Derogació normativa.**1. Queden derogats:**

a) El Decret 2423/1975, de 25 de setembre, pel qual es regula el Codi d'identificació de les persones jurídiques i entitats en general.

b) El Reial decret 939/1986, de 25 d'abril, pel qual s'aprova el Reglament general de la inspecció dels tributs.

c) Els articles 60, 62, 72 i la disposició addicional del Reial decret 1307/1988, de 30 de setembre, pel qual s'aprova el Reglament de plans i fons de pensions.

d) El Reial decret 338/1990, de 9 de març, pel qual es regula la composició i la forma d'utilització del número d'identificació fiscal.

e) Els articles 8, 9, 10, 11, 13, 14, la disposició addicional tercera i l'apartat 3 de la disposició addicional cinquena del Reial decret 1163/1990, de 21 de setembre, pel qual es regula el procediment per a la realització de devolucions d'ingressos indeguts de naturalesa tributària.

f) El Reial decret 803/1993, de 28 de maig, pel qual es modifiquen determinats procediments tributaris.

g) La disposició addicional primera del Reial decret 2414/1994, de 16 de desembre, pel qual es modifica el Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques en matèria d'activitats agrícoles i ramaderes, rendes no sotmeses a retenció o ingrés a compte i quantia dels pagaments fraccionats.

h) El Reial decret 2027/1995, de 22 de desembre, pel qual es regula la declaració anual d'operacions amb terceres persones.

i) El Reial decret 404/1997, de 21 de març, pel qual s'estableix el règim aplicable a les consultes la contestació de les quals hagi de tenir caràcter vinculant per a l'Administració tributària.

j) El Reial decret 2281/1998, de 23 d'octubre, pel que es despleguen les disposicions aplicables a determinades obligacions de subministrament d'informació de l'Administració tributària i es modifica el Reglament de plans i fons de pensions, aprovat per Reial decret 1307/1988, de 30 de setembre, i el Reial decret 2027/1995, de 22 de desembre, pel qual es regula la declaració anual d'operacions amb terceres persones.

k) El Reial decret 215/1999, de 5 de febrer, pel qual es modifiquen els reglaments de plans i fons de pensions, de l'impost sobre societats i de l'impost sobre el valor afegit i altres normes tributàries.

l) El Reial decret 1108/1999, de 25 de juny, pel qual es regula el sistema de compte corrent en matèria tributària.

m) El Reial decret 1377/2002, de 20 de desembre, pel qual es desplega la col·laboració social en la gestió dels tributs per a la presentació telemàtica de declaracions, comunicacions i altres documents tributaris.

n) El Reial decret 1041/2003, d'1 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament pel qual es regulen determinats censos tributaris i es modifiquen altres normes relacionades amb la gestió de l'impost sobre activitats econòmiques.

ñ) Els articles 53 i 56 del Reglament de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret 1777/2004, de 30 de juliol.

o) Els apartats 1, 3, 5 i 6 de l'article 69 del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret 439/2007, de 30 de març.

2. Queden derogades les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que preveu aquest Reial decret.

Disposició final primera. Modificació del Reglament general del règim sancionador tributari, aprovat pel Reial decret 2063/2004, de 15 d'octubre.

Es modifica el Reglament general del règim sancionador tributari, aprovat pel Reial decret 2063/2004, de 15 d'octubre, en els termes següents:

U. Es modifica l'apartat 3 de l'article 3, que queda redactat en els termes següents:

«3. Quan en relació amb un tribut i període impositiu o de liquidació s'incoï més d'un procediment d'aplicació dels tributs o es formulï més d'una proposta de liquidació, es considera, als efectes de qualificació i quantificació, que s'ha comès una única infracció. En aquests supòsits, en cada procediment sancionador que s'incoï s'imposa la sanció que hauria escaigut si hagués mitjançat un sol procediment d'aplicació dels tributs o una sola proposta de liquidació, minorada en l'import de les sancions imposades en els procediments anteriors o minorada en l'import de les sancions imposades en relació amb les propostes de liquidació en les quals no s'inclogui la totalitat dels elements regularitzats de l'obligació tributària.

El que disposa el paràgraf anterior és aplicable igualment als tributs sense període impositiu ni període de liquidació o a fets o operacions la declaració dels quals no sigui periòdica quan en relació amb la mateixa obligació tributària s'incoï més d'un procediment d'aplicació dels tributs o es formulï més d'una proposta de liquidació.

Si les sancions imposades en els procediments anteriors o en els derivats de propostes de liquidació en les quals no s'inclogui la totalitat dels elements regularitzats de l'obligació tributària no haguessin estat ingressades, no és procedent la devolució de l'import que pugui derivar de la deducció de les esmentades sancions en el procediment sancionador posterior o en el procediment sancionador incoat amb relació a la proposta de liquidació en què s'inclogui la totalitat dels elements regularitzats de l'obligació tributària, mentre no hagués estat pagat o compensat l'import de les esmentades sancions.»

Dos. Es modifica l'apartat 1 de l'article 25, que queda redactat de la manera següent:

«1. És competent per acordar la iniciació del procediment sancionador l'equip o la unitat que hagi dut a terme l'actuació de comprovació i investigació, llevat que l'inspector en cap en designi un altre de diferent.

Quan l'inici i la tramitació corresponguin al mateix equip o unitat que hagi desenvolupat o estigui desenvolupant les actuacions de comprovació i investigació, l'acord d'inici el pot subscriure el cap de l'equip o unitat o el funcionari que hagi subscrit o subscrigui les actes. En un altre cas, la signatura correspon al cap d'equip o unitat o al funcionari que determini l'inspector en cap.

En tot cas, l'inici del procediment sancionador requereix autorització prèvia de l'inspector en cap, que pot ser concedida en qualsevol moment del procediment de comprovació i investigació o una vegada aquest hagi finalitzat, abans del transcurs del termini màxim que estableix l'article 209 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.»

Tres. Es modifica l'apartat 3 de l'article 25, que queda redactat de la manera següent:

«3. La instrucció del procediment la pot encomanar l'inspector en cap a l'equip o unitat compe-

tent per acordar l'inici o a un altre equip o unitat diferent, en funció de les necessitats del servei o de les circumstàncies del cas.

Quan l'inici i la tramitació del procediment sancionador corresponguin al mateix equip o unitat que hagi desenvolupat o estigui desenvolupant les actuacions de comprovació i investigació, la proposta de resolució la pot subscriure el cap de l'equip o unitat o el funcionari que hagi subscrit o subscrigui les actes. En un altre cas, la signatura correspon al cap d'equip o unitat o al funcionari que determini l'inspector en cap.»

Disposició final segona. *Modificació del Reglament general de recaptació, aprovat pel Reial decret 939/2005, de 29 de juliol.*

Es modifica l'apartat 2 de l'article 126 del Reglament general de recaptació, aprovat pel Reial decret 939/2005, de 29 de juliol, en els termes següents:

«2. Per a l'emissió del certificat que regula aquest article s'entén que el sol·licitant està al corrent de les seves obligacions tributàries quan es verifiqui la concurrència de les circumstàncies que, a aquests efectes, preveuen l'article 74.1 del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desplegament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs, aprovat pel Reial decret 1065/2007, de 27 de juliol.»

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor el dia 1 de gener de 2008.

Palma de Mallorca, 27 de juliol de 2007.

JUAN CARLOS R.

El vicepresident segon del Govern
i ministre d'Economia i Hisenda,
PEDRO SOLBES MIRA

REGLAMENT GENERAL DE LES ACTUACIONS I ELS PROCEDIMENTS DE GESTIÓ I INSPECCIÓ TRIBUTÀRIA I DE DESPLEGAMENT DE LES NORMES COMUNES DELS PROCEDIMENTS D'APLICACIÓ DELS TRIBUTS

Índex

Títol I. Disposicions generals.

Article 1. Àmbit d'aplicació.

Títol II. Les obligacions tributàries formals.

Capítol I. Les obligacions censals.

Secció 1a. Els censos tributaris.

Article 2. Censos de l'Administració tributària.

Secció 2a. Els censos tributaris en l'àmbit de competències de l'Estat.

Subsecció 1a. Contingut dels censos tributaris en l'àmbit de competències de l'Estat.

Article 3. Formació dels censos tributaris en l'àmbit de competències de l'Estat.

Article 4. Contingut del cens d'obligats tributaris.

Article 5. Contingut del cens d'empresaris, professionals i retenidors.

Article 6. Informació censal complementària respecte de les persones físiques residents a Espanya incloses en el cens d'empresaris, professionals i retenidors.

Article 7. Informació censal complementària respecte de les entitats residents o constituïdes a Espanya incloses en el cens d'empresaris, professionals i retenidors.

Article 8. Informació censal complementària respecte de les persones o entitats no residents o no establertes, així com de les no constituïdes a Espanya, incloses en el cens d'empresaris, professionals i retenidors.

Subsecció 2a. Les declaracions censals en l'àmbit de competències de l'Estat.

Article 9. Declaració d'alta en el cens d'empresaris, professionals i retenidors.

Article 10. Declaració de modificació en el cens d'empresaris, professionals i retenidors.

Article 11. Declaració de baixa en el cens d'empresaris, professionals i retenidors.

Article 12. Especialitats en l'alta i modificacions en el cens d'obligats tributaris de les entitats a les quals s'assigni un número d'identificació fiscal.

Article 13. Model de declaració, termini i lloc de presentació.

Article 14. Exclusió d'altres declaracions censals.

Article 15. Substitució de la declaració d'alta pel document únic electrònic en el cas de societats de responsabilitat limitada.

Subsecció 3a. Actuacions de gestió censal en l'àmbit de competències de l'Estat.

Article 16. Gestió de les declaracions censals.

Capítol II. Obligacions relatives al domicili fiscal.

Article 17. Obligació de comunicar el canvi de domicili fiscal.

Capítol III. Obligacions relatives al número d'identificació fiscal.

Secció 1a. Normes generals.

Article 18. Obligació de disposar d'un número d'identificació fiscal i forma d'acreditació.

Secció 2a. Assignació del número d'identificació fiscal a les persones físiques.

Article 19. El número d'identificació fiscal de les persones físiques de nacionalitat espanyola.

Article 20. El número d'identificació fiscal de les persones físiques de nacionalitat estrangera.

Article 21. Normes sobre l'assignació del número d'identificació fiscal a persones físiques nacionals i estrangeres per l'Administració tributària.

Secció 3a. Assignació del número d'identificació fiscal a les persones jurídiques i entitats sense personalitat jurídica.

Article 22. El número d'identificació fiscal de les persones jurídiques i entitats sense personalitat jurídica.

Article 23. Sol·licitud del número d'identificació fiscal de les persones jurídiques i entitats sense personalitat jurídica.

Article 24. Assignació del número d'identificació fiscal de les persones jurídiques i entitats sense personalitat.

Secció 4a. Especialitats del número d'identificació fiscal dels empresaris o professionals a efectes de l'impost sobre el valor afegit.

Article 25. Especialitats del número d'identificació fiscal dels empresaris o professionals a efectes de l'impost sobre el valor afegit.

Secció 5a. Utilització del número d'identificació fiscal.

Article 26. Utilització del número d'identificació fiscal davant l'Administració tributària.

Article 27. Utilització del número d'identificació fiscal en operacions amb transcendència tributària.

Article 28. Utilització del número d'identificació fiscal en les operacions amb entitats de crèdit.

Capítol IV. Obligacions relatives als llibres registres fiscals.

Article 29. Obligació de portar i conservar els llibres registre de caràcter fiscal.

Capítol V. Obligacions d'informació.

Secció 1a. Disposicions generals.

Article 30. Obligacions d'informació.

Secció 2a. Obligacions de presentar declaracions informatives.

Subsecció 1a. Obligació d'informar sobre les operacions amb terceres persones.

Article 31. Obligats a subministrar informació sobre operacions amb terceres persones.

Article 32. Persones o entitats excloses de l'obligació de presentar declaració anual d'operacions amb terceres persones.

Article 33. Contingut de la declaració anual d'operacions amb terceres persones.

Article 34. Formalització de la declaració anual d'operacions amb terceres persones.

Article 35. Criteris d'imputació temporal.

Subsecció 2a. Obligació d'informar sobre operacions incloses en els llibres registre.

Article 36. Obligació d'informar sobre operacions incloses en els llibres registre.

Subsecció 3a. Obligació d'informar sobre comptes, operacions i actius financers.

Article 37. Obligació d'informar quant a comptes en entitats de crèdit.

Article 38. Obligació d'informar quant a préstecs i crèdits.

Article 39. Obligació d'informar quant a valors, assegurances i rendes.

Article 40. Obligació d'informar sobre els titulars de comptes o altres operacions que no hagin facilitat el número d'identificació fiscal.

Article 41. Obligació d'informar sobre el lliurament de xecs per part de les entitats de crèdit.

Article 42. Obligació d'informar sobre determinades operacions amb actius financers.

Subsecció 4a. Obligacions d'informació respecte de determinades operacions amb participacions preferents i altres instruments de deute.

Article 43. Obligació d'informació.

Article 44. Obligació d'informació de l'entitat dominant i de l'entitat titular dels drets de vot.

Subsecció 5a. Obligacions d'informació respecte de determinades rendes obtingudes per persones físiques residents en altres estats membres de la Unió Europea.

Article 45. Àmbit d'aplicació.

Article 46. Rendes subjectes a subministrament d'informació.

Article 47. Obligats a subministrar informació.

Article 48. Informació que s'ha de subministrar.

Article 49. Identificació i residència dels perceptors de rendes persones físiques residents en altres estats membres de la Unió Europea.

Subsecció 6a. Altres obligacions d'informació.

Article 50. Obligació d'informar sobre la constitució, establiment, modificació o extinció d'entitats.

Article 51. Obligació d'informar sobre persones o entitats que no han comunicat el seu número d'identificació fiscal o que no han identificat els mitjans de pagament utilitzats en atorgar escriptures o documents on constin els actes o contractes intervinguts pels notaris.

Article 52. Obligació d'informar sobre les subvencions o indemnitzacions derivades de l'exercici d'activitats agrícoles, ramaderes o forestals.

Article 53. Obligació d'informar sobre les aportacions a sistemes de previsió social.

Article 54. Obligació d'informar sobre operacions financeres relacionades amb béns immobles.

Secció 3a. Requeriments individualitzats per a l'obtenció d'informació.

Article 55. Disposicions generals.

Article 56. Requeriments a determinades autoritats sotmeses al deure d'informar i col·laborar.

Article 57. Procediment per realitzar determinats requeriments a entitats dedicades al tràfic bancari o creditici.

Secció 4a. Transmissió de dades amb transcendència tributària per l'Administració tributària.

Article 58. Transmissió de dades amb transcendència tributària per mitjans electrònics, informàtics i telemàtics.

Títol III. Principis i disposicions generals de l'aplicació dels tributs.

Capítol I. Òrgans i competències.

Article 59. Criteris d'atribució de competència en l'àmbit de les administracions tributàries.

Article 60. Drets i deures del personal al servei de l'Administració tributària.

Article 61. Exercici de les facultats en l'aplicació dels tributs.

Capítol II. Principis generals de l'aplicació dels tributs.

Secció 1a. Informació i assistència als obligats tributaris.

Article 62. La informació i assistència tributària.

Subsecció 1a. Actuacions d'informació tributària.

Article 63. Actuacions d'informació.

Article 64. Tramitació de les sol·licituds d'informació.

Subsecció 2a. Consultes tributàries escrites.

Article 65. Òrgan competent per a la contestació de les consultes tributàries escrites.

Article 66. Iniciació del procediment per a la contestació de les consultes tributàries escrites.

Article 67. Tramitació del procediment per a la contestació de les consultes tributàries escrites.

Article 68. Contestació de les consultes tributàries escrites.

Subsecció 3a. Informació amb caràcter previ a l'adquisició o transmissió de béns immobles.

Article 69. Informació amb caràcter previ a l'adquisició o transmissió de béns immobles.

Subsecció 4a. Emissió de certificats tributaris.

Article 70. Els certificats tributaris.

Article 71. Sol·licitud dels certificats tributaris.

Article 72. Contingut dels certificats tributaris.

Article 73. Expedició dels certificats tributaris.

Article 74. Requisits de la certificació de trobar-se al corrent de les obligacions tributàries.

Article 75. Efectes dels certificats tributaris.

Article 76. Certificat en matèria de fiscalitat de l'estalvi en la Unió Europea.

Subsecció 5a. Actuacions d'assistència tributària.

Article 77. Actuacions d'assistència tributària.

Article 78. Programes informàtics i ús de mitjans telemàtics en l'assistència als obligats tributaris.

Secció 2a. La col·laboració social en l'aplicació dels tributs.

Article 79. Subjectes de la col·laboració social en l'aplicació dels tributs.

Article 80. Objecte de la col·laboració social en l'aplicació dels tributs.

Article 81. Utilització de mitjans electrònics, informàtics i telemàtics en la col·laboració social.

Secció 3a. Utilització de mitjans electrònics, informàtics i telemàtics en les actuacions i procediments tributaris.

Article 82. Utilització de tecnologies informàtiques i telemàtiques.

Article 83. Identificació de l'Administració tributària actuant.

Article 84. Actuació automatitzada.

Article 85. Aprovació i difusió d'aplicacions.

Article 86. Equivalència de suports documentals.

Capítol III. Normes comuns sobre actuacions i procediments tributaris.

Secció 1a. Especialitats dels procediments administratius en matèria tributària.

Subsecció 1a. Iniciació de les actuacions i procediments tributaris.

Article 87. Iniciació d'ofici.

Article 88. Iniciació a instància de l'obligat tributari.

Article 89. Esmena.

Subsecció 2a. Tramitació de les actuacions i procediments tributaris.

Article 90. Lloc i horari de les actuacions d'aplicació dels tributs.

Artículo 91. Ampliació i ajornament dels terminis de tramitació.

Article 92. Aportació de documentació i ratificació de dades de tercers.

Article 93. Coneixement pels obligats tributaris de l'estat de tramitació dels procediments.

Article 94. Accés a arxius i registres administratius.

Article 95. Obtenció de còpies.

Artículo 96. Tràmits d'audiència i d'al·legacions.

Subsecció 3a. Documentació de les actuacions i procediments tributaris.

Artículo 97. Comunicacions.

Article 98. Diligències.

Article 99. Tramitació de les diligències.

Article 100. Informes.

Subsecció 4a. Terminació de les actuacions i procediments tributaris.

Article 101. Resolució.

Article 102. Càlcul dels terminis màxims de resolució.

Article 103. Períodes d'interrupció justificada.

Article 104. Dilacions per causa no imputable a l'Administració.

Secció 2a. Intervenció dels obligats en les actuacions i procediments tributaris.

Subsecció 1a. Persones amb les quals s'han d'entendre les actuacions administratives.

Article 105. Actuacions relatives a obligats tributaris de l'article 35.4 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre,

general tributària, i a entitats sotmeses a un règim d'imputació de rendes.

Article 106. Actuacions en cas de solidaritat en el pressupost de fet de l'obligació.

Article 107. Actuacions amb successors.

Article 108. Actuacions en supòsits de liquidació o concurs.

Article 109. Actuacions relatives a obligats tributaris no-residents.

Subsecció 2a. La representació en els procediments tributaris.

Article 110. La representació legal.

Article 111. La representació voluntària.

Article 112. Disposicions comunes a la representació legal i voluntària.

Secció 3a. El domicili fiscal.

Article 113. El domicili fiscal de les persones físiques.

Secció 4a. Les notificacions en matèria tributària.

Article 114. Notificació.

Article 115. Notificació per compareixença.

Títol IV. Actuacions i procediments de gestió tributària.

Capítol I. Disposicions generals.

Article 116. Atribució de funcions de gestió tributària als òrgans administratius.

Article 117. Presentació de declaracions, autoliquidacions, comunicacions de dades i sol·licituds de devolució.

Article 118. Declaracions complementàries i substitutives.

Article 119. Autoliquidacions complementàries.

Article 120. Comunicacions de dades complementàries i substitutives.

Article 121. Sol·licituds de devolució complementàries i substitutives.

Capítol II. Procediments de gestió tributària.

Secció 1a. Procediment de devolució iniciat mitjançant autoliquidació, sol·licitud o comunicació de dades.

Article 122. Devolucions derivades de la normativa de cada tribut.

Article 123. Iniciació del procediment de devolució.

Article 124. Tramitació del procediment de devolució.

Article 125. Terminació del procediment de devolució.

Secció 2a. Procediment per a la rectificació d'autoliquidacions, declaracions, comunicacions de dades o sol·licituds de devolució.

Subsecció 1a. Procediment per a la rectificació d'autoliquidacions.

Article 126. Iniciació del procediment de rectificació d'autoliquidacions.

Article 127. Tramitació del procediment de rectificació d'autoliquidacions.

Article 128. Terminació del procediment de rectificació d'autoliquidacions.

Article 129. Especialitats en el procediment de rectificació d'autoliquidacions relatives a retencions, ingressos a compte o quotes suportades.

Subsecció 2a. Procediment per a la rectificació de declaracions, comunicacions de dades i sol·licituds de devolució.

Article 130. Especialitats del procediment per a la rectificació de declaracions, comunicacions de dades i sol·licituds de devolució.

Secció 3a. Procediment per a l'execució de les devolucions tributàries.

Article 131. Execució de les devolucions tributàries.

Article 132. Pagament o compensació de les devolucions tributàries.

Secció 4a. Procediment iniciat mitjançant declaració.

Article 133. Procediment iniciat mitjançant declaració.

Article 134. Especialitats del procediment iniciat mitjançant declaració en l'àmbit duaner.

Article 135. Caducitat del procediment iniciat mitjançant declaració.

Secció 5a. Procediment per al reconeixement de beneficis fiscals de caràcter pregat.

Article 136. Procediment per al reconeixement per l'Administració tributària de beneficis fiscals de caràcter rogatori.

Article 137. Efectes del reconeixement de beneficis fiscals de caràcter rogatori.

Secció 6. El compte corrent tributari.

Subsecció 1a. Disposicions generals.

Article 138. Obligats tributaris que es poden acollir al sistema de compte corrent en matèria tributària.

Article 139. Deutes i crèdits objecte d'anotació en el sistema de compte corrent en matèria tributària.

Subsecció 2a. Procediment per a la inclusió en el sistema de compte corrent en matèria tributària.

Article 140. Procediment per a la inclusió en el sistema de compte corrent en matèria tributària.

Subsecció 3a. Efectes i finalització del sistema de compte corrent tributari.

Article 141. Efectes sobre els crèdits i dèbits tributaris.

Article 142. Determinació del saldo del compte corrent i exigibilitat d'aquest.

Article 143. Finalització del sistema de compte corrent en matèria tributària.

Secció 7a. Actuacions i procediments de comprovació d'obligacions formals.

Subsecció 1a. Actuacions i procediments de comprovació censal.

Article 144. Actuacions de comprovació censal.

Article 145. Procediment de rectificació censal.

Article 146. Rectificació d'ofici de la situació censal.

Article 147. Revocació del número d'identificació fiscal.

Subsecció 2a. Actuacions de comprovació del domicili fiscal.

Article 148. Comprovació del domicili fiscal.

Article 149. Iniciació i tramitació del procediment de comprovació del domicili fiscal.

Article 150. Terminació del procediment de comprovació del domicili fiscal.

Article 151. Efectes de la comprovació del domicili fiscal.

Article 152. Especialitats del procediment de comprovació del domicili fiscal iniciat a sol·licitud d'una comunitat autònoma.

Subsecció 3a. Actuacions de control de presentació de declaracions.

Article 153. Control de presentació de declaracions, autoliquidacions i comunicacions de dades.

Subsecció 4a. Actuacions de control d'altres obligacions formals.

Article 154. Control d'altres obligacions formals.

Secció 8a. Procediment de verificació de dades.

Article 155. Iniciació i tramitació del procediment de verificació de dades.

Article 156. Terminació del procediment de verificació de dades.

Secció 9a. Procediment de comprovació de valors.

Subsecció 1a. La comprovació de valors.

Article 157. Comprovació de valors.

Article 158. Mitjans de comprovació de valors.

Article 159. Actuacions de comprovació de valors.

Subsecció 2a. Procediment de comprovació de valors.

Article 160. Procediment per a la comprovació de valors.

Subsecció 3a. Taxació pericial contradictòria.

Article 161. Iniciació i tramitació del procediment de taxació pericial contradictòria.

Article 162. Terminació del procediment de taxació pericial contradictòria.

Secció 10a. Procediment de comprovació limitada.

Article 163. Iniciació del procediment de comprovació limitada.

Article 164. Tramitació del procediment de comprovació limitada.

Article 165. Terminació del procediment de comprovació limitada.

Títol V. Actuacions i procediment d'inspecció.

Capítol I. Disposicions generals.

Secció 1a. Funcions de la inspecció dels tributs.

Article 166. Atribució de funcions inspectores als òrgans administratius.

Article 167. Col·laboració dels òrgans d'inspecció amb altres òrgans i administracions.

Article 168. Inspeccions coordinades amb les comunitats autònomes.

Article 169. Personal inspector.

Secció 2a. Planificació de les actuacions inspectores.

Article 170. Plans d'inspecció.

Secció 3a. Facultats de la inspecció dels tributs.

Article 171. Examen de la documentació dels obligats tributaris.

Article 172. Entrada i reconeixement de finques.

Article 173. Obligació d'atendre els òrgans d'inspecció.

Secció 4a. Lloc de les actuacions inspectores.

Article 174. Lloc de les actuacions inspectores.

Secció 5a. Documentació de les actuacions inspectores.

Article 175. Normes generals.

Article 176. Actes d'inspecció.

Capítol II. Procediment d'inspecció.

Secció 1a. Iniciació del procediment d'inspecció.

Article 177. Iniciació d'ofici del procediment d'inspecció.

Article 178. Extensió i abast de les actuacions del procediment d'inspecció.

Article 179. Sol·licitud de l'obligat tributari d'una inspecció d'abast general.

Secció 2a. Tramitació del procediment d'inspecció.

Article 180. Tramitació del procediment inspector.

Article 181. Mesures cautelars.

Article 182. Horari de les actuacions del procediment inspector.

Article 183. Tràmit d'audiència previ a les actes d'inspecció.

Secció 3a. Durada del procediment inspector.

Article 184. Ampliació del termini de durada del procediment d'inspecció.

Secció 4a. Terminació del procediment d'inspecció.

Subsecció 1a. Actes d'inspecció.

Article 185. Formalització de les actes.

Article 186. Tramitació de les actes amb acord.

Article 187. Tramitació de les actes de conformitat.

Article 188. Tramitació de les actes de disconformitat.

Subsecció 2a. Formes de terminació del procediment inspector.

Article 189. Formes de terminació del procediment inspector.

Article 190. Classes de liquidacions derivades de les actes d'inspecció.

Article 191. Liquidació dels interessos de demora.

Article 192. Comprovació d'obligacions formals.

Secció 5a. Disposicions especials del procediment inspector.

Article 193. Estimació indirecta de bases o quotes.

Article 194. Declaració de conflicte en l'aplicació de la norma tributària.

Article 195. Entitats que tributin en règim de consolidació fiscal.

Article 196. Declaració de responsabilitat en el procediment inspector.

Capítol III. Altres actuacions inspectores.

Article 197. Altres actuacions inspectores.

Disposicions addicionals.

Disposició addicional primera. Normes d'organització específica.

Disposició addicional segona. Òrgans competents de les comunitats autònomes, de les ciutats de Ceuta i Melilla o de les entitats locals.

Disposició addicional tercera. Òrgans competents en l'àmbit de la Direcció General del Cadastre.

Disposició addicional quarta. Aplicació de les normes sobre declaracions censals als territoris històrics del País Basc i a la Comunitat Foral de Navarra.

Disposició addicional cinquena. Obligacions censals relatives a l'impost sobre les vendes detallistes de determinats hidrocarburs.

Disposició addicional sisena. Declaració anual d'operacions amb terceres persones realitzades a Canàries, Ceuta i Melilla.

Disposició addicional setena. Declaració d'operacions amb terceres persones de l'Administració de l'Estat.

Disposició addicional vuitena. Devolució d'ingressos indeguts de dret públic.

Disposició addicional novena. Convenis de col·laboració subscrits amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquest Reglament.

Disposició addicional desena. Aplicació del procediment d'identificació i residència dels residents en la Unió Europea.

Disposició addicional onzena. Definició d'empresari o professional.

Disposició addicional dotzena. Contestació a consultes tributàries relatives a l'impost general indirecte canari i a l'arbitri sobre importacions i lliuraments de mercaderies a les illes Canàries.

Disposició addicional tretzena. Composició de l'actiu en determinades institucions.

Disposició addicional catorzena. Facultats dels òrgans de recaptació.

Disposició addicional quinzena. Estandardització dels formats dels fitxers a aportar a l'Administració tributària en el curs dels procediments d'aplicació dels tributs.

Disposicions transitòries.

Disposició transitòria primera. Procediment per fer efectiva l'obligació d'informar respecte dels valors a què es refereix la disposició transitòria segona de la Llei 19/2003, de 4 de juliol.

Disposició transitòria segona. Tractament de determinats instruments de renda fixa als efectes de les obligacions d'informació respecte de persones físiques residents en altres estats membres de la Unió Europea.

Disposició transitòria tercera. Obligacions d'informació de caràcter general.

Disposició transitòria quarta. Declaració de les activitats econòmiques desplegades d'acord amb la codificació que preveu la CNAE-2009.

Disposició final única. Habilitació normativa.

TÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. Àmbit d'aplicació.

1. Aquest Reglament regula l'aplicació dels tributs en desplegament de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

Aquest Reglament és aplicable a la gestió recaptadora en el que no preveu el Reglament general de recaptació, aprovat pel Reial decret 939/2005, de 29 de juliol.

El que disposa aquest Reglament s'entén sense perjudici del que preveu la normativa pròpia de cada tribut.

2. Aquest Reglament és aplicable en els termes que preveu l'article 1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

3. Aquest Reglament s'aplica al procediment sancionador en matèria tributària en el que no preveuen les normes específiques de desplegament i les normes reguladores del procediment sancionador en matèria administrativa.

TÍTOL II

Les obligacions tributàries formals

CAPÍTOL I

Les obligacions censals

SECCIÓ 1a ELS CENSOS TRIBUTARIS

Article 2. *Censos de l'Administració tributària.*

1. Cada Administració tributària pot disposar dels seus propis censos tributaris als efectes de l'aplicació dels seus tributs propis i cedits.

2. Qualsevol cens tributari inclou necessàriament les dades següents:

- Nom i cognoms o raó social o denominació completa, així com l'anagrama, si en té.
- Numero d'identificació fiscal.
- Domicili fiscal.
- Si s'escau, domicili a l'estranger.

3. Les administracions tributàries de les comunitats autònomes i ciutats amb estatut d'autonomia han de comunicar amb periodicitat mensual a l'Agència Estatal d'Administració Tributària la informació censal de què disposin als efectes de consolidar-la.

L'Agència Estatal d'Administració Tributària ha de comunicar amb periodicitat mensual a les administracions tributàries de les comunitats autònomes i ciutats amb estatut d'autonomia la variació de les dades a què es refereix l'apartat anterior que estiguin incloses en el cens d'obligats tributaris que regula l'article 4.

4. L'Agència Estatal d'Administració Tributària pot subscriure convenis de col·laboració amb les entitats locals per a l'intercanvi d'informació censal.

5. Les persones o entitats incloses en els censos tributaris tenen dret a conèixer les seves dades censals i poden sol·licitar, a aquest efecte, que se'ls expedeixi el corresponent certificat. Sense perjudici d'això, és aplicable a les dades esmentades el que estableix l'article 95 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

Els obligats tributaris tenen dret a rectificar o cancel·lar les seves dades personals quan siguin inexactes o incompletes d'acord amb el que preveu la legislació en matèria de protecció de dades de caràcter personal.

SECCIÓ 2a ELS CENSOS TRIBUTARIS EN L'ÀMBIT DE COMPETÈNCIES DE L'ESTAT

Subsecció 1a *Contingut dels censos tributaris en l'àmbit de competències de l'Estat*

Article 3. Formació dels censos tributaris en l'àmbit de competències de l'Estat.

1. El cens d'obligats tributaris està format per la totalitat de les persones o entitats que hagin de tenir un número d'identificació fiscal per a les seves relacions de naturalesa o amb transcendència tributària d'acord amb el que estableix l'article 18 d'aquest Reglament.

2. El cens d'empresaris, professionals i retenidors està format per les persones o entitats que duguin a terme o hagin dut a terme en el territori espanyol alguna de les activitats o operacions que s'esmenten a continuació:

a) Activitats empresarials o professionals. S'entén per aquestes les activitats la realització de les quals confereixi la condició d'empresari o professional, incloses les agrícoles, forestals, ramaderes o pesqueres.

No s'inclouen en el cens d'empresaris, professionals i retenidors els qui efectuïn exclusivament arrendaments d'immobles exempts de l'impost sobre el valor afegit, conforme a l'article 20.u.23è de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, sempre que la seva realització no constitueixi l'exercici d'una activitat empresarial d'acord amb el que disposa la normativa reguladora de l'impost sobre la renda de les persones físiques. Tampoc s'inclouen en aquest cens els qui efectuïn lliuraments a títol ocasional de mitjans de transport nous exempts de l'impost sobre el valor afegit en virtut del que disposa l'article 25.u i dos de la seva llei reguladora, i adquisicions intracomunitàries de béns exempts en virtut del que disposa l'article 26.tres de la mateixa Llei.

b) Abonament de rendes subjectes a retenció o ingress a compte.

c) Adquisicions intracomunitàries de béns subjectes a l'impost sobre el valor afegit efectuades pels qui no actuen com a empresaris o professionals.

També s'integren en aquest cens les persones o entitats no-residents a Espanya d'acord amb el que disposa l'article 6 del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de no-residents, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2004, de 5 de març, que operin en el territori espanyol mitjançant un establiment permanent o satisfacin en l'esmentat territori rendes subjectes a retenció o ingress a compte, i les entitats a les quals es refereix el paràgraf c) de l'article 5 de l'esmentada Llei.

De la mateixa manera, les persones o entitats no establertes en el territori d'aplicació de l'impost sobre el valor afegit queden integrades en aquest cens quan siguin subjectes passius de l'esmentat impost.

També formen part d'aquest cens les persones o entitats que no compleixin cap dels requisits previstos en aquest apartat però siguin socis, hereus, comuns o participants d'entitats en règim d'atribució de rendes que exercixin activitats empresarials o professionals i tinguin obligacions tributàries derivades de la seva condició de membres d'aquestes entitats.

El cens d'empresaris, professionals i retenidors forma part del cens d'obligats tributaris.

3. El Registre d'operadors intracomunitaris està format per les persones o entitats que tinguin atribuït el número d'identificació fiscal regulat a efectes de l'impost sobre el valor afegit a l'article 25 d'aquest Reglament, que vagin a efectuar lliuraments o adquisicions intracomunitàries de béns subjectes a l'esmentat tribut.

També formen part d'aquest registre els subjectes passius de l'impost sobre el valor afegit que hagin de ser destinataris de prestacions de serveis el lloc de realització de les quals als efectes d'aquell es determini efectivament en funció de quin sigui l'Estat que hagi atribuït a l'adquirent el número d'identificació fiscal amb el qual s'hagi realitzat l'operació.

La inclusió també és obligatòria en el cas de persones o entitats a les quals es refereix l'article 14 de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, quan hagin de realitzar adquisicions intracomunitàries de béns subjectes a aquest impost. En aquest cas, la inclusió en aquest registre determina l'assignació a la persona o entitat sol·licitant del número d'identificació fiscal que regula l'article 25 d'aquest Reglament.

La circumstància que les persones o entitats a les quals es refereix l'article 14 de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, deixin d'estar incloses en el Registre d'operadors intracomunitaris, per produir-se el supòsit que les adquisicions intracomunitàries de béns que realitzin resultin no subjectes a l'impost en consideració amb el que estableix l'esmentat precepte, determina la revocació automàtica del número d'identificació fiscal específic que regula l'article 25 d'aquest Reglament.

Aquest registre forma part del cens d'empresaris, professionals i retenidors.

4. El Registre d'exportadors i altres operadors econòmics en règim comercial està integrat pels empresaris o professionals que tenen dret al procediment de devolució que regula l'article 30 del Reglament de l'impost sobre el valor afegit, aprovat pel Reial decret 1624/1992, de 29 de desembre.

Aquest registre forma part del cens d'empresaris, professionals i retenidors.

5. El Registre de grans empreses està format pels obligats tributaris el volum d'operacions dels quals superi la xifra de 6.010.121,04 euros durant l'any natural immediat anterior, calculat conforme al que disposa l'article 121 de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el

valor afegit, fins i tot quan exerceixin la seva activitat fora del territori d'aplicació d'aquest impost.

Aquest registre forma part del cens d'empresaris, professionals i retenidors.

6. El Registre territorial dels impostos especials de fabricació està integrat per les persones i establiments a què es refereix l'article 40 del Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol, i es regeix pel que estableix l'esmentat Reglament dels impostos especials i, en el que aquest no preveu, per les disposicions d'aquest Reglament relatives a les obligacions de caràcter censal.

Article 4. *Contingut del cens d'obligats tributaris.*

1. Les dades que s'han d'incloure en el cens d'obligats tributaris són per a les persones físiques les següents:

- Nom i cognoms, sexe, data de naixement, lloc de naixement, estat civil i data de l'estat civil.
- Número d'identificació fiscal espanyol.
- Número d'identificació fiscal d'altres països, si s'escau, per als residents.
- Codi d'identificació fiscal de l'Estat de residència, si s'escau, per als no-residents.
- Número de passaport, si s'escau.
- Condició de resident o no-resident en el territori espanyol.
- Domicili fiscal a Espanya i la referència cadastral de l'immoble, llevat que no hi estigui obligat d'acord amb la normativa que li sigui aplicable.
- Si s'escau, domicili a l'estranger.
- Nom i cognoms o raó social o denominació completa i número d'identificació fiscal dels representants legals per a les persones que no tinguin capacitat d'obrar en l'ordre tributari.

2. Les dades que s'han d'incloure en el cens d'obligats tributaris són per a les persones jurídiques i altres entitats les següents:

- Raó social o denominació completa, així com l'anagrama, si en té.
- Número d'identificació fiscal espanyol.
- Número d'identificació fiscal d'altres països, si s'escau, per als residents.
- Codi d'identificació fiscal de l'Estat de residència, si s'escau, per als no-residents.
- Condició de persona jurídica o entitat residents o no-residents en el territori espanyol.
- Constitució a Espanya o a l'estranger. En aquest últim cas ha d'incloure el país de constitució.
- Data de constitució i, si s'escau, data de l'acord de voluntats a què es refereix l'article 24.2 i data d'inscripció en el registre públic corresponent.
- Capital social de constitució.
- Domicili fiscal a Espanya i la referència cadastral de l'immoble, llevat que no hi estigui obligat d'acord amb la normativa que li sigui aplicable.
- Si s'escau, domicili a l'estranger.
- Nom i cognoms o raó social o denominació completa i número d'identificació fiscal dels representants legals.

Article 5. *Contingut del cens d'empresaris, professionals i retenidors.*

En el cens d'empresaris, professionals i retenidors, a més de les dades que esmenta l'article 4 d'aquest Reglament, per a cada persona o entitat hi ha de constar la informació següent:

- Les declaracions o autoliquidacions que hagi de presentar periòdicament per raó de les seves activitats empresarials o professionals, o per satisfer rendes sub-

jectes a retenció o ingrés a compte, en els termes que preveu l'Ordre a què es refereix l'article 13 d'aquest Reglament.

b) La seva situació tributària en relació amb els següents aspectes:

1r La condició d'entitat totalment o parcialment exempta a efectes de l'impost sobre societats, d'acord amb l'article 9 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març.

2n L'opció o la renúncia al règim fiscal especial que esmenta el títol II de la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense finalitats lucratives i dels incentius fiscals al mecenatge.

3r El mètode de determinació del rendiment net de les activitats econòmiques que dugui a terme i, si s'escau, la modalitat aplicada en l'impost sobre la renda de les persones físiques.

4t La inclusió, renúncia, revocació de la renúncia o exclusió del mètode d'estimació objectiva o de la modalitat simplificada del règim d'estimació directa en l'impost sobre la renda de les persones físiques.

5è La subjecció de l'obligat tributari al règim general o a algun règim especial a l'impost sobre el valor afegit.

6è La inclusió, renúncia, revocació de la renúncia o exclusió del règim simplificat o del règim especial de l'agricultura, ramaderia i pesca de l'impost sobre el valor afegit.

7è La inclusió o baixa en el Registre d'operadors intracomunitaris.

8è La inclusió o baixa en el Registre d'exportadors i altres operadors econòmics en règim comercial a què es refereix l'article 30 del Reglament de l'impost sobre el valor afegit, aprovat pel Reial decret 1624/1992, de 29 de desembre.

9è La inclusió o baixa en el Registre de grans empreses.

10è La classificació de les activitats econòmiques dutes a terme d'acord amb la codificació que preveu el Reial decret 475/2007, de 13 d'abril, pel qual s'aprova la classificació nacional d'activitats econòmiques 2009 (CNAE-2009).

11è La relació, si s'escau, dels establiments o locals on dugui a terme les seves activitats econòmiques, amb identificació de la comunitat autònoma, província, municipi, adreça completa i la referència cadastral de cadascun d'aquells.

c) El número de telèfon i, si s'escau, l'adreça de correu electrònic i el nom de domini o adreça d'Internet, mitjançant el qual dugui a terme, totalment o parcialment, les seves activitats.

Article 6. *Informació censal complementària respecte de les persones físiques residents a Espanya incloses en el cens d'empresaris, professionals i retenidors.*

Respecte de les persones físiques residents a Espanya, consten en el cens d'empresaris, professionals i retenidors, a més del seu domicili fiscal, el lloc on tinguin efectivament centralitzada la gestió administrativa i la direcció dels seus negocis en el territori espanyol, quan sigui diferent del domicili fiscal.

Article 7. *Informació censal complementària respecte de les entitats residents o constituïdes a Espanya incloses en el cens d'empresaris, professionals i retenidors.*

Respecte de les entitats residents o constituïdes a Espanya, han de constar en el cens d'empresaris, professionals i retenidors les dades següents addicionals:

- El domicili social, quan existeix i sigui diferent al domicili fiscal, i la referència cadastral de l'immoble.

b) La data de tancament de l'exercici econòmic.
c) La forma jurídica o classe d'entitat de què es tracti.
d) El nom i cognoms o raó social o denominació completa, número d'identificació fiscal i domicili fiscal de cadascun dels socis, membres o partícips fundadors o que en promoguin la constitució. També s'han de fer constar aquests mateixes dades, excepte per a les entitats que tinguin la condició de comunitats de propietaris constituïdes en règim de propietat horitzontal, per a cada un dels membres o partícips que formin part, en cada moment, de les entitats a què es refereix l'article 35.4 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, amb indicació de la seva quota de participació i d'atribució en cas que les esmentades quotes no coincideixin. En cas que els socis, membres o partícips no siguin residents a Espanya, s'ha de fer constar la seva residència fiscal i la identificació del seu representant fiscal a Espanya, si en tenen.

Article 8. Informació censal complementària respecte de les persones o entitats no-residents o no establertes, així com de les no constituïdes a Espanya, incloses en el cens d'empresaris, professionals i retenidors.

1. En el cas de persones o entitats no-residents o no establertes, així com en el de les no constituïdes a Espanya, que hagin de formar part del cens d'empresaris, professionals i retenidors han de constar en l'esmentat cens les dades següents complementàries:

a) L'Estat o territori de residència.
b) La nacionalitat i la forma jurídica o classe d'entitat sense personalitat jurídica de què es tracti, d'acord amb el seu dret nacional.
c) Si s'escau, nom i cognoms o raó social o denominació completa, amb l'anagrama, si n'hi ha, el número d'identificació fiscal, el domicili fiscal i la nacionalitat del seu representant a Espanya.

2. Quan una persona o entitat no-resident operi en el territori espanyol per mitjà d'un o diversos establiments permanents que realitzin activitats clarament diferents i la gestió de les quals es porti de manera separada, d'acord amb el que disposa l'article 17 del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de no-residents, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2004, de 5 de març, cada establiment s'ha d'inscriure individualment en el cens d'empresaris, professionals i retenidors, amb les mateixes dades i en les mateixes condicions que les persones o entitats residents i, a més, cadascun d'ells ha d'identificar la persona o entitat no-resident de la qual depenguin i comunicar les dades relatives a aquella relacionades en l'apartat anterior.

Cada establiment permanent s'ha d'identificar amb una denominació específica que, en qualsevol cas, ha de comprendre una referència a la persona o entitat no-resident de la qual depengui i un número d'identificació fiscal propi i independent de l'assignat, si s'escau, a aquesta última i la referència cadastral de l'immoble on estigui situat l'establiment permanent.

Així mateix, s'ha d'especificar la forma de determinació de la base imposable de l'establiment permanent que es constitueix a Espanya, d'acord amb el que disposa l'article 18 del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de no-residents, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2004, de 5 de març.

3. En cas que una persona o entitat no-resident operi en territori espanyol per si mateixa i per mitjà d'un o diversos establiments permanents, la inclusió en el cens d'empresaris, professionals i retenidors s'ha de fer tant per la persona o entitat no-resident com pels seus establiments permanents.

En totes aquestes inclusions, a més de les dades exigides amb caràcter general en aquest Reglament, s'han

de comunicar les que detalla l'apartat 1 d'aquest article referents a la persona o entitat no resident.

Així mateix, cada establiment permanent ha d'identificar i indicar la classe d'establiment que constitueixi d'acord amb el que disposa l'apartat anterior i la referència cadastral de l'immoble.

4. En el cas d'entitats en règim d'atribució de rendes amb presència en el territori espanyol, d'acord amb el que disposa l'article 38.2 del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de no-residents, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2004, de 5 de març, en el cens d'empresaris, professionals i retenidors han de constar el nom i els cognoms o la raó social o denominació completa, número d'identificació fiscal, domicili fiscal i nacionalitat de cadascun dels membres o partícips d'aquella, amb indicació de la seva quota de participació i d'atribució.

Subsecció 2a Les declaracions censals en l'àmbit de competències de l'Estat

Article 9. Declaració d'alta en el cens d'empresaris, professionals i retenidors.

1. Els qui hagin de formar part del cens d'empresaris, professionals i retenidors han de presentar una declaració d'alta en l'esmentat cens.

2. La declaració d'alta ha d'incloure les dades que recullen els articles 4 a 8 d'aquest Reglament, tots dos inclusivament.

3. Així mateix, aquesta declaració serveix per als fins següents:

a) Sol·licitar l'assignació del número d'identificació fiscal provisional o definitiu, amb independència que la persona jurídica o l'entitat sol·licitant no estigui obligada, per aplicació del que disposa l'apartat 1 anterior, a la presentació de la declaració censal d'alta en el cens d'empresaris, professionals i retenidors. L'assignació del número d'identificació fiscal, a sol·licitud de l'interessat o d'ofici, determina la inclusió automàtica en el cens d'obligats tributaris de la persona o entitat de què es tracti.

b) Comunicar el règim general o especial aplicable a l'impost sobre el valor afegit.

c) Renunciar al mètode d'estimació objectiva i a la modalitat simplificada del règim d'estimació directa en l'impost sobre la renda de les persones físiques o als règims especials simplificat i de l'agricultura, ramaderia i pesca de l'impost sobre el valor afegit.

d) Indicar, a efectes de l'impost sobre el valor afegit, si l'inici de la realització habitual dels lliuraments de béns o prestacions de serveis que constitueixen l'objecte de l'activitat és posterior al començament de l'adquisició o importació de béns o serveis destinats a l'exercici de l'activitat empresarial o professional.

e) Proposar a l'Agència Estatal d'Administració Tributària el percentatge provisional de deducció a què es refereix l'article 111.dos de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit.

f) Optar pel mètode de determinació de la base imposable en el règim especial de les agències de viatges a què es refereix l'article 146 de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit i per la determinació de la base imposable mitjançant el marge de benefici global en el règim especial dels béns usats, objectes d'art, antiguitats i objectes de col·lecció a què es refereix l'apartat dos de l'article 137 de la mateixa Llei.

g) Sol·licitar la inclusió en el Registre d'operadors intracomunitaris.

h) Optar per la no-subjecció a l'impost sobre el valor afegit dels lliuraments de béns a què es refereix l'article 68.quatre de la Llei de l'esmentat impost.

i) Comunicar la subjecció a l'impost sobre el valor afegit dels lliuraments de béns a què es refereixen l'arti-

cle 68.tres i cinc de la Llei de l'esmentat impost, sempre que el declarant no estigui ja registrat en el cens.

j) Optar per l'aplicació de la regla de prorrata especial a l'impost sobre el valor afegit, prevista a l'article 103.dos.1r de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit.

k) Optar per la determinació del pagament fraccionat de l'impost sobre societats, d'acord amb la modalitat que preveu l'article 45.3 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març.

l) Comunicar el període de liquidació de les autoliquidacions de retencions i ingressos a compte de l'impost sobre la renda de les persones físiques, de l'impost sobre la renda de no-residents i de l'impost sobre societats, en atenció a la quantia del seu últim pressupost aprovat quan es tracti de retenidors o obligats a ingressar a compte que tinguin la consideració d'administracions públiques, inclosa la Seguretat Social.

m) Optar per l'aplicació del règim general previst per als establiments permanents, en els termes de l'article 18.5.b) del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de no-residents, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2004, de 5 de març, per als establiments permanents l'activitat dels quals en el territori espanyol consisteix en obres de construcció, instal·lació o muntatge la durada de les quals excedeixi els sis mesos, activitats o explotacions econòmiques de temporada o estacionals, o activitats d'exploració de recursos naturals.

n) Optar pel règim fiscal especial que preveu el títol II de la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense finalitats lucratives i dels incentius fiscals al mecenatge.

ñ) Comunicar altres fets i circumstàncies de caràcter censal que preveu la normativa tributària o que determini el ministre d'Economia i Hisenda.

4. Aquesta declaració s'ha de presentar, segons els casos, abans de l'inici de les activitats corresponents, a la realització de les operacions, al naixement de l'obligació de retenir o ingressar a compte sobre les rendes que se satisfacin, abonin o deguin o a la concurrència de les circumstàncies que preveu aquest article.

Als efectes del que disposa aquest Reglament, s'entén produït el començament d'una activitat empresarial o professional des del moment que es realitzin qualsevol lliuraments, prestacions o adquisicions de béns o serveis, s'efectuïn cobraments o pagaments o es contracti personal laboral, amb la finalitat d'intervenir en la producció o distribució de béns o serveis.

Article 10. *Declaració de modificació en el cens d'empresaris, professionals i retenidors.*

1. Quan es modifiqui qualsevol de les dades recollides en la declaració d'alta o en qualsevol altra declaració de modificació posterior, l'obligat tributari ha de comunicar a l'Administració tributària, mitjançant la corresponent declaració, l'esmentada modificació.

2. Aquesta declaració, en particular, serveix per:

a) Comunicar el canvi de domicili fiscal, d'acord amb el que preveu l'article 48.3 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, per les persones jurídiques i altres entitats, així com per les persones físiques incloses en el cens d'empresaris, professionals i retenidors.

b) Comunicar la variació de qualsevol de les dades i situacions tributàries que recullen els articles 4 a 9 d'aquest Reglament, tots dos inclusivament.

c) Comunicar l'inici de la realització habitual dels lliuraments de béns o prestacions de serveis corresponents a activitats empresarials o professionals, quan la declaració d'alta s'hagi formulat indicant que l'inici de la realització dels esmentats lliuraments de béns o prestaci-

ons de serveis es produiria amb posterioritat al començament de l'adquisició o importació de béns o serveis destinats a l'activitat.

Així mateix, la declaració de modificació serveix per comunicar el començament de la realització habitual dels lliuraments de béns o prestacions de serveis corresponents a una nova activitat constitutiva d'un sector diferenciat als efectes de l'impost sobre el valor afegit, quan s'hagi presentat prèviament una declaració censal mitjançant la qual es comuniqui que l'inici de la realització dels lliuraments de béns i prestacions de serveis en desenvolupament de l'esmentada nova activitat es produiria amb posterioritat al començament de l'adquisició o importació de béns o serveis destinats a aquella.

d) Optar pel mètode de determinació de la base imposable en el règim especial de les agències de viatges a què es refereix l'article 146 de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit i pel de determinació de la base imposable mitjançant el marge de benefici global en el règim especial dels béns usats, objectes d'art, antiguitats i objectes de col·lecció a què es refereix l'article 137.dos de la mateixa Llei.

e) Sol·licitar la inclusió en el Registre d'operadors intracomunitaris quan s'hagin de produir, una vegada presentada la declaració censal d'alta, les circumstàncies que ho requereixin previstes a l'article 3.3 d'aquest Reglament.

Els subjectes passius de l'impost sobre el valor afegit que cessin en l'exercici de les activitats subjectes a aquest impost, sense que això en determini la baixa en el cens d'empresaris, professionals i retenidors, i els subjectes passius que durant els 12 mesos anteriors no hagin realitzat lliuraments o adquisicions intracomunitàries de béns subjectes a l'impost sobre el valor afegit, o no hagin estat destinataris de prestacions de serveis el lloc de realització dels quals als efectes d'aquell s'hagi determinat efectivament en funció del número d'identificació fiscal amb el qual s'hagi realitzat l'operació, han de presentar així mateix una declaració censal de modificació en què sol·licitin la baixa en el Registre d'operadors intracomunitaris.

f) Optar per la no-subjecció a l'impost sobre el valor afegit dels lliuraments de béns a què es refereix l'article 68.quatre de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit.

g) Comunicar la subjecció a l'impost sobre el valor afegit dels lliuraments a què es refereixen l'article 68.tres i cinc de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit.

h) Revocar les opcions o modificar les sol·licituds a què es refereixen els paràgrafs d), e) i f) anteriors i els paràgrafs f) i h) de l'article 9.3 d'aquest Reglament, així com la comunicació dels canvis de les situacions a què es refereixen el paràgraf g) d'aquest apartat i el paràgraf i) de l'article 9.3 d'aquest Reglament.

i) Optar per l'aplicació de la regla de prorrata especial a l'impost sobre el valor afegit, en els següents supòsits:

1r El que preveu l'article 28.1.1r, segon paràgraf, a), del Reglament de l'impost sobre el valor afegit, aprovat pel Reial decret 1624/1992, de 29 de desembre.

2n El que preveu l'article 28.1.1r, segon paràgraf, b), del Reglament de l'esmentat impost, en el cas en què no s'hagi exercit l'esmentada opció a l'hora de presentar la declaració d'alta en el cens d'empresaris, professionals i retenidors. Així mateix, la declaració de modificació serveix per efectuar la revocació de l'opció per la regla de prorrata especial a què es refereix el tercer paràgraf de l'esmentat article 28.1.1r.

j) En el cas d'aquells que, tenint ja la condició d'empresaris o professionals perquè realitzen activitats d'aquesta naturalesa, iniciïn una nova activitat empresarial o professional que constitueixi, als efectes de l'impost sobre el valor afegit, un sector diferenciat respecte de les activitats que duïen a terme amb anterioritat, i estiguin en

qualssevol de les circumstàncies que s'indiquen a continuació, per comunicar a l'Administració la seva concurrència:

1r Que el començament de la realització habitual dels lliuraments de béns o prestacions de serveis corresponents a la nova activitat es produirà amb posterioritat al començament de l'adquisició o importació de béns o serveis destinats al seu desenvolupament i sigui aplicable el règim de deducció que preveuen els articles 111, 112 i 113 de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit. En aquest cas, la declaració també ha de contenir la proposta del percentatge provisional de deducció a què es refereix l'esmentat article 111.dos de l'esmentada Llei.

2n Que exerceixen l'opció per la regla de prorrata especial que preveu l'article 103.dos.1r de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit.

k) Sol·licitar la inclusió en el Registre d'exportadors i altres operadors econòmics en règim comercial, així com la baixa en l'esmentat registre, d'acord amb l'article 30 del Reglament de l'impost sobre el valor afegit, aprovat pel Reial decret 1624/1992, de 29 de desembre.

l) Comunicar a l'Administració tributària el canvi de període de liquidació a l'impost sobre el valor afegit i als efectes de les autoliquidacions de retencions i ingressos a compte de l'impost sobre la renda de les persones físiques, impost sobre la renda de no-residents i de l'impost sobre societats per estar inclosos en el Registre de grans empreses que regula l'article 3 d'aquest Reglament, o en atenció a la quantia del seu últim pressupost aprovat quan es tracti de retenidors o obligats a ingressar a compte que tinguin la consideració d'administracions públiques, inclosa la Seguretat Social.

m) Optar o renunciar a l'opció per determinar el pagament fraccionat de l'impost sobre societats, d'acord amb la modalitat que preveu l'article 45.3 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març.

n) Renunciar a l'aplicació del règim de consolidació fiscal en el cas dels grups fiscals que hagin exercit aquesta opció.

ñ) Optar o renunciar al règim fiscal especial que preveu el títol II de la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense finalitats lucratives i dels incentius fiscals al mecenatge.

o) Sol·licitar la rectificació de dades personals a què es refereix l'article 2.5 d'aquest Reglament.

p) Comunicar altres fets i circumstàncies de caràcter censal que preveuen les normes tributàries o que determini el ministre d'Economia i Hisenda.

3. Aquesta declaració no és necessària quan la modificació d'una de les dades que figurin en el cens s'hagi produït per iniciativa d'un òrgan de l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

4. La declaració s'ha de presentar en el termini d'un mes des que s'hagin produït els fets que determinen la seva presentació, llevat dels casos que s'indiquen a continuació:

a) En els supòsits en què la normativa pròpia de cada tribut o la del règim fiscal aplicable estableixi terminis específics, la declaració s'ha de presentar de conformitat amb aquests.

b) Les declaracions a què es refereix l'apartat 2.j).1r d'aquest article s'han de presentar amb anterioritat al moment en què s'iniciï la nova activitat empresarial que es constitueixi, als efectes de l'impost sobre el valor afegit, un sector diferenciat d'activitat respecte de les que es duïen a terme amb anterioritat.

c) La comunicació que preveu l'apartat 2.l) d'aquest article s'ha de formular en el termini general i, en qualse-

vol cas, abans del venciment del termini per a la presentació de la primera declaració periòdica afectada per la variació posada en coneixement de l'Administració tributària o que s'hagi hagut de presentar si no s'hagués produït l'esmentada variació.

d) La sol·licitud a què es refereix el primer paràgraf de l'apartat 2.e) d'aquest article s'ha de presentar amb anterioritat al moment en què es produeixin les circumstàncies que preveuen l'article 3.3 d'aquest Reglament.

e) Quan el ministre d'Economia i Hisenda estableixi un termini especial atenent les circumstàncies que concorrin en cada cas.

Article 11. *Declaració de baixa en el cens d'empresaris, professionals i retenidors.*

1. Els qui cessin en l'exercici de tot tipus d'activitats empresarials o professionals o, no tenint la condició d'empresaris o professionals, deixin de satisfer rendiments subjectes a retenció o ingressos a compte han de presentar la corresponent declaració mitjançant la qual comuniquin a l'Administració tributària aquesta circumstància als efectes de la seva baixa en el cens d'empresaris, professionals i retenidors.

Així mateix, les persones jurídiques que no exerceixin activitats empresarials o professionals han de presentar aquesta declaració als efectes de la seva baixa en el Registre d'operadors intracomunitaris quan les seves adquisicions intracomunitàries de béns hagin de resultar no subjectes d'acord amb l'article 14 de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit.

2. La declaració de baixa s'ha de presentar en el termini d'un mes des que es compleixin les condicions que preveu l'apartat 1 d'aquest article, sense perjudici que la persona o entitat afectada hagi de presentar les declaracions i complir les obligacions tributàries que li incumbeixin i sense que a aquests efectes hagi de donar-se d'alta en el cens.

3. Quan una societat o entitat es dissolgui, la declaració de baixa s'ha de presentar en el termini d'un mes des que s'hagi realitzat, si s'escau, la cancel·lació efectiva dels corresponents assentaments en el Registre mercantil.

Si no consten aquests assentaments, l'Administració tributària ha de posar en coneixement del Registre mercantil la sol·licitud de baixa perquè aquest estengui una nota marginal en el full registral de l'entitat. A partir d'aleshores, el Registre ha de comunicar a l'Administració tributària qualsevol acte relatiu a l'esmentada entitat que es presenti a inscripció.

Igualment, quan li constin a l'Administració tributària dades suficients sobre el cessament de l'activitat d'una entitat, ho ha de posar en coneixement del Registre mercantil, perquè aquest, d'ofici, procedeixi a estendre una nota marginal amb els mateixos efectes que els que preveu el paràgraf anterior.

4. En el cas de mort de l'obligat tributari, els hereus han de presentar la declaració de baixa corresponent en el termini de sis mesos des de la mort. Igualment queden obligats a comunicar en el mateix termini la modificació de la titularitat de tots els drets i les obligacions amb transcendència tributària que estiguin vigents amb tercers i a presentar, si s'escau, la declaració o declaracions d'alta que siguin procedents.

Article 12. *Especialitats en l'alta i modificacions en el cens d'obligats tributaris de les entitats a les quals s'assigni un número d'identificació fiscal.*

1. L'assignació a una entitat del número d'identificació fiscal provisional que preveu l'article 24 determina la seva alta en el cens d'obligats tributaris i, sempre que es produeixin les circumstàncies que preveu l'article 3.2, la

seva alta en el cens d'empresaris, professionals i retenidors.

2. Les variacions posteriors a l'alta censal, incloses les relatives a l'inici de l'activitat, domicili, nom i cognoms o raó social o denominació completa i número d'identificació fiscal dels socis o persones o entitats que la integrin, s'han de comunicar mitjançant la declaració de modificació que regula l'article 10. No és necessari comunicar les variacions relatives als socis, membres o partícips de les entitats una vegada que s'inscriguin en el registre corresponent i obtinguin el número d'identificació fiscal definitiu.

No obstant això, les entitats sense personalitat jurídica han de comunicar les variacions relatives als seus socis, comuns o partícips, encara que hagin obtingut un número d'identificació fiscal definitiu, llevat que tinguin la condició de comunitats de propietaris constituïdes en règim de propietat horitzontal i estiguin incloses en el cens d'empresaris, professionals i retenidors.

3. Les persones jurídiques i altres entitats han de presentar còpia de les escriptures o documents que modifiquin els anteriorment vigents, en el termini d'un mes des de la inscripció en el registre corresponent o des del seu atorgament si l'esmentada inscripció no és necessària, quan les variacions introduïdes impliquin la presentació d'una declaració censal de modificació.

Article 13. *Model de declaració, termini i lloc de presentació.*

Les declaracions censals d'alta, modificació i baixa, previstes en els articles 9, 10 i 11, s'han de presentar en el lloc, la forma i els terminis que estableixi el ministre d'Economia i Hisenda, llevat que el termini estigui establert en aquest Reglament.

Article 14. *Exclusió d'altres declaracions censals.*

1. La presentació de les declaracions a què es refereix aquesta subsecció produirà els efectes propis de la presentació de les declaracions relatives al començament, modificació o cessament en l'exercici de les activitats econòmiques subjectes a l'impost sobre el valor afegit.

2. La presentació d'aquestes declaracions censals substitueix la presentació del comunicat d'alta en l'índex d'entitats als efectes de l'impost sobre societats.

3. De la mateixa manera, en relació amb els subjectes passius que estiguin exempts de l'impost sobre activitats econòmiques, la presentació de les declaracions censals regulades en aquesta subsecció substitueix la presentació de les declaracions específiques de l'impost sobre activitats econòmiques.

4. La presentació de la sol·licitud de baixa en el cens d'empresaris, professionals i retenidors, per als obligats tributaris inclosos en el registre territorial dels impostos especials de fabricació a què es refereix l'article 40 del Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol, produeix els efectes propis de la sol·licitud de baixa en l'esmentat registre respecte dels establiments o activitats de què siguin titulars els esmentats obligats tributaris.

Article 15. *Substitució de la declaració d'alta pel document únic electrònic en el cas de societats de responsabilitat limitada.*

Les societats en constitució que presentin el document únic electrònic per realitzar telemàticament els tràmits de la seva constitució, d'acord amb el que preveu el Reial decret 1332/2006, de 21 de novembre, pel qual es regulen les especificacions i condicions per a l'ús del document únic electrònic (DUE) per a la constitució i posada en marxa de societats de responsabilitat limitada mitjançant el sistema de tramitació telemàtica, queden

exonerades de l'obligació de presentar la declaració censal d'alta que preveu aquesta subsecció, sense perjudici de la presentació posterior de les declaracions de modificació i baixa que corresponguin, en la mesura que varïi o s'hagi d'ampliar la informació i circumstàncies reflectides en l'esmentat document únic electrònic.

Subsecció 3a Actuacions de gestió censal en l'àmbit de competències de l'Estat

Article 16. *Gestió de les declaracions censals.*

1. Correspon a l'Agència Estatal d'Administració Tributària la formació i el manteniment dels censos i registres que defineix l'article 3. A aquest efecte, pot realitzar les altes, baixes i modificacions corresponents d'acord amb el que disposen els articles 144 a 146, tots dos inclusivament.

2. Per facilitar la gestió dels censos regulats en aquesta secció, l'Administració pública competent per assignar el nombre que constitueixi el número d'identificació fiscal ha de comunicar, com a mínim, amb periodicitat trimestral a l'Agència Estatal d'Administració Tributària el nom i cognoms, sexe, data i lloc de naixement, número d'identificació fiscal i, si s'escau, domicili a Espanya de les persones a les quals assigni l'esmentat número i el número de passaport.

CAPÍTOL II

Obligacions relatives al domicili fiscal

Article 17. *Obligació de comunicar el canvi de domicili fiscal.*

1. Les persones físiques que hagin d'estar en el cens d'empresaris, professionals i retenidors, així com les persones jurídiques i altres entitats han de complir l'obligació de comunicar el canvi de domicili fiscal, que estableix l'article 48.3 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, en el termini d'un mes a partir del moment en què es produeixi aquest canvi.

En l'àmbit de competències de l'Estat l'esmentada comunicació s'ha de fer mitjançant la presentació de la declaració censal de modificació que regula l'article 10 d'aquest Reglament.

2. Si es tracta de persones físiques que no hagin de figurar en el cens d'empresaris, professionals i retenidors, la comunicació del canvi de domicili s'ha d'efectuar en el termini de tres mesos des de que es produeixi mitjançant el model de declaració que s'aprovi, llevat del que disposa el paràgraf següent.

En l'àmbit de competències de l'Estat, la comunicació del canvi de domicili s'ha de fer d'acord amb el que preveu el paràgraf anterior. No obstant això, si amb anterioritat al venciment de l'esmentat termini finalitza el de presentació de l'autoliquidació o comunicació de dades corresponent a la imposició personal que l'obligat tributari hagi de presentar després del canvi de domicili, la comunicació s'ha de fer en el corresponent model d'autoliquidació o comunicació de dades, llevat que s'hagi efectuat amb anterioritat.

3. La comunicació del nou domicili fiscal té plens efectes des de la seva presentació respecte a l'Administració tributària a la qual se li hagi comunicat, sense perjudici del que disposa l'article 59 d'aquest Reglament als efectes de l'atribució de competències entre òrgans de l'Administració tributària.

4. La comunicació del canvi del domicili fiscal a l'Administració tributària de l'Estat produeix efectes respecte de les administracions tributàries de les comunitats autònomes i ciutats amb estatut d'autonomia només des del moment en què aquestes últimes en tinguin coneixement,

i amb aquest efecte aquella ha d'efectuar la corresponent comunicació segons el que disposa l'article 2.3 d'aquest Reglament.

CAPÍTOL III

Obligacions relatives al número d'identificació fiscal

SECCIÓ 1a NORMES GENERALS

Article 18. *Obligació de disposar d'un número d'identificació fiscal i forma d'acreditació.*

1. Les persones físiques i jurídiques, així com els obligats tributaris a què es refereix l'article 35.4 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, han de tenir un número d'identificació fiscal per a les seves relacions de naturalesa o amb transcendència tributària.

2. El número d'identificació fiscal el pot acreditar el seu titular mitjançant l'exhibició del document expedit per a la seva constància per l'Administració tributària, del document nacional d'identitat o del document oficial en què s'assigni el número personal d'identificació d'estranger.

3. El compliment del que disposen els apartats anteriors no eximeix de l'obligació de disposar d'altres codis o claus d'identificació addicionals segons el que estableixi la normativa pròpia de cada tribut.

SECCIÓ 2a ASSIGNACIÓ DEL NÚMERO D'IDENTIFICACIÓ FISCAL A LES PERSONES FÍSQUES

Article 19. *El número d'identificació fiscal de les persones físiques de nacionalitat espanyola.*

1. Per a les persones físiques de nacionalitat espanyola, el número d'identificació fiscal és el número del seu document nacional d'identitat seguit del corresponent codi o caràcter de verificació, constituït per una lletra majúscula que ha de constar en el mateix document nacional d'identitat, d'acord amb les seves disposicions reguladores.

2. Els espanyols que facin o participin en operacions de naturalesa o amb transcendència tributària i no estiguin obligats a obtenir el document nacional d'identitat perquè resideixen a l'estranger o perquè són menors de 14 anys, han d'obtenir un número d'identificació fiscal propi. Per fer-ho, poden sol·licitar el document nacional d'identitat amb caràcter voluntari o sol·licitar de l'Administració tributària l'assignació d'un número d'identificació fiscal. Aquest últim ha d'estar integrat per nou caràcters amb la composició següent: una lletra inicial destinada a indicar la naturalesa d'aquest número, que és la L per als espanyols residents a l'estranger i la K per als espanyols que, residint a Espanya, siguin menors de 14 anys; set caràcters alfanumèrics i un caràcter de verificació alfabètic.

En cas que no el sol·licitin, l'Administració tributària pot procedir d'ofici a donar-los d'alta en el cens d'obligats tributaris i a assignar-los el número d'identificació fiscal que correspongui.

3. Per a la identificació dels menors de 14 anys en les seves relacions de naturalesa o amb transcendència tributària han de figurar tant les dades de la persona de menys de 14 anys, inclòs el seu número d'identificació fiscal, com les del seu representant legal.

Article 20. *El número d'identificació fiscal de les persones físiques de nacionalitat estrangera.*

1. Per a les persones físiques que no tinguin la nacionalitat espanyola, el número d'identificació fiscal és el número d'identitat d'estranger que se'ls assigni o se'ls faciliti d'acord amb la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener,

sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social, i la seva normativa de desplegament.

2. Les persones físiques que no tinguin la nacionalitat espanyola i no disposin del número d'identitat d'estranger, bé de forma transitòria per estar obligats a tenir-lo o bé de forma definitiva al no estar-hi obligats, han de sol·licitar a l'Administració tributària l'assignació d'un número d'identificació fiscal quan realitzin operacions de naturalesa o amb transcendència tributària. Aquest número ha d'estar integrat per nou caràcters amb la següent composició: una lletra inicial, que serà la M, destinada a indicar la naturalesa d'aquest número, set caràcters alfanumèrics i un caràcter de verificació alfabètic.

En cas que no ho sol·licitin, l'Administració tributària pot procedir d'ofici a donar-los d'alta en el cens d'obligats tributaris i a assignar-los el número d'identificació fiscal que correspongui.

Article 21. *Normes sobre l'assignació del número d'identificació fiscal a persones físiques nacionals i estrangeres per l'Administració tributària.*

1. El número d'identificació fiscal assignat directament per l'Administració tributària d'acord amb els articles 19 i 20 té validesa mentre el seu titular no obtingui el document nacional d'identitat o el seu número d'identitat d'estranger.

Els qui tot i disposar de número d'identificació fiscal obtinguin posteriorment el document nacional d'identitat o un número d'identitat d'estranger han de comunicar en un termini de dos mesos aquesta circumstància a l'Administració tributària i a les altres persones o entitats davant les quals hagi de constar el seu nou número d'identificació fiscal. L'anterior número d'identificació fiscal té efectes fins a la data de comunicació del nou.

2. Quan es tracti de persones físiques que no tinguin nacionalitat espanyola, l'òrgan de l'Agència Estatal d'Administració Tributària que es determini en les seves normes d'organització específica pot rebre i traslladar directament al Ministeri de l'Interior la sol·licitud d'assignació d'un número d'identitat d'estranger.

3. Quan es detecti que una persona física disposa simultàniament d'un número d'identificació fiscal assignat per l'Administració tributària i d'un document nacional d'identitat o un número d'identitat d'estranger, aquest últim és el que preval. L'Administració tributària ha de notificar a l'interessat la revocació del número d'identificació fiscal prèviament assignat d'acord el que disposa l'article 147, i ha de posar en el seu coneixement l'obligació de comunicar el seu número vàlid a totes les persones o entitats a les quals hagi de constar l'esmentat número per raó de les seves operacions.

SECCIÓ 3a ASSIGNACIÓ DEL NÚMERO D'IDENTIFICACIÓ FISCAL A LES PERSONES JURÍDIQUES I ENTITATS SENSE PERSONALITAT JURÍDICA

Article 22. *El número d'identificació fiscal de les persones jurídiques i entitats sense personalitat jurídica.*

1. L'Administració Tributària ha d'assignar a les persones jurídiques i entitats sense personalitat jurídica un número d'identificació fiscal que les identifiqui, i que és invariable siguin quines siguin les modificacions que aquelles experimentin, llevat que canviï la seva forma jurídica o nacionalitat.

En els termes que estableixi el ministre d'Economia i Hisenda, la composició del número d'identificació fiscal de les persones jurídiques i entitats sense personalitat jurídica inclou:

a) Informació sobre la forma jurídica, si es tracta d'una entitat espanyola, o, si s'escau, el caràcter d'entitat estrangera o d'establiment permanent d'una entitat no-resident a Espanya.

- b) Un número aleatori.
- c) Un caràcter de control.

2. Quan una persona jurídica o entitat no-resident operi en el territori espanyol mitjançant establiments permanents que realitzin activitats clarament diferenciades i la gestió de les quals es porti de manera separada, cada establiment permanent ha de sol·licitar un número d'identificació fiscal diferent de l'assignat, si s'escau, a la persona o entitat no-resident.

3. Les diferents administracions públiques i els organismes o entitats amb personalitat jurídica pròpia dependents de qualsevol d'aquelles, poden disposar d'un número d'identificació fiscal per a cada un dels sectors de la seva activitat empresarial o professional, així com per a cadascun dels seus departaments, conselleries, dependències o òrgans superiors, amb capacitat gestora pròpia.

4. Així mateix, poden disposar d'un número d'identificació fiscal quan així ho sol·licitin:

- a) Els centres docents de titularitat pública.
- b) Els centres sanitaris o assistencials de titularitat pública.
- c) Els òrgans de govern i els centres sanitaris o assistencials de la Creu Roja Espanyola.
- d) Els registres públics.
- e) Els jutjats, tribunals i sales dels tribunals de justícia.
- f) Els butlletins oficials quan no tinguin personalitat jurídica pròpia.

5. Les entitats eclesiàstiques que tinguin personalitat jurídica pròpia tenen un número d'identificació fiscal encara que estiguin integrades, als efectes de l'impost sobre societats, en un subjecte passiu l'àmbit del qual sigui una diòcesi o una província religiosa.

Article 23. Sol·licitud del número d'identificació fiscal de les persones jurídiques i entitats sense personalitat jurídica.

1. Les persones jurídiques o entitats sense personalitat jurídica que siguin titulars de relacions de naturalesa o amb transcendència tributària han de sol·licitar l'assignació d'un número d'identificació fiscal.

En cas que no el sol·licitin, l'Administració tributària pot procedir d'ofici a donar-los d'alta en el cens d'obligats tributaris i a assignar-los el número d'identificació fiscal que correspongui.

2. Quan es tracti de persones jurídiques o entitats sense personalitat jurídica que realitzin activitats empresarials o professionals, han de sol·licitar el seu número d'identificació fiscal abans de la realització de qualsevol lliurament, prestació o adquisició de béns o serveis, de la percepció de cobraments o de l'abonament de pagaments, o de la contractació de personal laboral, efectuats per a l'exercici de la seva activitat. En tot cas, la sol·licitud s'ha de formular dins del mes següent a la data de la seva constitució o del seu establiment en territori espanyol.

3. La sol·licitud s'ha de fer mitjançant la presentació de l'oportuna declaració censal d'alta que regula l'article 9, en la qual s'han de fer constar les circumstàncies que preveuen els apartats 2 i 3 en la mesura que es produeixin o siguin conegudes en el moment de la presentació de la declaració.

4. La sol·licitud d'assignació del número d'identificació fiscal en els supòsits que recull l'article 22.3 i 4 s'ha de dirigir a l'òrgan de l'Agència Estatal d'Administració Tributària que determinin les seves normes d'organització específica, per l'entitat amb personalitat jurídica pròpia interessada o per un departament ministerial o conselleria d'una comunitat autònoma. En l'escrit de sol·licitud s'han d'indicar els sectors, òrgans o centres per als quals se sol·licita un número d'identificació fiscal propi i les raons que motiven la petició.

Considerada la petició, l'òrgan competent de l'Agència Estatal d'Administració Tributària ha de procedir a assignar el número d'identificació fiscal.

Article 24. Assignació del número d'identificació fiscal de les persones jurídiques i entitats sense personalitat.

1. L'Agència Estatal d'Administració Tributària ha d'assignar el número d'identificació fiscal en el termini de 10 dies.

L'Administració tributària pot comprovar la veracitat de les dades comunicades pels interessats en les seves sol·licituds de número d'identificació fiscal provisional o definitiu d'acord amb el que preveu l'article 144.1 i 2. Quan de la comprovació resulti que les dades no són veraces, l'Administració tributària, amb l'audiència als interessats per un termini de 10 dies, comptats a partir de l'endemà de la notificació de l'obertura de l'esmentat termini, pot denegar l'assignació de l'esmentat número.

2. El número d'identificació fiscal de les persones jurídiques i entitats sense personalitat té caràcter provisional mentre l'entitat interessada no hagi aportat una còpia de l'escriptura pública o document fefaent de la seva constitució i dels estatuts socials o document equivalent, així com certificació de la seva inscripció, quan sigui procedent, en un registre públic.

El número d'identificació fiscal, provisional o definitiu, no s'ha d'assignar a les persones jurídiques o entitats que no aportin, almenys, un document degudament signat en el qual els atorgadors manifestin el seu acord de voluntats per a la constitució de la persona jurídica o entitat o un altre document que acrediti situacions de cotitularitat.

El signant de la declaració censal de sol·licitud ha d'acreditar que actua en representació de la persona jurídica, entitat sense personalitat o col·lectiu que es compromet a la seva creació.

3. Quan s'assigni un número d'identificació fiscal provisional, l'entitat queda obligada a aportar la documentació pendent necessària per a l'assignació del número d'identificació fiscal definitiu en el termini d'un mes des de la inscripció en el registre corresponent o des de l'atorgament de les escriptures públiques o document fefaent de la seva constitució i dels estatuts socials o documents equivalents de la seva constitució, quan no sigui necessària la inscripció d'aquests en el registre corresponent.

Transcorregut el termini al qual es refereix el paràgraf anterior sense que s'hagi aportat la documentació pendent, l'Administració tributària pot requerir-ne l'aportació atorgant un termini màxim de 10 dies, comptats a partir de l'endemà de la notificació del requeriment, per a la seva presentació o perquè es justifiquin els motius que la impossibilitin, amb indicació en aquest cas per l'interessat del termini necessari per a la seva aportació definitiva.

La falta d'atenció dins el termini i en la forma escaient del requeriment per a l'aportació de la documentació pendent pot determinar, amb l'audiència prèvia de l'interessat, la revocació del número d'identificació assignat, en els termes a què es refereix l'article 147.

4. Per sol·licitar el número d'identificació fiscal definitiu s'ha de presentar la declaració censal de modificació, en la qual s'han de fer constar, si s'escau, totes les modificacions que s'hagin produït respecte de les dades consignades en la declaració presentada per sol·licitar el número d'identificació fiscal provisional que encara no hagin estat comunicades a l'Administració en anteriors declaracions censals de modificació, i a la qual s'ha d'acompanyar la documentació pendent.

Complerta aquesta obligació, s'ha d'assignar el número d'identificació fiscal definitiu.

5. L'Administració tributària pot exigir una traducció al castellà o a una altra llengua oficial a Espanya de la documentació aportada per a l'assignació del número

d'identificació fiscal quan aquella estigui redactada en llengua no oficial.

6. L'Agència Estatal d'Administració Tributària pot subscriure convenis amb els organismes, institucions o persones que intervenen en el procés de creació d'entitats per facilitar la comunicació del número d'identificació fiscal, provisional o definitiu, assignat. Quan en virtut del que disposa un conveni, l'Agència Estatal d'Administració Tributària tingui coneixement per mitjà d'organismes, institucions o persones de la informació necessària per assignar a una entitat el número d'identificació fiscal, pot exonerar l'entitat de presentar una declaració censal per sol·licitar l'assignació de l'esmentat número, sense perjudici de l'obligació que incumbeix a l'entitat de comunicar les modificacions que s'hagin produït respecte de la informació que hagi fet constar en les declaracions censals que hagi presentat amb anterioritat.

SECCIÓ 4a ESPECIALITATS DEL NÚMERO D'IDENTIFICACIÓ FISCAL DELS EMPRESARIS O PROFESSIONALS ALS EFECTES DE L'IMPOST SOBRE EL VALOR AFEGIT

Article 25. *Especialitats del número d'identificació fiscal dels empresaris o professionals a efectes de l'impost sobre el valor afegit.*

1. Als efectes de l'impost sobre el valor afegit, per a les persones o entitats que realitzin operacions intracomunitàries a les quals es refereix l'apartat 2, el número d'identificació és el definit d'acord amb el que estableix aquest Reglament, al qual s'ha d'anteposar el prefix ES, conforme a l'estàndard internacional codi ISO-3166 alfa 2.

L'esmentat número s'ha d'assignar quan l'interessat sol·liciti la inclusió en el Registre d'operadors intracomunitaris, en la forma que preveu la declaració d'alta o modificació de dades censals. L'Agència Estatal d'Administració Tributària pot denegar l'assignació d'aquest número en els supòsits compresos en els articles 24.1 i 146.1.b) d'aquest Reglament. Si l'Agència Estatal d'Administració Tributària no ha emès resolució en un termini de tres mesos, es pot considerar denegada l'assignació del número sol·licitat.

2. El número d'identificació fiscal que defineix l'apartat anterior s'ha d'assignar a les següents persones o entitats:

a) Els empresaris o professionals que realitzin lliuraments de béns, prestacions de serveis o adquisicions intracomunitàries de béns subjectes a l'esmentat impost, fins i tot si els béns objecte de les esmentades adquisicions intracomunitàries s'utilitzen en la realització d'activitats empresarials o professionals a l'estranger.

b) Les persones jurídiques que no actuïn com a empresaris o professionals, quan les adquisicions intracomunitàries de béns que efectuïn estiguin subjectes a l'impost sobre el valor afegit, d'acord amb el que disposen els articles 13.1 i 14 de la Llei reguladora d'aquest.

3. No obstant el que disposa l'apartat 2 anterior, no s'ha d'assignar el número d'identificació específic als efectes de l'impost sobre el valor afegit a les següents persones o entitats:

a) Els subjectes passius que realitzin exclusivament operacions que no atribueixin el dret a la deducció total o parcial de l'impost o que realitzin exclusivament activitats a les quals sigui aplicable el règim especial de l'agricultura, ramaderia i pesca o les persones jurídiques que no actuïn com a empresaris o professionals, quan les adquisicions intracomunitàries de béns efectuades per aquestes persones no estiguin subjectes a l'impost sobre el valor afegit en virtut del que disposa l'article 14 de la Llei de l'esmentat impost.

b) Les indicades a la lletra anterior i les que no actuïn com a empresaris o professionals, quan realitzin adquisicions intracomunitàries de mitjans de transport nous.

c) Les compreses a l'article 5.u.e) de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit.

d) Els empresaris o professionals no establerts en el territori d'aplicació de l'impost sobre el valor afegit, que realitzin en l'esmentat territori exclusivament operacions per les quals no siguin subjectes passius, d'acord amb el que disposa l'article 84.u, números 2n, 3r i 4t de la Llei reguladora de l'esmentat impost.

e) Els empresaris o professionals no establerts en el territori d'aplicació de l'impost sobre el valor afegit que realitzin en aquest exclusivament les adquisicions intracomunitàries de béns i lliuraments subsegüents als quals es refereix l'article 26.tres de la Llei de l'esmentat impost.

4. Les persones o entitats que lliurin béns o efectuïn prestacions de serveis que es localitzin en altres estats membres poden sol·licitar a l'Administració tributària la confirmació del número d'identificació fiscal atribuït per qualsevol Estat membre de la Comunitat Europea als destinataris de les esmentades operacions.

5. Els empresaris o professionals que realitzin lliuraments de béns amb destinació a altres estats membres o que efectuïn prestacions de serveis que es localitzin en altres estats membres, poden sol·licitar a l'Agència Estatal d'Administració Tributària la confirmació del número d'identificació fiscal atribuït per qualsevol dels esmentats estats als destinataris de les esmentades operacions.

SECCIÓ 5a UTILITZACIÓ DEL NÚMERO D'IDENTIFICACIÓ FISCAL

Article 26. *Utilització del número d'identificació fiscal davant l'Administració tributària.*

1. D'acord amb el que preveu la disposició addicional sisena de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, els obligats tributaris han d'incloure el seu número d'identificació fiscal en totes les autoliquidacions, declaracions, comunicacions o escrits que presentin davant l'Administració tributària. En cas de no disposar de l'esmentat número han de sol·licitar la seva assignació d'acord amb el que preveuen els articles 19, 20 i 23 d'aquest Reglament.

L'Administració tributària pot admetre la presentació d'autoliquidacions, declaracions, comunicacions o escrits en els quals no consti el número d'identificació fiscal.

Quan l'obligat tributari no tingui número d'identificació fiscal, la tramitació queda condicionada a l'aportació del corresponent número. Transcorreguts 10 dies des de la presentació sense que s'hagi acreditat la sol·licitud del número d'identificació fiscal es pot tenir per no presentada l'autoliquidació, declaració, comunicació o escrit, amb la resolució administrativa prèvia que així ho declari.

2. Els obligats tributaris han d'incloure el número d'identificació fiscal de les persones o entitats amb les quals realitzin operacions de naturalesa o amb transcendència tributària en les autoliquidacions, declaracions, comunicacions o escrits que presentin davant l'Administració tributària d'acord amb el que disposen aquest Reglament o altres disposicions.

Als efectes del que disposa aquest apartat, els obligats tributaris poden exigir de les persones o entitats amb les quals realitzin operacions de naturalesa o amb transcendència tributària que els comuniquin el seu número d'identificació fiscal. Les esmentades persones o entitats han de facilitar-lo i, si s'escau, acreditar-lo, d'acord amb el que disposa l'article 18 d'aquest Reglament.

Article 27. Utilització del número d'identificació fiscal en operacions amb transcendència tributària.

1. D'acord amb el que preveu la disposició addicional sisena de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, els obligats tributaris han d'incloure el seu número d'identificació fiscal en tots els documents de naturalesa o amb transcendència tributària que expedixin com a conseqüència de l'exercici de la seva activitat, i han de comunicar-ho a altres obligats d'acord amb el que preveuen aquest Reglament o altres disposicions. En cas de no disposar de l'esmentat número han de sol·licitar la seva assignació d'acord amb el que disposen els articles 19, 20 i 23 d'aquest Reglament.

Així mateix, els obligats tributaris han d'incloure en els esmentats documents el número d'identificació fiscal de les persones o entitats amb les quals realitzin operacions de naturalesa o amb transcendència tributària, d'acord amb el que disposen aquest Reglament o altres disposicions.

2. En particular, s'ha d'incloure o comunicar el número d'identificació fiscal en les operacions amb transcendència tributària següents:

a) Quan es percebin o es paguin rendiments del treball, satisfets des d'establiments radicats a Espanya, o del capital mobiliari, abonats en el territori espanyol o procedents de béns o valors situats o anotats en l'esmentat territori. En aquests casos, s'ha de comunicar el número d'identificació fiscal al pagador o receptor dels rendiments esmentats.

S'entenen, en particular, situats o anotats en el territori espanyol els valors o actius financers el dipòsit, la gestió, l'administració o el registre comptable dels quals estiguin encomanats a una persona o entitat o a un establiment d'aquesta radicats a Espanya.

b) Quan es pretengui adquirir o transmetre valors representats per mitjà de títols o anotacions en compte i situats a Espanya. En aquests casos, les persones o entitats que pretenguin l'adquisició o la transmissió han de comunicar, a l'hora de donar l'ordre corresponent, el seu número d'identificació fiscal a l'entitat emissora o intermediaris financers respectius, que no l'han d'atendre fins al compliment d'aquesta obligació, d'acord amb l'article 109 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.

Així mateix, el número d'identificació fiscal de l'adquirent ha de figurar en les certificacions acreditatives de l'adquisició d'actius financers amb rendiment implícit.

c) Quan es formalitzin actes o contractes davant de notari que tinguin per objecte la declaració, constitució, adquisició, transmissió, modificació o extinció del domini i els altres drets reals sobre béns immobles o qualsevol altre acte o contracte amb transcendència tributària. En aquests casos, s'ha d'incloure en les escriptures o documents el número d'identificació fiscal de les persones o entitats que compareguin i els de les persones en representació de les quals actuïn.

Quan s'incompleixi aquesta obligació els notaris han de presentar a l'Administració tributària la declaració informativa que regula l'article 51.

d) Quan es contracti qualsevol operació d'assegurança o financera amb entitats asseguradores espanyoles o que operin a Espanya en règim de dret d'establiment o mitjançant sucursal o en règim de lliure prestació de serveis. En aquests casos, les persones o entitats que figurin com a assegurats o percebin les corresponents indemnitzacions o prestacions han de comunicar el seu número d'identificació fiscal a l'entitat asseguradora amb qui operin. L'esmentat número ha de figurar en la pòlissa o document que serveixi per recollir aquestes operacions.

Se n'exceptuen els contractes d'assegurança en el ram d'accidents amb una durada temporal no superior a tres mesos.

L'Agència Estatal d'Administració Tributària pot exceptuar altres operacions amb entitats asseguradores d'aquest deure d'identificació, quan constitueixin contractes d'assegurança aliens al ram de vida i amb durada temporal.

e) Quan es realitzin contribucions o aportacions a plans de pensions o es percebin les corresponents prestacions. En aquests casos, s'ha de comunicar el número d'identificació fiscal a les entitats gestores dels fons de pensions als quals els esmentats plans estiguin adscrits o al representant dels fons de pensions domiciliats en un altre Estat membre de la Unió Europea que duguin a terme a Espanya plans de pensions d'ocupació subjectes a la legislació espanyola i aquell ha de figurar en els documents en els quals es formalitzin les obligacions de contribuir i el reconeixement de prestacions.

f) Quan es realitzin operacions de subscripció, adquisició, reemborsament o transmissió d'accions o participacions d'institucions d'inversió col·lectiva espanyoles o que es comercialitzin a Espanya conforme a la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva. En aquests casos, les persones o entitats que realitzin aquestes operacions han de comunicar el seu número d'identificació fiscal a les entitats gestores espanyoles o que operin a Espanya mitjançant sucursal o en règim de lliure prestació de serveis, o si no, a les societats d'inversió o entitats comercialitzadors. El número d'identificació fiscal ha de figurar en els documents relatius a les esmentades operacions.

3. Als efectes del que disposa aquest article, els obligats tributaris poden exigir de les persones o entitats amb les quals realitzin operacions de naturalesa o amb transcendència tributària que els comuniquin el seu número d'identificació fiscal. Les esmentades persones o entitats han de facilitar-lo i, si s'escau, acreditar-lo, d'acord amb el que disposa l'article 18.

Article 28. Utilització del número d'identificació fiscal en les operacions amb entitats de crèdit.

1. Les persones o entitats que realitzin operacions amb entitats de crèdit espanyoles o que operin a Espanya mitjançant sucursal o en règim de lliure prestació de serveis, han de comunicar-los el seu número d'identificació fiscal d'acord amb el que preveuen la disposició addicional sisena de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i aquest article.

2. No és necessari comunicar el número d'identificació fiscal a les entitats de crèdit en les operacions de canvi de moneda i compra de xecs de viatge per un import inferior a 3.000 euros, per qui acrediti la seva condició de no-resident en el moment de la realització de l'operació.

3. Es pot constituir un dipòsit o obrir-se un compte en una entitat de crèdit sense acreditar el número d'identificació fiscal en el moment de la constitució. La comunicació del número d'identificació fiscal s'ha d'efectuar en el termini de 15 dies, sense que es pugui realitzar cap moviment fins que s'aporti.

L'entitat de crèdit pot iniciar els càrrecs o abonaments en els comptes o dipòsits afectats o cancel·lar-los des del moment en què tots els titulars d'aquells facilitin el seu número d'identificació fiscal.

En els supòsits que preveuen l'article 40 d'aquest Reglament, les entitats de crèdit han de comunicar a l'Administració tributària la informació a què es refereix l'esmentat article.

4. Als efectes del que preveu l'apartat 3 de la disposició addicional sisena de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, les entitats de crèdit han de deixar constància de les dades a què es refereix l'esmentat apartat en les matrius o duplicats dels xecs lliurats i en el revers dels xecs abonats. Si no n'hi ha, n'han de deixar constància en els registres auxiliars, comptables o de

qualsevol altre tipus, utilitzats per controlar aquestes operacions de manera que es permeti la seva posterior comprovació.

Així mateix, les entitats de crèdit han de comunicar a l'Administració tributària la informació a què es refereix l'article 41 d'aquest Reglament.

5. En els comptes o dipòsits a nom de menors d'edat o incapacitats, així com en els xecs en els quals els prenedors o tenidors siguin menors d'edat o incapacitats, s'ha de consignar el seu número d'identificació fiscal, així com el de les persones que tinguin la seva representació legal.

6. En els comptes o dipòsits a nom de diversos titulars, autoritzats o beneficiaris ha de constar el número d'identificació fiscal de tots ells.

7. Queden exceptuades del règim d'identificació que preveu aquest article els comptes en euros i en divises a nom de persones físiques o entitats que hagin acreditat la condició de no-residents a Espanya. Aquesta excepció no s'ha d'aplicar als comptes els rendiments dels quals se satisfacin a un establiment del seu titular situat a Espanya.

8. Quan els prenedors o tenidors dels xecs, en els supòsits que preveuen l'apartat 3 de la disposició addicional sisena de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, siguin persones físiques o entitats que declarin ser no-residents a Espanya, el número d'identificació fiscal es pot substituir pel número de passaport o número d'identitat vàlid al seu país d'origen.

CAPÍTOL IV

Obligacions relatives als llibres registres fiscals

Article 29. Obligació de portar i conservar els llibres registre de caràcter fiscal.

1. Quan la normativa pròpia de cada tribut ho prevegi, els obligats tributaris han de portar i conservar de forma correcta els llibres registre que s'estableixin. Els llibres registre s'han de conservar en el domicili fiscal de l'obligat tributari, llevat del que disposa la normativa de cada tribut.

2. Les operacions que hagin de ser objecte d'anotació registral s'han d'assentar en els corresponents registres en el termini de tres mesos a partir del moment de realització de l'operació o de la recepció del document justificatiu o, en tot cas, abans que finalitzi el termini establert per presentar la corresponent declaració, autoliquidació o comunicació, llevat del que disposa la normativa pròpia de cada tribut.

3. Els llibres o registres comptables, inclosos els de caràcter informàtic o electrònic que, en compliment de les seves obligacions comptables, hagin de portar els obligats tributaris, poden ser utilitzats com a llibres registre de caràcter fiscal, sempre que s'ajustin als requisits que estableixen aquest Reglament i la normativa específica dels diferents tributs.

A aquests efectes, el llibre diari simplificat que portin els subjectes inclosos en l'àmbit d'aplicació del règim simplificat de comptabilitat, s'ha de considerar com a llibre registre de caràcter fiscal d'acord amb el que preveu la disposició addicional tercera del Reial decret 296/2004, de 20 de febrer, pel qual s'aprova el règim simplificat de la comptabilitat, en els casos en què substitueixi als llibres registres exigits per la normativa tributària.

4. El ministre d'Economia i Hisenda pot disposar adaptacions o modificacions de les obligacions registrals de determinats sectors empresarials o professionals.

CAPÍTOL V

Obligacions d'informació

SECCIÓ 1a DISPOSICIONS GENERALS

Article 30. Obligacions d'informació.

1. El compliment de les obligacions d'informació que estableixen els articles 93 i 94 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, s'ha de fer conforme amb el que disposen la normativa que les estableixi i aquest capítol.

2. Els obligats tributaris que realitzin activitats econòmiques, així com els que satisfacin rendes o rendiments subjectes a retenció o ingrés a compte, mitjancin o intervinguin en operacions econòmiques, professionals o financeres, han de subministrar informació de caràcter general en els termes que estableixin la normativa específica i aquest capítol.

En l'àmbit de competències de l'Estat, el ministre d'Economia i Hisenda ha d'aprovar els models de declaració que, a aquest efecte, s'han de presentar, el lloc i termini de presentació i els supòsits i condicions en què l'obligació s'ha de complir mitjançant suport directament llegible per ordinador o per mitjans telemàtics.

3. El compliment de l'obligació d'informació també pot consistir en la contestació a requeriments individualitzats relatius a dades, informes, antecedents i justificants amb transcendència tributària relacionats amb el compliment de les seves pròpies obligacions tributàries o deduïts de les seves relacions econòmiques, professionals o financeres amb altres persones, encara que no hi hagi obligació d'haver-los subministrat amb caràcter general a l'Administració tributària mitjançant les corresponents declaracions. En aquests casos, la informació requerida l'han d'aportar els obligats tributaris en la forma i terminis que s'estableixin en el requeriment mateix, de conformitat amb el que estableix aquest Reglament. Les actuacions d'obtenció d'informació es poden dur a terme directament en els locals, oficines o domicili de la persona o entitat en el poder de les quals hi hagi les dades corresponents o mitjançant requeriments perquè aquestes dades, informes, antecedents i justificants amb transcendència tributària siguin remesos o aportats a l'Administració tributària.

Les actuacions d'obtenció d'informació es poden fer per iniciativa pròpia de l'òrgan administratiu actuant o a sol·licitud d'altres òrgans administratius o jurisdiccionals en els supòsits de col·laboració establerts legalment.

Els requeriments individualitzats d'obtenció d'informació respecte de tercers es poden realitzar en el curs d'un procediment d'aplicació dels tributs o ser independents d'aquest. Els requeriments relacionats amb el compliment de les obligacions tributàries pròpies de la persona o entitat requerida no suposen, en cap cas, l'inici d'un procediment de comprovació o investigació.

4. La sol·licitud de dades, informes, antecedents i justificants que es realitzi a l'obligat tributari en el curs d'un procediment d'aplicació dels tributs de què estigui sent objecte, d'acord amb les facultats que estableixen la normativa reguladora del procediment, no té la consideració de requeriment d'informació als efectes del que preveuen els articles 93 i 94 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

SECCIÓ 2a OBLIGACIONS DE PRESENTAR DECLARACIONS INFORMATIVES

Subsecció 1a Obligació d'informar sobre les operacions amb tercers persones

Article 31. Obligats a subministrar informació sobre operacions amb terceres persones.

1. D'acord amb el que disposa l'article 93 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, les persones físiques o jurídiques, públiques o privades, així com les entitats a què es refereix l'article 35.4 de l'esmentada Llei, que duguin a terme activitats empresarials o professionals, han de presentar una declaració anual relativa a les seves operacions amb terceres persones.

A aquests efectes, es consideren activitats empresarials o professionals totes les definides com a tals a l'article 5.2 de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit. Així mateix, tenen aquesta consideració les activitats realitzades pels qui siguin qualificats d'empresaris o professionals a l'article 5.2 de l'esmentada Llei, amb excepció del que disposa el seu paràgraf e).

2. Les persones i entitats a què es refereix l'article 94.1 i 2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, han d'incloure també en la declaració anual d'operacions amb terceres persones les adquisicions en general de béns o serveis que efectuïn al marge de les activitats empresarials o professionals, fins i tot encara que no realitzin activitats d'aquesta naturalesa.

Les entitats integrades en les diferents administracions públiques han d'incloure, a més, en la declaració anual d'operacions amb terceres persones les subvencions, auxilis o ajudes que concedeixin amb càrrec als seus pressupostos generals o que gestionin per compte d'entitats o organismes no integrats en les esmentades administracions públiques.

L'Administració de l'Estat i els seus organismes autònoms, les comunitats i ciutats autònomes i els organismes que en depenen i les entitats integrades en les altres administracions públiques territorials, han de presentar una declaració anual d'operacions amb terceres persones respecte de cadascun dels sectors de la seva activitat amb caràcter empresarial o professional que tingui assignat un número d'identificació fiscal diferent o respecte de la totalitat d'aquests.

Quan les entitats integrades en les diferents administracions públiques presentin declaració anual d'operacions amb terceres persones respecte de cadascun dels sectors de la seva activitat amb caràcter empresarial o professional que tingui assignat un número d'identificació fiscal diferent, han d'incorporar les dades exigides en virtut d'aquest apartat a una qualsevol d'aquelles declaracions.

Així mateix, les entitats a què es refereix el paràgraf anterior diferents de l'Administració de l'Estat i els seus organismes autònoms, encara que no realitzin activitats empresarials o professionals, poden presentar separadament una declaració anual d'operacions amb terceres persones per cadascun dels seus departaments, conselleries, dependències o òrgans especials que tinguin assignat un número d'identificació fiscal diferent.

3. A més, d'acord amb el que estableix l'article 93.1.b) de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, les societats, associacions, col·legis professionals o altres entitats que, entre les seves funcions, realitzin la de cobrament, per compte dels seus socis, associats o col·legiats, d'honoraris professionals o de drets derivats de la propietat intel·lectual, d'autor o altres, estan obligats a incloure aquests rendiments en la declaració anual d'operacions amb terceres persones.

Article 32. Persones o entitats excloses de l'obligació de presentar declaració anual d'operacions amb terceres persones.

1. No estan obligats a presentar la declaració anual:

a) Els qui realitzin a Espanya activitats empresarials o professionals sense tenir en el territori espanyol la seu

de la seva activitat econòmica, un establiment permanent o el seu domicili fiscal o, en el cas d'entitats en règim d'atribució de rendes constituïdes a l'estranger, sense tenir presència en el territori espanyol.

b) Les persones físiques i entitats en atribució de rendes en l'impost sobre la renda de les persones físiques, per les activitats que tributin en dit impost pel mètode d'estimació objectiva i, simultàniament, en l'impost sobre el valor afegit pels règims especials simplificat o de l'agricultura, ramaderia i pesca o del recàrrec d'equivalència, excepte per les operacions que estiguin excloses de l'aplicació dels esmentats règims, així com aquelles altres per les quals emetin factura.

c) Els obligats tributaris que no hagin realitzat operacions que en el seu conjunt, respecte d'una altra persona o entitat, hagin superat la xifra de 3.005,06 euros durant l'any natural corresponent o de 300,51 euros durant el mateix període, quan, en aquest últim supòsit, realitzin la funció de cobrament per compte de tercers d'honoraris professionals o de drets derivats de la propietat intel·lectual, industrial o d'autor o altres per compte de dels seus socis, associats o col·legiats.

d) Els obligats tributaris que hagin realitzat exclusivament operacions no sotmeses al deure de declaració, segons el que disposa l'article 33.

e) Els obligats tributaris que hagin d'informar sobre les operacions incloses en els llibres registre de l'impost sobre el valor afegit d'acord amb l'article 36, excepte quan realitzin les operacions següents:

Les subvencions, els auxilis o les ajudes satisfetes per les entitats integrades en les diferents administracions públiques a les quals es refereix el paràgraf segon de l'article 31.2.

Les operacions a les quals es refereixen els apartats d), e), f), g), h) i i) de l'article 34.1.

Les operacions subjectes a l'impost general indirecte canari realitzades en l'àmbit d'aplicació de l'esmentat impost.

Les operacions subjectes a l'impost sobre la producció, els serveis i la importació en les Ciutats de Ceuta i Melilla.

2. En els supòsits que regula el paràgraf 1.e) d'aquest article, els obligats tributaris han de formalitzar la declaració anual d'operacions consignant-hi exclusivament les operacions esmentades.

Article 33. Contingut de la declaració anual d'operacions amb terceres persones.

1. Els obligats tributaris a què es refereix l'article 31.1 d'aquest Reglament han de relacionar en la declaració anual totes les persones o entitats, sigui quina sigui la seva naturalesa o caràcter, amb els qui hagin efectuat operacions que en el seu conjunt per a cada una de les esmentades persones o entitats hagin superat la xifra de 3.005,06 euros durant l'any natural corresponent. A aquests efectes, s'han de computar de forma separada els lliuraments i les adquisicions de béns i serveis.

Als efectes del que disposa el paràgraf anterior, tenen la consideració d'operacions tant els lliuraments de béns i prestacions de serveis com les adquisicions d'aquests. En els dos casos, s'han d'incloure les operacions típiques i habituals, les ocasionals, les operacions immobiliàries i les subvencions, auxilis o ajudes no reintegrables que puguin atorgar.

Amb les excepcions que assenyalava l'apartat següent, en la declaració anual s'han d'incloure els lliuraments, prestacions o adquisicions de béns i serveis subjectes i no exemptes a l'impost sobre el valor afegit, així com les no subjectes o exemptes d'aquest impost.

Les entitats asseguradores han d'incloure en la seva declaració anual les operacions d'assegurança. A aquests

efectes, s'ha d'atendre l'import de les primes o contraprestacions percebudes i les indemnitzacions o prestacions satisfetes i no és aplicable a aquestes operacions, en cap cas, el que disposa el paràgraf a) de l'apartat següent.

2. No obstant el que disposa l'apartat anterior, queden excloses del deure de declaració les següents operacions:

a) Les que hagin suposat lliuraments de béns o prestacions de serveis per les quals els obligats tributaris no van haver d'expedir i lliurar factura o document substitutiu consignat les dades d'identificació del destinatari o no van haver de signar el rebut emès per l'adquirent en el règim especial de l'agricultura, ramaderia i pesca de l'impost sobre el valor afegit.

b) Les operacions realitzades al marge de l'activitat empresarial o professional de l'obligat tributari.

c) Els lliuraments, prestacions o adquisicions de béns o serveis efectuades a títol gratuït no subjectes o exemptes de l'impost sobre el valor afegit.

d) Els arrendaments de béns exempts de l'impost sobre el valor afegit realitzats per persones físiques o entitats sense personalitat jurídica al marge de qualsevol altra activitat empresarial o professional.

e) Les adquisicions d'efectes timbrats o estancats i signes de franqueig postal, excepte els que tinguin la consideració d'objectes de col·lecció, segons la definició que conté l'article 136.u.3r.a) de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit.

f) Les operacions realitzades per les entitats o establiments de caràcter social a què es refereix l'article 20.tres de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, i que corresponguin al sector de la seva activitat, els lliuraments de béns i prestacions de serveis dels quals estiguin exempts de l'esmentat impost.

g) Les importacions i exportacions de mercaderies, així com les operacions realitzades directament des de o per a un establiment permanent de l'obligat tributari situat fora del territori espanyol, llevat que aquell tingui la seva seu a Espanya i la persona o entitat amb qui es realitzi l'operació actuï des d'un establiment situat en territori espanyol.

h) Els lliuraments i adquisicions de béns que suposin enviaments entre el territori peninsular espanyol o les illes Balears i les illes Canàries, Ceuta i Melilla.

i) En general, totes les operacions respecte de les quals existeixi una obligació periòdica de subministrament d'informació a l'Administració tributària estatal mitjançant declaracions específiques diferents a la que regula aquesta subsecció i el contingut de la qual sigui coincident.

3. Els obligats tributaris a què es refereix del 31.2 d'aquest Reglament han d'incloure, a més, en la declaració anual d'operacions, totes les persones o entitats, sigui quina sigui la seva naturalesa o caràcter, els qui hagin efectuat adquisicions de béns o serveis al marge de qualsevol activitat empresarial o professional, que en el seu conjunt, per a cada una d'aquelles, hagin superat la xifra de 3.005,06 euros durant l'any natural corresponent, amb les següents excepcions:

a) Les importacions de mercaderies.

b) Les adquisicions de béns que suposin enviaments entre el territori peninsular espanyol o les illes Balears i les illes Canàries, Ceuta i Melilla.

c) Les que estableixen el paràgraf e) i el paràgraf i) de l'apartat 2 d'aquest article.

Així mateix, les entitats integrades en les diferents administracions públiques han de relacionar en l'esmentada declaració totes les persones o entitats a les quals hagin satisfet subvencions, auxilis o ajudes que, en el seu conjunt, per a cada una d'aquelles, hagin superat per la

seva part la xifra de 3.005,06 euros, sense perjudici de l'aplicació en aquest supòsit de l'excepció que preveu el paràgraf i) de l'apartat anterior.

4. Els obligats tributaris a què es refereix l'article 31.3 d'aquest Reglament han d'incloure la declaració anual d'operacions amb terceres persones, els pagaments a què es refereix l'esmentat precepte, sempre que el total de la quantitat satisfeta a cada persona imputada hagi superat la xifra de 300,51 euros.

Article 34. *Formalització de la declaració anual d'operacions amb terceres persones.*

1. En la declaració anual d'operacions amb terceres persones s'han de consignar les dades següents:

a) Nom i cognoms o raó social o denominació completa, així com el número d'identificació fiscal i el domicili fiscal del declarant.

b) Nom i cognoms o raó social o denominació completa, així com el número d'identificació fiscal de cadascuna de les persones o entitats incloses en la declaració.

c) L'import total, expressat en euros, de les operacions realitzades amb cada persona o entitat durant l'any natural al qual la declaració es refereixi.

d) En particular, s'han de fer constar separatament altres operacions que, si s'escau, es realitzin entre les mateixes parts, els arrendaments de locals de negocis, sense perjudici de la seva consideració unitària als efectes del que disposa l'article 33.1 d'aquest Reglament. En aquests casos, l'arrendador ha de consignar el nom i cognoms o raó social o denominació completa i el número d'identificació fiscal dels arrendataris, així com les referències cadastrals i les dades necessàries per a la localització dels immobles arrendats.

e) Les entitats asseguradores han de consignar, separatament d'altres operacions, les d'assegurances. A aquests efectes, han de consignar l'import de les primes o contraprestacions percebudes i les indemnitzacions o prestacions satisfetes en l'exercici de la seva activitat asseguradora. L'esmentada identificació separada s'entén sense perjudici de la seva inclusió en l'import total de les operacions realitzades amb cada persona o entitat, als efectes del que disposa l'article 33.1 d'aquest Reglament.

f) Les agències de viatges han de consignar separatament les prestacions de serveis en la contractació de les quals intervinguin com a mediadores en nom i per compte d'altri que compleixin els requisits a què es refereix la disposició addicional quarta del Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació, aprovat pel Reial decret 1496/2003, de 28 de novembre.

Així mateix, han de fer constar separatament els serveis de mediació en nom i per compte d'altri relatius als serveis de transport de viatgers i dels seus equipatges que l'agència de viatges presti al destinatari dels esmentats serveis de transport, de conformitat amb el que disposa l'apartat 3 de l'esmentada disposició addicional quarta.

g) S'han de declarar separatament els cobraments per compte de tercers d'honoraris professionals o de drets derivats de la propietat intel·lectual, industrial, d'autor o altres per compte dels seus socis, associats o col·legiats efectuats per societats, associacions, col·legis professionals o altres entitats que, entre les seves funcions, realitzin les de cobrament segons el que disposa l'article 31.3 d'aquest Reglament.

h) S'han de fer constar els imports superiors a 6.000 euros que s'hagin percebut en metàl·lic de cadascuna de les persones o entitats relacionades en la declaració.

i) S'han de fer constar separatament altres operacions que, si s'escau, es realitzin entre les mateixes parts, les quantitats que es percebin en contraprestació per transmissions d'immobles, efectuades o que s'hagin

d'efectuar, que constitueixin lliuraments subjectes a l'impost sobre el valor afegit.

2. En la determinació de l'import total de les operacions realitzades amb cada persona o entitat, s'han d'observar els següents criteris:

a) Si es tracta d'operacions subjectes i no exemptes de l'impost sobre el valor afegit, s'ha de declarar l'import total de les contraprestacions, incloses les quotes i els recàrrecs repercutits o suportats per dit impost.

b) Si es tracta d'operacions que hagin generat el dret per al transmissor del bé o prestador del servei a percebre una compensació, segons el règim especial de l'agricultura, ramaderia i pesca de l'impost sobre el valor afegit, s'ha de declarar l'import de les contraprestacions totals i s'han d'afegir les compensacions percebudes o satisfetes.

En el cas d'operacions a les quals es refereix el paràgraf segon de l'article 84.u de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, s'ha de declarar l'import total de les contraprestacions.

c) Als efectes del que disposa aquesta subsecció, s'entén per import total de la contraprestació el que resulti d'aplicar les normes de determinació de la base imposable de l'impost sobre el valor afegit que contenen els articles 78, 79 i 80 de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, fins i tot respecte de les operacions no subjectes o que n'estiguin exemptes que s'hagin d'incloure en la declaració anual d'operacions amb terceres persones, tot això sense perjudici del que disposa l'apartat 4 d'aquest article.

3. En les operacions de mediació i en les d'agència o comissió en les quals l'agent o comissionista actuï en nom d'altri, s'ha de declarar l'import total individualitzat de les contraprestacions corresponents a aquestes prestacions de serveis, incloses les quotes repercutides o suportades en concepte de l'impost sobre el valor afegit.

Si l'agent o comissionista actués en nom propi, s'entén que ha rebut i lliurat o prestat pel seu compte els corresponents béns o serveis i ha de declarar l'import total de les corresponents contraprestacions, quotes i recàrrecs.

4. D'acord amb el que estableix l'apartat 2.c) d'aquest article, l'import total de les operacions s'ha de declarar net de les devolucions, descomptes i bonificacions concedits i de les operacions que quedin sense efecte en el mateix any natural. Així mateix, s'han de tenir en compte les alteracions del preu que s'hagin produït en el mateix període.

En el supòsit d'insolvències que, segons el que disposa l'article 80.tres de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, hagin donat lloc a modificacions en la base imposable de l'esmentat impost en l'any natural al qual es refereixi la declaració que regula aquesta subsecció, l'import total de les operacions a declarar ha de tenir en compte les esmentades modificacions.

Article 35. *Criteris d'imputació temporal.*

1. Les operacions que s'han d'incloure en la declaració anual són les realitzades per l'obligat tributari en l'any natural al qual es refereix la declaració.

A aquests efectes, les operacions s'entenen produïdes el dia en què s'expedeixi la factura o document substitutiu que serveixi de justificació d'aquestes.

2. En tots els casos que preveu l'article 34.4, quan aquests tinguin lloc en un any natural diferent d'aquell al qual correspongui la declaració anual d'operacions amb terceres persones en la qual es va incloure l'operació, han de ser consignats en la declaració de l'any natural en què s'hagin produït les esmentades circumstàncies modificatives. A aquests efectes, l'import total de les operacions

realitzades amb la mateixa persona o entitat s'ha de declarar tenint en compte les esmentades modificacions.

3. Els avançaments de clients i a proveïdors i altres creditors constitueixen operacions que s'han d'incloure en la declaració anual. Quan posteriorment s'efectuï l'operació, s'ha de declarar l'import total d'aquesta, minorat en l'import de l'avançament anteriorment declarat, sempre que el resultat d'aquesta minoració superi, juntament amb la resta d'operacions realitzades amb la mateixa persona o entitat, el límit quantitatiu que estableix l'article 33.1.

4. Les subvencions, auxilis o ajudes que concedeixin els obligats tributaris a què es refereix el paràgraf segon de l'article 31.2, s'entenen satisfets el dia en què s'expedeixi el corresponent ordre de pagament. Si no existeix ordre de pagament s'han d'entendre satisfetes quan s'efectuï el pagament.

Subsecció 2a Obligació d'informar sobre operacions incloses en els llibres registre

Article 36. *Obligació d'informar sobre operacions incloses en els llibres registre.*

D'acord amb el que disposa l'article 29.2.f) de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, els obligats tributaris que hagin de presentar autoliquidacions o declaracions corresponents a l'impost sobre societats, a l'impost sobre el valor afegit o a l'impost general indirecte canari per mitjans telemàtics, estan obligats a presentar una declaració informativa amb el contingut dels llibres registre a què es refereix l'article 62.1 del Reglament de l'impost sobre el valor afegit, aprovat pel Reial decret 1624/1992, de 29 de desembre i l'article 15 del Decret 182/1992, de 15 de desembre, de la Comunitat Autònoma de les Canàries, pel qual s'aproven les normes de gestió, liquidació recaptació i inspecció de l'impost general indirecte canari i la revisió dels actes dictats en aplicació d'aquest.

Hi ha obligació de presentar una declaració informativa per cada període de liquidació de l'impost sobre el valor afegit o de l'impost general indirecte canari. L'esmentada declaració ha de contenir les dades anotades fins a l'últim dia del període de liquidació a què es refereix i s'ha de presentar en el termini establert per a la presentació de l'autoliquidació de l'impost corresponent a l'esmentat període.

Subsecció 3a Obligació d'informar sobre comptes, operacions i actius financers

Article 37. *Obligació d'informar quant a comptes en entitats de crèdit.*

1. Les entitats de crèdit i les altres entitats que, d'acord amb la normativa vigent, es dediquin al tràfic bancari o creditici, estan obligades a presentar una declaració informativa anual referent a la totalitat dels comptes oberts en les esmentades entitats o posats per aquestes a disposició de tercers en establiments situats dins o fora del territori espanyol.

Quan es tracti de comptes oberts en establiments situats fora del territori espanyol no hi ha obligació de subministrar informació sobre persones o entitats no-residents sense establiment permanent en el territori espanyol.

2. La informació a subministrar a l'Administració tributària ha de comprendre la identificació completa dels comptes i el nom i cognoms o raó social o denominació completa i número d'identificació fiscal de les persones o entitats titulars, autoritzades o beneficiàries dels esmentats comptes, els saldos d'aquests a 31 de desembre i el saldo mitjà corresponent a l'últim trimestre de l'any, així com qualsevol altra dada rellevant a l'efecte per concretar

la informació que estableixi l'Ordre ministerial per la qual s'aprovi el model corresponent.

La informació a subministrar s'ha de referir a comptes corrents, d'estalvi, impositons a termini, comptes de crèdit i qualssevol altres comptes amb independència de la modalitat o denominació que adoptin, encara que no existeixi retribució, retenció o ingrés a compte.

El nom i cognoms o raó social o denominació completa i número d'identificació fiscal de les persones o entitats titulars, autoritzades o beneficiàries s'han de referir a les que ho hagin estat en algun moment de l'any al qual es refereix la declaració.

Article 38. Obligació d'informar quant a préstecs i crèdits.

Les entitats de crèdit i les altres entitats que, d'acord amb la normativa vigent, es dediquin al tràfic bancari o creditici, estan obligades a presentar una declaració informativa anual sobre el saldo a 31 de desembre dels crèdits i préstecs per aquelles concedits en la qual s'ha d'incloure el nom i cognoms o raó social o denominació completa i el número d'identificació fiscal.

Article 39. Obligació d'informar quant a valors, assegurances i rendes.

1. Les entitats que siguin dipositàries de valors mobiliaris han de subministrar a l'Administració tributària, mitjançant la presentació d'una declaració anual, la següent informació respecte dels valors en aquelles dipositats:

a) Nom i cognoms o raó social o denominació completa i número d'identificació fiscal de les persones o entitats titulars, a 31 de desembre de cada any, d'accions i participacions en el capital o en els fons propis d'entitats jurídiques, negociades en mercats organitzats. Així mateix, s'ha d'informar sobre el nombre i classe d'accions i participacions de les quals siguin titulars, així com del seu valor, conforme al que disposa l'article 15 de la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre patrimoni.

b) Nom i cognoms o raó social o denominació completa i número d'identificació fiscal de les persones o entitats titulars, a 31 de desembre de cada any, dels valors representatius de la cessió a tercers de capitals propis negociats en mercats organitzats. Així mateix, s'ha d'informar sobre el nombre i classe de valors dels quals siguin titulars, així com del seu valor, conforme al que disposa l'article 15 de la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre patrimoni.

2. Les societats gestores d'institucions d'inversió col·lectiva, les entitats comercialitzadores a Espanya i els representants de les entitats gestores que operin en règim de lliure prestació de serveis, han de subministrar a l'Administració tributària, mitjançant la presentació d'una declaració anual, el nom i cognoms o raó social o denominació completa i número d'identificació fiscal de les persones o entitats titulars, a 31 de desembre, d'accions i participacions en el capital social o fons patrimonial de les corresponents institucions d'inversió col·lectiva. Així mateix, s'ha d'informar sobre el nombre i classe d'accions i participacions de les quals siguin titulars i, si s'escau, compartiment al qual pertanyin, així com del seu valor liquidatiu el 31 de desembre. Així mateix, en el cas de comercialització transfronterera d'accions o participacions d'institucions d'inversió espanyoles, l'obligació de subministrament d'informació correspon a l'entitat comercialitzadora estrangera que figuri com a titular, per compte de tercers no-residents, d'aquestes accions o participacions, d'acord amb el que estableix el paràgraf c) de l'apartat 3 de la disposició addicional única del Reglament de l'impost sobre la renda de no-residents, sense perjudici de la responsabilitat que correspongui a la gestora o societat d'inversió davant l'Administració tributària, de

conformitat amb el que disposa l'esmentada disposició addicional única.

En el cas d'accions o participacions en institucions d'inversió col·lectiva, admeses a negociació en un mercat secundari o sistema organitzat de negociació de valors, l'obligació de subministrament de la informació a què es refereix el paràgraf anterior correspon a l'entitat que sigui dipositària de les esmentades accions o participacions.

3. Les entitats asseguradores i els representants de les entitats asseguradores que operin en règim de lliure prestació de serveis, així com les entitats financeres han de presentar una declaració anual comprensiva de la següent informació:

a) Nom i cognoms i número d'identificació fiscal dels prenedors d'una assegurança de vida a 31 de desembre, amb indicació del seu valor de rescat a l'esmentada data.

b) Nom i cognoms i número d'identificació fiscal de les persones que siguin beneficiàries a 31 de desembre d'una renda temporal o vitalícia, com a conseqüència del lliurament d'un capital en diners, béns mobles o immobles, amb indicació del seu valor de capitalització en la data esmentada, d'acord amb el que disposa l'article 17 de la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre patrimoni.

Article 40. Obligació d'informar sobre els titulars de comptes o altres operacions que no hagin facilitat el número d'identificació fiscal.

1. D'acord amb el que preveu l'article 28.3, les entitats de crèdit han de comunicar trimestralment a l'Administració tributària els comptes o operacions, encara que aquests comptes o operacions hagin estat cancel·lats, el titular dels quals no hagi facilitat el seu número d'identificació fiscal o l'hagi comunicat transcorregut el termini establert en aquest article.

2. La declaració ha de contenir, com a mínim, les dades següents:

a) Nom i cognoms o raó social o denominació completa i domicili i, si s'escau, número d'identificació fiscal de cadascuna de les persones o entitats relacionades en la declaració.

b) Naturalesa o classe i número de compte o operació, així com el seu saldo o import.

Article 41. Obligació d'informar sobre el lliurament de xecs per part de les entitats de crèdit.

1. D'acord amb el que preveu l'article 28.4, les entitats de crèdit han de comunicar anualment a l'Administració tributària la informació relativa als xecs que lliurin contra lliurament d'efectiu, béns, valors o altres xecs, amb l'excepció dels lliurats contra un compte bancari.

També han de comunicar la informació relativa als xecs que abonin en efectiu, i no en compte bancari, que hagin estat emesos per una entitat de crèdit, o que, havent estat lliurats per persones diferents, tinguin un valor facial superior a 3.000 euros.

2. A aquests efectes, les entitats de crèdit han de presentar una declaració que ha de contenir, almenys, la següent informació:

a) Nom i cognoms o raó social o denominació completa i número d'identificació fiscal dels prenedors o, segons escaigui, de les persones que presentin al cobrament els xecs que són objecte d'aquesta declaració.

b) El número de sèrie i la quantia dels xecs amb separació dels lliurats per l'entitat i els abonats per aquesta. S'han de distingir, al seu torn, els emesos per altres entitats de crèdit i els lliurats per persones diferents de quantia superior a 3.000 euros.

Article 42. Obligació d'informar sobre determinades operacions amb actius financers.

1. Estan obligats a subministrar informació a l'Administració tributària mitjançant la presentació d'una declaració anual sobre determinades operacions amb actius financers, en els termes que preveu aquest article:

a) Els fedataris públics, les societats gestores d'institucions d'inversió col·lectiva, les entitats i establiments financers de crèdit, les societats i agències de valors, els altres intermediaris financers i qualsevol persona física o jurídica, d'acord amb el que disposen les lleis reguladores de l'impost sobre la renda de les persones físiques, de l'impost sobre societats, de l'impost sobre la renda de no-residents i per les altres lleis que continguin disposicions en aquesta matèria.

Així mateix, estan subjectes a aquesta obligació d'informació les societats d'inversió de capital variable en els supòsits a què es refereix l'article 32.7 de la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva.

b) Les entitats emissores de títols o valors nominatius no cotitzats en un mercat organitzat, respecte de les operacions d'emissió d'aquells, de conformitat amb el que disposa l'article 109 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, i les societats rectores dels mercats de futurs i opcions, respecte de les operacions en els esmentats mercats en els termes previstos per als intermediaris financers en les lleis reguladores de l'impost sobre la renda de les persones físiques, de l'impost sobre societats, de l'impost sobre la renda de no-residents.

c) La Societat de Gestió dels Sistemes de Registre, Compensació i Liquidació de Valors, o les entitats gestores que intervinguin en la subscripció, transmissió i reemborsament del deute de l'Estat representada en anotacions en compte, respecte de les esmentades operacions, així com, si s'escau, del rendiment.

2. Als efectes del compliment de l'obligació d'informació que preveu aquest article, quan en una operació intervinguin societats gestores d'institucions d'inversió col·lectiva o societats d'inversió de capital variable a què es refereix l'apartat 1.a) anterior o entitats esmentades en l'apartat 1.b) anterior, juntament amb fedataris o intermediaris financers als quals es refereix apartat 1.a), la declaració que contingui la informació l'ha de fer el fedatari o intermediari financer que hi intervingui.

Quan es tracti de valors emesos a l'estranger o d'instruments derivats constituïts a l'estranger, la declaració l'han de fer les entitats comercialitzadores d'aquests valors a Espanya i els representants de les entitats gestores que operin en règim de lliure prestació de serveis o, si no, les entitats dipositàries d'aquests a Espanya.

3. L'obligació d'informació a què es refereix l'apartat 1 ha d'incloure les operacions i contractes que tinguin lloc fora del territori nacional i es realitzin amb la intervenció, per compte propi o d'altri, d'intermediaris residents en el territori espanyol o amb establiment permanent en aquest.

4. Els obligats tributaris a què es refereix l'apartat 1 han de facilitar a l'Administració tributària la identificació completa dels subjectes interventors en les operacions, amb indicació de la condició amb la qual intervenen i el percentatge de participació, del seu nom i cognoms o raó social o denominació completa, domicili i número d'identificació fiscal, així com de la classe i nombre dels efectes públics, valors, títols i actius, i de l'import, data i, si s'escau, rendiment de cada operació.

5. L'obligació d'informació que preveu aquest article s'entén complerta, respecte de les operacions sotmeses a retenció, amb la presentació del resum anual de retencions corresponent.

6. Sense perjudici de l'obligació d'informació a què es refereix l'apartat 4, les entitats participants o membres del sistema corresponent de compensació i liquidació del mercat on es negociïn valors objecte de préstec, les entitats financeres que participin o mitjancin en les operacions de préstec de valors i la Societat de Gestió dels Sistemes de Registre, Compensació i Liquidació de valors o, si s'escau, l'entitat que realitzi les funcions de registre, compensació i liquidació dels mercats o sistemes organitzats de negociació de valors que regula l'article 31.4 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, han de subministrar a l'Administració tributària la informació a què es refereix l'apartat 3 de la disposició addicional divuitena de la Llei 62/2003, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

Subsecció 4a Obligacions d'informació respecte de determinades operacions amb participacions preferents i altres instruments de deute

Article 43. Obligació d'informació.

1. Els obligats a subministrar informació a l'Administració tributària a què es refereix l'article 42 d'aquest Reglament han d'informar en relació amb les operacions relatives a les participacions preferents i altres instruments de deute el règim del qual s'estableix en la disposició addicional segona de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers. La informació a subministrar és la que conté l'article 42.4 d'aquest Reglament referida a les operacions amb les esmentades participacions preferents i altres instruments de deute realitzades amb la intermediació dels esmentats obligats.

2. Als efectes del compliment de l'obligació d'informació a què es refereix aquest article és aplicable el que preveu l'article 42.5 d'aquest Reglament.

Article 44. Obligació d'informació de l'entitat dominant i de l'entitat titular dels drets de vot.

1. L'entitat de crèdit dominant i l'entitat cotitzada titular dels drets de vot a què es refereixen els apartats 3 i 6 de la disposició addicional segona de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers, han de subministrar a l'Administració tributària una declaració en la qual s'ha d'especificar la següent informació respecte als valors a què es refereix l'article anterior:

a) Identitat i país de residència del perceptor dels rendiments generats per les participacions preferents o altres instruments de deute. Quan els rendiments es percebin per compte d'un tercer, també s'ha de facilitar la seva identitat i el seu país de residència.

b) Import dels rendiments percebuts en cada període.

c) Identificació dels valors.

2. Als efectes d'elaborar la declaració que s'esmenta en l'apartat 1 d'aquest article, les entitats obligades al subministrament d'informació han d'obtenir, en ocasió de cada pagament dels rendiments, i conservar a disposició de l'Administració tributària durant el període de prescripció de les obligacions tributàries, la següent documentació justificativa de la identitat i residència de cada titular dels valors:

a) Quan el titular no-resident actuï per compte propi i sigui un banc central, una altra institució de dret públic, o un organisme internacional, un banc o entitat de crèdit o una entitat financera, incloses institucions d'inversió col·lectiva, fons de pensions o entitats d'assegurances, residents en algun país de l'OCDE o en algun país amb el qual Espanya tingui subscrit un conveni per evitar la doble imposició, i sotmesos a un règim específic de

supervisió o registre administratiu, l'entitat en qüestió ha de certificar la seva raó social i residència fiscal de la manera que preveu l'annex I de l'Ordre de 16 de setembre de 1991, per la qual es desplega el Reial decret 1285/1991, de 2 d'agost, pel qual s'estableix el procediment de pagament d'interessos de deute de l'Estat en anotacions als no-residents que inverteixin a Espanya sense mediació d'establiment permanent.

b) Quan es tracti d'operacions mitjançades per alguna de les entitats assenyalades en el paràgraf a) precedent, l'entitat en qüestió, d'acord amb el que consti en els seus propis registres, ha de certificar el nom i la residència fiscal de cada titular dels valors, de la manera que preveu l'annex II de l'Ordre de 16 de setembre de 1991.

c) Quan es tracti d'operacions canalitzades per una entitat de compensació i dipòsit de valors reconeguda a aquests efectes per la normativa espanyola o per la d'un altre país membre de l'OCDE, l'entitat en qüestió, d'acord amb el que consti en els seus registres, ha de certificar el nom i la residència fiscal de cada titular dels valors, de la manera que preveu l'annex II de l'Ordre de 16 de setembre de 1991.

d) En els altres casos, la residència s'ha d'acreditar mitjançant la presentació del certificat de residència expedat per les autoritats fiscals de l'Estat de residència del titular. Aquests certificats han de tenir un termini de validesa d'un any, comptat a partir de la data de la seva expedició.

3. Per fer efectiva l'exempció que preveu l'apartat 2.d) de la disposició addicional segona de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers s'ha de seguir el procediment següent:

a) En la data de venciment de cada cupó, l'entitat emissora ha de transferir a les entitats esmentades en els paràgrafs a), b) i c) de l'apartat anterior l'import líquid que resulti de l'aplicació del tipus general de retenció a la totalitat dels interessos.

b) Posteriorment, si amb anterioritat al venciment del termini d'ingrés de les retencions l'entitat obligada al subministrament d'informació rep els certificats esmentats, l'entitat emissora ha d'abonar les quantitats retengudes en excés.

4. En cas d'instruments de deute emesos al descompte en un termini igual o inferior a dotze mesos, les obligacions d'informació previstes en aquest article s'entenen referides als titulars en el moment del reemborsament o amortització dels valors.

Subsecció 5a Obligacions d'informació respecte de determinades rendes obtingudes per persones físiques residents en altres estats membres de la Unió Europea

Article 45. Àmbit d'aplicació.

Les persones jurídiques i altres entitats, incloses les entitats en règim d'atribució de rendes, i les persones físiques que, en l'exercici de la seva activitat econòmica, abonin o mitjancin en el pagament de les rendes a què es refereix l'article 46 a persones físiques residents en un altre Estat membre de la Unió Europea, han de complir les obligacions de subministrament d'informació que deriven de les disposicions que conté aquesta subsecció.

Article 46. Rendes subjectes a subministrament d'informació.

1. Estan subjectes al subministrament d'informació que regula aquesta subsecció les rendes següents:

a) Els interessos satisfets, així com qualsevol altra forma de retribució pactada com a remuneració per la

cessió a tercers de capitals propis, inclosos els rendiments derivats de la transmissió, reemborsament, amortització, bescanvi o conversió de qualsevol classe d'actius representatius de la captació i utilització de capitals d'altri, i les altres rendes a què es refereix l'article 25.2 de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no-residents i sobre el patrimoni, amb excepció dels recàrrecs per mora.

b) Els resultats distribuïts per les següents entitats en la part que derivin de les rendes assenyalades en el paràgraf a) anterior:

1r Institucions d'inversió col·lectiva que regula la Directiva 85/611/CEE del Consell, de 20 de desembre de 1985.

2n Entitats que s'acullin a l'opció que preveu l'article 47.2, segon paràgraf, d'aquest Reglament.

3r Institucions d'inversió col·lectiva establertes fora del territori d'aplicació del Tractat de la Comunitat Europea.

c) Les rendes obtingudes en la transmissió o reemborsament d'accions o participacions en entitats a les quals es refereix el paràgraf b) anterior, quan aquestes hagin invertit directament o indirectament per mitjà d'altres entitats del mateix tipus més del 40 per cent dels seus actius en valors o crèdits que generin rendes de les que preveu el paràgraf a) anterior.

A aquests efectes, quan no sigui possible determinar l'import de la renda obtinguda en la transmissió o reemborsament s'ha de prendre com a tal el valor de transmissió o reemborsament de les accions o participacions.

L'esmentat percentatge s'ha de fixar d'acord amb la política d'inversió que derivi de les normes o criteris sobre inversions que estableixen el reglament del fons o l'escriptura de constitució de l'entitat de què es tracti i, si no, en funció de la composició real dels seus actius. A aquests efectes, es considera la composició mitjana dels seus actius en l'exercici anterior previ a la distribució de resultats o a la transmissió o reemborsament.

2. En relació amb el que disposa l'apartat 1.a) d'aquest article, en el supòsit que les entitats financeres no puguin determinar el rendiment en les operacions de transmissió, amortització o reemborsament, s'ha de comunicar a l'Administració tributària el corresponent valor de transmissió, amortització o reemborsament.

Així mateix, respecte al que disposa l'apartat 1.b) i c) d'aquest article, quan el pagador de la renda no disposi d'informació referent a la part de resultats distribuïts o al percentatge d'actius invertits que correspongui directament o indirectament als valors o crèdits que generin rendes de les que preveu l'apartat 1.a), s'ha de considerar que la totalitat del rendiment prové d'aquest tipus de rendes o actius.

No obstant això, els obligats al subministrament d'informació poden optar, en relació amb les rendes incloses en l'apartat 1.b) i c) d'aquest article, per subministrar informació de l'import total distribuït i del total import obtingut en la transmissió o reemborsament d'accions o participacions d'institucions d'inversió col·lectiva, respectivament.

Article 47. Obligats a subministrar informació.

1. Estan obligats a subministrar informació les persones o entitats a què es refereix l'article 45 d'aquest Reglament i, en particular, les següents:

a) En l'abonament d'interessos, o qualsevol altra retribució pactada, de comptes en institucions financeres, l'entitat financera que els satisfaci.

b) En l'abonament de cupons d'actius financers, així com en l'amortització o reemborsament, bescanvi o conversió d'aquells, l'emissor dels valors.

No obstant això, en cas que s'encomani a una entitat financera la materialització de les operacions anteriors, l'obligació correspon a l'esmentada entitat financera.

c) En els rendiments obtinguts en la transmissió d'actius financers, l'entitat financera que actuï per compte del transmissor.

d) Si es tracta de valors de deute públic, l'entitat gestora del Mercat de Deute Públic en Anotacions que intervingui en l'operació.

e) En la distribució de resultats d'institucions d'inversió col·lectiva, la societat gestora o la societat d'inversió. En el cas d'institucions d'inversió col·lectiva domiciliades a l'estranger, l'entitat comercialitzadora o l'intermediari facultat per a la comercialització.

f) En la transmissió o reemborsament d'accions o participacions d'institucions d'inversió col·lectiva, la societat gestora o la societat d'inversió o, si s'escau, l'intermediari financer que mitjanci en la transmissió. Quan es tracti d'institucions d'inversió col·lectiva domiciliades a l'estranger, l'entitat comercialitzadora o l'intermediari facultat per a la comercialització.

2. Quan les rendes a les quals es refereix l'article 46 d'aquest Reglament es percebin per les entitats a les quals els sigui aplicable el règim d'atribució de rendes que regulen l'article 8.3 i la secció 2a del títol X de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no-residents i sobre el patrimoni, sempre que l'import de la renda sigui atribuïble a una persona física resident en un altre Estat membre, aquestes entitats són les obligades al subministrament d'informació.

Aquestes entitats poden optar pel subministrament d'informació quan paguin efectivament les rendes als seus membres residents en un altre Estat membre de la Unió Europea. En cas d'exercir aquesta opció, ho han de comunicar a l'Administració tributària, que ha d'emetre, a petició de l'entitat, una certificació acreditativa de l'esmentada opció.

3. No obstant el que disposen els apartats anteriors, les persones o entitats que s'hi esmenten no estan obligades a subministrar informació quan la renda sigui percebuda per una persona física que pugui provar:

a) Que abona o mitjança en el pagament de rendes, en el sentit de l'article 45 d'aquest Reglament.

b) Que actua per compte d'una persona jurídica, una entitat sotmesa a imposició d'acord amb les normes generals de tributació de les empreses o una institució d'inversió col·lectiva que regula la Directiva 85/611/CEE.

c) Que actua per compte d'una entitat sense personalitat jurídica, no sotmesa a imposició d'acord amb les normes generals de tributació de les empreses o que no tingui la consideració d'institució d'inversió col·lectiva que regula la Directiva 85/611/CEE, sigui o no entitat en atribució de rendes d'acord amb la legislació espanyola.

En aquest cas, la persona física ha de comunicar el nom i l'adreça d'aquesta entitat a la persona o entitat de qui obté la renda, la qual, al seu torn, ha de transmetre l'esmentada informació a l'Administració tributària.

d) Que actua per compte d'una altra persona física. En aquest cas, ha de comunicar a la persona o entitat de qui obté la renda la identitat d'aquesta persona física de conformitat amb l'article 49.a) d'aquest Reglament.

Article 48. Informació que s'ha de subministrar.

1. Els obligats tributaris a què es refereix l'article anterior han de facilitar a l'Administració tributària les dades següents:

a) La identitat i la residència de la persona física perceptora de les rendes, d'acord amb el procediment que preveu l'article 49 d'aquest Reglament.

b) El número de compte del perceptor de les rendes.

c) La identificació del crèdit que dóna lloc a la renda.

d) L'import de la renda.

2. Les persones o entitats que abonin o mitjancin en el pagament de les rendes compreses a l'article 46 d'aquest Reglament a entitats sense personalitat jurídica establertes en un altre Estat membre de la Unió Europea, o no sotmeses a imposició d'acord amb les normes generals de tributació de les empreses en un altre Estat membre o que no tinguin la consideració d'institucions d'inversió col·lectiva regulades en la Directiva 85/611/CEE, siguin o no entitats en atribució de rendes, d'acord amb la legislació espanyola, han de comunicar el nom i l'adreça de l'entitat, així com l'import de les rendes.

Article 49. Identificació i residència dels perceptors de rendes persones físiques residents en altres estats membres de la Unió Europea.

Les persones o entitats que en l'exercici de la seva activitat econòmica abonin o mitjancin en el pagament les rendes incloses a l'article 46 d'aquest Reglament han d'identificar al perceptor persona física, així com el seu lloc de residència en la forma següent:

a) Identitat del perceptor persona física resident en un altre Estat membre de la Unió Europea d'acord amb els criteris següents:

1r Per als contractes formalitzats abans de l'1 de gener de 2004, s'ha d'identificar el perceptor persona física pel seu nom i l'adreça, utilitzant per fer-ho la informació de què disposin, tenint en compte la normativa en vigor en el territori espanyol i, en particular, el que disposa la Llei 19/1993, de 28 de desembre, sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals.

2n Per als contractes formalitzats o les transaccions efectuades sense contracte, a partir de l'1 de gener de 2004, s'ha d'identificar el perceptor persona física pel seu nom i l'adreça i, si existeix, pel número d'identificació fiscal. Aquestes dades s'han d'obtenir a partir del passaport o del document d'identitat oficial. Quan en els esmentats documents no hi figurei l'adreça, aquesta s'ha d'obtenir a partir de qualsevol altre document acreditatiu presentat pel perceptor.

Quan el número d'identificació fiscal no figurei en el passaport, en el document oficial d'identitat o en qualsevol altre document acreditatiu presentat pel perceptor, la identitat s'ha de completar mitjançant la referència a la data i el lloc de naixement que figurin en el passaport o document oficial d'identitat.

b) Residència del perceptor persona física resident en un altre Estat membre de la Unió Europea d'acord amb els criteris següents:

1r Per als contractes formalitzats abans de l'1 de gener de 2004, la residència del perceptor persona física s'ha d'acreditar d'acord amb les dades de què es disposi, tenint en compte la normativa en vigor en el territori espanyol i, en particular, el que disposa la Llei 19/1993, de 28 de desembre.

2n Per als contractes formalitzats o les transaccions efectuades sense contracte, a partir de l'1 de gener de 2004, la residència del perceptor persona física s'ha de determinar tenint en compte l'adreça consignada en el passaport o en el document oficial d'identitat o, si és necessari, sobre la base de qualsevol altre document probatori presentat, segons el que preveu el paràgraf següent.

Quan les persones físiques presentin un passaport o document oficial d'identitat expedit per un Estat membre i declarin ser residents en un tercer país, la residència s'ha de determinar a partir d'un certificat de residència fiscal, la validesa del qual ha de ser d'un any, expedit per l'autoritat competent del tercer país en què la persona física declari ser resident. En cas que no es presenti aquest certificat s'ha de considerar que la residència està situada a l'Estat membre que hagi expedit el passaport o qualsevol altre document oficial d'identitat presentat.

Subsecció 6a Altres obligacions d'informació

Article 50. *Obligació d'informar sobre la constitució, establiment, modificació o extinció d'entitats.*

Els titulars dels registres públics han de presentar mensualment a l'Administració tributària una declaració informativa en la qual han d'incloure les entitats la constitució, l'establiment, la modificació o l'extinció de les quals hagin inscrit durant el mes anterior.

Article 51. *Obligació d'informar sobre persones o entitats que no han comunicat el seu número d'identificació fiscal o que no han identificat els mitjans de pagament utilitzats en atorgar escriptures o documents on constin els actes o contractes intervinguts pels notaris.*

1. El Consell General del Notariat ha de presentar de forma telemàtica a l'Administració tributària una declaració informativa mensual, en la qual s'ha d'incloure el nom i cognoms dels compareixents o de les persones o entitats en representació de les quals actuïn en l'atorgament d'escriptures o documents en els quals es formalitzin actes o contractes que tinguin per objecte la declaració, constitució, adquisició, transmissió, modificació o extinció del domini i els altres drets reals sobre béns immobles o qualsevol altre acte o contracte amb transcendència tributària, en les quals es donin les circumstàncies següents:

- a) Que no hagin comunicat el seu número d'identificació fiscal.
- b) Que no hagin identificat els mitjans de pagament utilitzats per les parts, quan la contraprestació hagi consistit en tot o en part en diners o signe que el representi.

2. Cada declaració informativa s'ha de presentar abans de finalitzar el mes i ha de comprendre les operacions realitzades durant el mes precedent.

Article 52. *Obligació d'informar sobre les subvencions o indemnitzacions derivades de l'exercici d'activitats agrícoles, ramaderes o forestals.*

1. Les entitats públiques o privades que concedeixin o reconeguin subvencions, indemnitzacions o ajudes derivades de l'exercici d'activitats agrícoles, ramaderes o forestals estan obligades a presentar davant l'òrgan competent de l'Administració tributària una declaració anual de les satisfetes o abonades durant l'any anterior.

Quan l'entitat concedent no tingui la seva residència a Espanya, l'obligació a què es refereix el paràgraf anterior ha de ser completa per l'entitat resident que tingui encomanada la gestió de les subvencions, indemnitzacions o ajudes per compte d'aquella.

2. En la declaració hi han de figurar, a més de les dades d'identificació del declarant i del caràcter amb el qual intervé en relació amb les subvencions, indemnitzacions o ajudes incloses en la declaració, una relació nominativa dels perceptors amb les dades següents:

- a) Nom, cognoms o raó social o denominació completa i número d'identificació fiscal.

- b) Import, tipus i concepte de la subvenció, indemnització o ajuda satisfeta o abonada.

3. Als efectes de la seva inclusió en la corresponent declaració, aquestes subvencions, indemnitzacions o ajudes s'han d'entendre satisfetes el dia que s'expedeixi la corresponent ordre de pagament. Si no hi ha ordre de pagament, s'han d'entendre satisfetes quan s'efectuï el pagament.

Article 53. *Obligació d'informar sobre les aportacions a sistemes de previsió social.*

Han de presentar a l'Administració tributària una declaració anual, amb el contingut que s'hi indica, les persones o entitats següents:

- a) Les entitats gestores dels fons de pensions, que han d'incloure individualment els partícips dels plans adscrits a aquests fons i l'import de les aportacions a aquests, ja siguin efectuades directament per ells, per persones autoritzades o pels promotors dels esmentats plans.

- b) Els promotors de plans de pensions que efectuïn contribucions a aquests, que han d'incloure individualment els partícips pels qui van efectuar les seves contribucions i l'import aportat per a cada partícip.

- c) El representant dels fons de pensions domiciliats en un altre Estat membre de la Unió Europea que desenvolupin a Espanya plans de pensions d'ocupació subjectes a la legislació espanyola, que han d'incloure individualment els partícips dels plans adscrits a aquests fons i l'import de les aportacions a aquests, bé siguin efectuades directament per ells, per persones autoritzades o pels promotors dels esmentats plans.

- d) Les empreses o entitats que instrumentin compromisos per pensions mitjançant un contracte d'assegurança, inclosos els plans de previsió social empresarial, que han d'incloure individualment les persones pels qui van efectuar contribucions i l'import corresponent a cadascuna d'aquestes.

- e) Les entitats asseguradores que formalitzin plans de previsió social empresarial, que han d'incloure individualment els assegurats i l'import de les aportacions a aquests, ja siguin efectuades directament per ells o pels prenedors dels esmentats plans.

- f) Les mutualitats de previsió social, que han d'incloure individualment els mutualistes i les quantitats abonades per aquests per a la cobertura de les contingències que, de conformitat amb el que estableixen els articles 51, 53 i disposicions addicionals novena i onzena de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no-residents i sobre el patrimoni, puguin ser objecte de reducció en la base imposable de l'impost.

- g) Les entitats asseguradores que comercialitzin assegurances privades de dependència que puguin ser objecte de reducció en la base imposable, que han d'incloure individualment els prenedors i l'import de les primes, ja siguin efectuades directament per ells o per persones autoritzades.

- h) Les entitats asseguradores que comercialitzin plans de previsió assegurats, que han d'incloure individualment els prenedors i l'import de les primes satisfetes.

Article 54. *Obligació d'informar sobre operacions financeres relacionades amb béns immobles.*

Les entitats que concedeixin o mitjancin en la concessió de préstecs, ja siguin hipotecaris o d'un altre tipus, o intervinguin en qualsevol altra forma de finançament de l'adquisició d'un bé immoble o d'un dret real sobre un bé immoble, han de presentar una declaració informativa

anual relativa a les esmentades operacions amb les dades següents:

- a) Nom i cognoms o raó social o denominació completa i número d'identificació fiscal dels prestataris.
- b) Raó social o denominació completa i número d'identificació fiscal dels prestamistes.
- c) Nom i cognoms o raó social o denominació completa i número d'identificació fiscal dels intermediaris, si n'hi ha.
- d) Nom i cognoms o raó social o denominació completa i número d'identificació fiscal de les parts en altres operacions financeres directament relacionades amb l'adquisició de béns immobles o drets reals sobre béns immobles.
- e) Import total del préstec o operació, quantitats que s'hagin satisfet durant l'any en concepte d'interessos i d'amortització del capital.
- f) Any de constitució del préstec o operació i període de durada.
- g) Indicació de si el destinatari de l'operació ha manifestat la seva voluntat de dedicar l'esmentat immoble al seu habitatge habitual.
- h) Referència cadastral.
- i) Valor de taxació de l'immoble.

SECCIÓ 3a REQUERIMENTS INDIVIDUALITZATS PER A L'OBTENCIÓ D'INFORMACIÓ

Article 55. *Disposicions generals.*

1. Els requeriments individualitzats d'informació que realitzi l'Administració tributària han de ser notificats a l'obligat tributari requerit i han d'incloure:

- a) El nom i cognoms o raó social o denominació completa i número d'identificació fiscal de l'obligat tributari que ha de subministrar la informació.
- b) El període de temps a què es refereix la informació requerida.
- c) Les dades relatives als fets respecte dels quals es requereix la informació.

2. En els requeriments d'informació s'ha de concedir un termini no inferior a 10 dies, comptats a partir de l'endemà de la notificació del requeriment, per aportar la informació sol·licitada.

No obstant això, quan les actuacions d'obtenció d'informació les realitzin els òrgans d'inspecció o de recaptació es poden iniciar immediatament, fins i tot sense requeriment escrit previ, en cas que ho justifiqui la naturalesa de les dades a obtenir o de les actuacions a realitzar i l'òrgan actuant es limiti a examinar documents, elements o justificants que hagin d'estar a la seva disposició. Quan es tracti de documents, elements o justificants que no hagin d'estar a disposició dels esmentats òrgans, s'ha de concedir a les persones o entitats requerides en un termini no inferior a 10 dies, comptats a partir de l'endemà de la notificació del requeriment, per aportar la informació sol·licitada o donar les facilitats necessàries als òrgans d'inspecció o de recaptació actuants perquè la puguin obtenir directament.

Article 56. *Requeriments a determinades autoritats sotmeses al deure d'informar i col·laborar.*

Els requeriments individualitzats d'informació que s'efectuïn a les entitats i òrgans a què es refereix l'article 94.3 i 4 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, s'han de fer directament pel superior jeràrquic de l'òrgan actuant que pretengui obtenir la informació.

En aquests casos, l'òrgan actuant que pretengui obtenir la informació ha de dirigir una sol·licitud degudament justificada a l'òrgan competent per realitzar el requeriment.

En l'àmbit de competències de l'Estat, l'òrgan competent per realitzar els requeriments d'informació a què es refereix l'article 94.3 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, ha de ser el director general, els directors de departament o els delegats de l'Agència Estatal d'Administració Tributària dels quals depengui l'òrgan actuant que sol·licita la informació. L'òrgan competent per realitzar els requeriments a què es refereix l'article 94.4 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, ha de ser el director general o de departament competent.

Article 57. *Procediment per realitzar determinats requeriments a entitats dedicades al tràfic bancari o creditici.*

1. Quan es tracti de requeriments d'informació que exigeixin el coneixement de moviments de comptes o d'operacions als quals es refereix l'article 93.3 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, els òrgans d'inspecció o de recaptació poden sol·licitar la informació als obligats tributaris afectats, titulars o autoritzats, o requerir-la directament a les entitats bancàries o creditícies amb les quals operin sense que sigui necessari notificar l'esmentat requeriment a l'obligat tributari al qual es refereix la informació requerida.

Per requerir directament la informació a què es refereix el paràgraf anterior a l'entitat bancària o creditícia és necessari obtenir prèviament l'autorització de l'òrgan competent o el consentiment de l'obligat tributari. La sol·licitud d'autorització ha d'estar degudament justificada i motivar en termes concrets les raons que aconsellen el requeriment directe a l'entitat, així com la procedència, si s'escau, de no notificar l'esmentat requeriment a l'obligat tributari.

L'autorització habilita per efectuar el requeriment relatiu als moviments de comptes o operacions financeres, així com els requeriments posteriors relatius a la documentació suport d'aquests, i al nom i cognoms o raó social o denominació completa de les persones o entitats i la identificació dels comptes als quals es refereixin l'origen o destí dels moviments, xecs o altres ordres de càrrec o abonament, encara que els esmentats xecs o ordres hagin estat substituïts o tinguin origen en altres del mateix import o de diferent import.

En l'àmbit de competències de l'Estat, l'autorització a què es refereix l'apartat anterior correspon al director de departament o als delegats de l'Agència Estatal d'Administració Tributària dels quals depengui l'òrgan actuant que sol·licita l'autorització.

2. El requeriment s'ha de notificar a l'entitat requerida i s'hi han d'indicar els comptes o les operacions objecte del requeriment, els obligats tributaris afectats i, si s'escau, l'abast quant al període de temps a què es refereixi.

Les dades sol·licitades es poden referir a les operacions actives o passives dels diferents comptes, a la totalitat o part dels seus moviments, durant el període de temps a què es refereixi el requeriment, i a les restants operacions que s'hagin produït. Així mateix, les actuacions es poden estendre als documents i altres antecedents relatius a les dades sol·licitades.

El requeriment ha d'indicar també la manera en què s'hagi de practicar les actuacions, d'acord amb el que disposa l'apartat següent i es pot sol·licitar l'aportació de les dades en suport informàtic d'acord amb els formats d'ús generalitzat.

3. Les actuacions d'obtenció d'informació que preveu aquest article es poden dur a terme mitjançant un requeriment a l'entitat perquè aportï les dades o antecedents objecte d'aquest o mitjançant compareixença en la seva oficina, despatx o domicili per examinar els documents on constin.

L'entitat requerida ha d'aportar les dades sol·licitades en el termini atorgat per fer-ho que no pot ser inferior a 15 dies, comptats a partir de l'endemà de la notificació del

requeriment. Aquest mateix termini ha de transcórrer com a mínim entre la notificació del requeriment i la iniciació, si s'escau, de les actuacions en les oficines, despatx o domicili de l'obligat a subministrar la informació.

4. En els casos de comptes indistints o conjunts a nom de diverses persones o entitats, en els dipòsits de titularitat plural i en altres supòsits anàlegs, la petició d'informació sobre un dels cotitulars o autoritzats implica la disponibilitat de tots els moviments del compte, dipòsit o operació, però l'Administració tributària no pot utilitzar la informació obtinguda davant d'un altre titular o autoritzat sense seguir prèviament els tràmits que preveu aquest article.

SECCIÓ 4a TRANSMISSIÓ DE DADES AMB TRANSCENDÈNCIA TRIBUTÀRIA PER L'ADMINISTRACIÓ TRIBUTÀRIA

Article 58. *Transmissió de dades amb transcendència tributària per mitjans electrònics, informàtics i telemàtics.*

1. Les transmissions de dades amb transcendència tributària per mitjans electrònics, informàtics o telemàtics s'han d'ajustar al que preveu el Reial decret 263/1996, de 16 de febrer, pel qual es regula la utilització de tècniques electròniques, informàtiques i telemàtiques per l'Administració General de l'Estat.

2. La transmissió de dades pels esmentats mitjans a una Administració pública o a una entitat de dret públic s'ha d'efectuar a sol·licitud de l'òrgan o entitat que necessita la informació per tramitar el procediment o actuació. En la sol·licitud s'han d'identificar les dades requerides, els seus titulars i la finalitat per la qual es requereixen. Així mateix, s'ha de fer constar que es disposa del consentiment exprés dels titulars afectats o de l'autorització corresponent en els casos en què l'un o l'altra siguin necessaris.

De la petició i recepció de les dades n'ha de deixar constància en l'expedient l'òrgan o organisme receptor. Als efectes de la verificació de l'origen i l'autenticitat de les dades pels òrgans de fiscalització i control, s'han d'habilitar mecanismes perquè els òrgans esmentats puguin accedir a les dades transmeses.

TÍTOL III

Principis i disposicions generals de l'aplicació dels tributs

CAPÍTOL I

Òrgans i competències

Article 59. *Criteris d'atribució de competència en l'àmbit de les administracions tributàries.*

1. La competència territorial en l'aplicació dels tributs s'ha d'atribuir d'acord amb el que preveu l'article 84 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

2. En l'àmbit d'una mateixa Administració tributària, la comunicació d'un canvi de domicili fiscal, sempre que l'esmentat criteri sigui el que determini la competència de l'òrgan, o el canvi d'adscripció a un altre òrgan, han de produir els següents efectes en relació amb la competència dels òrgans administratius:

a) Les funcions d'aplicació dels tributs, incloses les relatives a obligacions anteriors, les han d'exercir a partir d'aquest moment l'òrgan corresponent al nou domicili fiscal o el que sigui destinatari del canvi d'adscripció, respectivament.

b) Els procediments que estiguin en curs de tramitació en el moment en què es produeixi de manera efectiva el canvi de domicili o d'adscripció, els han de continuar i finalitzar el nou òrgan competent. A aquests efectes, s'han de remetre a aquest òrgan els antecedents que siguin necessaris.

No obstant això, quan s'hagi iniciat d'ofici un procediment d'aplicació dels tributs amb anterioritat a la comunicació del nou domicili, l'esmentada comunicació ha de tenir efectes en relació amb la competència de l'òrgan administratiu al mes següent de la seva presentació, llevat que durant l'esmentat termini l'Administració tributària iniciï un procediment de comprovació de la procedència del canvi de domicili; en aquest cas tots els procediments iniciats d'ofici abans de la referida comunicació els ha de continuar i finalitzar l'òrgan que els estigui tramitant mentre no es resolgui l'expedient de comprovació del canvi de domicili. Això no ha d'impedir que l'Administració tributària pugui iniciar en qualsevol altre moment un procediment de comprovació del domicili fiscal de l'obligat tributari.

3. El que disposa l'apartat 2.b) anterior no és aplicable en les actuacions i procediments d'inspecció i de declaració de responsabilitat tributària, en els quals el domicili fiscal determinant de la competència de l'òrgan actuant és el que correspongui a l'inici de les actuacions i procediments, fins i tot respecte d'obligacions anteriors, sense que el canvi de domicili fiscal o d'adscripció alteri la competència de l'òrgan actuant quant als procediments ja iniciats abans de la comunicació del canvi de domicili o d'adscripció. Aquesta competència s'ha de mantenir encara que les actuacions s'hagin de prosseguir davant el successor o successors de l'obligat tributari.

4. En el cas d'obligats tributaris no-residents sense establiment permanent a Espanya, és competent l'òrgan de l'Administració tributària en l'àmbit territorial del qual tingui el domicili el representant de l'obligat tributari, el responsable, el retenidor, el dipositari o el gestor dels béns o drets, o el pagador de les rendes al no-resident, sense perjudici del que preveu la normativa pròpia de cada tribut.

5. Les normes d'organització específica poden establir els termes en els quals el personal encarregat de l'aplicació dels tributs pugui realitzar actuacions fora de l'àmbit competencial de l'òrgan del qual depenguin.

6. En l'àmbit de competències de l'Estat, el director general del cadastre i els directors de departament de l'Agència Estatal d'Administració Tributària poden modificar de forma motivada la competència que resulti dels apartats 2, 3 i 4 anteriors.

Article 60. *Drets i deures del personal al servei de l'Administració tributària.*

1. En els termes que estableix la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, els funcionaris de l'Administració tributària són considerats agents de l'autoritat en l'exercici de les seves funcions, als efectes de la responsabilitat administrativa i penal dels qui ofereixin resistència o cometin atemptat o desacatament contra ells, de fet o de paraula, durant actes de servei o amb motiu d'aquest.

Les autoritats i entitats a què es refereix l'article 94 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i els qui, en general, exerceixen funcions públiques, estan obligats a prestar als funcionaris i altre personal dels òrgans de l'Administració tributària el suport, concurs, auxili i protecció que els sigui necessari per a l'exercici de les seves funcions.

En cas d'inobservança de l'obligació a què es refereix el paràgraf anterior, s'ha de donar trasllat de les actuacions als òrgans amb funcions d'assessorament jurídic

perquè exerceixin, si s'escau, les accions que siguin procedents. En l'àmbit de competències de l'Estat són competents per acordar l'esmentat trasllat els òrgans que determinin les normes d'organització específica.

2. Cada Administració tributària ha de proveir el personal al seu servei del corresponent document acreditatiu de la seva condició en l'exercici de les seves funcions.

3. Quan el personal al servei de l'Administració tributària conegui en el curs de les seves actuacions fets dels quals puguin derivar indicis de frau en l'obtenció o percepció d'ajudes o subvencions a càrrec de fons públics o de la Unió Europea, els han de fer constar en diligència i ho han de posar en coneixement de l'òrgan competent o, si s'escau, de l'autoritat judicial o del ministeri fiscal.

Així mateix, el personal al servei de l'Administració tributària ha de posar en coneixement de l'autoritat judicial o del ministeri fiscal per mitjà de l'autoritat competent els fets que coneguin en el curs de les seves actuacions que puguin ser constitutius de delictes no perseguibles únicament a instància de la persona perjudicada.

4. Tot el personal al servei de l'Administració tributària està obligat al més estricte i complet secret respecte de les dades, informes o antecedents que conegui per raó del seu càrrec o lloc de treball.

L'esmentada informació ha de tenir caràcter reservat i només es pot comunicar als qui per raó de les seves competències intervinguin en el procediment de què es tracti. Els resultats de les actuacions poden ser utilitzats en tot cas per l'òrgan que les hagi realitzat i per altres òrgans de la mateixa Administració tributària amb vista a l'adequat exercici de les seves funcions respecte d'aquest o d'altres obligats tributaris.

5. Les dades, informes o antecedents obtinguts en el curs de les actuacions es poden utilitzar quan sigui necessari per a l'emissió de informes, peritatges o assistències sol·licitats a altres òrgans, administracions, persones o entitats, sense perjudici del que preveu l'article 95.1 de la Llei 58/2007, de 17 de desembre, general tributària.

6. Els funcionaris i el personal al servei de l'Administració tributària no estan obligats a declarar com a testimonis en els procediments civils ni en els penals, per delictes perseguibles únicament a instància de part, quan no puguin fer-ho sense violar el deure de secret que estiguin obligats a guardar.

Article 61. Exercici de les facultats en l'aplicació dels tributs.

1. Les facultats que es puguin exercir en les diferents actuacions i procediments d'aplicació dels tributs corresponen als funcionaris i altre personal al servei de l'Administració tributària que intervinguin en les esmentades actuacions i procediments.

2. Les normes d'organització específica poden regular la intervenció en el desenvolupament de les actuacions i procediments d'aplicació dels tributs de funcionaris i altre personal al servei de l'Administració tributària que exerceixin llocs de treball en òrgans amb funcions diferents.

3. En el marc dels instruments d'intercanvi d'informació previstos en els convenis internacionals per evitar la doble imposició i en els acords i convenis internacionals d'assistència mútua en matèria tributària, les autoritats competents s'han de prestar assistència mútua i intercanviar les dades que siguin necessàries per a l'aplicació dels tributs.

Els òrgans d'aplicació dels tributs de l'Administració tributària de l'Estat poden realitzar actuacions a instància de les autoritats competents d'altres estats. En el desenvolupament de les esmentades actuacions poden estar presents funcionaris d'aquests estats, amb l'autorització prèvia de l'autoritat competent espanyola. Així mateix, els funcionaris de l'Administració tributària de l'Estat espa-

nyol es poden desplaçar a altres estats en el marc de peticions d'informació efectuades per l'autoritat competent espanyola o participar en controls fiscals simultanis.

Les proves o informacions subministrades per les autoritats competents d'altres estats es poden incorporar amb valor probatori al procediment que correspongui.

4. Els òrgans d'aplicació dels tributs poden realitzar les actuacions que siguin necessàries per a l'execució de les resolucions administratives o judicials.

Quan la resolució hagi ordenat la retroacció de les actuacions ha de continuar el procediment d'aplicació dels tributs en el qual s'hagi dictat l'acte anul·lat fins a la seva terminació, de conformitat amb el que estableix la seva normativa reguladora.

CAPÍTOL II

Principis generals de l'aplicació dels tributs

SECCIÓ 1a INFORMACIÓ I ASSISTÈNCIA ALS OBLIGATS TRIBUTARIS

Article 62. La informació i assistència tributària.

L'Administració tributària ha de promoure i facilitar als obligats tributaris el compliment de les seves obligacions i l'exercici dels seus drets, posant a la seva disposició serveis d'informació i assistència tributària.

Subsecció 1a Actuacions d'informació tributària

Article 63. Actuacions d'informació.

1. Les actuacions d'informació s'han de fer d'ofici mitjançant la publicació dels textos actualitzats de les normes tributàries i la doctrina administrativa de més transcendència o mitjançant l'enviament de comunicacions, entre altres mitjans.

2. Aquestes actuacions també s'han de portar a terme, a iniciativa de l'obligat tributari, mitjançant la contestació a sol·licituds d'informació tributària, sigui quin sigui el mitjà pel qual es formulin.

Quan sigui convenient fer-ne més difusió, la informació de caràcter general es podrà oferir als grups socials o institucions que estiguin interessats en el seu coneixement.

En els supòsits en què les sol·licituds d'informació es formulin per escrit, s'ha d'incloure el nom i els cognoms o la raó social o denominació completa i el número d'identificació fiscal de l'obligat tributari, així com el dret o l'obligació tributària que l'afecta respecte del qual se sol·licita la informació.

3. En la contestació a les sol·licituds d'informació tributària, incloses aquelles relatives a retencions, ingressos a compte o repercussions, l'Administració ha de comunicar els criteris administratius existents per a l'aplicació de la normativa tributària, sense que l'esmentada contestació pugui ser objecte de recurs.

Les actuacions d'informació i les contestacions a les sol·licituds d'informació tenen els efectes que preveuen l'article 179.2.d) de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

La falta de contestació de les sol·licituds d'informació en els terminis que estableix l'article 64 d'aquest Reglament no implica l'acceptació dels criteris expressats en l'escrit de sol·licitud.

4. En l'àmbit de competències de l'Estat, les actuacions d'informació tributària corresponen a l'Agència Estatal d'Administració Tributària quan es refereixin a qüestions de la seva competència, excepte quan es refereixi a qüestions relatives a l'aplicació dels tributs desenvolupades per un altre òrgan o entitat.

Article 64. Tramitació de les sol·licituds d'informació.

1. Les sol·licituds d'informació tributària formulades per escrit que puguin ser objecte de contestació a partir de la documentació o dels antecedents existents en l'òrgan competent s'han de contestar en el termini màxim de tres mesos i en la contestació s'ha de fer referència, en tot cas, a la normativa aplicable a l'objecte de la sol·licitud.

2. Quan les sol·licituds d'informació tributària escrites siguin rebudes per una Administració tributària que no sigui competent per raó de la matèria, s'ha de remetre a l'Administració competent i s'ha de comunicar aquesta circumstància a l'interessat.

Subsecció 2a Consultes tributàries escrites**Article 65. Òrgan competent per a la contestació de les consultes tributàries escrites.**

En l'àmbit de competències de l'Estat, la competència per contestar les consultes a les quals es refereix aquesta subsecció correspon a la Direcció General de Tributs del Ministeri d'Economia i Hisenda, sense perjudici del que disposa l'article 88.8 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

Article 66. Iniciació del procediment per a la contestació de les consultes tributàries escrites.

1. Les consultes les ha de formular l'obligat tributari mitjançant un escrit adreçat a l'òrgan competent per a la seva contestació, que ha de contenir com a mínim:

a) Nom i cognoms o raó social o denominació completa, número d'identificació fiscal de l'obligat tributari i, si s'escau, del representant.

b) Manifestació expressa de si en el moment de presentar l'escrit s'està tramitant o no un procediment, recurs o reclamació econòmic-administrativa relacionat amb el règim, classificació o qualificació tributària que li correspongui plantejat en la consulta, llevat que aquesta sigui formulada per les entitats a les quals es refereix l'article 88.3 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

c) Objecte de la consulta.

d) En relació amb la qüestió plantejada en la consulta, s'han d'expressar amb claredat i amb l'extensió necessària els antecedents i circumstàncies del cas.

e) Lloc, data i signatura o acreditació de l'autenticitat de la seva voluntat expressada per qualsevol mitjà vàlid en dret.

2. En cas que s'actui per mitjà de representant s'ha d'aportar documentació acreditativa de la representació.

3. En la sol·licitud es pot incloure un domicili als efectes de notificacions i es pot acompanyar de les altres dades, elements i documents que puguin contribuir a la formació de judici per part de l'Administració tributària.

4. Als efectes d'aquest article, són vàlids els documents normalitzats que aprovi l'Administració tributària.

5. Les consultes es poden presentar fent servir mitjans electrònics, informàtics o telemàtics sempre que la identificació de les persones o entitats a què es refereix l'apartat 1.a) quedi garantida mitjançant una signatura electrònica reconeguda per l'Administració.

En aquest cas, es poden presentar en paper les altres dades, elements i documents que puguin contribuir a la formació de judici per part de l'Administració tributària.

6. Les consultes es poden remetre per fax. En aquest cas, en el termini de 10 dies des de la seva tramesa s'ha de presentar la documentació original pels mitjans que assenyalen els apartats 1 o 5 d'aquest article. Si es remet la documentació original en aquest termini, la data de presentació ha de ser la del fax. Si no es remet la docu-

mentació en aquest termini, s'ha de tenir per no presentada la consulta i s'ha d'arxivar sense cap altre tràmit.

7. Si la sol·licitud no compleix els requisits que estableixen els apartats 1 i 2 d'aquest article, s'ha de requerir l'obligat tributari o les entitats a què es refereix l'article 88.3 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, perquè en un termini de 10 dies, comptats a partir de l'endemà de la notificació del requeriment, solucionin el defecte amb indicació que si no atenen el requeriment en el termini assenyalat se'l té per desistit de la consulta i s'ha d'arxivar sense cap altre tràmit.

8. Si la consulta es formula després de la finalització dels terminis establerts per a l'exercici del dret, per a la presentació de la declaració o autoliquidació o per al compliment de l'obligació tributària s'ha de procedir a la seva inadmissió i s'ha de comunicar aquesta circumstància a l'obligat tributari.

Article 67. Tramitació del procediment per a la contestació de les consultes tributàries escrites.

1. Durant la tramitació del procediment es pot requerir a l'obligat tributari la documentació o informació que es consideri necessària per efectuar la contestació.

2. Així mateix, es poden sol·licitar a altres centres directius i organismes els informes que es considerin pertinents per a la formació del criteri aplicable al cas plantejat.

Article 68. Contestació de consultes tributàries escrites.

1. Quan la contestació a la consulta incorpori un canvi de criteri administratiu, l'Administració ha de motivar l'esmentat canvi.

2. Quan la consulta hagi estat formulada per alguna de les entitats a les quals es refereix l'article 88.3 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, la seva contestació no té efectes vinculants per als membres o associats que en el moment de formular la consulta estiguin sent objecte d'un procediment, recurs o reclamació econòmic-administrativa iniciat amb anterioritat i relacionat amb les qüestions plantejades en la consulta de conformitat amb el que disposa l'article 89.2.

Subsecció 3a Informació amb caràcter previ a l'adquisició o transmissió de béns immobles**Article 69. Informació amb caràcter previ a l'adquisició o transmissió de béns immobles.**

1. En els tributs que gravin l'adquisició o transmissió de béns immobles i la base imposable dels quals la determini el valor real dels esmentats béns, els obligats tributaris poden sol·licitar a l'Administració tributària informació sobre el valor dels que estiguin situats en el territori de la seva competència.

Aquesta informació té efectes vinculants en els termes que preveu l'article 90.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, quan hagi estat subministrada per l'Administració tributària gestora del tribut que gravi l'adquisició o la transmissió i en relació amb els béns immobles situats en el territori de la seva competència.

2. Les sol·licituds s'han de formular mitjançant un escrit, en el qual s'han d'expressar amb claredat i amb l'extensió necessària:

a) Nom i cognoms o raó social o denominació completa, número d'identificació fiscal del sol·licitant i, si s'escau, del representant. En cas que s'actui per mitjà de representant s'ha d'aportar la documentació acreditativa de la representació.

b) Naturalesa del bé, ubicació i característiques tècniques i físiques que puguin contribuir a la seva correcta valoració a efectes fiscals per part de l'Administració tributària.

c) Lloc, data i signatura o acreditació de l'autenticitat de la seva voluntat expressada per qualsevol mitjà vàlid en dret.

3. El sol·licitant pot incloure un domicili als efectes de notificacions, així com l'estimació de la valoració del bé al qual es refereix la sol·licitud.

4. L'òrgan competent pot requerir a l'interessat la documentació que consideri necessària per a la valoració del bé immoble. Així mateix, pot sol·licitar els informes d'altres centres directius i organismes que consideri pertinents.

5. Les sol·licituds es poden presentar utilitzant mitjans electrònics, informàtics o telemàtics sempre que la identificació de les persones o entitats a què es refereix l'apartat 2.a) quedi garantida.

6. El termini per contestar aquestes sol·licituds d'informació és de tres mesos.

Subsecció 4a Emissió de certificats tributaris

Article 70. Els certificats tributaris.

1. S'entén per certificat tributari el document expedit per l'Administració tributària que acrediti fets relatius a la situació tributària d'un obligat tributari.

2. Els certificats poden acreditar, entre altres circumstàncies, la presentació de declaracions, autoliquidacions i comunicacions de dades o aspectes concrets que aquests contenen, la situació censal, el compliment d'obligacions tributàries i l'existència o inexistència de deutes o sancions pendents de pagament que constin en les bases de dades de l'Administració tributària.

3. Els fets o dades que se certifiquin s'han de referir exclusivament a l'obligat tributari al qual es refereix el certificat, sense que puguin incloure ni referir-se a dades relatives a tercers llevat que la finalitat del certificat exigeixi l'esmentada inclusió.

4. No es poden certificar dades referides a obligacions tributàries respecte de les quals hagi prescrit el dret de l'Administració per determinar el deute tributari mitjançant l'oportuna liquidació.

5. Mentre no hagi vençut el termini per al compliment de les obligacions tributàries no es pot expedir certificat sobre el compliment d'aquestes.

Article 71. Sol·licitud dels certificats tributaris.

1. Els certificats tributaris s'han d'expedir:

a) A instància de l'obligat tributari al qual el certificat es refereixi.

b) A petició d'un òrgan administratiu o de qualsevol altra persona o entitat interessada que requereixi el certificat, sempre que l'esmentada petició estigui prevista en una llei o compti amb el consentiment previ de l'obligat tributari.

2. Quan el certificat se sol·liciti mitjançant representant s'ha d'acreditar l'esmentada representació.

3. Quan per a la tramitació d'un procediment o actuació administrativa sigui necessari l'obtenció d'un certificat tributari de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, l'Administració pública que ho requereixi ha de sol·licitar-lo directament i ha de fer constar la llei que habilita a efectuar l'esmentada sol·licitud o que compta amb el consentiment previ de l'obligat tributari. En aquests casos, l'Administració pública sol·licitant no pot exigir l'aportació del certificat a l'obligat tributari. L'Agència Estatal d'Administració Tributària no ha d'expedir el certificat a sol·licitud de l'obligat quan tingui constància que ha estat remès a l'Administració pública corresponent.

Article 72. Contingut dels certificats tributaris.

1. Els certificats tributaris han de contenir, almenys, les dades i circumstàncies següents:

a) Nom i cognoms o raó social o denominació completa, número d'identificació fiscal i domicili fiscal de l'obligat tributari.

b) Les circumstàncies, obligacions o requisits que hagin de ser certificats. Quan mitjançant un certificat s'hagi d'acreditar el compliment de determinades circumstàncies de caràcter tributari exigides per la norma reguladora del certificat, s'han de fer constar expressament les esmentades circumstàncies.

Les certificacions han de ser positives quan constin complertes la totalitat de les circumstàncies, obligacions o requisits exigits a l'efecte per la normativa reguladora del certificat. A aquests efectes, només cal una menció genèrica d'aquests.

Quan les certificacions siguin negatives s'han d'indicar les circumstàncies, obligacions o requisits que no constin complerts.

Quan les dades declarades o comunicades per l'obligat tributari no coincideixin amb les comprovades per l'Administració, aquestes últimes s'han de certificar.

c) La inexistència de la informació que se sol·licita en les bases de dades de l'Administració tributària o la improcedència de subministrar l'esmentada informació, quan no es pugui certificar la informació que conté el paràgraf b).

d) Lloc, data i signatura de l'òrgan competent per a la seva expedició i el codi segur de verificació.

Article 73. Expedició dels certificats tributaris.

1. L'òrgan competent de l'Administració tributària ha d'expedir el certificat en el termini de 20 dies, llevat que en la normativa reguladora del certificat s'hagi fixat un termini diferent. El certificat s'ha d'enviar al lloc assenyalat a aquest efecte en la sol·licitud o, si hi manca, al domicili fiscal de l'obligat tributari o del seu representant.

Llevat que s'estableixi el contrari, la manca d'emissió d'un certificat en termini no determina que s'entengui emès amb caràcter positiu.

2. El certificat tributari es pot expedir en paper o bé mitjançant la utilització de tècniques electròniques, informàtiques i telemàtiques.

En l'àmbit de competències de l'Estat, quan el certificat sigui sol·licitat a petició d'un òrgan administratiu, s'ha d'expedir per via telemàtica i, en cas que s'expedeixi de forma automatitzada, s'ha d'aplicar el que preveuen els articles 82 al 86, tots dos inclusivament. A aquests efectes, les transmissions de dades han de substituir els certificats tributaris i és aplicable el que preveu l'article 58.

3. El contingut, l'autenticitat i la validesa del certificat es pot comprovar mitjançant connexió amb la pàgina web de l'Administració tributària, utilitzant per fer-ho el codi segur de verificació que figuri en el certificat. Quan el destinatari del certificat sigui una Administració pública, l'esmentada comprovació és obligatòria.

4. Una vegada emès el certificat, l'obligat tributari pot manifestar la seva disconformitat amb qualsevol de les dades que formin part del seu contingut en el termini de 10 dies, comptats a partir de l'endemà de la seva recepció, mitjançant un escrit en el qual sol·liciti la modificació del certificat adreçat a l'òrgan que l'hagi expedit, al qual s'han d'adjuntar els elements de prova que consideri convingents per acreditar la seva sol·licitud.

Si l'òrgan que va emetre el certificat considera incorrecte el certificat expedit, ha de procedir a l'emissió d'un de nou en el termini de 10 dies. Si no considera procedent expedir un nou certificat, ho ha de comunicar a l'obligat tributari amb expressió dels motius en què es fonaamenta.

Article 74. *Requisits de la certificació d'estar al corrent de les obligacions tributàries.*

1. Per a l'emissió del certificat que regula aquest article, s'entén que l'obligat tributari està al corrent de les seves obligacions tributàries quan es verifiqui la concurrència de les següents circumstàncies:

a) Estar donat d'alta en el cens d'empresaris, professionals i retenidors, quan es tracti de persones o entitats obligats a estar en l'esmentat cens, i estar donat d'alta a l'impost sobre activitats econòmiques, quan es tracti de subjectes passius no exempts d'aquest impost.

b) Haver presentat les autoliquidacions que corresponguin per l'impost sobre la renda de les persones físiques, l'impost sobre societats o l'impost sobre la renda de no residents.

c) Haver presentat les autoliquidacions i la declaració resum anual corresponent a les obligacions tributàries de realitzar pagaments a compte.

d) Haver presentat les autoliquidacions, la declaració resum anual i, si s'escau, les declaracions recapitulatives d'operacions intracomunitàries de l'impost sobre el valor afegit.

e) Haver presentat les declaracions i autoliquidacions corresponents als tributs locals.

f) Haver presentat les declaracions exigides amb caràcter general en compliment de l'obligació de subministrament d'informació que regulen els articles 93 i 94 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

g) No mantenir amb l'Administració tributària expedidora del certificat deutes o sancions tributàries en període executiu, llevat que es tracti de deutes o sancions tributàries que estiguin ajornades, fraccionades o l'execució dels quals estigui suspesa.

h) No tenir pendents d'ingrés responsabilitats civils derivades de delictes contra la hisenda pública declarades per sentència ferma.

2. Quan s'expedeixi la certificació d'estar al corrent de les obligacions tributàries, s'ha d'indicar el caràcter positiu o negatiu de la certificació.

3. Les circumstàncies que indiquen els paràgrafs b) a e), tots dos inclusivament, de l'apartat anterior s'han de referir a autoliquidacions o declaracions el termini de presentació de les quals hagi vençut en els 12 mesos precedents als dos mesos immediatament anteriors a la data de la certificació.

4. Les circumstàncies a què es refereix l'apartat 1 les ha de certificar cada Administració tributària respecte de les obligacions per a l'exigència de les quals sigui competent.

Article 75. *Efectes dels certificats tributaris.*

1. Els certificats tributaris tenen caràcter informatiu i no es pot interposar cap recurs en contra, sense perjudici de poder manifestar la seva disconformitat d'acord amb el que preveu l'article 73.4, i dels recursos que es puguin interposar contra els actes administratius que es dictin posteriorment en relació amb l'esmentada informació.

Els certificats tributaris han de produir els efectes que s'hi facin constar i els que estableixin la normativa que reguli la seva exigència.

2. Llevat que la normativa específica del certificat estableixi una altra cosa, els certificats tributaris tenen validesa durant 12 mesos a partir de la data de la seva expedició mentre no es produeixin modificacions de les circumstàncies determinants del seu contingut, quan es refereixi a obligacions periòdiques, o durant tres mesos, quan es refereixi a obligacions no periòdiques.

3. Els certificats expedits per mitjans telemàtics produeixen efectes idèntics als expedits en paper. La signatura manuscrita s'ha de substituir per un codi de verificació generat electrònicament que permeti contrastar-ne el

contingut, l'autenticitat i la validesa mitjançant l'accés per mitjans telemàtics als arxius de l'òrgan o organisme expedidor. Tenen els mateixos efectes les còpies dels certificats quan les comprovacions anteriors es puguin efectuar mitjançant el codi de verificació.

Article 76. *Certificat en matèria de fiscalitat de l'estalvi en la Unió Europea.*

1. Als efectes de l'aplicació de l'exoneració de la retenció que preveu l'article 13.1.b) de la Directiva 2003/48/CE, del Consell, de 3 de juny de 2003, en matèria de fiscalitat dels rendiments de l'estalvi en forma de pagament d'interessos, l'Administració tributària, amb la sol·licitud prèvia de l'interessat, ha d'expedir un certificat als contribuents per l'impost sobre la renda de les persones físiques que percebin rendes procedents d'algun Estat membre que apliqui la retenció a compte que estableix l'article 11 de la Directiva esmentada.

2. En el certificat hi consten les dades següents:

a) Nom, adreça i número d'identificació fiscal del perceptor.

b) Nom i adreça de la persona o entitat que aboní les rendes.

c) Número de compte del perceptor de les rendes o, si no n'hi ha, la identificació del crèdit.

3. El certificat, que és vàlid per un període de tres anys, s'ha d'expedir en el termini màxim de 10 dies hàbils a comptar de la seva sol·licitud.

Subsecció 5a *Actuacions d'assistència tributària*

Article 77. *Actuacions d'assistència tributària.*

1. L'assistència tributària consisteix en el conjunt d'actuacions que l'Administració tributària posa a disposició dels obligats per facilitar l'exercici dels seus drets i el compliment de les seves obligacions. Entre altres actuacions, l'assistència tributària pot consistir en la confecció de declaracions, autoliquidacions i comunicacions de dades, així com en la confecció d'un esborrany de declaració.

2. Quan l'assistència es materialitzi en la confecció de declaracions, autoliquidacions i comunicacions de dades a sol·licitud de l'obligat tributari, l'actuació de l'Administració tributària ha de consistir en la transcripció de les dades aportades pel sol·licitant i en la realització dels càlculs corresponents. Últim el model, s'ha de lliurar per revisar-lo i per verificar la correcta transcripció de les dades i la signatura de l'obligat, si aquest ho considera oportú.

3. En els casos i en els termes que estableixi la normativa de cada tribut, l'assistència també es pot prestar mitjançant la confecció per l'Administració tributària d'un esborrany de declaració a sol·licitud de l'obligat tributari.

A aquests efectes, l'Administració tributària ha d'incorporar en l'esborrany les dades que consten en el seu poder que siguin necessàries per a la declaració, amb l'import i la qualificació subministrada pel mateix obligat o per un tercer que hagi de subministrar informació amb transcendència tributària.

4. Les dades, els imports o les qualificacions que contenen les declaracions, autoliquidacions o comunicacions de dades confeccionats per l'Administració o els esborranys que hagin estat comunicats a l'obligat tributari no vinculen l'Administració en l'exercici de les actuacions de comprovació o investigació que es puguin desenvolupar amb posterioritat.

Article 78. *Programes informàtics i ús de mitjans telemàtics en l'assistència als obligats tributaris.*

1. L'Administració tributària pot facilitar als obligats tributaris programes informàtics d'assistència per a la confecció i presentació de declaracions, autoliquidacions i comunicacions de dades. En l'àmbit de competències de l'Estat els esmentats programes s'han d'ajustar al que estableix l'Ordre del ministre d'Economia i Hisenda per la qual s'aprovi el corresponent model.

Així mateix, pot facilitar altres programes d'ajuda i assistència, en el marc del deure i assistència als obligats tributaris, per facilitar-los el compliment de les seves obligacions fiscals.

2. L'assistència per al compliment de les obligacions tributàries es pot oferir també per via telemàtica. L'Administració tributària ha de determinar per a cada cas, en funció dels mitjans disponibles i de l'estat de la tecnologia aplicable, l'abast d'aquesta assistència i la forma i els requisits per a la seva prestació, així com els supòsits en què l'esmentada assistència per via telemàtica es presti de forma automatitzada d'acord amb el que preveu l'article 84.

3. L'ús d'aquests mitjans ha de procurar arribar al màxim nombre d'obligats tributaris possible. Per aquest motiu, els programes d'ajuda i els serveis oferts per via telemàtica, si s'escau, s'han d'oferir també per altres mitjans als qui no tinguin accés als que preveu aquest article sempre que sigui possible d'acord amb els mitjans tècnics disponibles.

**SECCIÓ 2a LA COL·LABORACIÓ SOCIAL EN L'APLICACIÓ
DELS TRIBUTS**

Article 79. *Subjectes de la col·laboració social en l'aplicació dels tributs.*

1. D'acord amb el que preveu l'article 92 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, l'Administració tributària pot fer efectiva la col·laboració social en l'aplicació dels tributs mitjançant la subscripció d'acords amb:

- a) Altres administracions públiques.
- b) Entitats que tinguin la condició de col·laboradores en la gestió recaptadora.
- c) Institucions i organitzacions representatives de sectors o interessos socials, laborals, empresarials o professionals. A aquests efectes, s'entenen incloses les organitzacions corporatives de les professions oficials col·legiades.
- d) Persones o entitats que realitzin activitats econòmiques, en relació amb la presentació telemàtica de declaracions, comunicacions de dades i altres documents tributaris corresponents a l'impost sobre la renda de les persones físiques i a l'impost sobre patrimoni dels seus treballadors i, si s'escau, de la corresponent unitat familiar a què es refereix l'article 82.1 de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni, i respecte de la prestació de serveis i assistència als esmentats treballadors.
- e) Persones o entitats que realitzin activitats econòmiques, quan la seva localització geogràfica o xarxa comercial pugui ajudar a la consecució dels fins de l'Administració tributària.
- f) Altres persones o entitats que estableixi el ministre d'Economia i Hisenda.

2. Els acords de col·laboració social signats amb les institucions i organitzacions que preveu l'apartat 1.c) anterior poden estendre els seus efectes a les persones o entitats que siguin col·legiats, associats o membres d'aque-

lles. Per aquest motiu, les persones o entitats interessades han de subscriure un document individualitzat d'adhesió a l'acord, on es reculli expressament l'acceptació del contingut íntegre d'aquest.

No obstant això, la subscripció d'acords de col·laboració per les organitzacions corporatives de notaris i registradors ha de vincular tots els professionals col·legiats sense que sigui necessària l'adhesió individualitzada als esmentats acords. L'acord subscrit amb l'organització corporativa ha de recollir aquesta circumstància.

3. L'incompliment de les obligacions assumides per les entitats, institucions i organitzacions que hagin subscrit un acord de col·laboració suposa la resolució de l'esmentat acord, amb la instrucció prèvia de l'expedient oportú, amb audiència de l'interessat.

L'incompliment per part d'una persona o entitat de les obligacions assumides en el document individualitzat d'adhesió al qual es refereix l'apartat 2 anterior suposa la seva exclusió de l'acord amb el procediment i les garanties que preveu el paràgraf anterior, i queda sense efecte l'autorització individual.

4. L'Administració tributària estableix els requisits i les condicions per subscriure els acords de col·laboració social a què es refereix l'article 92.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària. En l'àmbit de competències de l'Estat, s'estableixen mitjançant una Ordre del ministre d'Economia i Hisenda.

Article 80. *Objecte de la col·laboració social en l'aplicació dels tributs.*

El ministre d'Economia i Hisenda pot establir altres aspectes als quals es pugui referir la col·laboració social en l'aplicació dels tributs, diferents dels que preveu l'article 92.3 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

Article 81. *Utilització de mitjans electrònics, informàtics i telemàtics en la col·laboració social.*

1. Quan es possibiliti la realització de les actuacions de col·laboració social mitjançant la utilització de mitjans electrònics, informàtics i telemàtics, és aplicable el que preveuen els articles 82 a 86 d'aquest Reglament, tots dos inclusivament.

2. D'acord amb el que preveu l'article 92.4 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, l'Administració tributària pot establir els requisits i les condicions perquè la col·laboració social es realitzi mitjançant la utilització de tècniques i mitjans electrònics, informàtics i telemàtics.

En l'àmbit de competències de l'Estat, el ministre d'Economia i Hisenda ha d'establir mitjançant una ordre ministerial els requisits i les condicions per a la presentació i tramesa de declaracions, comunicacions o qualsevol altre document amb transcendència tributària mitjançant la utilització de tècniques i mitjans electrònics, informàtics i telemàtics en el marc dels acords de col·laboració social.

**SECCIÓ 3a UTILITZACIÓ DE MITJANS ELECTRÒNICS, INFORMÀTICS
I TELEMÀTICS EN LES ACTUACIONS I PROCEDIMENTS TRIBUTARIS**

Article 82. *Utilització de tecnologies informàtiques i telemàtiques.*

En la utilització de tècniques i mitjans electrònics, informàtics o telemàtics s'ha de respectar el dret a la protecció de dades de caràcter personal en els termes que estableixen la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, les altres lleis específiques que regulen el tractament de la informació i les seves normes de desplegament.

Article 83. Identificació de l'Administració tributària actuant.

1. L'Administració tributària actuant en els procediments i actuacions en els quals s'utilitzin tècniques i mitjans electrònics, informàtics o telemàtics es pot identificar mitjançant sistemes de codis o signatures electròniques, prèviament aprovats per l'òrgan competent i publicat en el butlletí oficial que correspongui.

2. De la mateixa manera es poden identificar els òrgans actuants i els seus titulars, quan la naturalesa de l'actuació o del procediment així ho requereixi. Així mateix, es garanteix l'exercici de la seva competència.

3. L'Administració tributària ha de publicar en el butlletí oficial corresponent els codis que serveixin per confirmar l'establiment amb aquesta de comunicacions segures en xarxes obertes pels ciutadans. Les comunicacions en xarxes tancades s'han de regir per les seves regles específiques.

Article 84. Actuació automatitzada.

1. En cas d'actuació automatitzada s'ha d'establir prèviament l'òrgan o òrgans competents segons els casos, per a la definició d'especificacions, programació, manteniment, supervisió i control de qualitat del sistema d'informació. Així mateix, s'ha d'indicar l'òrgan que ha de ser considerat responsable als efectes d'impugnació.

2. En cas d'actuació automatitzada, l'Administració tributària ha d'identificar i garantir l'autenticitat de l'exercici de la seva competència, amb algun dels següents sistemes de signatura electrònica:

a) Segell electrònic d'Administració pública, òrgan o entitat de dret públic basat en un certificat electrònic que compleixi els requisits exigits per la legislació de signatura electrònica.

b) Codí segur de verificació vinculat a l'Administració pública, òrgan o entitat i es permet en tot cas la comprovació de l'autenticitat i la integritat del document accedint per mitjans electrònics als arxius de l'òrgan o organisme emissor.

Cada Administració tributària ha de determinar els supòsits d'utilització d'un sistema de signatura electrònica o de l'altre.

3. Per al desenvolupament de les activitats d'assistència als obligats tributaris, l'Administració tributària pot establir serveis automatitzats, com ara la identificació telemàtica davant les entitats col·laboradores en la recaptació, la participació en procediments d'alienació forçosa o la posada a la seva disposició de registres electrònics d'apoderament o representació.

Article 85. Aprovació i difusió d'aplicacions.

1. En els supòsits d'actuació automatitzada a què es refereix l'article anterior, les aplicacions informàtiques que efectuïn tractaments d'informació el resultat dels quals sigui utilitzat per l'Administració tributària per a l'exercici de les seves potestats i per les quals es determini directament el contingut de les actuacions administratives, han de ser prèviament aprovades mitjançant una resolució de l'òrgan que ha de ser considerat responsable als efectes de la impugnació dels corresponents actes administratius. Quan es tracti de diferents òrgans de l'Administració tributària no relacionats jeràrquicament, l'aprovació correspon a l'òrgan superior jeràrquic comú de l'Administració tributària de què es tracti, sense perjudici de les facultats de delegació establertes en l'ordenament jurídic.

2. Els interessats poden conèixer la relació de les esmentades aplicacions mitjançant consulta en la pàgina web de l'Administració tributària corresponent, que han

d'incloure la possibilitat d'una comunicació segura de conformitat amb el que preveu l'article 83.3.

Article 86. Equivalència de suports documentals.

1. Les còpies realitzades en suport de paper de documents públics administratius emesos per mitjans electrònics i signats electrònicament tenen la consideració de còpies autèntiques, sempre que incloguin la impressió d'un codí segur de verificació generat electrònicament o altres sistemes de verificació que permetin contrastar la seva autenticitat mitjançant l'accés als arxius electrònics de l'Administració pública, òrgan o organisme emissor.

2. Els interessats poden conèixer quins documents s'emeten amb un codí segur de verificació o un altre sistema de verificació que permeti la comprovació de l'autenticitat de la seva còpia impresa mitjançant l'accés electrònic als arxius de l'emissor. Per a això són objecte de publicació en la pàgina web de l'Administració tributària corresponent.

3. Les administracions tributàries poden obtenir imatges electròniques de documents, amb la seva mateixa validesa i eficàcia, mitjançant processos de digitalització que en garanteixin l'autenticitat, la integritat i la conservació del document imatge, del qual se n'ha deixar constància. En aquest cas, es pot destruir el document origen llevat que una norma legal o reglamentària imposi un específic deure de conservació.

4. L'expedient electrònic és el conjunt de documents electrònics corresponents a un procediment administratiu, sigui quin sigui el tipus d'informació que continguin.

La foliació dels expedients electrònics es pot portar a terme mitjançant un índex electrònic, signat o segellat per l'Administració, òrgan o entitat actuant, segons escaigui. Aquest índex ha de garantir la integritat de l'expedient electrònic i ha de permetre'n la recuperació sempre que sigui necessari, i és admissible que un mateix document formi part de diferents expedients electrònics.

La tramesa d'expedients es pot substituir a tots els efectes legals per la posada a disposició de l'expedient electrònic, i l'interessat té dret a obtenir-ne una còpia.

CAPÍTOL III**Normes comunes sobre actuacions i procediments tributaris****SECCIÓ 1a ESPECIALITATS DELS PROCEDIMENTS ADMINISTRATIU
EN MATÈRIA TRIBUTÀRIA****Subsecció 1a Iniciació de les actuacions i procediments tributaris****Article 87. Iniciació d'ofici.**

1. La iniciació d'ofici de les actuacions i procediments requereix un acord de l'òrgan competent per al seu inici, per iniciativa pròpia, com a conseqüència d'una ordre superior o a petició raonada d'altres òrgans.

2. La iniciació del procediment s'ha de fer mitjançant una comunicació que s'ha de notificar a l'obligat tributari o mitjançant compareixença.

Quan així estigui previst, el procediment es pot iniciar directament amb la notificació de la proposta de resolució o de liquidació.

3. La comunicació d'inici ha de contenir, quan sigui procedent, a més del que preveu l'article 97.1 d'aquest Reglament, el següent:

a) Procediment que s'inicia.

b) Objecte del procediment amb indicació expressa de les obligacions tributàries o elements d'aquestes i, si s'escau, períodes impositius o de liquidació o àmbit temporal.

c) Requeriment que, si s'escau, es formula a l'obligat tributari i termini que es concedeix per a la seva contestació o compliment.

d) Efecte interromput del termini legal de prescripció.

e) Si s'escau, la proposta de resolució o de liquidació quan l'Administració disposi de la informació necessària per fer-ho.

f) Si s'escau, la indicació de la finalització d'un altre procediment d'aplicació dels tributs, quan l'esmentada finalització derivi de la comunicació d'inici del procediment que es notifica.

4. Llevat dels supòsits d'iniciació mitjançant compareixença, es concedeix a l'obligat tributari un termini no inferior a 10 dies, comptats a partir de l'endemà de la notificació de la comunicació d'inici, perquè comparegui, aporti la documentació requerida i la que consideri convenient, o efectui totes les al·legacions que tingui per oportunes.

5. Les declaracions o autoliquidacions tributàries que presenti l'obligat tributari una vegada iniciades les actuacions o procediments, en relació amb les obligacions tributàries i períodes objecte de l'actuació o procediment, en cap cas han d'iniciar un procediment de devolució ni han de produir els efectes que preveuen els articles 27 i 179.3 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, sense perjudici que en la liquidació que, si s'escau, es practiqui es pugui tenir en compte la informació que contenen les esmentades declaracions o autoliquidacions.

Així mateix, els ingressos efectuats per l'obligat tributari amb posterioritat a l'inici de les actuacions o procediments, en relació amb les obligacions tributàries i períodes objecte del procediment, tenen caràcter d'ingressos a compte sobre l'import de la liquidació que, si s'escau, es practiqui, sense que aquesta circumstància impedeixi l'apreciació de les infraccions tributàries que puguin correspondre. En aquest cas, no es meriten interessos de demora sobre la quantitat ingressada des de l'endemà del dia en què es va realitzar l'ingrés.

Article 88. *Iniciació a instància de l'obligat tributari.*

1. La iniciació d'un procediment a instància de l'obligat tributari es pot fer mitjançant autoliquidació, declaració, comunicació de dades, sol·licitud o qualsevol altre mitjà que preveu la normativa aplicable, que poden ser presentats en paper o per mitjans electrònics, informàtics i telemàtics quan les disponibilitats tècniques de l'Administració ho permetin.

2. Quan el procediment s'iniciï mitjançant una sol·licitud, aquesta ha de contenir, almenys, els següents aspectes:

a) Nom i cognoms o raó social o denominació completa, número d'identificació fiscal de l'obligat tributari i, si s'escau, del representant.

b) Fets, raons i petició en què es concreti la sol·licitud.

c) Lloc, data i signatura del sol·licitant o acreditació de l'autenticitat de la seva voluntat expressada per qualsevol mitjà vàlid en dret.

d) Òrgan al qual s'adreça.

3. En cas que s'actui per mitjà de representant s'ha d'aportar la documentació acreditativa de la representació.

4. Quan el procediment s'iniciï mitjançant una sol·licitud, aquesta pot incloure un domicili als efectes de notificacions.

5. L'Administració tributària ha de posar a disposició dels obligats tributaris, quan hagin estat prèviament aprovats, els models normalitzats d'autoliquidació, declaració, comunicació de dades, sol·licitud o qualsevol altre mitjà que prevegi la normativa tributària, preferentment per mitjans telemàtics, així com en les oficines corresponents per facilitar als obligats l'aportació de les dades i informa-

cions requerits o per simplificar la tramitació del corresponent procediment.

6. Quan els documents a què es refereix l'apartat 1 es presentin en paper, l'obligat tributari pot obtenir una còpia segellada sempre que l'aporti al costat dels originals. En aquesta còpia s'hi ha de fer constar el lloc, la data i l'hora de presentació.

7. Quan l'interessat efectui la presentació dels documents a què es refereixen els apartats anteriors mitjançant suports, mitjans o aplicacions informàtiques, electròniques o telemàtiques, s'han de consignar les dades exigides per l'Administració tributària per a la iniciació del procediment.

En aquests casos, l'he rebut s'ha d'expedir d'acord amb les característiques del suport, mitjà o aplicació utilitzats.

Quan s'aporti documentació annexa a la presentada per mitjans informàtics, electrònics o telemàtics i el sistema no permeti l'aportació directa, l'obligat s'ha de presentar en qualsevol dels registres administratius que preveu la normativa aplicable en el termini de 10 dies, comptats des del de la presentació, sense necessitat de requeriment administratiu previ a l'efecte, llevat que la normativa específica estableixi un lloc o termini diferent. En l'esmentada documentació s'ha d'identificar degudament la sol·licitud o comunicació presentada per mitjans o tècniques electrònics, informàtics o telemàtics.

Article 89. *Esmena.*

1. Si el document d'iniciació no compleix els requisits que assenyalen els apartats 2 i 3 de l'article anterior i els exigits, si s'escau, per la normativa específica aplicable, s'ha de requerir a l'interessat perquè en un termini de 10 dies, comptats a partir de l'endemà de la notificació del requeriment, solucioni la falta o hi adjunti els documents preceptius, amb la indicació que si no ho fa, se l'ha de tenir per desistit i s'ha de procedir a l'arxiu sense més tràmit.

2. Totes les recepcions per mitjans i tècniques electrònics, informàtics i telemàtics són provisionals com a conseqüència del seu processament. Quan no s'ajustin al disseny i altres especificacions que estableix la normativa aplicable, es requereix el declarant perquè en el termini de 10 dies, comptats a partir de l'endemà de la notificació del requeriment, solucioni els defectes que té. Transcorregut aquest termini sense haver atès el requeriment, si persisteixen anomalies que impedeixin a l'Administració tributària el coneixement de les dades, se'l té per desistit, si s'escau, de la seva petició o per no complerta l'obligació corresponent i s'ha de procedir a arxivar-lo sense cap altre tràmit.

3. Quan els requeriments d'esmena a què es refereixen els apartats anteriors hagin estat atesos en termini però no s'entenguin solucionats els defectes observats, s'ha de notificar a l'arxiu.

Subsecció 2a Tramitació de les actuacions i procediments tributaris

Article 90. *Lloc i horari de les actuacions d'aplicació dels tributs.*

1. Les actuacions que es duguin a terme en les oficines públiques s'han de fer dins de l'horari oficial d'obertura al públic i, en tot cas, dins de la jornada de treball.

2. Si les actuacions es duen a terme en els locals de l'obligat tributari, s'ha de respectar la jornada laboral d'oficina o de l'activitat que s'hi faci. Quan hi hagi el consentiment de l'obligat tributari, les actuacions es poden fer fora de la jornada laboral d'oficina o de l'activitat.

3. Quan es disposi d'autorització judicial per a l'entrada en el domicili de l'obligat tributari constitucional-

ment protegit, les actuacions s'han d'ajustar al que disposi l'autorització en relació amb la jornada i l'horari per realitzar-les.

4. Quan l'obligat tributari sigui una persona amb discapacitat o amb mobilitat reduïda, les actuacions i els procediments d'aplicació dels tributs s'han de dur a terme al lloc que sigui més apropiat d'entre els que preveuen els apartats 1 i 2 d'aquest article.

Artículo 91. *Ampliació i ajornament dels terminis de tramitació.*

1. L'òrgan a qui correspongui la tramitació del procediment pot concedir, a petició dels obligats tributaris, una ampliació dels terminis establerts per al compliment de tràmits que no excedeixi de la meitat dels esmentats terminis.

2. No es concedeix més d'una ampliació del termini respectiu.

3. Perquè l'ampliació es pugui atorgar són necessaris els següents requisits:

a) Que se sol·liciti amb anterioritat als tres dies previs a la finalització del termini que es pretén ampliar.

b) Que es justifiqui la concurrència de circumstàncies que ho aconsellin.

c) Que no es perjudiquin drets de tercers.

4. L'ampliació s'entén automàticament concedida per la meitat del termini inicialment fixat amb la presentació en termini de la sol·licitud, llevat que es notifiqui de forma expressa la denegació abans de la finalització del termini que es pretengui ampliar.

La notificació expressa de la concessió de l'ampliació abans de la finalització del termini inicialment fixat pot establir un termini d'ampliació diferent i inferior al que preveu el paràgraf anterior.

5. Quan l'obligat tributari justifiqui la concurrència de circumstàncies que li impedeixin comparèixer en el lloc, el dia i l'hora que li hagin fixat, pot sol·licitar un ajornament dins dels tres dies següents al de la notificació del requeriment. En el supòsit que la circumstància que impedeixi la compareixença es produeixi transcorregut l'esmentat termini de tres dies, es pot sol·licitar l'ajornament abans de la data assenyalada per a la compareixença.

En aquests casos, s'assenyala una nova data per a la compareixença.

6. L'acord de concessió o la denegació de l'ampliació o de l'ajornament no són susceptibles de recurs o reclamació economicoadministrativa.

Article 92. *Aportació de documentació i ratificació de dades de tercers.*

1. Quan es realitzin requeriments de dades, informes, antecedents i justificants a l'obligat tributari que estigui sent objecte del procediment d'aplicació dels tributs, d'acord amb les facultats que estableix la normativa reguladora del procediment, els esmentats requeriments no poden ser impugnats mitjançant recurs o reclamació economicoadministrativa independent, sense perjudici dels recursos que siguin procedents contra l'acte administratiu dictat com a conseqüència del corresponent procediment.

2. Quan en un procediment d'aplicació dels tributs l'obligat tributari al·legui la inexactitud o falsedat de les dades incloses en declaracions o contestacions a requeriments efectuats en compliment de l'obligació de subministrament d'informació que recullen els articles 93 i 94 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, ha d'efectuar l'esmentada al·legació en el termini de 15 dies, comptats a partir de l'endemà a aquell en què les esmentades dades li siguin posades de manifest per l'Administració tributària mitjançant una comunicació o diligència.

Article 93. *Coneixement pels obligats tributaris de l'estat de tramitació dels procediments.*

1. Els obligats tributaris que estiguin sent objecte d'un procediment poden sol·licitar en qualsevol moment informació de l'estat en què es troba la tramitació de l'esmentat procediment.

2. La informació s'ha de sol·licitar de forma que quedi constància del nom i cognoms o raó social o denominació completa i número d'identificació fiscal de la persona o entitat que la sol·licita, així com la signatura de l'obligat tributari o l'acreditació de l'autenticitat de la seva voluntat expressada per qualsevol altre mitjà.

La informació s'ha de facilitar preferentment pel mateix mitjà utilitzat per l'interessat i ha d'indicar la fase en què es troba el procediment, l'últim tràmit realitzat i la data en què es va formalitzar.

Article 94. *Accés a arxius i registres administratius.*

1. Els obligats tributaris que hagin estat part en el procediment poden accedir als registres i documents que formin part d'un expedient conclòs en els termes i amb les condicions que estableix l'article 99.5 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

2. L'òrgan que va tramitar l'expedient ha d'emetre resolució sobre la petició d'accés en el termini màxim d'un mes. Transcorregut aquest termini sense que de forma expressa es respongui a la petició d'accés, aquesta es pot entendre desestimada.

Si la resolució és estimatòria s'ha de deixar constància d'aquest accés en l'expedient.

3. El dret d'accés porta implícit el d'obtenir còpia dels documents l'examen dels quals sigui autoritzat en els termes que preveu l'article següent.

4. Quan els documents que formin l'expedient estiguin emmagatzemats per mitjans electrònics, informàtics o telemàtics, s'ha de facilitar l'accés a l'interessat pels esmentats mitjans sempre que les disponibilitats tècniques ho permetin, d'acord amb les especificacions i garanties que es determinin i amb el que disposa la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal.

Article 95. *Obtenció de còpies.*

1. L'obligat tributari pot obtenir a càrrec seu, amb la sol·licitud prèvia, una còpia dels documents que figurin en l'expedient, en els termes que estableix l'article 99 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, durant la posada de manifest de l'expedient, quan es realitzi l'accés a arxius i registres administratius d'expedients conclòs o en qualsevol moment en el procediment de constrenyiment. Es poden fer extractes dels justificants o documents o utilitzar altres mètodes que permetin mantenir la confidencialitat de les dades que no afectin l'obligat tributari.

2. L'òrgan competent ha de lliurar les còpies en les seves oficines i recollir en diligència la relació dels documents la còpia dels quals es lliura, el nombre de folis i la recepció per l'obligat tributari.

3. Quan consti la concurrència d'alguna de les circumstàncies que assenyalen l'article 99.4 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, s'ha de denegar l'obtenció de còpies mitjançant una resolució motivada.

4. En els casos en què els documents que constin a l'arxiu o expedient corresponent estiguin emmagatzemats per mitjans electrònics, informàtics o telemàtics, les còpies s'han de facilitar preferentment pels esmentats mitjans o en els suports adequats a aquests mitjans, sempre que les disponibilitats tècniques ho permetin.

Artículo 96. Tràmits d'audiència i d'al·legacions.

1. Durant el tràmit d'audiència s'ha de posar de manifest a l'obligat tributari l'expedient, que ha d'incloure les actuacions realitzades, tots els elements de prova que estiguin en poder de l'Administració i els informes emesos per altres òrgans. També s'han d'incorporar les al·legacions i els documents que els obligats tributaris tenen dret a presentar en qualsevol moment anterior al tràmit d'audiència, que les han de tenir en compte els òrgans competents en redactar la corresponent proposta de resolució o de liquidació.

En aquest tràmit, l'obligat tributari pot obtenir una còpia dels documents de l'expedient, aportar nous documents i justificants, i efectuar les al·legacions que consideri oportunes.

En els procediments en els quals es prescindeixi del tràmit d'audiència perquè està previst un tràmit d'al·legacions posterior a la proposta de resolució o de liquidació, l'Administració tributària ha de notificar a l'obligat l'esmentada proposta perquè efectui les al·legacions que consideri oportunes i en l'esmentat tràmit és aplicable el que disposen els paràgrafs anteriors.

2. Si abans del venciment del termini d'audiència o, si s'escau, d'al·legacions, l'obligat tributari manifestés la seva decisió de no efectuar al·legacions ni aportar nous documents ni justificants, s'ha de tenir per realitzat el tràmit i s'ha de deixar constància en l'expedient de l'esmentada circumstància.

3. Es pot prescindir del tràmit d'audiència o, si s'escau, del termini per formular al·legacions, quan no figurin en el procediment ni siguin tinguts en compte en la resolució altres fets ni altres al·legacions i proves que les presentades per l'interessat.

Quan d'acord amb el que preveu el paràgraf anterior es prescindeixi del termini per formular al·legacions, s'ha de prescindir, així mateix, de la notificació a l'obligat tributari de la proposta de resolució o de liquidació.

4. Una vegada realitzat el tràmit d'audiència o, si s'escau, el d'al·legacions no es pot incorporar a l'expedient més documentació acreditativa dels fets, llevat que es demostrï la impossibilitat d'haver-la aportat abans de la finalització de l'esmentat tràmit, sempre que s'aportin abans de dictar la resolució.

5. Conclòs el tràmit d'audiència o, si s'escau, el d'al·legacions, l'òrgan competent per a la tramitació ha d'elevar a l'òrgan competent per resoldre, amb la valoració de les al·legacions prèvia que, si s'escau, s'hagin efectuat, la proposta de resolució o de liquidació.

Subsecció 3a Documentació de les actuacions i procediments tributaris**Artículo 97. Comunicacions.**

1. Les comunicacions a les quals es refereix l'article 99.7 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, han de contenir una menció expressa, almenys, de les dades següents:

- a) Lloc i data de la seva expedició.
- b) Nom i cognoms o raó social o denominació completa i número d'identificació fiscal de la persona o entitat a la qual s'adreça.
- c) Lloc al qual s'adreça.
- d) Fets o circumstàncies que es comuniquen o contingut del requeriment que es realitza mitjançant la comunicació.
- e) Òrgan que l'expedeix i nom i cognoms i signatura de la persona que l'emet.

2. Quan la comunicació serveixi per notificar a l'obligat tributari l'inici d'una actuació o procediment, el con-

tingut ha d'incloure a més el que preveu l'article 87.3 d'aquest Reglament.

3. Les comunicacions s'han de notificar a l'obligat i ha de quedar una còpia en poder de l'Administració.

Article 98. Diligències.

1. En les diligències a les quals es refereix el 99.7 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, s'han de fer constar necessàriament els aspectes següents:

- a) Lloc i data de la seva expedició.
- b) Nom i cognoms i signatura de la persona al servei de l'Administració tributària interventora.
- c) Nom i cognoms i número d'identificació fiscal i signatura de la persona amb la qual, si s'escau, s'entenguin les actuacions, així com el caràcter o la representació amb el qual intervé.
- d) Nom i cognoms o raó social o denominació completa i número d'identificació fiscal de l'obligat tributari al qual es refereixen les actuacions.
- e) Procediment o actuació en el curs del qual s'expedeix.
- f) Fets i circumstàncies que es facin constar.
- g) Les al·legacions o manifestacions amb rellevància tributària realitzades, si s'escau, per l'obligat tributari, entre les quals ha de figurar la conformitat o no amb els fets i circumstàncies que es fan constar.

2. En les diligències es poden fer constar, entre d'altres, els continguts següents:

- a) La iniciació de l'actuació o procediment i les comunicacions i requeriments que s'efectuïn als obligats tributaris.
- b) Els resultats de les actuacions d'obtenció d'informació.
- c) L'adopció de mesures cautelars en el curs del procediment i la descripció d'aquestes.
- d) Els fets resultants de la comprovació de les obligacions.
- e) La representació atorgada mitjançant declaració en compareixença personal de l'obligat tributari davant l'òrgan administratiu competent.

3. En les diligències es poden fer constar els fets i les circumstàncies determinants de la iniciació d'un altre procediment o que hagin de ser incorporats en un altre ja iniciat i, entre d'altres:

- a) Les accions o omissions que puguin ser constitutives d'infraccions tributàries.
- b) Les accions o omissions que puguin ser constitutives de delictes no perseguibles únicament a instància de la persona perjudicada.
- c) Nom i cognoms o raó social o denominació completa i número d'identificació fiscal dels qui puguin ser responsables solidaris o subsidiaris del deute i de la sanció tributària, així com les circumstàncies i antecedents que puguin ser determinants de la responsabilitat.
- d) Els fets determinants de la iniciació d'un procediment de comprovació del domicili fiscal.
- e) Els fets que puguin infringir la legislació mercantil, financera o altres.
- f) Els fets que puguin ser transcendents per a altres òrgans de la mateixa Administració o d'una altra.
- g) El resultat de les actuacions de comprovació realitzades amb entitats dependents integrades en un grup que tributin en règim de consolidació fiscal.

Article 99. Tramitació de les diligències.

1. Les diligències es poden estendre sense subjecció a un model preestablert. No obstant això, quan sigui pos-

sible, s'han d'estendre en el model establert per la corresponent Administració tributària.

2. De cada diligència se n'han d'estendre almenys dos exemplars, que han de ser signats pel personal al servei de l'Administració tributària que practiqui les actuacions i per la persona o persones amb les quals aquestes s'entenguin. Quan l'esmentada persona es negui a signar la diligència o no ho pugui fer, s'ha de fer constar així, sense perjudici del lliurament del duplicat corresponent.

De les diligències que s'entenguin sempre se n'ha de lliurar un exemplar a la persona amb la qual s'entenguin les actuacions. Si es nega a rebre la diligència, s'ha de fer constar així, i, si s'escau, s'ha de considerar que es refusa als efectes del que preveu l'article 111 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

Quan la naturalesa de les actuacions el resultat de les quals es reflecteixi en una diligència no requereixi la presència de cap persona per a la seva realització, la diligència l'ha de signar el personal al servei de l'Administració que realitzi l'actuació, i d'aquesta se n'ha de remetre un exemplar a l'obligat tributari o se li ha de posar de manifest en el corresponent tràmit d'audiència o d'al·legacions.

3. Les diligències s'han d'incorporar al respectiu expedient.

4. Quan les diligències recullen fets o circumstàncies que puguin tenir incidència en un altre procediment d'aplicació dels tributs o sancionador iniciats o que es puguin iniciar, se n'ha de remetre una còpia a l'òrgan competent que en cada cas correspongui.

Article 100. *Informes.*

1. D'acord amb el que disposa l'article 99.7 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, els òrgans de l'Administració tributària han d'emetre els informes que siguin preceptius, els que siguin necessaris per a l'aplicació dels tributs i els que els siguin sol·licitats, sempre que en aquest últim cas es fonamenti la conveniència de sol·licitar-los.

2. En particular, els òrgans d'aplicació dels tributs han d'emetre un informe en els supòsits següents:

a) Quan es complementin les diligències que recullen fets o conductes que puguin ser constitutius d'infraccions tributàries i no correspongui al mateix òrgan la tramitació del procediment sancionador.

b) Quan s'apreciïn indicis de delictes contra la hisenda pública i es remeti l'expedient a l'òrgan judicial competent o al ministeri fiscal.

Subsecció 4a Terminació de les actuacions i procediments tributaris

Article 101. *Resolució.*

1. Una vegada conclosa la tramitació del procediment, l'òrgan competent ha de dictar resolució, que ha de ser motivada en els supòsits que disposi la normativa aplicable, i ha de decidir totes les qüestions plantejades pròpies de cada procediment i d'altres que en derivin.

2. La resolució ha de contenir una menció expressa del nom i cognoms o raó social o denominació completa i número d'identificació fiscal de l'obligat tributari, de la data, de la identificació de l'òrgan que dicta la resolució, del dret o obligació tributària objecte del procediment i, si s'escau, dels fets i fonaments de dret que la motiven.

3. Quan la resolució contingui una liquidació és aplicable el que disposa l'article 102 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i ha d'incloure, quan escaigui, els interessos de demora corresponents.

4. L'incompliment dels terminis màxims de terminació dels procediments ha de produir els efectes que preveu la seva normativa específica o, si no n'hi ha, els que

preveu l'article 104 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, sense perjudici de l'obligació de l'Administració de dictar resolució expressa quan escaigui.

En els casos d'estimació per silenci administratiu, la resolució expressa posterior només pot ser confirmatòria d'aquesta.

En els casos de desestimació per silenci administratiu, la resolució expressa posterior al venciment del termini l'ha d'adoptar l'Administració sense cap vinculació al sentit del silenci.

5. Els efectes del silenci administratiu s'han d'entendre sense perjudici de la facultat de l'Administració de procedir a la comprovació o investigació de la situació tributària dels obligats tributaris, amb relació a la concurrència de les condicions i requisits de beneficis fiscals d'acord amb el que disposa l'article 115.3 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

6. Quan un procediment d'aplicació dels tributs finalitzi com a conseqüència de l'inici d'un altre procediment, als únics efectes d'entendre complerta l'obligació de notificar dins del seu termini màxim de durada la terminació del primer procediment, és suficient haver realitzat un intent de notificació de la comunicació d'inici del segon procediment.

Si s'hagués iniciat un procediment sancionador com a conseqüència d'un procediment d'aplicació dels tributs i aquest últim finalitzés com a conseqüència de l'inici d'un altre procediment d'aplicació dels tributs, el procediment sancionador acabarà mitjançant resolució expressa en la qual s'ha de declarar l'esmentada circumstància, sense perjudici que posteriorment es pugui iniciar un nou procediment sancionador derivat del procediment d'aplicació dels tributs iniciat amb posterioritat.

Les actuacions realitzades en el curs d'un procediment d'aplicació dels tributs o d'un procediment sancionador que hagin acabat de la forma que preveu aquest apartat, així com els documents i altres elements de prova obtinguts en els esmentats procediments han de conservar la seva validesa i eficàcia a efectes probatoris en els procediments d'aplicació dels tributs o sancionadors que es puguin iniciar amb posterioritat, sempre que el seu examen es pugui realitzar d'acord amb el que disposa la normativa reguladora del procediment.

Article 102. *Còmput dels terminis màxims de resolució.*

1. Als efectes del que disposa l'article 104.1.b) de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, s'entén per registre de l'òrgan competent per a la tramitació del procediment el registre de l'òrgan que resulti competent per iniciar la tramitació d'acord amb el que disposen l'article 59 d'aquest Reglament o la normativa específica del procediment.

2. Els períodes d'interrupció justificada i les dilacions per causa no imputable a l'Administració no s'han d'incloure en el còmput del termini de resolució del procediment, amb independència que afectin a tots o algun dels elements de les obligacions tributàries i períodes objecte del procediment.

3. Els períodes d'interrupció justificada i les dilacions no imputables a l'Administració tributària acreditats durant el procediment d'aplicació dels tributs o d'imposició de sancions seguits davant del deutor principal s'han de considerar, quan concorrin en el temps amb el procediment de declaració de responsabilitat, períodes d'interrupció justificada i dilacions no imputables a l'Administració tributària a efectes del còmput del termini de resolució del procediment de declaració de responsabilitat.

4. Els períodes d'interrupció justificada i les dilacions per causa no imputable a l'Administració s'han de documentar adequadament per a la seva constància en l'expedient.

5. Als efectes del còmput del termini de durada del procediment, els períodes d'interrupció justificada i les dilacions per causa no imputable a l'Administració s'ha de comptar per dies naturals.

6. L'obligat tributari té dret, conforme al que disposa l'article 93 d'aquest Reglament, a conèixer l'estat del còmput del termini de durada i l'existència de les circumstàncies que preveuen els articles 103 i 104 d'aquest Reglament amb indicació de les dates d'inici i fi de cada interrupció o dilació, sempre que ho sol·liciti expressament.

7. Els períodes d'interrupció justificada i les dilacions per causa no imputable a l'Administració no han d'impendir la pràctica de les actuacions que durant l'esmentada situació es puguin desenvolupar.

Article 103. *Períodes d'interrupció justificada.*

Als efectes del que disposa l'article 104.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, es consideren períodes d'interrupció justificada els originats en els següents supòsits:

a) Quan es demanin dades, informes, dictàmens o valoracions a altres òrgans o unitats administratives d'aquesta o d'altres administracions, pel temps que transcorri des de la tramesa de la petició fins a la recepció d'aquells per l'òrgan competent per continuar el procediment, sense que la interrupció per aquest concepte pugui excedir, per a totes les peticions de dades, informes, dictàmens o valoracions que es puguin efectuar, de sis mesos. Quan es tracti de sol·licituds formulades a altres estats, aquest termini ha de ser de 12 mesos.

b) Quan d'acord amb el que estableix l'article 180.1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, es remeti l'expedient al ministeri fiscal o a la jurisdicció competent, pel temps que transcorri des de l'esmentada tramesa fins que, si s'escau, es produeixi la recepció de l'expedient tornat o de la resolució judicial per l'òrgan competent per continuar el procediment.

c) Quan se sol·liciti a la Comissió consultiva l'informe preceptiu a què es refereix l'article 159 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, pel temps que transcorri des de la notificació a l'interessat a què es refereix l'article 194.2 d'aquest Reglament fins a la recepció de l'informe per l'òrgan competent per continuar el procediment o fins als transcurso del termini màxim per a la seva emissió.

d) Quan la determinació o imputació de l'obligació tributària depengui directament d'actuacions judicials en l'àmbit penal, pel temps transcorregut des que es tingui coneixement de l'existència de les esmentades actuacions i es deixi constància d'aquest fet en l'expedient o des que es remeti l'expedient a la jurisdicció competent o al ministeri fiscal fins que es conegui la resolució per l'òrgan competent per continuar el procediment. No obstant això, quan això sigui possible i sigui procedent es poden practicar liquidacions provisionals d'acord amb el que disposa l'article 101.4 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

e) Quan es doni alguna causa de força major que obligui l'Administració a interrompre les seves actuacions, pel temps de durada de l'esmentada causa. No obstant això, quan sigui possible i sigui procedent es poden practicar liquidacions provisionals d'acord amb el que disposa l'article 101.4 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

f) Quan es plantegi el conflicte de competències davant les juntes arbitral que preveuen els articles 24 de la Llei orgànica 8/1980, de 22 de setembre, de finançament de les comunitats autònomes, 66 de la Llei 12/2002, de 23 de maig, per la qual s'aprova el Concert econòmic entre l'Estat i la Comunitat Autònoma del País Basc, i 51 de la Llei 25/2003, de 15 de juliol, per la qual s'aprova la

modificació del Conveni econòmic entre l'Estat i la Comunitat Foral de Navarra, pel temps que transcorri des del plantejament del conflicte fins a la resolució dictada per la respectiva Junta Arbitral.

Article 104. *Dilacions per causa no imputable a l'Administració.*

Als efectes del que disposa l'article 104.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, es consideren dilacions en el procediment per causa no imputable a l'Administració tributària, entre d'altres, les següents:

a) Els retards per part de l'obligat tributari al qual es refereixi el procediment en el compliment de compareixences o requeriments d'aportació de documents, antecedents o informació amb transcendència tributària formulats per l'Administració tributària. La dilació s'ha de computar des de l'endemà de la data fixada per a la compareixença o des de l'endemà de la fi del termini concedit per a l'atenció del requeriment fins a l'íntegre compliment del que s'ha sol·licitat. Els requeriments de documents, antecedents o informació amb transcendència tributària que no figurin íntegrament emplenats no s'han de tenir per atesos als efectes d'aquest còmput fins que es formalitzin degudament, fet que s'ha de fer saber a l'obligat tributari, llevat que la normativa específica estableixi una altra cosa.

b) L'aportació per l'obligat tributari de nous documents i proves una vegada realitzat el tràmit d'audiència o, si s'escau, d'al·legacions. La dilació s'ha de computar des de l'endemà de finalització del termini de l'esmentat tràmit fins a la data en què s'aportin. Quan els documents hagin estat requerits durant la tramitació del procediment s'ha d'aplicar el que disposa el paràgraf a) anterior.

c) La concessió per l'Administració de l'ampliació de qualsevol termini, així com la concessió de l'ajornament de les actuacions sol·licitat per l'obligat, pel temps que hi hagi des de l'endemà de la finalització del termini previst o la data inicialment fixada fins a la data fixada en segon lloc.

d) La paralització del procediment iniciat a instància de l'obligat tributari per la falta de formalització d'algun tràmit indispensable per dictar resolució, pel temps que transcorri des de l'endemà del dia en què es consideri incomplert el tràmit fins que el formalitzi l'obligat tributari, sense perjudici de la possibilitat que se'n pugui declarar la caducitat, amb l'advertència prèvia a l'interessat.

e) El retard en la notificació de les propostes de resolució o de liquidació o en la notificació de l'acord pel qual s'ordena completar actuacions a què es refereix l'article 156.3.b) de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, pel temps que transcorri des de l'endemà a aquell en què s'hagi realitzat un intent de notificació fins que l'esmentada notificació s'hagi produït.

f) L'aportació per l'obligat tributari de dades, documents o proves relacionats amb l'aplicació del mètode d'estimació indirecta des que es deixi constància en l'expedient, en els termes que estableix l'article 158.3.a) de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

g) La presentació per l'obligat tributari de declaracions que regula l'article 128 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, de comunicacions de dades o de sol·licituds de devolució complementàries o substitutives d'altres presentades amb anterioritat. La dilació s'ha de computar des de l'endemà de la finalització del termini de presentació de la declaració, comunicació de dades o sol·licitud de devolució o des de l'endemà de la presentació en els supòsits de presentació fora de termini fins a la presentació de la declaració, comunicació de dades o sol·licitud de devolució, complementària o substitutiva.

SECCIÓ 2a INTERVENCIÓ DELS OBLIGATS EN LES ACTUACIONS
I PROCEDIMENTS TRIBUTARIS

*Subsecció 1a Persones amb les quals s'han d'entendre
les actuacions administratives*

Article 105. *Actuacions relatives a obligats tributaris de l'article 35.4 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i a entitats sotmeses a un règim d'imputació de rendes.*

1. Si es tracta d'entitats de l'article 35.4 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, les actuacions de comprovació o investigació que tinguin per objecte examinar l'adequat compliment de les seves obligacions tributàries, incloses les de caràcter formal, s'han de dur a terme amb qui tingui la seva representació d'acord amb el que estableix l'article 45.3 de l'esmentada Llei.

Les liquidacions que, si s'escau, siguin procedents s'han de practicar a nom de l'entitat, sense perjudici de la responsabilitat solidària dels patricis, membres o cotitulars de les esmentades entitats.

L'examen de l'adequat compliment de les obligacions relatives al tribut que gravi les rendes obtingudes per les entitats en règim d'atribució de rendes s'ha de fer en el curs dels procediments de comprovació o investigació que es puguin instruir davant de cada soci, hereu, comuner o participi com a obligat tributari per l'esmentat tribut. En aquests procediments es poden utilitzar les dades, informes o antecedents obtinguts en el desenvolupament de les actuacions de comprovació o investigació de les obligacions pròpies de l'entitat.

2. La comprovació de la situació tributària de les unions temporals d'empreses, agrupacions d'interès econòmic i altres entitats obligades a imputar rendes s'ha de desenvolupar amb aquestes, sense perjudici del dret dels seus socis o membres a oposar tots els motius d'impugnació que considerin convenients durant la tramitació del procediment de comprovació o investigació que s'instrueixi davant de cadascun d'aquells en el qual es tinguin en compte els resultats de les actuacions dutes a terme amb l'entitat.

Article 106. *Actuacions en cas de solidaritat en el pressupost de fet de l'obligació.*

1. En el supòsit que preveu l'article 35.6, paràgraf primer, de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, les actuacions i procediments es poden realitzar amb qualsevol dels obligats tributaris que concorrin en el pressupost de fet de l'obligació objecte de les actuacions o procediments.

2. Una vegada iniciat un procediment de comprovació o investigació, s'ha de comunicar aquesta circumstància als altres obligats tributaris coneguts que poden comparèixer en les actuacions. El procediment és únic i continua amb els qui hagin comparegut. Les successives actuacions s'han de dur a terme amb qui sigui procedent en cada cas.

3. Les resolucions que es dictin o les liquidacions que, si s'escau, es practiquin s'han de fer a nom de tots els obligats tributaris que hagin comparegut i s'han de notificar als altres obligats tributaris coneguts.

Article 107. *Actuacions amb successors.*

1. En el cas d'actuacions o procediments relatius a persones físiques mortes o a persones jurídiques o altres entitats dissoltes o extingides, han d'actuar davant l'Administració les persones a les quals, d'acord amb el que disposen els articles 39 i 40 de la Llei 58/2003, de 17 de

desembre, general tributària, es transmetin els corresponents drets, obligacions i, si s'escau, sancions tributàries.

2. L'Administració tributària pot desenvolupar les actuacions o els procediments amb qualsevol dels successors.

3. Una vegada iniciat un procediment de comprovació o investigació, s'ha de comunicar aquesta circumstància als altres successors coneguts, que poden comparèixer en les actuacions. El procediment és únic i continua amb els qui hagin comparegut. Les successives actuacions s'han de dur a terme amb qui sigui procedent en cada cas.

4. Les resolucions que es dictin o les liquidacions que, si s'escau, es practiquin s'han de fer a nom de tots els obligats tributaris que hagin comparegut i s'han de notificar als altres obligats tributaris coneguts.

5. En cas que l'herència es trobés jacent, és aplicable el que disposa l'article 39.3 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

6. Quan en els procediments les actuacions dels quals s'entenguin amb els successors d'un obligat tributari s'hagi de practicar una devolució, s'ha d'acreditar la proporció que a cadascun correspongui d'acord amb el que disposa la legislació específica, als efectes de procedir al reconeixement del dret i al pagament o compensació de la devolució, excepte quan es tracti d'herències jacents degudament identificades, cas en què s'ha de reconèixer i abonar la devolució a l'herència jacent.

Article 108. *Actuacions en supòsits de liquidació o concurs.*

1. En cas d'entitats en fase de liquidació, quan les actuacions administratives tinguin lloc abans de l'extinció de la personalitat jurídica d'aquestes, les esmentades actuacions s'han d'entendre amb els liquidadors. Dissolta i liquidada l'entitat, sense perjudici del que disposa l'article anterior, incumbeix als liquidadors comparèixer davant l'Administració si són requerits per a això en tant que representants anteriors de l'entitat i custodis, si s'escau, dels llibres i la documentació d'aquesta. Si els llibres i la documentació estan dipositats en un registre públic, l'òrgan competent pot examinar-los en l'esmentat registre i pot requerir la compareixença dels liquidadors quan sigui necessari per a les esmentades actuacions.

2. En els supòsits de concurs, les actuacions administratives s'entenen amb el propi concursat quan el jutge no hagi acordat la suspensió de les seves facultats d'administració i disposició i, en qualsevol cas, amb els administradors concursals com a representants del concursat o en la seva funció d'intervenció, d'acord amb el que estableix la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal.

Article 109. *Actuacions relatives a obligats tributaris no residents.*

1. En el cas obligats tributaris no residents que actuïn a Espanya mitjançant un establiment permanent, les actuacions de l'Administració s'han de fer amb el representant designat per l'obligat tributari, d'acord amb el que estableix l'article 47 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

En el cas d'incompliment de l'obligació de nomenar representant, l'Administració tributària pot considerar representant de l'establiment permanent la persona que figuri com a tal en el Registre mercantil. Si no hi ha representant nomenat o inscrit, o és una persona diferent de qui estigui facultat per contractar en nom d'aquells, l'Administració tributària pot considerar com a tal aquest últim.

En el cas d'incompliment de l'obligació de nomenament de representant exigible a les persones o entitats residents en països o territoris amb els que no existeixi un efectiu intercanvi d'informació tributària, d'acord amb el que disposa l'apartat 3 de la disposició addicional primera

de la Llei 36/2006, de 29 de novembre, de mesures per a la prevenció del frau fiscal, l'Administració tributària pot considerar que el seu representant és el dipositari o gestor dels béns o drets dels obligats tributaris.

2. En el cas de tributs que hagin de satisfer els obligats tributaris no residents que operin a Espanya sense establiment permanent, les actuacions es poden entendre amb l'obligat tributari no resident, amb el representant, si s'escau, designat a aquest efecte o, quan la llei així ho prevegi, amb el responsable solidari amb qui es puguin realitzar les actuacions directament. En aquest últim supòsit, les liquidacions es poden practicar directament al responsable solidari, el qual pot utilitzar tots els motius d'impugnació que derivin de la liquidació practicada o de la responsabilitat que se li exigeix.

Subsecció 2a La representació en els procediments tributaris

Article 110. La representació legal.

1. Les persones físiques que no tinguin capacitat d'obrar en l'ordre tributari han d'actuar davant l'Administració tributària mitjançant els seus representants legals. No obstant això, una vegada adquirida o recuperada la capacitat d'obrar per les persones que no en tenien, aquestes han d'actuar per si mateixes davant l'Administració tributària, fins i tot per a la comprovació de la situació tributària en què no en tenien.

Els qui van tenir la seva representació legal també han de comparèixer a requeriment de l'Administració tributària, en nom propi sense vincular a qui van representar.

2. Per les persones jurídiques i entitats a què es refereix l'article 35.4 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, han d'actuar les persones a les qui correspongui la representació en el moment de l'actuació administrativa.

Els qui van tenir l'esmentada representació quan es van meritjar o s'haurien d'haver complert les corresponents obligacions o deures han de comparèixer a requeriment de l'Administració tributària, en el seu propi nom sense vincular la persona jurídica o entitat.

3. El representant legal ha d'acreditar la seva condició davant l'Administració tributària. No obstant això, es poden considerar representants les persones que figurin inscrites com a tals en els corresponents registres públics.

4. Quan en el curs d'un procediment d'aplicació dels tributs es modifiqui o s'extingeixi la representació legal, les actuacions realitzades s'han de reputar vàlides i eficaces, mentre no es comuniqui aquesta circumstància a l'òrgan de l'Administració tributària que porti a terme les actuacions.

Article 111. La representació voluntària.

1. La representació ha de ser conferida, en el cas de persones físiques amb capacitat d'obrar, per elles mateixes.

En el cas de persones físiques sense capacitat d'obrar en l'ordre tributari, de persones jurídiques i de les entitats a què es refereix l'article 35.4 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, la representació voluntària pot ser conferida pels qui tinguin la representació legal i aquesta ho permeti.

La representació pot ser atorgada a favor de persones jurídiques o de persones físiques amb capacitat d'obrar.

2. Als efectes del que disposa l'article 46.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, s'ha d'entendre atorgada la representació, entre d'altres, en els següents casos:

a) Quan la seva existència consti inscrita i vigent en un registre públic.

b) Quan consti en document públic o document privat amb signatura legitimada notarialment.

c) Quan s'atorgui mitjançant compareixença personal davant l'òrgan administratiu competent, fet que s'ha de documentar en diligència.

d) Quan consti en el document normalitzat de representació aprovat per l'Administració tributària que s'hagi posat a disposició, si s'escau, de qui hagi d'atorgar la representació. En aquests supòsits, el representant ha de respondre amb la seva signatura de l'autenticitat de la del seu representat.

e) Quan la representació consti en document emès per mitjans electrònics, informàtics o telemàtics amb les garanties i requisits que s'estableixin per l'Administració tributària.

3. En tots els supòsits de representació hi han de constar, almenys, les següents mencions:

a) Nom i cognoms o raó social o denominació completa, número d'identificació fiscal i domicili fiscal del representat i del representant, així com la signatura de tots dos. Quan la representació s'atorgui en document públic no és necessària la signatura del representant.

b) Contingut de la representació, així com l'amplitud i suficiència d'aquesta.

c) Lloc i data del seu atorgament.

d) En el cas de representació voluntària atorgada pel representant legal de l'obligat tributari, s'ha d'acreditar la representació legal.

4. Per a les actuacions que preveuen l'article 46.5 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, s'entén acreditada la representació en els següents casos:

a) Quan la representació s'hagi fet figurar expressament en la declaració, autoliquidació, comunicació de dades o sol·licitud que sigui objecte del procediment.

b) Quan la representació conferida resulti dels propis actes o de la conducta observada per l'obligat tributari en relació amb les actuacions dutes a terme.

5. La revocació de la representació no suposa la nul·litat de les actuacions practicades amb el representant abans que s'hagi acreditat aquesta circumstància a l'òrgan actuant. A partir d'aquest moment, s'ha de considerar que l'obligat tributari no compareix davant l'Administració tributària ni atén els requeriments d'aquesta fins que nomeni un nou representant o l'atengui personalment.

6. La renúncia a la representació no té efectes davant l'òrgan actuant fins que no s'acrediti que l'esmentada renúncia s'ha comunicat de forma fefaent al representat.

7. En l'àmbit duaner, és aplicable el que preveu aquest article sense perjudici del que estableixen el Reial decret 1889/1999, de 13 de desembre, pel qual es regula el dret a efectuar declaracions en duana, i la seva normativa de desplegament.

Article 112. Disposicions comunes a la representació legal i voluntària.

1. La representació s'ha d'acreditar a la primera actuació que es realitzi per mitjà de representant, si bé la seva falta o insuficiència no impedeix que es tingui per realitzat l'acte o tràmit de què es tracti, sempre que aquella s'aporti o se solucioni el defecte dins el termini de 10 dies, comptats a partir de l'endemà de la notificació del requeriment, que ha de concedir a l'efecte l'òrgan administratiu.

En tot cas, es pot exigir que la persona o persones amb qui es realitzin les actuacions acreditin la seva identitat i el concepte en el qual actuïn.

En el supòsit que el representant no acrediti la representació, l'acte s'ha de tenir per no realitzat o a l'obligat tributari per no comparegut a tots els efectes que siguin procedents, llevat que les actuacions realitzades en nom seu siguin ratificades per l'obligat tributari.

2. S'entenen ratificades les actuacions del representant en cas de falta o insuficiència del poder de representació en els següents supòsits:

a) Quan l'obligat tributari impugni els actes dictats en el procediment en què aquell hagi intervingut sense al·legar aquesta circumstància.

b) Quan l'obligat tributari efectui l'ingrés o sol·liciti l'ajornament, fraccionament o compensació del deute tributari o de la sanció que derivi del procediment. No obstant això, en aquests casos no s'entén solucionada la falta o la insuficiència del poder de representació quan s'hagi presentat recurs o reclamació economicoadministrativa en què s'al·legui l'esmentada falta o insuficiència.

3. Quan en un procediment tributari s'actui mitjançant un representant s'ha de fer constar expressament aquesta circumstància en totes les diligències i actes que s'estenguin i s'ha d'unir a l'expedient el document acreditatiu de la representació. Si la representació s'ha atorgat mitjançant un document públic bastarà la referència a aquest i s'ha d'unir a l'expedient una còpia simple o fotocòpia amb diligència de confrontació.

4. Les actuacions tributàries realitzades amb el representant de l'obligat tributari s'han d'entendre efectuades directament amb aquest últim.

Les manifestacions fetes per la persona que hagi comparegut sense poder suficient tenen el valor probatori que sigui procedent d'acord amb dret.

5. Acreditada o presumida la representació, correspon al representat provar la seva inexistència sense que pugui al·legar com a fonament de la nul·litat de les actuacions els viciis o defectes causats per ell.

6. Quan en la resolució d'un recurs o reclamació economicoadministrativa s'anul·li la resolució o la liquidació administrativa per falta o insuficiència del poder de representació, s'ha d'ordenar la retroacció de les actuacions en el moment en què es va haver d'acreditar la representació o es va aportar el poder que es considera insuficient i han de conservar la seva validesa les actuacions i proves del procediment d'aplicació dels tributs realitzades sense intervenció del representant amb el qual es van entendre les actuacions.

7. L'obligat tributari pot intervenir en les actuacions i procediments assistit per un assessor fiscal o per la persona que consideri oportú en cada moment, del que n'ha de deixar constància en l'expedient, així com de la identitat de l'assistent.

Quan el representant acudeixi acompanyat de qualsevol persona s'ha d'acreditar la conformitat de l'obligat tributari al fet que conegui les actuacions en les quals intervingui.

SECCIÓ 3a DOMICILI FISCAL

Article 113. *El domicili fiscal de les persones físiques.*

D'acord amb el que preveu l'article 48.2.a) de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, es pot considerar que les persones físiques duen a terme principalment activitats econòmiques quan més de la meitat de la base imposable general de l'impost sobre la renda de les persones físiques de l'any anterior procedeixi de rendiments nets d'activitats econòmiques o quan, no havent-se assolit aquest percentatge en l'esmentat any, s'hagi assolit durant cadascun dels tres anys anteriors.

Als efectes del que preveu aquest article, s'entén per activitats econòmiques les realitzades pels empresaris i professionals en els termes que preveu la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit.

SECCIÓ 4a LES NOTIFICACIONS EN MATÈRIA TRIBUTÀRIA

Article 114. *Notificació.*

1. Quan no sigui possible efectuar la notificació a l'obligat tributari o al seu representant per causes no imputables a l'Administració s'han de fer constar en l'expedient les circumstàncies de l'intent de notificació.

S'ha de deixar constància expressa que es refusa la notificació, que el destinatari està absent o que consta com a desconegut en el seu domicili fiscal o en el lloc designat a aquest efecte per realitzar la notificació.

Una vegada realitzats els dos intents de notificació sense èxit en els termes que estableix l'article 112.1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, s'ha de procedir quan això sigui possible a deixar al destinatari avís d'arribada en el corresponent marcadore domiciliari, indicant-li en la diligència que s'estengui per duplicat la possibilitat de compareixença davant la dependència per tal de fer-li lliurament de l'acte, termini i circumstàncies relatives al segon intent de lliurament. Aquest avís d'arribada s'ha de deixar a efectes exclusivament informatius.

2. En el supòsit de notificacions en apartats postals establerts per l'operador al qual s'ha encomanat la prestació del servei postal universal, l'enviament s'ha de dipositar a l'interior de l'oficina i es pot recollir pel titular de l'apartat o per la persona autoritzada expressament per retirar-lo. La notificació s'entén practicada pel transcurs de 10 dies naturals des del dipòsit de l'enviament a l'oficina.

En els procediments iniciats a instància de l'interessat la utilització d'aquest mitjà de notificació requereix que l'interessat ho hagi assenyalat com a preferent en el corresponent procediment.

3. Si en el moment de lliurar-se la notificació es tingués coneixement de la mort o extinció de la personalitat jurídica de l'obligat tributari, s'ha de fer constar aquesta circumstància i l'Administració tributària ha de comprovar aquest aspecte. En aquests casos, quan la notificació es refereixi a la resolució que posa fi al procediment, l'esmentada actuació s'ha de considerar com un intent de notificació vàlid als únics efectes d'entendre complerta l'obligació de notificar dins el termini màxim de durada dels procediments, encara que s'ha d'efectuar la notificació als successors de l'obligat tributari que constin amb aquesta condició en l'expedient.

4. L'Administració tributària, en virtut del que disposen els acords i convenis internacionals subscrits per Espanya, pot sol·licitar de l'autoritat competent d'un altre Estat la pràctica de les notificacions de qualsevol acte dictat per l'esmentada Administració tributària.

Les notificacions realitzades en un altre Estat a l'empara del que preveu el paràgraf anterior s'han d'acreditar mitjançant la incorporació a l'expedient de la notificació o de la comunicació a l'autoritat competent espanyola de la notificació efectuada per l'esmentat Estat conforme a la seva pròpia normativa. Les notificacions practicades en un altre Estat l'acreditació del qual es produeixi de la forma que preveu aquest apartat s'han de tenir per vàlidament efectuades.

Article 115. *Notificació per compareixença.*

1. En el supòsit que preveu l'article 112 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, si l'obligat tributari o el seu representant compareixen dins el termini dels 15 dies naturals següents a la publicació de l'anunci, s'ha de practicar la notificació corresponent i se n'ha de deixar constància en la corresponent diligència en la qual, a més, hi ha de constar la signatura del compareixent.

2. En el supòsit que l'obligat tributari o el seu representant compareguin però refusin rebre la documentació que es pretén notificar, aquesta circumstància s'ha de documentar en la corresponent diligència als efectes que

quedi constància que refusa la notificació, i aquesta s'entén practicada d'acord amb el que disposa l'article 111.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

3. En tot cas, s'incorpora a l'expedient la referència al butlletí oficial on es va publicar l'anunci.

TÍTOL IV

Actuacions i procediments de gestió tributària

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 116. *Atribució de funcions de gestió tributària als òrgans administratius.*

Als efectes del que disposa aquest Reglament, s'entén per òrgans de gestió tributària els de caràcter administratiu que exerceixin les funcions que preveuen l'article 117 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, així com aquells altres que tinguin atribuïdes competències en matèria de gestió tributària en les normes d'organització específica.

Article 117. *Presentació de declaracions, autoliquidacions, comunicacions de dades i sol·licituds de devolució.*

1. Als efectes del que preveu l'article 98.3 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, en l'àmbit de competències de l'Estat, els models de declaració, autoliquidació i comunicació de dades les ha d'aprovar el ministre d'Economia i Hisenda, que n'ha d'establir la forma, lloc i terminis de la seva presentació i, si s'escau, de l'ingrés del deute tributari, així com els supòsits i les condicions de presentació per mitjans electrònics, informàtics i telemàtics.

Així mateix, pot aprovar la utilització de modalitats simplificades o especials de declaració, autoliquidació o comunicació de dades i els supòsits en els quals les dades consignades s'entenen subsistents per a períodes successius, si el contribuent no comunica variació en aquestes.

2. Cada Administració tributària pot aprovar models de sol·licitud de devolució. En les sol·licituds de devolució per a les quals no existeixi un model o formulari específicament aprovat a l'efecte, l'obligat tributari ha de fer constar les dades necessàries de la devolució que se sol·licita mitjançant un escrit que s'ha de presentar en el lloc i els terminis establerts en la normativa del tribut o per mitjans electrònics, informàtics o telemàtics quan aquests estiguin disponibles.

3. La declaració en duana s'ha de regir per la seva normativa específica.

Article 118. *Declaracions complementàries i substitutives.*

1. Tenen la consideració de declaracions complementàries les que es refereixin a la mateixa obligació tributària i període que altres presentades amb anterioritat, en les quals s'incloguin noves dades no declarades o es modifiqui parcialment el contingut de les anteriorment presentades, que han de subsistir en la part no afectada.

Tenen la consideració de declaracions substitutives les que es refereixin a la mateixa obligació tributària i període que altres presentades amb anterioritat i que les reemplaçin en el seu contingut.

2. En els supòsits que preveu l'article 128 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, només es poden presentar declaracions complementàries o substitutives amb anterioritat a la liquidació corresponent a la declaració inicial. En aquest cas, la liquidació que es prac-

tiqui ha de prendre en consideració les dades completes o substituïdes.

Amb posterioritat a la liquidació, l'obligat tributari que pretengui modificar el contingut d'una declaració anteriorment presentada ha de sol·licitar la rectificació d'aquesta conforme al que estableix l'article 130 d'aquest Reglament. De la quota tributària resultant de la rectificació se n'ha de deduir l'import de la liquidació inicial.

3. Es poden presentar declaracions complementàries o substitutives d'altres presentades amb anterioritat en compliment d'una obligació formal.

4. En les declaracions complementàries i substitutives s'hi ha de fer constar expressament si es tracta d'una modalitat o d'una altra, l'obligació tributària i el període a què es refereixen.

Article 119. *Autoliquidacions complementàries.*

1. Tenen la consideració d'autoliquidacions complementàries les que es refereixen a la mateixa obligació tributària i període que d'altres presentades amb anterioritat i de les quals resulti un import a ingressar superior o una quantitat a tornar o a compensar inferior a l'import resultant de l'autoliquidació anterior, que ha de substituir en la part no afectada.

2. En les autoliquidacions complementàries hi ha de constar expressament aquesta circumstància i l'obligació tributària i període a què es refereixen, així com la totalitat de les dades que hagin de ser declarades. A aquests efectes, s'han d'incorporar les dades incloses en l'autoliquidació presentada amb anterioritat que no siguin objecte de modificació, les que siguin objecte de modificació i les de nova inclusió.

3. L'obligat tributari ha de realitzar la quantificació de l'obligació tributària tenint en compte tots els elements consignats en l'autoliquidació complementària. De la quota tributària resultant de l'autoliquidació complementària se n'ha de deduir l'import de l'autoliquidació inicial.

Quan s'hagi sol·licitat una devolució improcedent o per una quantia superior a la que resulti de l'autoliquidació complementària i l'esmentada devolució no s'hagi efectuat a l'hora de presentar l'autoliquidació complementària, s'ha de considerar finalitzat el procediment de devolució iniciat mitjançant la presentació de l'autoliquidació prèviament presentada.

En el supòsit que s'hagi obtingut una devolució improcedent o per una quantia superior a la que resulti de l'autoliquidació complementària, s'ha d'ingressar la quantitat indegudament obtinguda al costat de la quota que, si s'escau, pugui resultar de l'autoliquidació complementària presentada.

4. Quan un obligat tributari consideri que una autoliquidació ha perjudicat de qualsevol manera els seus interessos legítims, pot instar la rectificació de dita autoliquidació conforme amb el que estableix l'article 126.

Article 120. *Comunicacions de dades complementàries i substitutives.*

1. Tenen la consideració de comunicacions de dades complementàries les que es refereixin a la mateixa obligació tributària i període que d'altres presentades amb anterioritat en les quals es modifiquin o s'incloguin noves dades de caràcter personal, familiar o econòmic. Les comunicacions de dades presentades amb anterioritat subsisteixen en la part no afectada.

Tenen la consideració de comunicacions de dades substitutives les que es refereixin a la mateixa obligació tributària i període que d'altres presentades amb anterioritat i que les reemplaçin en el seu contingut.

2. Només es poden presentar comunicacions de dades complementàries o substitutives abans que l'Administració tributària, d'acord amb la normativa pròpia de

cada tribut, hagi acordat la devolució corresponent o dictat la resolució en la qual comuniqui que no és procedent efectuar cap devolució. En aquest cas, la devolució o resolució administrativa que s'acordi ha de prendre en consideració les dades completades o substituïdes.

3. Una vegada acordada la devolució o dictada la resolució administrativa a què es refereix l'apartat anterior, l'obligat tributari pot sol·licitar la rectificació de la seva comunicació de dades conforme al que estableix l'article 130.

Article 121. Sol·licituds de devolució complementàries i substitutives.

1. Tenen la consideració de sol·licituds de devolució complementàries les que es refereixin a la mateixa obligació tributària i període que d'altres presentades amb anterioritat, en les quals s'incloguin noves dades no declarades o es modifiqui parcialment el contingut de les anteriorment presentades, que han de subsistir en la part no afectada.

Tenen la consideració de sol·licituds de devolució substitutives les referides a la mateixa obligació tributària i període que d'altres presentades amb anterioritat que reemplacin el seu contingut.

2. La presentació d'una sol·licitud de devolució complementària o substitutiva es pot fer abans que l'Administració tributària, d'acord amb la normativa pròpia de cada tribut, hagi acordat la devolució corresponent o dictat la resolució en la qual comuniqui que no escau efectuar cap devolució. En aquest cas, la devolució o resolució administrativa que s'acordi ha de prendre en consideració les dades completades o substituïdes.

3. Una vegada acordada la devolució o dictada la resolució administrativa a què es refereix l'apartat anterior, l'obligat tributari pot instar la rectificació de la seva sol·licitud de devolució de conformitat amb el que estableix l'article 130.

CAPÍTOL II

Procediments de gestió tributària

SECCIÓ 1a PROCEDIMENT DE DEVOLUCIÓ INICIAT MITJANÇANT AUTOLIQÜIDACIÓ, SOL·LICITUD O COMUNICACIÓ DE DADES

Article 122. Devolucions derivades de la normativa de cada tribut.

Són devolucions derivades de la normativa de cada tribut les que preveu l'article 31 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària. També tenen aquesta consideració els abonaments a compte que hagi d'efectuar l'Administració tributària com a avançaments de deduccions a practicar sobre qualsevol tribut.

Article 123. Iniciació del procediment de devolució.

El procediment per a la pràctica de devolucions derivades de la normativa de cada tribut s'ha d'iniciar a instància de l'obligat tributari mitjançant la presentació d'una autoliquidació de la qual resulti una quantitat a tornar, mitjançant la presentació d'una sol·licitud o mitjançant la presentació d'una comunicació de dades, d'acord amb el que disposa la normativa reguladora de cada tribut.

Article 124. Tramitació del procediment de devolució.

1. Una vegada rebuda l'autoliquidació, sol·licitud o comunicació de dades, l'Administració ha d'examinar la documentació presentada i l'ha de contrastar amb les dades i antecedents que obrin en el seu poder.

Si l'autoliquidació, sol·licitud o comunicació de dades és formalment correcta, s'ha de procedir sense més tràmit i, si s'escau, de manera automatitzada, al reconeixement de la devolució sol·licitada.

2. Quan s'aprecii algun defecte formal en l'autoliquidació, sol·licitud o comunicació de dades, error aritmètic o possible discrepància en les dades o en la seva qualificació, o quan s'apreciïn circumstàncies que ho justifiquin, es pot iniciar un procediment de verificació de dades, de comprovació limitada o d'inspecció.

Article 125. Terminació del procediment de devolució.

1. Quan sigui procedent reconèixer el dret a la devolució sol·licitada, l'òrgan competent ha de dictar un acord que s'entén notificat per la recepció de la transferència bancària o, si s'escau, del xec.

D'acord amb el que disposa l'article 81.3.a) de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, quan la devolució reconeguda sigui objecte de retenció cautelar total o parcial s'ha de notificar l'adopció de la mesura cautelar juntament amb l'acord de devolució.

El reconeixement de la devolució sol·licitada no impedeix la posterior comprovació de l'obligació tributària mitjançant els procediments de comprovació o investigació.

2. Quan s'abonin interessos de demora d'acord amb el que preveu l'article 31.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, la base sobre la qual s'ha d'aplicar el tipus d'interès té com a límit l'import de la devolució sol·licitada en l'autoliquidació, comunicació de dades o sol·licitud.

3. Quan hi hagi defectes, errors, discrepàncies o circumstàncies que originin l'inici d'un procediment de verificació de dades, de comprovació limitada o d'inspecció, el procediment de devolució acabarà amb la notificació d'inici del corresponent procediment, que l'ha d'efectuar l'òrgan competent en cada cas.

En el procediment iniciat d'acord amb el que disposa el paràgraf anterior, s'ha de determinar la procedència i l'import de la devolució i, si s'escau, altres aspectes de la situació tributària de l'obligat.

4. Quan l'Administració tributària acordi la devolució en un procediment de verificació de dades, de comprovació limitada o d'inspecció pel qual s'hagi posat fi al procediment de devolució, s'han de satisfer els interessos de demora que siguin procedents d'acord amb el que disposa l'article 31.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària. Als efectes del càlcul dels interessos de demora no s'han de computar els períodes de dilació per causa no imputable a l'Administració a què es refereix l'article 104 d'aquest Reglament i que es produeixin en el curs dels esmentats procediments.

SECCIÓ 2a PROCEDIMENT PER A LA RECTIFICACIÓ D'AUTOLIQÜIDACIONS, DECLARACIONS, COMUNICACIONS DE DADES O SOL·LICITUDS DE DEVOLUCIÓ

Subsecció 1a Procediment per a la rectificació d'autoliquidacions

Article 126. Iniciació del procediment de rectificació d'autoliquidacions.

1. Les sol·licituds de rectificació d'autoliquidacions s'han d'adreçar a l'òrgan competent d'acord amb la normativa d'organització específica.

2. La sol·licitud només es pot fer una vegada presentada la corresponent autoliquidació i abans que l'Administració tributària hagi practicat la liquidació definitiva o, si hi manca, abans que hagi prescrit el dret de l'Administració tributària per determinar el deute tributari mitjançant la liquidació o el dret a sol·licitar la devolució corresponent.

L'obligat tributari no pot sol·licitar la rectificació de la seva autoliquidació quan s'estigui tramitant un procediment de comprovació o investigació l'objecte del qual inclogui l'obligació tributària a la qual es refereixi l'autoliquidació presentada, sense perjudici del seu dret a realitzar les al·legacions i presentar els documents que consideri oportuns en el procediment que s'estigui tramitant que han de ser tinguts en compte per l'òrgan que el tramiti.

3. Quan l'Administració tributària hagi practicat una liquidació provisional, l'obligat tributari pot sol·licitar la rectificació de la seva autoliquidació únicament si la liquidació provisional ha estat practicada per consideració o motiu diferent del qual s'invoqui en la sol·licitud de l'obligat tributari.

Es considera que entre la sol·licitud de rectificació i la liquidació provisional es dona consideració o motiu diferent quan la sol·licitud de rectificació afecti elements de l'obligació tributària que no hagin estat regularitzats mitjançant la liquidació provisional.

4. A més del que disposa l'article 88.2, en la sol·licitud de rectificació d'una autoliquidació hi han de constar:

a) Les dades que permetin identificar l'autoliquidació que es pretén rectificar.

b) En cas que se sol·liciti una devolució, s'hi ha de fer constar el mitjà elegit pel qual s'hagi de fer la devolució, i es pot optar entre els que preveu l'article 132. Quan el beneficiari de la devolució no hagi assenyalat cap mitjà de pagament i aquest no es pugui realitzar mitjançant transferència a una entitat de crèdit, s'ha de fer mitjançant un xec barrat.

5. La sol·licitud s'ha d'acompanyar de la documentació en què es basa la sol·licitud de rectificació i els justificants, si s'escau, de l'ingrés efectuat per l'obligat tributari.

Article 127. Tramitació del procediment de rectificació d'autoliquidacions.

1. En la tramitació de l'expedient s'han de comprovar les circumstàncies que determinen la procedència de la rectificació. Quan, juntament amb la rectificació, se sol·liciti la devolució d'un ingrés efectuat, indegut o no, s'han de comprovar les següents circumstàncies:

a) La realitat de l'ingrés, quan escaigui, i la seva falta de devolució.

b) Que es compleixin els requisits que exigeix l'article 14.2.b) del Reglament general de desplegament de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, en matèria de revisió en via administrativa, aprovat pel Reial decret 520/2005, de 13 de maig, en el cas de retencions o ingressos a compte.

c) Que es compleixin els requisits que exigeix l'article 14.2.c) del Reglament general de desplegament de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, en matèria de revisió en via administrativa, aprovat pel Reial decret 520/2005, de 13 de maig, quan es refereixi a tributs que hagin de ser legalment repercutits a altres persones o entitats.

d) La procedència de la seva devolució, el titular del dret a obtenir la devolució i la seva quantia.

2. Als efectes del que preveu l'apartat anterior, l'Administració pot examinar la documentació presentada i contrastar-la amb les dades i antecedents que obrin en el seu poder. També pot realitzar requeriments a l'obligat mateix en relació amb la rectificació de la seva autoliquidació, inclosos els que es refereixin a la justificació documental d'operacions financeres que tinguin incidència en la rectificació sol·licitada. Així mateix, pot efectuar requeriments a tercers perquè aportin la informació que estiguin obligats a subministrar amb caràcter general o perquè la ratifiquin mitjançant la presentació dels corresponents justificants.

3. En aquest procediment es poden sol·licitar els informes que es considerin necessaris.

4. Finalitzades les actuacions s'ha de notificar a l'interessat la proposta de resolució perquè en el termini de 15 dies, comptats a partir de l'endemà de la notificació de la proposta, al·legui el que convingui al seu dret, llevat que la rectificació que s'acordi coincideixi amb la sol·licitada per l'interessat, cas en què s'ha de notificar sense més tràmit la liquidació que es practiqui.

Article 128. Terminació del procediment de rectificació d'autoliquidacions.

1. El procediment finalitza mitjançant una resolució en la qual s'ha d'acordar o no la rectificació de l'autoliquidació. L'acord ha de ser motivat quan sigui denegatori o quan la rectificació acordada no coincideixi amb la sol·licitada per l'interessat.

En el supòsit que s'acordi rectificar l'autoliquidació, la resolució acordada per l'Administració tributària ha d'incloure una liquidació provisional quan afecti algun element determinant de la quantificació del deute tributari efectuada per l'obligat tributari. L'Administració tributària no pot efectuar una nova liquidació en relació per la rectificació de l'autoliquidació, llevat que en un procediment de comprovació o investigació posterior es descobreixin nous fets o circumstàncies que resultin d'actuacions diferents de les realitzades i especificades en la resolució del procediment de rectificació.

2. Quan es reconegui el dret a obtenir una devolució, s'ha de determinar el titular del dret i l'import de la devolució, així com els interessos de demora que, si s'escau, s'hagin d'abonar. La base sobre la qual s'ha d'aplicar el tipus d'interès té com a límit l'import de la devolució reconeguda.

3. El termini màxim per notificar la resolució d'aquest procediment és de sis mesos. Transcorregut aquest termini sense haver-se realitzat la notificació expressa de l'acord adoptat, la sol·licitud es pot entendre desestimada.

Article 129. Especialitats en el procediment de rectificació d'autoliquidacions relatives a retencions, ingressos a compte o quotes suportades.

1. Quan una autoliquidació presentada hagi donat lloc a un ingrés indegut de retencions, ingressos a compte o quotes repercutides a altres obligats tributaris, la legitimació per sol·licitar la rectificació, així com el dret a obtenir la seva devolució, s'ha de regular pel que disposen els articles 32 i 221.4 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i les disposicions reglamentàries dictades en el seu desplegament.

2. Els obligats tributaris que hagin suportat indegudament retencions, ingressos a compte o quotes repercutides poden sol·licitar i obtenir la devolució d'acord amb el que preveu l'article 14 del Reglament general de desplegament de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, en matèria de revisió en via administrativa, aprovat pel Reial decret 520/2005, de 13 de maig. Per a això, poden sol·licitar la rectificació de l'autoliquidació en la qual es va realitzar l'ingrés indegut conforme a l'apartat 4 d'aquest article.

Als efectes del requisit que preveu l'article 14.2.c) 4t del Reglament general de desplegament de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, en matèria de revisió en via administrativa, aprovat pel Reial decret 520/2005, de 13 de maig, s'entén que l'obligat tributari no té dret a la deducció de les quotes suportades, quan en un procediment de comprovació o inspecció es declari que no és procedent la deducció de les esmentades quotes per haver estat indegudament repercutides i l'acte que hagi posat fi a l'esmentat procediment hagi adquirit fermesa.

3. Quan es tracti de quotes indegudament repercutides per l'impost sobre el valor afegit, l'obligat tributari que va efectuar la repercussió pot optar per sol·licitar la rectificació de la seva autoliquidació o per regularitzar la situació tributària en els termes que preveu el paràgraf b) de l'article 89.cinc de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit.

4. Quan la rectificació de l'autoliquidació hagi estat sol·licitada per l'obligat tributari que va suportar indegudament retencions, ingressos a compte o quotes repercutides, s'ha d'aplicar el que disposen els articles anteriors, amb les següents especialitats:

a) La resolució del procediment correspon a l'òrgan que segons la normativa d'organització específica és competent respecte de l'obligat tributari que va presentar l'autoliquidació de la qual se sol·licita.

En els impostos especials la resolució del procediment correspon a l'òrgan que segons la normativa d'organització específica és competent respecte de l'establiment de l'obligat tributari que va efectuar la repercussió, excepte en el cas de centralització autoritzada dels ingressos en què és competent el que, segons la normativa d'organització específica, correspongui a l'obligat tributari que va efectuar la repercussió.

En els casos en els quals a la vista de la sol·licitud presentada i de la documentació que s'hagi d'acompanyar per fonamentar-la resulti acreditat que no concorren els requisits per procedir a la rectificació de l'autoliquidació, la resolució correspon a l'òrgan que segons la normativa d'organització específica és competent respecte de l'obligat tributari que va iniciar el procediment. En aquests casos no és aplicable el que preveu el paràgraf d) d'aquest apartat.

b) La sol·licitud es pot fer des que l'actuació de retenció, la detracció de l'ingrés a compte o l'actuació de repercussió hagi estat comunicada fefaentment al sol·licitant o, si no, des que hi hagi constància que aquest n'ha tingut coneixement.

Quan la sol·licitud de rectificació es presenti abans de la finalització del termini de declaració en què s'hagi de presentar l'autoliquidació la rectificació de la qual se sol·licita, s'ha de considerar com a període d'interrupció justificada als efectes del còmput del termini per resoldre el procediment el temps transcorregut des de la data de presentació fins a la data de finalització de l'esmentat termini de declaració.

c) En la sol·licitud, a més de les circumstàncies que preveu l'article 126.4 d'aquest Reglament, s'han de fer constar el nom i cognoms o raó social o denominació completa i número d'identificació fiscal del retenidor o persona o entitat que va efectuar l'ingrés a compte repercutit o de l'obligat tributari que va efectuar la repercussió.

La sol·licitud s'ha d'acompanyar dels documents justificants de la retenció, ingrés a compte o repercussió indegudament suportats.

d) En la tramitació del procediment s'ha de notificar la sol·licitud de rectificació al retenidor o a l'obligat tributari que va efectuar i va repercutir l'ingrés a compte o que va efectuar la repercussió, que han de comparèixer dins el termini de 10 dies, comptats a partir de l'endemà de la notificació del requeriment, i aportar tots els documents i antecedents requerits i qualsevol altre que considerin oportú.

Posteriorment, les actuacions s'han de posar de manifest, successivament, al sol·licitant i al presentador de l'autoliquidació, per períodes de 15 dies, comptats a partir de l'endemà de la notificació de l'obertura dels esmentats terminis, per formular al·legacions i aportar les proves oportunes. A aquests efectes, es poden fer extractes dels justificants o documents o utilitzar altres mètodes que permetin mantenir la confidencialitat de les dades que no els afectin.

e) La liquidació provisional o la resolució denegatòria que posi terme al procediment s'ha de notificar a tots els obligats tributaris.

f) En el supòsit que la resolució estimatòria sigui recorreguda pel retenidor, per l'obligat tributari que va efectuar i va repercutir l'ingrés a compte o que va realitzar la repercussió, aquella no és executiva mentre no adquireixi fermesa.

Subsecció 2a Procediment per a la rectificació de declaracions, comunicacions de dades i sol·licituds de devolució

Article 130. Especialitats del procediment per a la rectificació de declaracions, comunicacions de dades i sol·licituds de devolució.

1. Una vegada que l'Administració tributària hagi dictat una liquidació provisional en el cas de les declaracions que regula l'article 128 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, o hagi acordat la devolució o dictat la resolució denegatòria en els casos de comunicacions de dades o de sol·licituds de devolució, l'obligat tributari pot sol·licitar la rectificació de la declaració, comunicació de dades o sol·licitud de devolució presentada amb anterioritat, quan consideri que el seu contingut ha perjudicat d'alguna manera els seus interessos legítims o quan pugui ser procedent una liquidació per un import superior o una devolució menor.

Quan l'Administració tributària hagi practicat una liquidació provisional, l'obligat tributari pot sol·licitar la rectificació únicament si la liquidació provisional ha estat practicada per consideració o motiu diferent del que s'invoqui en la sol·licitud de l'obligat tributari. Es considera que entre la sol·licitud de rectificació i la liquidació provisional es dona consideració o motiu diferent quan la sol·licitud de rectificació afecti elements de l'obligació tributària que no hagin estat regularitzats mitjançant la liquidació provisional.

2. Quan de la rectificació resulti una quantitat a ingressar, s'han d'exigir els interessos de demora que corresponguin en cada cas. Als efectes del càlcul dels interessos de demora no es computa el temps transcorregut des de la presentació de la declaració inicial fins a la finalització del termini de pagament en període voluntari corresponent a la liquidació que es va practicar amb relació a l'esmentada declaració inicial.

3. En les sol·licituds de rectificació a què es refereix aquest article s'han d'aplicar les normes establertes en els articles 126 a 128.

SECCIÓ 3a PROCEDIMENT PER A L'EXECUCIÓ DE LES DEVOLUCIONS TRIBUTÀRIES

Article 131. Execució de les devolucions tributàries.

1. Quan s'hagi reconegut el dret a una devolució derivada de la normativa del tribut o a una devolució d'ingressos indeguts, s'ha de procedir a l'execució de la devolució.

Quan per efectuar la devolució s'hagin sol·licitat garanties d'acord amb el que preveu la llei, l'execució de la devolució queda condicionada a l'aportació de les garanties sol·licitades.

2. Quan s'hagi declarat el dret a la devolució en la resolució d'un recurs o reclamació econòmicoadministrativa, en sentència o una altra resolució judicial o en qualsevol altre acord que anul·li o revisi liquidacions o altres actes administratius, l'òrgan competent ha de procedir d'ofici a executar o complir les resolucions de recursos o reclamacions econòmicoadministratives o les resolucions judicials o el corresponent acord o resolució administrativa en els altres supòsits. A aquests efectes, perquè els

òrgans competents de l'Administració procedeixin a quantificar i efectuar la devolució només cal una còpia compulsada del corresponent acord o resolució administrativa o el testimoni de la sentència o resolució judicial.

3. També s'entén reconegut el dret a la devolució quan així resulti de la resolució d'un procediment amistós en aplicació d'un conveni internacional per evitar la doble imposició.

4. Quan el dret a la devolució es transmeti als successors, cal atendre la normativa específica que determinin els titulars del dret i la quantia que correspongui a cadascun.

5. Llevat del que disposa l'apartat anterior, la transmissió del dret a una devolució tributària per actes o negocis entre particulars no té efectes davant l'Administració, conforme al que disposa l'article 17.4 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

Article 132. *Pagament o compensació de les devolucions tributàries.*

1. El pagament de la quantitat a tornar s'ha de fer mitjançant transferència bancària o mitjançant un xec barrat al compte que l'obligat tributari o el seu representant legal autoritzat tinguin oberta en una entitat de crèdit.

Quan el procediment per al reconeixement del dret a la devolució s'hagi iniciat a instància de l'obligat tributari, cal atènyer-se al que aquest manifesta en el seu escrit.

2. Una vegada reconegut el dret a la devolució, es pot procedir a la seva compensació a petició de l'obligat o d'ofici d'acord amb el procediment i terminis que estableix el Reglament general de recaptació, aprovat pel Reial decret 939/2005, de 29 de juliol, i la seva normativa de desplegament. En aquest cas, sobre l'import de la devolució que sigui objecte de compensació, l'interès de demora a favor de l'obligat s'ha de meritjar fins a la data en què es produeixi l'extinció del crèdit com a conseqüència de la compensació.

3. Quan en l'execució de les devolucions s'hagi produït algun error material, de fet o aritmètic, l'entitat de crèdit ha de retrocedir, si s'escau, l'import procedent a l'Administració tributària ordenant o bé s'ha d'exigir directament al perceptor el seu reintegrament.

SECCIÓ 4a PROCEDIMENT INICIAT MITJANÇANT DECLARACIÓ

Article 133. *Procediment iniciat mitjançant una declaració.*

1. En els procediments iniciats mitjançant declaració de l'obligat tributari, l'òrgan competent de l'Administració tributària pot realitzar les actuacions necessàries per practicar la liquidació d'acord amb el que disposa l'article 129.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària. Quan es requereixin dades o documents a l'obligat tributari se li ha d'atorgar un termini de 10 dies, comptats a partir de l'endemà de la notificació del requeriment, perquè els aporti, llevat que la normativa específica estableixi un altre termini. Així mateix, l'Administració tributària pot fer requeriments a tercers.

2. Quan l'Administració tributària hagi de tenir en compte dades diferents de les declarades per l'obligat tributari, ha de notificar prèviament la proposta de liquidació d'acord amb el que disposa l'article 129.3 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

3. La liquidació que es dicti té caràcter provisional. L'Administració tributària no pot efectuar una nova regulació en relació amb l'objecte comprovat, llevat que en un procediment de comprovació o investigació posterior es descobreixin nous fets o circumstàncies que resultin d'actuacions diferents de les realitzades i especificades en la resolució.

Article 134. *Especialitats del procediment iniciat mitjançant una declaració en l'àmbit duaner.*

1. En el supòsit que el procediment de liquidació s'hagi iniciat mitjançant una declaració en duana per al despatx de les mercaderies situades en recintes duaners i llocs habilitats a l'efecte, l'Administració ha de fer les actuacions necessàries per practicar la liquidació que correspongui conforme a les dades declarades i les que es dedueixin de les mercaderies presentades a despatx.

2. Quan l'Administració, per a la pràctica de la liquidació, hagi pres en consideració dades o elements diferents dels declarats per l'interessat, s'han d'observar les següents regles:

a) L'Administració ha de formular la corresponent proposta de liquidació en la qual s'han de consignar els fets i fonaments de dret que la motivin, així com la seva quantificació, i l'ha de notificar a l'interessat.

b) En el mateix acte en el qual li sigui notificada l'esmentada proposta de liquidació, l'interessat pot formular les al·legacions que consideri convenientes i aportar, si s'escau, els documents o justificants que consideri oportuns dins dels 10 dies següents al de la notificació o manifestar expressament que no efectua al·legacions ni aporta nous documents o justificants.

c) Quan l'interessat manifesti expressament que no efectua al·legacions ni aporta nous documents o justificants, l'Administració pot autoritzar l'aixecament de la mercaderia, amb l'ingrés o consolidació previ, si s'escau, de l'import de la liquidació practicada.

d) Quan l'interessat formulï al·legacions o aporti nous documents o justificants, l'Administració disposa d'un termini de 10 dies, des de la seva formulació o aportació per l'interessat, per practicar la liquidació. En aquest cas, l'aixecament es pot autoritzar amb l'ingrés o consolidació previ de l'import de la liquidació que practiqui l'Administració.

e) El que estableix aquest apartat s'entén sense perjudici dels recursos o reclamacions que en el seu moment puguin procedir contra la liquidació que finalment dicti l'Administració.

3. Quan l'Administració, per a la pràctica de la liquidació, no hagi pres en consideració dades o elements diferents dels aportats pel declarant, la liquidació s'ha de considerar, si s'escau, produïda i notificada amb l'aixecament de les mercaderies.

4. En tot el que no preveuen els apartats anteriors, cal atènyer-se al que disposa la seva normativa específica.

5. Quan el procediment iniciat amb la declaració en duana per al despatx de les mercaderies no comporti la pràctica d'una liquidació, l'Administració ha de dictar, si s'escau, els actes administratius que siguin procedents en els mateixos casos, terminis, condicions i circumstàncies que els que preveuen els apartats anteriors per practicar liquidacions.

Article 135. *Caducitat del procediment iniciat mitjançant una declaració.*

1. Quan es produeixi la caducitat del procediment per incompliment del termini màxim de durada d'aquest, l'Administració tributària, dins el termini de prescripció, pot iniciar un nou procediment de liquidació d'acord amb el que disposa l'article 128.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

En aquest cas, s'ha de notificar una comunicació a l'obligat tributari amb el contingut que preveu l'article 87 d'aquest Reglament.

2. En les liquidacions que es dictin, quan el procediment s'iniciï mitjançant la notificació de la comunicació a què es refereix l'apartat 1 anterior, no s'exigeixen interessos de demora des de la presentació de la declaració fins

a la finalització del termini per al pagament en període voluntari obert amb la notificació de la liquidació.

SECCIÓ 5a PROCEDIMENT PER AL RECONeixEMENT DE BENEFICIS
FISCALS DE CARÀCTER ROGATORI

Article 136. *Procediment per al reconeixement per l'Administració tributària de beneficis fiscals de caràcter rogatori.*

1. El procediment per al reconeixement de beneficis fiscals s'ha d'iniciar a instància de l'obligat tributari mitjançant una sol·licitud adreçada a l'òrgan competent per a la seva concessió i s'ha d'acompanyar dels documents i justificants exigibles i dels que l'obligat tributari consideri convenients.

2. La comprovació dels requisits per a la concessió d'un benefici fiscal s'ha de fer d'acord amb les dades i documents que exigeixin la normativa reguladora del benefici fiscal i les dades que declarin o subministrin terceres persones o que pugui obtenir l'Administració tributària mitjançant un requeriment a l'obligat mateix i a tercers.

3. Amb caràcter previ a la notificació de la resolució s'ha de notificar a l'obligat tributari la proposta de resolució quan hagi de ser denegatòria perquè, en un termini de 10 dies comptats a partir de l'endemà de la notificació d'aquesta proposta, al·legui el que convingui al seu dret.

4. El procediment per al reconeixement de beneficis fiscals acaba per resolució en la qual es reconegui o es denegui l'aplicació del benefici fiscal.

El termini màxim per notificar la resolució del procediment és el que estableixi la normativa reguladora del benefici fiscal i, si hi manca, és de sis mesos. Transcorregut el termini per emetre resolució sense que s'hagi notificat la resolució expressa, la sol·licitud podrà entendre's desestimada, llevat que la normativa aplicable estableixi una altra cosa.

Article 137. *Efectes del reconeixement de beneficis fiscals de caràcter rogatori.*

1. El reconeixement dels beneficis fiscals té efectes des del moment que estableixi la normativa aplicable o, si no n'hi ha, des del moment de la seva concessió.

El reconeixement de beneficis fiscals és provisional quan estigui condicionat al compliment de condicions futures o a l'efectiva concurrència de determinats requisits no comprovats en l'expedient. La seva aplicació està condicionada a la concurrència en tot moment de les condicions i requisits que preveu la normativa aplicable.

2. Llevat de disposició expressa en contra, una vegada concedit un benefici fiscal no és necessari reiterar la sol·licitud per a la seva aplicació en períodes futurs, llevat que es modifiquin les circumstàncies que van justificar la seva concessió o la normativa aplicable.

Els obligats tributaris han de comunicar a l'òrgan que va reconèixer la procedència del benefici fiscal qualsevol modificació rellevant de les condicions o requisits exigibles per a l'aplicació del benefici fiscal. L'esmentat òrgan pot declarar, amb l'audiència prèvia de l'obligat tributari per un termini de 10 dies, comptats a partir de l'endemà de la notificació de l'obertura de l'esmentat termini, si és procedent o no la continuació de l'aplicació del benefici fiscal. De la mateixa manera s'ha de procedir quan l'Administració tributària conegui per qualsevol mitjà la modificació de les condicions o els requisits per a l'aplicació del benefici fiscal.

3. L'incompliment dels requisits exigits per a l'aplicació del benefici fiscal determina la pèrdua del dret a la seva aplicació des del moment que estableixi la normativa específica o, si no n'hi ha, des que l'esmentat incompliment es produeixi, sense necessitat de declaració administrativa prèvia.

Si es tracta de beneficis fiscals l'aplicació dels quals depengui de condicions futures, l'incompliment d'aquestes obliga a la regularització del benefici fiscal indegudament aplicat conforme al que disposa l'article 122.2, paràgraf segon, de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària. A aquests efectes, quan es tracti de tributs sense període impositiu o de liquidació, l'obligat tributari ha de presentar una autoliquidació en el termini d'un mes des de la pèrdua del dret a l'aplicació de l'exempció, deducció o incentiu fiscal i ha d'ingressar, juntament amb la quota resultant o quantitat derivada de l'exempció, deducció o incentiu fiscal, els interessos de demora corresponents.

4. Quan l'Administració regularitzi l'aplicació d'un benefici fiscal d'acord amb el que disposa l'article 115.3 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, ha de comunicar aquesta circumstància a l'òrgan que va reconèixer l'esmentat benefici fiscal.

SECCIÓ 6a AL COMPTE CORRENT TRIBUTARI

Subsecció 1a Disposicions generals

Article 138. *Obligats tributaris que es poden acollir al sistema de compte corrent en matèria tributària.*

1. Es poden acollir al sistema de compte corrent en matèria tributària els obligats tributaris que compleixin els següents requisits:

a) Que exerceixin activitats empresarials o professionals i que, com a conseqüència de l'esmentat exercici, hagin de presentar periòdicament autoliquidacions per l'impost sobre el valor afegit o autoliquidacions per retencions i ingressos a càrrec de rendiments del treball, d'activitats professionals, agrícoles i ramaderes i de premis.

b) Que l'import dels crèdits reconeguts durant l'exercici immediatament anterior al de la sol·licitud del compte corrent sigui equivalent, almenys, al 40 per cent dels deutes tributaris meritats durant el mateix període de temps. Als efectes d'aquest càlcul, únicament s'han de tenir en compte els crèdits i els deutes tributaris als quals es refereix l'article 139.

c) Que es verifiqui la concurrència de les següents circumstàncies:

1a Estar donats d'alta en el cens d'empresaris, professionals i retenidors, quan es tracti de persones o entitats obligades a figurar en el cens esmentat, i estar donat d'alta de l'impost sobre activitats econòmiques, quan es tracti de subjectes passius no exempts d'aquest impost.

2a Haver presentat les autoliquidacions el termini reglamentari de presentació de les quals hagi vençut en els dotze mesos anteriors a la data de presentació de la sol·licitud d'inclusió en el sistema de compte corrent en matèria tributària, corresponents a l'impost sobre la renda de les persones físiques, a l'impost sobre societats o a l'impost sobre la renda de no residents quan es tracti d'obligats tributaris que obtinguin rendes mitjançant establiment permanent, segons es tracti de persones o entitats subjectes a algun dels esmentats impostos, així com les corresponents autoliquidacions i declaracions informatives pels pagaments a compte que en cada cas siguin procedents.

3a Haver presentat les autoliquidacions i la declaració resum anual de l'impost sobre el valor afegit, així com la declaració anual d'operacions amb terceres persones i les declaracions recapitulatives d'operacions intracomunitàries, el termini reglamentari de presentació de les quals hagi vençut en els 12 mesos anteriors a la data de presentació de la sol·licitud.

4a No mantenir amb l'Administració tributària de l'Estat deutes o sancions tributaris en període executiu, llevat que es tracti de deutes o sancions tributaris que

estiguin ajornats, fraccionats o l'execució dels quals estigui suspesa.

5a No tenir pendents d'ingrés responsabilitats civils derivades de delictes contra la hisenda pública declarades per sentència ferma.

d) Que no hagin renunciat al sistema de compte corrent en matèria tributària o que no hagi estat revocat l'acord de la seva inclusió en el sistema de compte corrent en matèria tributària durant l'any natural en què es presenti la sol·licitud ni durant l'any natural anterior.

2. Per acollir-se a aquest sistema, els obligats tributaris que compleixin els requisits que preveu l'apartat anterior han de sol·licitar-lo a l'Agència Estatal d'Administració Tributària en el termini i amb els requisits que preveu l'article 140.

Article 139. Deutes i crèdits objecte d'anotació en el sistema de compte corrent en matèria tributària.

1. Són objecte d'anotació en el compte corrent tributari, als efectes de procedir a compensar-los, els crèdits i els deutes tributaris que preveu aquest article.

2. S'han d'anotar els imports dels crèdits reconeguts als obligats tributaris acollits a aquest sistema per devolucions tributàries derivades de la normativa del tribut acordades durant el període en què sigui aplicable l'esmentat sistema corresponents als següents tributs:

- a) Impost sobre la renda de les persones físiques.
- b) Impost sobre societats.
- c) Impost sobre la renda de no residents quan es tracti d'obligats tributaris que obtinguin rendes mitjançant establiment permanent.

d) Impost sobre el valor afegit.

En el cas de les devolucions sol·licitades després de l'obertura del compte i encara no acordades, l'anotació en el compte s'ha de produir una vegada que hagi transcorregut el termini legalment previst per efectuar la devolució sense que aquesta s'hagi portat a terme, de conformitat amb el que preveu la normativa aplicable.

3. S'han d'anotar amb signe contrari els imports dels deutes tributaris que resultin de les autoliquidacions el termini de declaració o ingrés de les quals finalitzi durant el període en què resulti aplicable el sistema de compte corrent en matèria tributària, presentades per l'obligat tributari corresponents als següents conceptes tributaris:

- a) Impost sobre la renda de les persones físiques.
- b) Impost sobre societats.
- c) Impost sobre la renda de no residents quan es tracti d'obligats tributaris que obtinguin rendes mitjançant establiment permanent.
- d) Impost sobre el valor afegit.
- e) Pagaments a compte de l'impost sobre la renda de les persones físiques, de l'impost sobre societats o de l'impost sobre la renda de no residents quan es tracti d'obligats tributaris que obtinguin rendes mitjançant un establiment permanent.

4. No poden ser objecte d'anotació en el compte corrent tributari els crèdits i deutes tributaris que a continuació s'indiquen:

- a) Els que derivin d'autoliquidacions presentades fora de termini.
- b) Els deutes que derivin de liquidacions provisionals o definitives practicades pels òrgans de l'Administració tributària.
- c) Les devolucions reconegudes en els procediments especials de revisió que preveuen la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i la resolució de recursos i reclamacions econòmicoadministratives.

d) Els deutes tributaris meritats en concepte de l'impost sobre el valor afegit en les operacions d'importació.

5. L'aplicació d'aquest sistema de compte corrent és incompatible, durant el període de durada del compte, en relació amb els crèdits i debits acollits a aquest, amb el procediment establert per a la compensació en el Reglament general de recaptació, aprovat pel Reial decret 939/2005, de 29 de juliol.

Subsecció 2a Procediment per a la inclusió en el sistema de compte corrent en matèria tributària

Article 140. Procediment per a la inclusió en el sistema de compte corrent en matèria tributària.

1. El procediment per acollir-se al sistema de compte corrent en matèria tributària s'ha d'iniciar mitjançant una sol·licitud de l'obligat tributari que s'ha de presentar durant el mes d'octubre de l'any natural immediat anterior a aquell en el qual el sistema de compte corrent tingui efectes.

La sol·licitud s'ha de presentar en el model que s'aprovi mitjançant una Ordre del ministre d'Economia i Hisenda en el qual s'han de determinar els llocs de presentació.

2. Rebuda la sol·licitud s'han de fer les actuacions que siguin necessàries per verificar el compliment dels requisits que estableix aquesta secció.

Si a la vista de la documentació aportada es considera que es compleixen tots els requisits per accedir a la inclusió, s'ha de dictar directament resolució. En cas contrari, s'ha de notificar la proposta de resolució i s'ha de concedir a l'obligat tributari un termini de 15 dies, comptats a partir de l'endemà de la notificació de la proposta, per efectuar al·legacions.

3. El procediment per acollir-se al sistema de compte corrent en matèria tributària ha de concloure mitjançant una resolució motivada en el termini de tres mesos.

Transcorregut l'esmentat termini o, si s'escau, arribat el primer dia de l'any natural en què s'hagi d'aplicar el sistema de compte corrent sense que s'hagi notificat la corresponent resolució, es pot entendre desestimada la sol·licitud.

4. La resolució que acordi la inclusió en el sistema de compte corrent en matèria tributària té efectes a partir del primer dia de l'any natural per al qual l'obligat tributari hagi sol·licitat acollir-se al sistema o, en cas que la resolució es produeixi en data posterior, a partir del dia en què aquesta s'acordi.

Subsecció 3a Efectes i finalització del sistema de compte corrent tributari

Article 141. Efectes sobre els crèdits i debits tributaris.

1. L'aplicació del sistema de compte corrent en matèria tributària ha de determinar que la totalitat dels crèdits i debits tributaris que s'hi hagin d'acollir es computin per a la liquidació del compte, amb efectes des del dia en què tingui lloc el venciment del termini d'autoliquidació i ingrés del deute tributari o en el qual s'acordi la corresponent devolució derivada de la normativa del tribut.

2. Els crèdits i debits que hagin de ser objecte d'anotació no són exigibles individualitzadament durant la vigència del compte corrent tributari, sinó únicament pel saldo resultant d'aquesta després de la liquidació.

Article 142. Determinació del saldo del compte corrent i exigibilitat d'aquest.

1. Per determinar el saldo del compte corrent tributari s'han d'extingir per compensació els crèdits i deutes

anotats, i ha de sorgir un nou crèdit o deute tributari per l'import del saldo deutor o creditor del compte.

2. La determinació del saldo del compte corrent tributari s'ha d'efectuar els dies 31 de març, 30 de juny, 30 de setembre i 31 de desembre de cada any en què estigui vigent, sense perjudici del que disposa l'article 143.4 d'aquest Reglament.

3. El crèdit o el deute tributari resultant de la determinació del saldo per l'òrgan competent s'ha de notificar a l'obligat tributari, qui disposa al seu torn d'un termini de 10 dies, comptats a partir de l'endemà de la notificació de l'obertura de l'esmentat termini, per formular al·legacions en relació amb l'esmentada determinació i aportar els documents i justificants que consideri pertinents.

Transcorregut el termini d'al·legacions s'ha de dictar liquidació provisional en el termini de 15 dies. En cas que de la liquidació resulti una quantitat a tornar, l'Administració n'ha d'acordar el pagament mitjançant una transferència al compte bancari que hagi designat l'obligat tributari. En cas que de la liquidació provisional resultés una quantitat a ingressar, l'obligat tributari ha de procedir a ingressar-la en els terminis que preveu l'article 62.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària per a les liquidacions practicades per l'Administració.

Els saldos deutors d'un import inferior a la quantitat que es determini mitjançant una Ordre del ministre d'Economia i Hisenda no són exigibles.

4. El que preveu aquest article s'entén sense perjudici de la facultat de l'Administració tributària per comprovar o investigar la situació tributària de l'obligat en relació amb els crèdits i deutes anotats en el compte corrent tributari pels procediments que preveuen la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i aquest Reglament.

Article 143. *Finalització del sistema de compte corrent en matèria tributària.*

1. La durada del sistema de compte corrent en matèria tributària és, amb caràcter general, indefinit i s'ha d'aplicar mentre no es doni alguna de les següents circumstàncies:

- a) Que l'obligat tributari renunciï expressament a la seva aplicació.
- b) Que sigui procedent la revocació per l'Administració.

2. La renúncia a l'aplicació del sistema de compte corrent en matèria tributària l'ha de comunicar l'obligat tributari en el model, forma i lloc que es determinin mitjançant una Ordre del ministre d'Economia i Hisenda i ha de produir efectes a partir del primer dia del trimestre següent a aquell en què s'hagi comunicat a l'Administració tributària, sense perjudici de la liquidació del saldo del període en curs.

L'exclusió de l'obligat tributari del sistema l'han de declarar els òrgans competents per acordar la inclusió.

3. L'acord d'inclusió en el sistema de compte corrent en matèria tributària s'ha de revocar per qualsevol de les causes següents:

- a) Per la mort o la incapacitació de l'obligat tributari, llevat que en aquest últim cas continuï l'exercici de les activitats per mitjà de representant, o per la dissolució de l'entitat.
- b) Per deixar de complir durant cada any natural en què s'apliqui el sistema els requisits que preveu l'article 138.

Simultàniament a la determinació del saldo de l'últim trimestre natural de l'any s'ha de verificar el compliment dels requisits esmentats.

Les autoliquidacions a considerar per determinar el compliment de les obligacions tributàries a què es refereix l'article 138.1.c) són aquelles el termini de presentació

de les quals hagi conclòs en l'any natural que acaba de finalitzar.

c) Per la iniciació d'un procediment concursal contra l'obligat tributari.

d) Per la manca de pagament en període voluntari de les liquidacions dels saldos del compte.

e) Per presentar durant el període d'aplicació del sistema de compte corrent en matèria tributària sol·licituds de devolució derivades de la normativa del tribut o autoliquidacions a compensar que resultin totalment o parcialment improcedents i que hagin estat objecte de sanció, encara que aquesta no sigui ferma en via administrativa.

4. Abans d'acordar la revocació s'ha de notificar a l'obligat la proposta de resolució en la qual s'ha d'esmentar de forma expressa la causa que es dona i se li ha de concedir un termini de 10 dies, comptats a partir de l'endemà de la notificació d'aquesta proposta, perquè efectui al·legacions.

La resolució que acordi la revocació determina el saldo del compte i la seva exigibilitat en la forma que preveu l'article 142.

La revocació l'han d'acordar els òrgans competents per acordar la inclusió en el sistema.

SECCIÓ 7a ACTUACIONS I PROCEDIMENTS DE COMPROVACIÓ D'OBLIGACIONS FORMALS

Subsecció 1a *Actuacions i procediments de comprovació censal*

Article 144. *Actuacions de comprovació censal.*

1. La comprovació de la veracitat de les dades comunicades en les declaracions censals d'alta, modificació i baixa regulades en els articles 9 a 11, tots dos inclusivament, s'ha de fer d'acord amb les dades comunicades o declarades per l'obligat tributari mateix, amb les dades que obrin en poder de l'Administració, així com mitjançant l'examen físic i documental dels fets i circumstàncies en les oficines, despatxos, locals i establiments de l'obligat tributari. A aquests efectes, els òrgans competents tenen les facultats que preveuen l'article 172.

2. L'Administració tributària pot requerir la presentació de les declaracions censals, l'aportació de la documentació que hagi d'acompanyar-les, la seva ampliació i l'esmena dels defectes advertits, i pot incorporar d'ofici les dades que hagin de figurar en els censos.

3. Quan es posin de manifest omissions o inexactituds en la informació que figuri en el cens, la rectificació de la situació censal de l'obligat tributari s'ha de fer d'acord amb el que disposen els articles 145 i 146.

4. Es pot acordar la baixa cautelar en els registres d'operadors intracomunitaris i d'exportadors i altres operadors econòmics en règim comercial de les persones o entitats que s'hi inclouen mitjançant un acord motivat del delegat o del director de departament competent de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, amb l'informe previ de l'òrgan proponent, en els següents supòsits:

a) Quan en una actuació o procediment tributari es constati la inexistència de l'activitat econòmica o de l'objecte social declarat o del seu desenvolupament en el domicili comunicat, o que en el domicili fiscal no es desenvolupa la gestió administrativa i la direcció efectiva dels negocis.

b) Quan l'obligat tributari hagi resultat desconegut en la notificació de qualsevol actuació o procediment d'aplicació dels tributs.

c) Quan es constati la possible intervenció de l'obligat tributari en operacions de comerç exterior o intracomunitari, de les quals pugui derivar l'incompliment de l'obligació tributària o l'obtenció indeguda de beneficis o

devolucions fiscals en relació amb l'impost sobre el valor afegit.

En els supòsits que preveuen els paràgrafs a), b) i c) anteriors, la baixa cautelar es converteix en definitiva quan s'efectua la rectificació censal de l'obligat tributari conforme al que disposen els articles 145 i 146.

Quan les circumstàncies que permeten acordar la baixa cautelar en els registres d'operadors intracomunitaris i d'exportadors i altres operadors econòmics en règim comercial concorren en el moment de la sol·licitud d'inclusió en aquests registres, el delegat competent de l'Agència Estatal d'Administració Tributària ha de denegar, mitjançant un acord motivat, l'esmentada inclusió.

5. Els acords de baixa que regulen l'apartat anterior i l'article 146 no eximeixen l'obligat tributari del compliment de les obligacions tributàries pendents.

Article 145. *Procediment de rectificació censal.*

1. El procediment de rectificació de la situació censal es pot iniciar mitjançant un requeriment de la Administració perquè l'obligat tributari aclareixi o justifiqui la discrepància observada o les dades relatives a la seva declaració censal o mitjançant la notificació de la proposta de resolució quan l'Administració tributària disposi de dades suficients per formular-la.

Quan els fets a què es refereix l'article 144.4 d'aquest Reglament es constatin en actuacions realitzades fora d'un procediment d'aplicació dels tributs, el procediment de rectificació de la situació censal s'ha d'iniciar en el termini d'un mes des de l'acord de baixa cautelar en els Registres d'operadors intracomunitaris i d'exportadors i altres operadors econòmics en règim comercial. Als efectes d'entendre complert el termini del mes, és suficient acreditar que s'ha dut a terme un intent de notificació de l'inici del procediment en l'esmentat termini. La falta d'inici del procediment en l'esmentat termini determina l'aixecament de la mesura cautelar.

2. En la tramitació del procediment, l'Administració pot fer les actuacions que regulen els apartats 1 i 2 de l'article anterior.

Quan l'obligat tributari manifesti la seva disconformitat amb les dades que obrin en poder de l'Administració, s'ha d'aplicar el que disposa l'article 108.4 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

3. Una vegada notificada la proposta de resolució, es concedeix a l'obligat tributari un termini de 10 dies, comptats a partir del següent de la notificació d'aquesta proposta, perquè al·legui el que convingui al seu dret.

4. El procediment de rectificació censal acaba d'alguna de les següents formes:

a) Per resolució en la qual es rectifiquin les dades censals de l'obligat tributari. La resolució ha de ser, en tot cas, motivada amb una referència sucinta als fets i fonaments de dret que s'hi hagin tingut en compte.

b) Per l'esmena, aclariment o justificació de la discrepància o de la dada objecte del requeriment per l'obligat tributari sense que sigui necessari dictar resolució expressa. De l'esmentada circumstància se n'ha de deixar constància expressa en diligència.

c) Per caducitat, una vegada transcorregut el termini que regula l'article 104 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, sense haver-se notificat la resolució expressa que posi fi al procediment.

d) Per l'inici d'un procediment de comprovació limitada o d'inspecció que inclogui l'objecte del procediment de rectificació de la situació censal.

Article 146. *Rectificació d'ofici de la situació censal.*

1. L'Administració tributària pot rectificar d'ofici la situació censal de l'obligat tributari sense necessitat d'ins-

truir el procediment que regula l'article anterior en els següents supòsits:

a) Quan així derivi d'actuacions o procediments d'aplicació dels tributs en els quals hagi estat part l'obligat tributari i en els quals s'hagin realitzat actuacions de control censal, sempre que en l'esmentada rectificació no siguin tinguts en compte altres fets ni altres al·legacions i proves que els constatats en els esmentats procediments.

b) Quan les persones o entitats a les quals s'hagi assignat un número d'identificació fiscal provisional no aportin, en el termini establert a l'article 24.3 d'aquest Reglament o, si s'escau, en el termini atorgat en el requeriment efectuat a què es refereix l'esmentat article, la documentació necessària per obtenir el número d'identificació fiscal definitiu, llevat que en els esmentats terminis justifiquin degudament la impossibilitat de la seva aportació, l'Administració tributària pot donar-los de baixa en els registres d'operadors intracomunitaris i d'exportadors i altres operadors econòmics en règim comercial.

c) Quan concorren els supòsits que regulen l'article 131.1 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març.

d) Quan durant un període superior a un any i després de realitzar almenys tres intents de notificació hagi resultat impossible la pràctica de notificacions a l'obligat tributari en el domicili fiscal o quan s'hagin donat de baixa deutes per insolvència durant tres períodes imposibles o de liquidació, es pot acordar la baixa en els registres d'operadors intracomunitaris i d'exportadors i altres operadors econòmics en règim comercial.

2. La modificació efectuada conforme al que disposa l'apartat anterior s'ha de comunicar a l'obligat tributari, llevat que durant un període superior a un any hagi resultat impossible la pràctica de notificacions en el domicili fiscal declarat.

Article 147. *Revocació del número d'identificació fiscal.*

1. L'Administració tributària pot revocar el número d'identificació fiscal assignat, quan en el curs de les actuacions de comprovació realitzades conforme al que disposen l'article 144.1 i 2 d'aquest Reglament o les altres actuacions i procediments de comprovació o investigació, es constatin, entre d'altres, les circumstàncies que preveu l'article 146.1 b), c) o d) d'aquest Reglament.

2. L'acord de revocació requereix l'audiència prèvia a l'obligat tributari per un termini de 10 dies, comptats a partir de l'endemà de la notificació de l'obertura de l'esmentat termini, llevat que l'esmentat acord s'inclogui en la proposta de resolució a què es refereix l'article 145.3 d'aquest Reglament.

3. La revocació s'ha de publicar en el «Butlletí Oficial de l'Estat» i notificar-se a l'obligat tributari.

La publicació s'ha d'efectuar en les mateixes dates que les que preveu l'article 112.1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, per a les notificacions per compareixença.

4. La publicació de la revocació del número d'identificació fiscal en el «Butlletí Oficial de l'Estat» produeix els efectes que preveu l'apartat 4 de la disposició addicional sisena de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

5. La revocació del número d'identificació fiscal determina que no s'emeti el certificat d'estar al corrent de les obligacions tributàries que regula l'article 74 d'aquest Reglament.

6. L'Administració tributària pot rehabilitar el número d'identificació fiscal mitjançant un acord que ha d'estar subjecte als mateixos requisits de publicitat que estableix per a la revocació l'apartat 3 d'aquest article.

Subsecció 2a Actuacions de comprovació del domicili fiscal

Article 148. Comprovació del domicili fiscal.

Correspon a l'Agència Estatal d'Administració Tributària la comprovació del domicili fiscal en l'àmbit dels tributs de l'Estat, inclosos els cedits.

Article 149. Iniciació i tramitació del procediment de comprovació del domicili fiscal.

1. El procediment de comprovació del domicili fiscal s'ha d'iniciar d'ofici mitjançant un acord de l'òrgan que s'estableixi en la norma d'organització específica, per pròpia iniciativa o a sol·licitud de qualsevol altre òrgan d'aquesta o d'una altra Administració tributària afectada. L'esmentada sol·licitud s'ha d'acompanyar d'un informe sobre els antecedents que siguin rellevants.

2. L'òrgan competent per tramitar el procediment de comprovació del domicili ha de sol·licitar un informe a l'òrgan en l'àmbit territorial del qual es promogui el nou domicili, llevat que ja figuri en l'expedient per haver promogut l'inici del procediment.

En cas que la comprovació del domicili fiscal pugui donar lloc al canvi de domicili fiscal a una comunitat autònoma diferent, s'ha de notificar aquesta circumstància a les administracions tributàries de les comunitats autònomes afectades perquè en el termini de 15 dies, comptats des de l'endemà de la notificació de l'obertura de l'esmentat termini, puguin sol·licitar que l'expedient es tramiti amb les especialitats a què es refereix l'article 152.

3. La comprovació del domicili fiscal s'ha de fer d'acord amb les dades comunicades o declarades per l'obligat tributari mateix, amb les dades que obrin en poder de l'Administració, amb les dades i justificants que es requereixin a l'obligat tributari mateix o a tercers, així com mitjançant l'examen físic i documental dels fets i circumstàncies en les oficines, despatxos, locals i establiments de l'obligat tributari. A aquests efectes, els òrgans competents tenen les facultats que preveu l'article 172.

4. Tramitat l'expedient s'ha de formular una proposta de resolució que s'ha de notificar a l'obligat tributari perquè en el termini de 15 dies, comptats a partir de l'endemà de la notificació de l'esmentada proposta, pugui al·legar i presentar els documents i justificants que consideri oportuns.

Article 150. Terminació del procediment de comprovació del domicili fiscal.

1. La resolució que posi fi al procediment ha de ser motivada. El termini per notificar la resolució és de sis mesos.

2. És competent per resoldre el procediment de comprovació del domicili fiscal l'òrgan competent d'acord amb la norma d'organització específica.

3. La resolució adoptada en el procediment de comprovació del domicili fiscal ha de confirmar o rectificar el declarat i s'ha de comunicar als òrgans implicats de l'Agència Estatal d'Administració Tributària i notificar-ho a les administracions tributàries afectades i a l'obligat tributari.

4. El procediment també pot finalitzar per caducitat, d'acord amb el que disposa l'article 104 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

Article 151. Efectes de la comprovació del domicili fiscal.

1. L'inici d'un procediment de comprovació del domicili fiscal no impedeix la continuació dels procediments d'aplicació dels tributs iniciats d'ofici o a instància de l'interessat que s'estiguin tramitant.

2. Durant els tres anys següents a la data de la notificació de la resolució del procediment de comprovació del

domicili fiscal en la qual s'hagi rectificat el declarat, les comunicacions de canvi de domicili fiscal que realitzi l'obligat tributari, quan suposin el trasllat a una comunitat autònoma diferent, tenen el caràcter de mera sol·licitud i s'han d'acompanyar de mitjans de prova que acreditin l'alteració de les circumstàncies que van motivar la resolució.

En el termini d'un mes des de la presentació de la comunicació del canvi de domicili fiscal, l'Administració tributària ha de notificar a l'obligat tributari un acord pel qual es confirmi el domicili fiscal comprovat prèviament, pel qual s'iniciï un nou procediment de comprovació del domicili fiscal o pel qual s'admeti el canvi de domicili fiscal. En aquest últim cas, el canvi de domicili té efectes a partir de l'endemà de la notificació de l'esmentat acord. Transcorregut un mes des de la presentació de la comunicació del canvi de domicili sense que s'hagi notificat l'acord que sigui procedent, l'esmentada comunicació té efectes davant l'Administració tributària a partir de l'endemà de finalització de l'esmentat termini.

Article 152. Especialitats del procediment de comprovació del domicili fiscal iniciat a sol·licitud d'una comunitat autònoma.

1. Quan l'Administració tributària d'una comunitat autònoma consideri que, en relació amb els tributs cedits, el domicili fiscal que figura en el cens d'obligats tributaris no és el que correspon, pot sol·licitar que s'iniciï el procediment de comprovació del domicili fiscal.

La comunitat autònoma indica el lloc on entén localitzat el domicili fiscal de l'obligat tributari i pot acompanyar tota la documentació probatòria que consideri oportuna.

L'Agència Estatal d'Administració Tributària ha d'iniciar el procediment de comprovació del domicili fiscal en el termini d'un mes des que la sol·licitud d'inici tingui entrada en l'òrgan competent per acordar l'esmentat inici.

2. La proposta de resolució s'ha de notificar a l'obligat tributari i, si s'escau, a les administracions tributàries afectades, quan aquesta proposta doni lloc a un canvi de domicili fiscal a una comunitat autònoma diferent de la del domicili declarat, perquè en un termini de 15 dies, comptats a partir de l'endemà de la notificació de la proposta, presentin les al·legacions que considerin oportunes. No és necessari notificar aquesta proposta a l'obligat tributari quan la proposta de resolució confirmi el domicili declarat.

3. Quan es produeixin diferències de criteri entre diferents administracions tributàries, la seva resolució requerirà informe favorable de les administracions tributàries de les comunitats autònomes afectades per la proposta de resolució. Si no hi ha informe favorable de les esmentades administracions tributàries, la resolució correspon a les juntes arbitals que regulen els articles 24 de la Llei orgànica 8/1980, de 22 de setembre, de finançament de les comunitats autònomes, 51 de la Llei 25/2003, de 15 de juliol, per la qual s'aprova la modificació del Conveni econòmic entre l'Estat i la Comunitat Foral de Navarra, i 66 de la Llei 12/2002, de 23 de maig, per la qual s'aprova el Concert econòmic amb la Comunitat Autònoma del País Basc.

4. La resolució adoptada és vinculant per a totes les administracions tributàries que hagin intervingut en la tramitació del procediment.

Subsecció 3a Actuacions de control de presentació de declaracions

Article 153. Control de presentació de declaracions, autoliquidacions i comunicacions de dades.

1. Correspon a l'Administració tributària el control del compliment de l'obligació de presentar declaracions,

autoliquidacions i comunicacions de dades en els següents supòsits:

- a) Quan resultin obligats a fer-ho d'acord amb la seva situació censal.
- b) Quan es posi de manifest per la presentació d'altres declaracions, autoliquidacions o comunicacions de dades de l'obligat tributari mateix.
- c) Quan derivi d'informació que obri en poder de l'Administració procedent de terceres persones.
- d) Quan es posi de manifest en el curs d'altres actuacions o procediments d'aplicació dels tributs.

2. En el supòsit que preveu l'apartat 1.a), l'Administració tributària pot requerir l'obligat tributari perquè presenti l'autoliquidació o declaració omesa o, si s'escau, comuniqui la corresponent modificació o baixa censal.

3. En el supòsit que preveu l'apartat 1.b), l'Administració tributària entén que existeix omissió a la presentació de la declaració o autoliquidació i pot requerir la seva presentació, entre d'altres casos, quan l'obligació de presentar una declaració, autoliquidació o comunicació de dades derivi de la presentació per l'obligat mateix de declaracions o autoliquidacions a compte o quan s'ometi la presentació de comunicacions de dades o de declaracions exigides amb caràcter general en compliment de l'obligació de subministrament d'informació i s'hagin presentat declaracions o autoliquidacions periòdiques associades a aquella.

4. En el supòsit que preveu l'apartat 1.c), s'ha de considerar que s'ha omès la presentació de declaracions o autoliquidacions i es pot requerir la seva presentació.

Quan l'obligat tributari al·legui inexactitud o falsedat d'aquesta informació es pot requerir al tercer perquè ratifiqui la informació subministrada.

5. En els casos en què no s'atengui el requeriment o en els quals, tot i atendre'l, es presenti una declaració o autoliquidació en la qual s'apreciïn discrepàncies respecte dels imports declarats o autoliquidats per l'obligat tributari o per tercers, es pot iniciar el corresponent procediment de comprovació o investigació.

6. El procediment de control de presentació de declaracions, autoliquidacions i comunicacions de dades ha d'acabar d'alguna de les següents maneres:

- a) Per la presentació de la declaració, autoliquidació o comunicació de dades omeses.
- b) Per la justificació de la no-subjecció o exempció en el compliment de l'obligació de presentació. De l'esmentada circumstància se n'ha de deixar constància expressa en diligència.
- c) Per l'inici d'un procediment de comprovació o investigació.
- d) Per caducitat, una vegada transcorregut el termini de tres mesos sense haver-se notificat resolució expressa que posi fi al procediment.

Subsecció 4a Actuacions de control d'altres obligacions formals

Article 154. Control d'altres obligacions formals.

1. El procediment per a la comprovació del compliment d'obligacions tributàries formals diferents de les regulades en les subseccions anteriors s'ha d'iniciar d'ofici.

L'Administració tributària pot realitzar les actuacions que preveuen els paràgrafs b), c) i d) de l'article 136.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

2. Una vegada concloses les actuacions de comprovació, s'ha de donar audiència a l'obligat tributari, per un termini de 10 dies comptats a partir de l'endemà de la notificació de l'obertura del termini esmentat.

3. Finalitzat el tràmit d'audiència, s'ha de procedir a documentar el resultat de les actuacions de comprovació

en diligència que ha d'incloure, almenys, el següent contingut:

- a) Obligació tributària o elements d'aquesta comprovats i àmbit temporal objecte de la comprovació.
- b) Especificació de les actuacions concretes realitzades.
- c) Relació de fets que motiven la diligència.

4. La diligència s'ha d'incorporar a l'expedient sancionador que, si s'escau, s'iniciï o que s'hagi iniciat com a conseqüència del procediment, sense perjudici de la trama que s'hagi d'efectuar quan sigui necessari per a la iniciació d'un altre procediment d'aplicació dels tributs.

5. El procediment de comprovació d'altres obligacions formals ha d'acabar d'alguna de les següents formes:

- a) Per diligència.
- b) Per caducitat, una vegada transcorregut el termini regulat a l'article 104 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, sense haver-se formalitzat la diligència que posa fi al procediment.
- c) Per l'inici d'un procediment de comprovació limitada o d'inspecció que inclogui l'objecte del procediment.

6. Finalitzat el procediment de comprovació d'altres obligacions formals mitjançant diligència, l'Administració tributària no pot efectuar una nova regularització en relació amb l'objecte comprovat al qual es refereix l'apartat 3.a) d'aquest article, llevat que en un procediment de comprovació limitada o inspecció posterior es descobreixin nous fets o circumstàncies que resultin d'actuacions diferents de les realitzades i especificades en l'esmentada diligència.

SECCIÓ 8a PROCEDIMENT DE VERIFICACIÓ DE DADES

Article 155. Iniciació i tramitació del procediment de verificació de dades.

1. L'Administració pot iniciar un procediment de verificació de dades en els supòsits que preveu l'article 131 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

2. Amb caràcter previ a l'obertura, si s'escau, del termini d'al·legacions, l'Administració tributària pot acordar de forma motivada l'ampliació o reducció de l'abast de les actuacions. L'esmentat acord s'ha de notificar a l'obligat tributari.

3. Amb caràcter previ a la resolució en la qual es corregeixin els defectes advertits o a la pràctica de la liquidació provisional, l'Administració ha de notificar a l'obligat tributari la proposta de resolució o de liquidació perquè en un termini de 10 dies, comptats a partir de l'endemà de la notificació de la proposta, al·legui el que convingui al seu dret.

Article 156. Terminació del procediment de verificació de dades.

1. Quan el procediment acabi per l'esmena, aclariment o justificació de la discrepància o de la dada objecte del requeriment per part de l'obligat tributari, s'ha de fer constar en diligència aquesta circumstància i no és necessari dictar resolució expressa.

2. Quan la liquidació resultant del procediment de verificació de dades sigui una quantitat a tornar, la liquidació d'interessos de demora s'ha d'efectuar de la manera següent:

- a) Quan es tracti d'una devolució d'ingressos indeguts, s'han de liquidar a favor de l'obligat tributari interessos de demora en els termes de l'article 32.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.
- b) Quan es tracti d'una devolució derivada de la normativa d'un tribut, s'han de liquidar interessos de demora a favor de l'obligat tributari d'acord amb el que preveuen

l'article 31 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i l'article 125 d'aquest Reglament.

SECCIÓ 9a PROCEDIMENT DE COMPROVACIÓ DE VALORS

Subsecció 1a La comprovació de valors

Article 157. Comprovació de valors.

1. L'Administració tributària pot comprovar el valor de les rendes, productes, béns i altres elements determinants de l'obligació tributària d'acord amb el que disposa l'article 57 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, llevat que l'obligat tributari hagi declarat d'acord amb:

a) El valor que li hagi comunicat amb aquesta finalitat l'Administració tributària en els termes que preveuen l'article 90 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i l'article 69 d'aquest Reglament.

b) Els valors publicats per la mateixa Administració actuant en aplicació d'algun dels mitjans que preveu l'article 57.1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

2. El que disposa aquesta secció s'entén sense perjudici del que estableix la normativa de cada tribut.

Article 158. Mitjans de comprovació de valors.

1. L'aplicació del mitjà de valoració consistent en l'estimació per referència als valors que figurin en els registres oficials de caràcter fiscal a què es refereix l'article 57.1.b) de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, exigeix que la metodologia tècnica utilitzada per al càlcul dels coeficients multiplicadors, els coeficients resultants de l'esmentada metodologia i el període de temps de validesa hagin estat objecte d'aprovació i publicació per l'Administració tributària que els apliqui. En l'àmbit de competències de l'Estat l'aprovació correspon al ministre d'Economia i Hisenda mitjançant una Ordre.

2. Quan en la comprovació de valors s'utilitzi el mitjà de valoració consistent en preus mitjans de mercat, l'Administració tributària competent pot aprovar i publicar la metodologia o el sistema de càlcul utilitzat per determinar aquests preus mitjans en funció del tipus de béns, així com els valors resultants. En l'àmbit de competències de l'Estat l'aprovació correspon al ministre d'Economia i Hisenda mitjançant una Ordre.

3. Quan en la comprovació de valors s'utilitzi el mitjà de valoració que consisteix en un dictamen de perit de l'Administració, aquest ha de tenir titulació suficient i adequada al tipus de bé a valorar.

Si es tracta d'una valoració que es refereix a un bé o dret individualitzat, s'hi han de fer constar les característiques físiques, econòmiques i jurídiques que segons la normativa aplicable s'hagin de considerar per determinar el valor del bé o dret.

4. Als efectes del que disposa l'article 57.1.h) de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, el valor dels béns transmesos que determina l'obligació tributària el pot comprovar l'Administració Tributària atenent el preu o valor declarat corresponent a altres transmissions del mateix bé realitzades dins el termini d'un any des de la data de la meritació de l'impost en el qual tingui efecte, sempre que es mantinguin substancialment les circumstàncies de caràcter físic, jurídic i econòmic determinants de l'esmentat valor.

Article 159. Actuacions de comprovació de valors.

1. La comprovació de valors també es pot fer com una actuació concreta en algun dels procediments següents:

a) Procediment iniciat mitjançant declaració.

b) Procediment de comprovació limitada.
c) Procediment d'inspecció.

2. Quan la comprovació de valors es faci en algun dels procediments a què es refereix l'apartat anterior i l'esmentada comprovació no la faci l'òrgan que tramita el procediment, el valor comprovat s'ha d'incorporar al procediment del qual porta causa.

3. Quan la comprovació de valors es realitzi de conformitat amb el que preveu l'apartat 1 anterior, és aplicable el que disposen l'article 134 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i la subsecció següent d'aquest Reglament, llevat del que fa referència al termini màxim de resolució, que és el del procediment que s'estigui tramitant.

Quan les actuacions de comprovació de valors es realitzin en un procediment d'inspecció, les facultats de l'Administració tributària són les que reconeixen als òrgans d'inspecció la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària i aquest Reglament.

4. Sigui quin sigui el procediment en el qual es realitzi la comprovació de valors, els obligats tributaris tenen dret a promoure la taxació pericial contradictòria en els termes que preveuen l'article 135 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària i la subsecció 3a següent d'aquest Reglament.

5. No es consideren actuacions de comprovació de valors les actuacions en les quals el valor de les rendes, productes, béns o elements de l'obligació tributària resulti directament d'una llei o d'un reglament.

Subsecció 2a Procediment de comprovació de valors

Article 160. Procediment per a la comprovació de valors.

1. En aquest procediment l'Administració tributària pot procedir a l'examen de les dades en poder de l'Administració, de les consignades pels obligats tributaris en les seves declaracions i dels justificants presentats o que es requereixin a aquest efecte, així com requerir a l'obligat tributari o a tercers la informació necessària per efectuar la valoració.

Així mateix, l'Administració pot efectuar l'examen físic i documental dels béns i drets objecte de valoració. A aquests efectes, els òrgans competents tenen les facultats que preveu l'article 172 d'aquest Reglament.

2. En el dictamen de perits, cal el reconeixement personal del bé valorat pel perit quan es tracti de béns singulars o d'aquells dels quals no es puguin obtenir totes les seves circumstàncies rellevants en fonts documentals contrastades. La negativa del posseïdor del bé a aquest reconeixement eximeix l'Administració tributària del compliment d'aquest requisit.

3. La proposta de valoració resultant de la comprovació de valors realitzada mitjançant qualsevol dels mitjans a què es refereix l'article 57 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, ha de ser motivada. Als efectes del que preveu l'article 103.3 de l'esmentada Llei, la proposta de valoració ha de recollir expressament la normativa aplicada i el detall de la seva aplicació. En particular, ha de contenir els següents aspectes:

a) En l'estimació per referència als valors que figurin en els registres oficials de caràcter fiscal s'ha d'especificar el valor pres com a referència i els paràmetres, coeficients i altres elements de quantificació utilitzats per determinar el valor.

b) En la utilització de preus mitjans de mercat s'ha d'especificar l'adaptació dels estudis de preus mitjans de mercat i del sistema de càlcul al cas concret.

c) En els dictàmens de perits s'han d'expressar de forma concreta els elements de fet que justifiquen la modificació del valor declarat, així com la valoració assignada.

nada. Quan es tracti de béns immobles s'ha de fer constar expressament el mòdul unitari bàsic aplicat, amb expressió de la seva procedència i mode de determinació, i totes les circumstàncies rellevants, com ara superfície, antiguitat o altres, que hagin estat preses en consideració per a la determinació del valor comprovat, amb expressió concreta de la seva incidència en el valor final i la font de la seva procedència.

4. La valoració administrativa ha de servir de base a la liquidació provisional que es practiqui, sense perjudici que es pugui iniciar un procediment de verificació de dades, de comprovació limitada o d'inspecció respecte d'altres elements de l'obligació tributària.

Subsecció 3a Taxació pericial contradictòria

Article 161. Iniciació i tramitació del procediment de taxació pericial contradictòria.

1. Quan se sol·liciti la taxació pericial contradictòria, és necessària la valoració realitzada per un perit de l'Administració en el supòsit en què la comprovació del valor s'hagi efectuat per un mitjà diferent del dictamen de perits de l'Administració. A aquests efectes, l'òrgan competent ha de remetre als serveis tècnics corresponents una relació dels béns i drets a valorar. En el termini de 15 dies, el personal amb títol adequat a la naturalesa d'aquests béns i drets ha de formular per duplicat el corresponent full d'apreuament, en què han de constar el resultat de la valoració realitzada i els criteris utilitzats.

Unicament s'entén que els obligats tributaris promouen la taxació pericial contradictòria, si els motius d'oposició a la valoració només es refereixen a la quantificació dels seus elements tècnics, com ara el mòdul unitari bàsic, la depreciació per antiguitat o els coeficients i xifres en què es concreten les altres circumstàncies considerades en la quantificació, llevat que l'obligat tributari manifesti expressament que no vol promoure la taxació pericial contradictòria sinó la impugnació de l'acte administratiu.

2. L'òrgan competent ha de notificar a l'obligat tributari la valoració a què es refereix l'apartat anterior o, en els casos en què la comprovació de valors s'hagi efectuat mitjançant el dictamen de perits de l'Administració, la que ja figurei en l'expedient, i se li concedeix un termini de 10 dies, comptats a partir de l'endemà de la notificació de la valoració, perquè pugui procedir al nomenament d'un perit, que ha de tenir el títol adequat a la naturalesa dels béns i drets que s'han de valorar.

Transcorregut el termini de 10 dies sense que l'obligat tributari hagi designat el perit, s'entén que desisteix del seu dret a promoure la taxació pericial contradictòria i es dóna per acabat el procediment. En aquest cas, la liquidació que es dicti ha de prendre el valor comprovat que hagi servit de base a la liquidació inicial i no es pot promoure una nova taxació pericial contradictòria.

3. Un cop l'obligat tributari hagi designat el perit, se li ha de lliurar la relació de béns i drets perquè en el termini d'1 mes, comptat a partir de l'endemà de la recepció de la relació, formuli el corresponent full d'apreuament, el qual ha d'estar motivat.

Transcorregut el termini d'1 mes sense que s'hagi presentat la valoració, s'entén que desisteix del seu dret a promoure la taxació pericial contradictòria i s'ha de donar per acabat el procediment. En aquest cas, la liquidació que es dicti ha de prendre el valor comprovat que hagi servit de base a la liquidació inicial i no es pot promoure una nova taxació pericial contradictòria.

4. L'òrgan competent per designar un perit tercer és el que determini la normativa d'organització específica.

L'Administració tributària competent pot establir honoraris estandaritzats per als perits tercers que s'hagin de designar d'acord amb el que preveu l'article 135.3 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

És necessària l'acceptació de la designació pel perit elegit per sorteig. L'esmentada acceptació ha de determinar, així mateix, l'acceptació dels honoraris aprovats per l'Administració.

5. Una vegada acceptada la designació pel perit tercer, se li ha de lliurar la relació dels béns i drets a valorar i les còpies dels fulls d'apreuament dels perits anteriors. En el termini d'1 mes, comptat a partir de l'endemà del lliurament, ha de confirmar alguna de les valoracions anteriors o fer-ne una nova valoració, sense perjudici dels límits que preveuen l'article 135.4 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

En cas que el perit tercer no emeti la valoració en el termini que estableix el paràgraf anterior, es pot deixar sense efecte la seva designació, sense perjudici de les responsabilitats que siguin exigibles per la falta d'emissió del dictamen en termini. En cas que es deixi sense efecte la designació, s'ha de notificar aquesta circumstància al perit tercer i a l'obligat tributari, i s'ha de procedir, si s'escau, a l'alliberament dels dipòsits dels seus honoraris i al nomenament d'un altre perit tercer per ordre correlatiu.

Article 162. Terminació del procediment de taxació pericial contradictòria.

1. El procediment de taxació pericial contradictòria acaba d'alguna de les maneres següents:

a) Pel lliurament a l'Administració tributària de la valoració efectuada pel perit tercer.

b) Pel desistiment de l'obligat tributari en els termes que preveuen els apartats 2 i 3 de l'article anterior.

c) Perquè no és necessària la designació del perit tercer d'acord amb el que preveu l'article 135.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

d) Per la falta del dipòsit d'honoraris per qualsevol de les parts en els termes que preveuen l'article 135.3, quart paràgraf, de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

e) Per caducitat en els termes que preveu l'article 104.3 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

2. En el supòsit que preveu l'apartat 1.c) d'aquest article, la liquidació que es dicti ha de prendre la valoració que resulti de la taxació efectuada pel perit de l'obligat tributari d'acord amb el que preveu l'article 135.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i no es pot efectuar una nova comprovació de valor per l'Administració tributària sobre els mateixos béns o drets.

3. En el supòsit que preveu l'apartat 1.d) d'aquest article, la liquidació que es dicti ha de prendre la valoració que correspongui d'acord amb el que preveu l'article 135.3 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i no es pot promoure novament la taxació pericial contradictòria per part de l'obligat tributari o, si s'escau, no es pot efectuar una nova comprovació de valor per l'Administració tributària sobre els mateixos béns o drets.

4. En el supòsit que preveu l'apartat 1.e) d'aquest article, la liquidació que es dicti ha de prendre el valor comprovat que hagi servit de base a la liquidació inicial i no es pot promoure novament la taxació pericial contradictòria.

5. Una vegada acabat el procediment, l'Administració tributària competent ha de notificar en el termini d'1 mes la liquidació que correspongui a la valoració que s'hagi de prendre com a base en cada cas, així com la dels interessos de demora que corresponguin.

L'incompliment del termini al qual es refereix el paràgraf anterior determina que no s'exigeixin interessos de demora des que es produeixi l'esmentat incompliment.

Amb la notificació de la liquidació s'ha d'iniciar el termini que preveu l'article 62.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, perquè l'ingrés sigui efec-

tuat, així com el còmput del termini per interposar el recurs o reclamació econòmicoadministrativa contra la liquidació en cas que l'esmentat termini hagi estat suspès per la presentació de la sol·licitud de taxació pericial contradictòria.

SECCIÓ 10a PROCEDIMENT DE COMPROVACIÓ LIMITADA

Article 163. *Iniciació del procediment de comprovació limitada.*

Es pot iniciar el procediment de comprovació limitada, entre d'altres, en els següents supòsits:

a) Quan en relació amb les autoliquidacions, declaracions, comunicacions de dades o sol·licituds presentades per l'obligat tributari, s'adverteixin errors en el seu contingut o discrepàncies entre les dades declarades o justificants aportats i els elements de prova que és en poder de l'Administració tributària.

b) Quan en relació amb les autoliquidacions, declaracions, comunicacions de dades o sol·licituds presentades per l'obligat tributari sigui procedent comprovar tots o algun element de l'obligació tributària.

c) Quan d'acord amb els antecedents que són en poder de l'Administració, es posi de manifest l'obligació de declarar o la realització del fet imposable o del pressupost de fet d'una obligació tributària sense que consti la presentació de l'autoliquidació o declaració tributària.

Article 164. *Tramitació del procediment de comprovació limitada.*

1. Amb caràcter previ a l'obertura del termini d'al·legacions, l'Administració tributària pot acordar de forma motivada l'ampliació o la reducció de l'abast de les actuacions. L'esmentat acord s'ha de notificar a l'obligat tributari.

2. Als efectes del que disposa l'article 136.2.c) de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, l'Administració tributària pot requerir el llibre diari simplificat a què es refereix l'article 29.3 d'aquest Reglament.

3. Als efectes del que disposa l'article 136.4 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, quan el procediment de comprovació limitada inclogui comprovacions censals o relatives a l'aplicació de mètodes objectius de tributació, les actuacions que es refereixin a les esmentades comprovacions es poden realitzar en les oficines, despatxos, locals i establiments de l'obligat tributari en els supòsits en què sigui necessari l'examen físic dels fets o circumstàncies objecte de comprovació. A aquests efectes, els òrgans competents han de tenir les facultats que preveu l'article 172 d'aquest Reglament.

4. Amb caràcter previ a la resolució, l'Administració ha de notificar a l'obligat tributari la proposta de resolució o de liquidació perquè en un termini de 10 dies, comptats a partir de l'endemà de la notificació de la proposta, al·legui el que convingui al seu dret.

Es pot prescindir del tràmit d'al·legacions quan la resolució contingui manifestació expressa que no és procedent regularitzar la situació tributària com a conseqüència de la comprovació realitzada.

5. En relació amb cada obligació tributària objecte del procediment es pot dictar una única resolució respecte de tot l'àmbit temporal objecte de la comprovació a fi que el deute resultant es determini mitjançant la suma algebraica de les liquidacions referides als diferents períodes impositius o de liquidació comprovats.

Article 165. *Terminació del procediment de comprovació limitada.*

Quan la liquidació resultant del procediment de comprovació limitada sigui una quantitat a tornar, la liquida-

ció d'interessos de demora s'ha d'efectuar de la manera següent:

a) Quan es tracti d'una devolució d'ingressos indeguts, s'han de liquidar a favor de l'obligat tributari interessos de demora en els termes de l'article 32.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

b) Quan es tracti d'una devolució derivada de la normativa d'un tribut, s'han de liquidar interessos de demora a favor de l'obligat tributari d'acord amb el que preveuen l'article 31 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i l'article 125 d'aquest Reglament.

TÍTOL V

Actuacions i procediment d'inspecció

CAPÍTOL I

Disposicions generals

SECCIÓ 1a FUNCIONS DE LA INSPECCIÓ DELS TRIBUTS

Article 166. *Atribució de funcions inspectores als òrgans administratius.*

1. Als efectes del que disposa aquest Reglament, s'entén per òrgans d'inspecció tributària els de caràcter administratiu que exerceixin les funcions que preveuen l'article 141 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, així com aquells altres que tinguin atribuïda l'esmentada condició en les normes d'organització específica.

2. En l'àmbit de competències de l'Estat, l'exercici de les funcions d'inspecció tributària correspon a:

a) Els òrgans amb funcions inspectores de l'Agència Estatal d'Administració Tributària en els termes que estableix la normativa aplicable.

b) Els òrgans de la Direcció General del Cadastre que tinguin atribuïda la inspecció cadastral d'acord amb el que disposa el text refós de la Llei del cadastre immobiliari, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2004, de 5 de març, en la forma que es determini mitjançant una Ordre del ministre d'Economia i Hisenda, i sense perjudici de les possibles actuacions conjuntes que es puguin realitzar amb les entitats locals.

3. Els òrgans amb funcions inspectores de l'Agència Estatal d'Administració Tributària han d'exercir les seves funcions respecte dels següents tributs:

a) Aquells l'aplicació dels quals correspongui a l'Administració Tributària de l'Estat, així com sobre els recàrrecs establerts sobre aquests tributs a favor d'altres ens públics.

b) Els tributs cedits d'acord amb el que disposa l'article 46.3 de la Llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia, així com, si s'escau, amb el que disposen les lleis reguladores del règim de cessió de tributs de l'Estat i de fixació de l'abast i condicions de l'esmentada cessió a cada comunitat autònoma.

c) L'impost sobre activitats econòmiques d'acord amb el que disposa la normativa reguladora de les hisendes locals.

Article 167. *Col·laboració dels òrgans d'inspecció amb altres òrgans i administracions.*

1. Les actuacions inspectores es poden realitzar mitjançant col·laboració entre les diferents administracions tributàries, d'ofici o a sol·licitud de l'altra Administració.

Quan els òrgans d'inspecció d'una Administració tributària coneguin fets o circumstàncies amb transcendència tributària per a altres administracions tributàries, els han de posar en coneixement d'aquestes i els han d'acompanyar dels elements probatoris que siguin procedents.

Les actuacions inspectores que hagi d'efectuar una entitat local fora del seu territori les han de fer els òrgans competents de la seva comunitat autònoma quan s'hagin de fer en l'àmbit territorial d'aquesta, i els òrgans de l'Administració tributària de l'Estat o de la comunitat autònoma competent per raó del territori en un altre cas, amb la sol·licitud prèvia del president de la corporació local.

Les actuacions inspectores que hagi d'efectuar una comunitat autònoma fora del seu territori les han de fer, a sol·licitud d'aquesta, els òrgans d'inspecció de l'Administració tributària de l'Estat o de la comunitat autònoma competent per raó de territori, en funció de les competències corresponents.

Els resultats de les actuacions inspectores a què es refereixen els paràgrafs anteriors s'han de documentar en diligència, a la qual es pot acompanyar un informe si es considera convenient, que s'ha de remetre directament a l'òrgan competent de l'Administració pública corresponent.

2. Els òrgans d'inspecció han de comunicar a altres òrgans de la mateixa Administració tributària totes les dades que coneguin amb transcendència per a l'adequat desenvolupament de les funcions que tinguin encomanades. A aquests efectes, han de tenir en compte les seves respectives competències funcionals o territorials.

Els òrgans d'inspecció han de prestar la col·laboració necessària a altres òrgans inspectors de la mateixa Administració tributària.

Article 168. *Inspeccions coordinades amb les comunitats autònomes.*

1. Les administracions tributàries de l'Estat i de les comunitats autònomes poden realitzar actuacions i procediments d'inspecció coordinats, cadascuna en el seu àmbit de competències i de forma independent, en relació amb els obligats tributaris que presentin un interès comú o complementari per a l'aplicació dels tributs la inspecció dels quals els correspongui.

Els òrgans de les diferents administracions tributàries que intervinguin en les actuacions i procediments inspectors coordinats poden realitzar actuacions concretes de manera simultània.

Les administracions tributàries implicades tenen accés a tota la informació i elements de prova obtinguts en les diferents actuacions i procediments d'inspecció coordinats quan siguin rellevants per a la resolució del procediment iniciat, per a la seva ampliació o per a l'inici d'altres procediments d'acord amb les seves respectives competències.

2. L'Administració tributària que es proposi la realització d'aquestes actuacions o procediments ha d'adreçar un escrit motivat a l'altra Administració amb indicació dels obligats tributaris, conceptes i períodes que pretén comprovar i ha d'assenyalar els conceptes i períodes que sol·licita que es comprovin per l'altra Administració. L'Administració tributària destinatària de la proposta ha de comunicar, en el termini d'un mes des que rebí l'escrit, si accepta la proposta o no s'accepta.

3. En la comunicació de l'inici de les actuacions a l'obligat tributari o de l'inici del procediment d'inspecció que es notifiqui en últim lloc, o en totes dues si s'inicien simultàniament, s'ha d'informar l'obligat tributari que es tracta d'actuacions coordinades.

4. Les actuacions i procediments inspectors coordinats els ha de finalitzar de forma independent cada Administració tributària. Les resolucions o, si s'escau, les liquidacions que es practiquin a cadascun d'ells només són objecte de recurs de forma independent.

Article 169. *Personal inspector.*

1. Les actuacions inspectores les han de fer funcionaris i altre personal al servei de l'Administració tributària que ocupin els corresponents llocs de treball integrats en els òrgans amb funcions d'inspecció tributària i, si s'escau, aquells a què es refereix l'article 61.2.

Correspon a cada Administració tributària, d'acord amb la normativa que li sigui aplicable, determinar en els diferents òrgans amb funcions inspectores els llocs de treball que tinguin al seu càrrec l'exercici d'aquestes funcions i concretar les seves característiques i atribucions específiques.

2. Les actuacions preparatòries i les de comprovació o prova de fets o circumstàncies amb transcendència tributària es poden encomanar al personal al servei de l'Administració tributària que no tingui la condició de funcionari.

SECCIÓ 2a PLANIFICACIÓ DE LES ACTUACIONS INSPECTORES

Article 170. *Plans d'inspecció.*

1. La planificació ha de comprendre les estratègies i els objectius generals de les actuacions inspectores i s'ha de concretar en el conjunt de plans i programes definits sobre sectors econòmics, àrees d'activitat, operacions i supòsits de fet, relacions juridicotributàries o altres, conforme als quals els òrgans d'inspecció han d'exercir la seva activitat.

2. Cada Administració tributària ha d'integrar en el Pla de control tributari a què es refereix l'article 116 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, el pla o els plans parcials d'inspecció, que s'han de basar en els criteris de risc fiscal, oportunitat, aleatorietat o altres que es considerin pertinents.

3. En l'àmbit de la inspecció cadastral, correspon a la Direcció General del Cadastre l'aprovació dels plans d'inspecció, conforme al que estableixen el text refós de la Llei del cadastre immobiliari, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2004, de 5 de març, les disposicions dictades en el seu desplegament i aquest Reglament.

4. En l'àmbit de les competències de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, el pla o els plans parcials d'inspecció s'han d'elaborar anualment basant-se en les directrius del Pla de control tributari, en el qual s'han de tenir en compte les propostes dels òrgans inspectors territorials, i s'ha d'utilitzar l'oportú suport informàtic.

5. El pla o els plans parcials d'inspecció han de recollir els programes d'actuació, àmbits prioritaris i directrius que serveixin per seleccionar els obligats tributaris sobre els quals s'han d'iniciar actuacions inspectores en l'any de què es tracti.

6. El pla o els plans parcials d'inspecció en curs d'execució poden ser objecte de revisió, d'ofici o a proposta dels òrgans territorials.

7. Els plans d'inspecció, els mitjans informàtics de tractament d'informació i els altres sistemes de selecció dels obligats tributaris que han de ser objecte d'actuacions inspectores han de tenir caràcter reservat, no han de ser objecte de publicitat o de comunicació ni s'han de posar de manifest als obligats tributaris ni a òrgans aliens a l'aplicació dels tributs.

8. La determinació per l'òrgan competent per liquidar dels obligats tributaris que han de ser objecte de comprovació en execució del corresponent pla d'inspecció ha de tenir el caràcter d'acte de mer tràmit i no ha de ser susceptible de recurs o reclamació econòmicoadministrativa.

Per determinar els obligats tributaris que han de ser objecte de comprovació es poden tenir en compte les propostes formulades pels òrgans amb funcions en l'aplicació dels tributs.

9. Respecte dels tributs cedits per l'Estat a les comunitats autònomes, aquestes han de disposar de plena

autonomia per elaborar els seus propis plans d'inspecció amb adequació a la seva respectiva estructura orgànica. No obstant això, en cas que s'hagin aprovat plans conjunts d'actuacions inspectores d'acord amb el que preveu l'article 50.1 de la Llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia, les corresponents administracions tributàries han d'adequar els seus respectius plans d'inspecció als criteris generals establerts en els plans conjunts per elles aprovats, en relació amb les qüestions o aspectes que s'hi preveuen.

SECCIÓ 3a FACULTATS DE LA INSPECCIÓ DELS TRIBUTS

Article 171. *Examen de la documentació dels obligats tributaris.*

1. Per realitzar les actuacions inspectores, es poden examinar, entre d'altres, els següents documents dels obligats tributaris:

- a) Declaracions, autoliquidacions, comunicacions de dades o sol·licituds presentades pels obligats tributaris relatives a qualsevol tribut.
- b) Comptabilitat dels obligats tributaris, que han de comprendre tant els registres i suports comptables com els fulls previs o accessoris que emparin o justifiquin les anotacions comptables.
- c) Llibres registre que estableixen les normes tributàries.
- d) Factures, justificants i documents substitutius que hagin d'emetre o conservar els obligats tributaris.
- e) Documents, dades, informes, antecedents i qualsevol altre document amb transcendència tributària.

2. La documentació i els altres elements a què es refereix aquest article es poden analitzar directament. S'ha d'exigir, si s'escau, la visualització en pantalla o la impressió en els corresponents llistats de dades arxivats en suports informàtics o de qualsevol altra naturalesa.

Així mateix, es pot obtenir una còpia en qualsevol suport de les dades, llibres o documents als quals es refereix l'apartat anterior, sense perjudici del que disposa l'article 34.1.h) de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

3. Els obligats tributaris han de posar a disposició del personal inspector la documentació a la qual es refereix l'apartat 1.

Quan el personal inspector requereixi l'obligat tributari perquè aporti dades, informes o antecedents que no han d'estar a disposició de l'esmentat personal, s'ha de concedir un termini no inferior a 10 dies, comptats a partir del següent al de la notificació del requeriment, per complir aquest deure de col·laboració.

Article 172. *Entrada i reconeixement de finques.*

1. Els funcionaris i altre personal al servei de l'Administració tributària que duguï a terme actuacions inspectores tenen la facultat d'entrada i reconeixement dels llocs a què es refereix l'article 142.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, quan aquelles així ho requereixin.

2. En l'àmbit de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, quan l'obligat tributari o la persona sota la custòdia de la qual es trobin aquests llocs s'oposa a l'entrada dels funcionaris d'inspecció, s'ha de demanar autorització escrita del delegat o del director de departament del qual depengui l'òrgan actuant, sense perjudici de l'adopció de les mesures cautelars que siguin procedents.

En l'àmbit de la Direcció General del Cadastre l'autorització a què es refereix el paràgraf anterior correspon al director general.

3. Quan l'entrada o el reconeixement afecti el domicili constitucionalment protegit d'un obligat tributari, és necessari el consentiment de l'interessat o l'autorització judicial.

4. A l'entrada i reconeixement judicialment autoritzats, els funcionaris d'inspecció poden adoptar les mesures cautelars que considerin necessàries.

Una vegada finalitzada l'entrada i reconeixement, s'ha de comunicar a l'òrgan jurisdiccional que les van autoritzar les circumstàncies, incidències i resultats.

5. Als efectes del que disposa aquest article, i sense perjudici del que disposa l'apartat 3 anterior, es considera que l'obligat tributari o la persona sota la custòdia de la qual es trobin els llocs a què es refereix l'article 142.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, presten la seva conformitat a l'entrada i reconeixement quan executin els actes normalment necessaris que depenguin d'ells perquè les actuacions es puguin portar a terme.

Si es produeix la revocació del consentiment de l'obligat tributari per a la permanència en els llocs en els quals s'estiguin desenvolupant les actuacions, els funcionaris d'inspecció, abans de finalitzar-les, poden adoptar les mesures cautelars que regula l'article 146 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

Article 173. *Obligació d'atendre els òrgans d'inspecció.*

1. Els obligats tributaris han d'atendre els òrgans d'inspecció i els han de prestar la deguda col·laboració en l'exercici de les seves funcions.

Si es tracta d'un grup que tributa en règim de consolidació fiscal, en relació amb l'impost sobre societats, han d'atendre els òrgans d'inspecció tant la societat dominant del grup com les entitats dependents.

2. Quan el personal inspector comparegui sense comunicació prèvia al lloc on s'hagin de practicar les actuacions, l'obligat tributari o el seu representant han d'atendre'ls si estan presents. Si no hi són, ha de col·laborar en les actuacions qualsevol de les persones encarregades o responsables d'aquests llocs, sense perjudici que en el mateix moment i lloc es pugui requerir la continuació de les actuacions en el termini que s'assenyali i adoptar les mesures cautelars que siguin procedents.

3. L'obligat tributari o el seu representant han de trobar-se presents en les actuacions inspectores quan segons el parer de l'òrgan d'inspecció sigui necessari per a l'adequada pràctica d'aquelles.

4. En els ports, estacions de ferrocarril i dels altres transports terrestres, en els aeroports o en els mercats centrals, escorxadors, llotges i llocs de naturalesa anàloga, s'ha de permetre lliurement l'entrada del personal inspector a les seves estacions, molls, oficines i altres instal·lacions per a la presa de dades de facturacions, entrades i sortides o altres similars, i es pot requerir els empleats perquè ratifiquin les dades i antecedents presos.

5. Així mateix, el personal inspector està facultat per:

- a) Recollir informació dels treballadors o empleats sobre qüestions relatives a les activitats en què participin.
- b) Realitzar mesuraments o prendre mostres, així com obtenir fotografies, croquis o plànols. Aquestes operacions les poden fer el personal inspector en els termes de l'article 169.
- c) Recollir el dictamen de perits. Amb aquesta finalitat, en els òrgans amb funcions d'inspecció hi pot prestar serveis el personal facultatiu.
- d) Exigir l'exhibició d'objectes determinants de l'exacció d'un tribut.
- e) Verificar els sistemes de control intern de l'empresa, quan pugui facilitar la comprovació de la situació tributària de l'obligat.

f) Verificar i analitzar els sistemes i equips informàtics mitjançant els quals es porti a terme, totalment o parcialment, la gestió de l'activitat econòmica.

SECCIÓ 4a LLOC DE LES ACTUACIONS INSPECTORES

Article 174. *Lloc de les actuacions inspectores.*

1. Les actuacions inspectores es poden desenvolupar en qualsevol dels llocs que estableix l'article 151.1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, segons determinin els òrgans d'inspecció.

2. Les actuacions relatives a l'anàlisi de la documentació a què es refereix l'article 142.1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, s'han de practicar al lloc on legalment s'han de trobar els llibres de comptabilitat o documents, amb les següents excepcions:

a) Quan hi hagi conformitat prèvia de l'obligat tributari, que s'ha de fer constar en diligència, es poden examinar en les oficines de l'Administració tributària o en qualsevol altre lloc en què s'acordi.

b) Quan s'hagin obtingut còpies en qualsevol suport dels llibres i documents a què es refereix l'article 142.1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, es poden examinar en les oficines de l'Administració tributària.

c) Quan es tracti de registres i documents establerts per normes de caràcter tributari o dels justificants exigits per aquestes, es pot requerir la seva presentació en les oficines de l'Administració tributària per al seu examen.

d) Quan les actuacions d'inspecció no tinguin relació amb el desenvolupament d'una activitat econòmica, es pot requerir la presentació en les oficines de l'Administració tributària corresponent dels documents i justificants necessaris per a la deguda comprovació de la seva situació tributària, sempre que estiguin establerts o siguin exigits per normes de caràcter tributari o es tracti de justificants necessaris per provar els fets o les circumstàncies consignats en les declaracions tributàries.

3. Els òrgans d'inspecció en l'àmbit de competència territorial dels quals hi hagi el domicili fiscal de l'obligat tributari poden examinar tots els llibres, documents o justificants que s'han d'aportar encara que es refereixin a béns, drets o activitats que radiquin, apareguin o es desenvolupin en un àmbit territorial diferent.

De la mateixa manera, els òrgans d'inspecció la competència territorial dels quals no correspongui al domicili fiscal de l'obligat tributari poden desenvolupar en qualsevol dels altres llocs a què es refereix l'article 151 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, les actuacions que siguin procedents en relació amb aquest obligat.

SECCIÓ 5a DOCUMENTACIÓ DE LES ACTUACIONS INSPECTORES

Article 175. *Normes generals.*

Les actuacions inspectores s'han de documentar en comunicacions, diligències, informes, actes i altres documents en els quals s'inclouguin actes de liquidació i altres acords resolutoris, en els termes que estableix aquest Reglament.

Article 176. *Actes d'inspecció.*

1. En les actes d'inspecció a què es refereix l'article 143.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, s'han de consignar, a més de les mencions que conté l'article 153 de l'esmentada Llei, els següents aspectes:

a) Nom i cognoms dels funcionaris que les subscriuen.

b) La data d'inici de les actuacions, les ampliacions de termini que, si s'escau, s'hagin produït i el còmput de les

interrupcions justificades i de les dilacions no imputables a l'Administració esdevingudes durant les actuacions.

c) La presentació o no d'al·legacions per l'obligat tributari durant el procediment o en el tràmit d'audiència i, en cas que les hagi efectuat, la valoració jurídica d'aquestes pel funcionari que subscriu l'acta. No obstant això, quan se subscriu una acta de disconformitat, la valoració de les al·legacions presentades es pot incloure en l'informe a què es refereixen els articles 157.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i 188.2 d'aquest Reglament.

d) El caràcter provisional o definitiu de la liquidació que derivi de l'acta. En el cas de liquidació provisional s'han de fer constar les circumstàncies que determinen l'esmentat caràcter i els elements de l'obligació tributària a què s'hagi estès la comprovació.

e) En el cas d'actes amb acord s'hi ha de fer constar, a més del que assenyala l'article 155.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, la data en què l'òrgan competent ha atorgat la preceptiva autorització i les dades identificatives del dipòsit o de la garantia constituïts per l'obligat tributari.

2. Quan l'obligat tributari estigui subjecte a obligacions comptables i registrals en relació amb l'obligació tributària i període comprovat, s'ha de fer constar en l'acta la situació dels llibres o registres obligatoris, amb expressió, si s'escau, dels defectes o anomalies que tinguin transcendència per a la resolució del procediment o per determinar l'existència o la qualificació d'infraccions tributàries.

3. En relació amb cada obligació tributària es pot estendre una única acta respecte de tot l'àmbit temporal objecte de la comprovació a fi que el deute resultant es determini mitjançant la suma algebraica de les liquidacions referides als diferents períodes comprovats.

4. Els òrgans d'inspecció han d'estendre les actes en els models oficials aprovats a l'efecte per cada Administració tributària.

Si per la seva extensió no es poden recollir en el model d'acta totes les circumstàncies que hagin de constar-hi, aquestes s'han de reflectir en un annex que ha de formar part de l'acta a tots els efectes i que s'ha de formalitzar també en model oficial.

CAPÍTOL II

Procediment d'inspecció

SECCIÓ 1a INICIACIÓ DEL PROCEDIMENT D'INSPECCIÓ

Article 177. *Iniciació d'ofici del procediment d'inspecció.*

1. El procediment d'inspecció es pot iniciar mitjançant una comunicació notificada a l'obligat tributari perquè comparegui en el lloc, el dia i l'hora que se li assenyali i tingui a disposició dels òrgans d'inspecció o aportï la documentació i altres elements que es considerin necessaris, en els termes de l'article 87.

2. Quan es consideri convenient per a l'adequada pràctica de les actuacions, d'acord amb el que preveu l'article 172 d'aquest Reglament, i sense perjudici del que disposa l'article 147.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, el procediment d'inspecció es pot iniciar sense la comunicació prèvia mitjançant compareixença en l'empresa, oficines, dependències, instal·lacions, centres de treball o magatzems de l'obligat tributari o on hi hagi alguna prova de l'obligació tributària, encara que sigui parcial. En aquest cas, les actuacions s'han d'entendre amb l'obligat tributari si estigués present i, si no ho està, amb els encarregats o responsables d'aquests llocs.

Article 178. Extensió i abast de les actuacions del procediment d'inspecció.

1. Les actuacions del procediment inspector s'han d'estendre a una o diverses obligacions i períodes impositius o de liquidació, i poden tenir abast general o parcial en els termes de l'article 148 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

2. Les actuacions del procediment d'inspecció tenen caràcter general, llevat que s'indiqui una altra cosa en la comunicació d'inici del procediment inspector o a l'acord al qual es refereix l'apartat 5 d'aquest article que s'ha de comunicar.

3. Les actuacions del procediment inspector tenen caràcter parcial en els següents supòsits:

a) Quan les actuacions inspectores no afectin la totalitat dels elements de l'obligació tributària en el període objecte de comprovació.

b) Quan les actuacions es refereixin al compliment dels requisits exigits per a l'obtenció de beneficis o incentius fiscals, així com quan les actuacions tinguin per objecte la comprovació del règim tributari aplicable.

c) Quan tinguin per objecte la comprovació d'una sol·licitud de devolució sempre que es limiti exclusivament a constatar que el contingut de la declaració, autoliquidació o sol·licitud presentada s'ajusta formalment al que s'ha anotat en la comptabilitat, registres i justificants comptables o extracomptables de l'obligat tributari, sense perjudici de la posterior comprovació completa de la seva situació tributària.

4. L'extensió i l'abast general o parcial de les actuacions s'han de fer constar a l'inici d'aquestes mitjançant la corresponent comunicació. Quan el procediment d'inspecció s'estengui a diferents obligacions tributàries o períodes, s'ha de determinar l'abast general o parcial de les actuacions en relació amb cada obligació i període comprovat. En cas d'actuacions d'abast parcial s'han de comunicar els elements que s'hagin de comprovar o els que se n'han exclòs.

5. Quan en el curs del procediment es posin de manifest raons que així ho aconsellin, l'òrgan competent pot acordar de forma motivada:

a) La modificació de l'extensió de les actuacions per incloure obligacions tributàries o períodes no compresos en la comunicació d'inici o excloure alguna obligació tributària o període dels que assenyalava l'esmentada comunicació.

b) L'ampliació o la reducció de l'abast de les actuacions que s'estiguin desenvolupant respecte de les obligacions tributàries i períodes inicialment assenyalats. Així mateix, es pot acordar la inclusió o exclusió d'elements de l'obligació tributària que estigui sent objecte de comprovació en una actuació d'abast parcial.

Article 179. Sol·licitud de l'obligat tributari d'una inspecció d'abast general.

1. La sol·licitud a què es refereix l'article 149 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, s'ha de formular mitjançant un escrit adreçat a l'òrgan competent per liquidar o comunicar-se expressament a l'actuari, qui ha de recollir aquesta manifestació en diligència i ha de donar trasllat de la sol·licitud a l'òrgan competent per liquidar. Aquesta sol·licitud ha d'incloure el contingut que preveu l'article 88.2 d'aquest Reglament.

2. Rebuda la sol·licitud, l'òrgan competent per liquidar ha d'acordar si la inspecció de caràcter general s'ha de fer com a ampliació de l'abast del procediment ja iniciat o mitjançant l'inici d'un altre procediment.

3. La inadmissió de la sol·licitud perquè no compleix els requisits que estableix l'article 149 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, ha d'estar moti-

vada i s'ha de notificar a l'obligat tributari. Contra l'acord d'inadmissió no es pot interposar recurs de reposició ni reclamació econòmicoadministrativa, sense perjudici que es pugui reclamar contra l'acte o actes administratius que posin fi al procediment d'inspecció.

SECCIÓ 2a TRAMITACIÓ DEL PROCEDIMENT D'INSPECCIÓ**Article 180. Tramitació del procediment inspector.**

1. En el curs del procediment d'inspecció s'han de fer les actuacions necessàries per a l'obtenció de les dades i proves que serveixin per fonamentar la regularització de la situació tributària de l'obligat tributari o per declarar-la correcta.

2. La direcció de les actuacions inspectores correspon als òrgans d'inspecció. Els funcionaris que tramitin el procediment han de decidir el lloc, dia i hora en què les esmentades actuacions s'han de fer.

Es pot requerir la compareixença de l'obligat tributari en les oficines de l'Administració tributària o en qualsevol altre dels llocs a què es refereix l'article 151 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

Quan hi hagi compareixença, amb la comunicació prèvia o sense, en el domicili fiscal, oficines, dependències, instal·lacions o magatzems de l'obligat tributari, s'ha de prestar la deguda col·laboració i proporcionar el lloc i els mitjans auxiliars necessaris per a l'exercici de les funcions inspectores.

3. Al terme de les actuacions de cada dia que s'hagin realitzat en presència de l'obligat tributari, el personal inspector que estigui duent a terme les actuacions pot fixar el lloc, dia i hora per a la seva represa, que pot tenir lloc el dia hàbil següent. No obstant això, els requeriments de compareixença en les oficines de l'Administració tributària no realitzats en presència de l'obligat tributari han d'habilitar per fer-ho un termini mínim de 10 dies, comptats a partir de l'endemà de la notificació del requeriment.

4. Sense perjudici de l'exercici de les facultats i funcions inspectores, les actuacions del procediment s'han de practicar de forma que es pertorbi tan poc com es pugui el desenvolupament normal de les activitats laborals o econòmiques de l'obligat tributari.

Article 181. Mesures cautelars.

1. Els funcionaris que estiguin duent a terme les actuacions en el procediment d'inspecció poden adoptar les mesures cautelars que siguin necessàries per a l'assegurament dels elements de prova en els termes que preveu l'article 146 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

2. El precintament s'ha de fer mitjançant la lligadura segellada o per qualsevol altre mitjà que permeti el tancament o lligament de llibres, registres, equips electrònics, sobres, paquets, calaixos, portes d'estances o locals o altres elements de prova, a fi que no s'obrin sense l'autorització i el control dels òrgans d'inspecció.

El dipòsit consisteix a posar els esmentats elements de prova sota la custòdia o guarda de la persona física o jurídica que determini l'Administració.

La confiscació consisteix en la presa de possessió d'elements de prova de caràcter mòble i s'han d'adoptar les mesures que siguin necessàries per a la seva adequada conservació.

Els documents o objectes dipositats o incautats poden, si s'escau, ser prèviament precintats.

3. Per a l'adopció de les mesures cautelars, es pot recollir l'auxili i col·laboració que es considerin necessaris de les autoritats competents i els seus agents, que han de prestar-lo en els termes de l'article 142.4 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

4. L'adopció de les mesures cautelars s'ha de documentar mitjançant diligència en la qual al costat de la mesura adoptada i l'inventari dels béns afectats s'hi han de fer constar succintament les circumstàncies i la finalitat que determinen la seva adopció i s'ha d'informar l'obligat tributari del seu dret a formular al·legacions en els termes de l'apartat següent. L'esmentada diligència s'ha d'estendre en el mateix moment en què s'adopti la mesura cautelar, llevat que això no sigui possible per causes no imputables a l'Administració, cas en què s'ha d'estendre quan desapareguin les causes que ho impedeixen, i s'ha de remetre immediatament còpia a l'obligat tributari.

Quan la mesura consisteixi en el dipòsit s'ha de deixar constància de la identitat del dipositari, de la seva acceptació expressa i que ha quedat advertit sobre el deure de conservar a disposició dels òrgans d'inspecció en el mateix estat en què se li lliuren els elements dipositats i sobre les responsabilitats civils o penals en les quals pugui incórrer en cas d'incompliment.

5. En el termini improrrogable de cinc dies, comptats a partir de l'endemà de la notificació de la mesura cautelar, l'obligat tributari pot formular al·legacions davant l'òrgan competent per liquidar, que ha de ratificar, modificar o aixecar la mesura adoptada mitjançant un acord degudament motivat en el termini de 15 dies des de la seva adopció, que s'ha de comunicar a l'obligat.

L'acord a què es refereix el paràgraf anterior no pot ser objecte de recurs o reclamació econòmicoadministrativa, sense perjudici que es pugui plantejar la procedència o improcedència de l'adopció de les mesures cautelars en els recursos i reclamacions que, si s'escau, es puguin interposar contra la resolució que posi fi al procediment d'inspecció.

6. Quan les mesures cautelars adoptades s'aixequin s'ha de documentar aquesta circumstància en diligència, que s'ha de comunicar a l'obligat.

L'obertura de precintes s'ha de fer en presència de l'obligat tributari, llevat que es doni una causa degudament justificada.

Article 182. *Horari de les actuacions del procediment inspector.*

1. Les actuacions inspectores que es duguin a terme en les oficines públiques es pot fer fora de l'horari oficial d'obertura al públic de les esmentades oficines o de la jornada de treball vigent quan ho requereixin les circumstàncies de les esmentades actuacions o hi hagi el consentiment de l'obligat tributari.

2. Quan les actuacions inspectores es duguin a terme en els locals de l'obligat tributari, es poden fer fora de la jornada laboral d'oficina o de l'activitat en els següents supòsits:

a) Quan hi hagi el consentiment de l'obligat tributari.

b) Quan sense el consentiment de l'obligat tributari es consideri necessari perquè no desapareguin, es destruïxin o alterin elements de proves o les circumstàncies del cas requereixin que les actuacions d'inspecció s'efectuïn amb una especial celeritat que exigeixi el seu desenvolupament fora de la jornada laboral i s'obtingui, en els dos supòsits, l'autorització prèvia de l'òrgan competent de l'Administració tributària.

En l'àmbit de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, l'autorització a què es refereix el paràgraf anterior correspon al delegat o al director de departament del qual depengui l'òrgan actuant.

En l'àmbit de la Direcció General del Cadastre l'autorització a què es refereix el paràgraf anterior correspon al director general.

L'obligat tributari pot exigir que se li lliuri una còpia de l'autorització.

Article 183. *Tràmit d'audiència previ a les actes d'inspecció.*

Quan l'òrgan d'inspecció consideri que s'han obtingut les dades i les proves necessàries per fonamentar la proposta de regularització o per considerar correcta la situació tributària de l'obligat, s'ha de notificar l'inici del tràmit d'audiència previ a la formalització de les actes de conformitat o de disconformitat, que s'ha de regir pel que disposa l'article 96.

En la mateixa notificació d'obertura del tràmit d'audiència s'hi pot indicar el lloc, la data i l'hora per a la formalització de les actes a què es refereix l'article 185.

SECCIÓ 3a DURADA DEL PROCEDIMENT INSPECTOR

Article 184. *Ampliació del termini de durada del procediment d'inspecció.*

1. En els termes que preveu aquest article es pot acordar l'ampliació del termini de durada del procediment d'inspecció que preveu l'article 150.1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, quan es doni, en relació amb qualsevol de les obligacions tributàries o períodes als quals s'estengui el procediment, alguna de les circumstàncies a què es refereixen els apartats 1 i 4 de l'esmentat article. L'esmentat acord afecta la totalitat de les obligacions tributàries i períodes als quals s'estengui el procediment.

2. Als efectes del que disposa l'article 150.1.a) de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, s'entén que les actuacions revesteixen una complexitat especial en els supòsits següents:

a) Quan el volum d'operacions de l'obligat tributari sigui igual o superior al requerit per a l'obligació d'auditar els seus comptes.

b) Quan es comprovi l'activitat d'un grup de persones o entitats vinculades i sigui necessari realitzar actuacions respecte de diversos obligats tributaris.

c) Quan els fets, actes, elements, activitats, explotacions, valors i altres circumstàncies determinants de l'obligació tributària es realitzin fora de l'àmbit territorial de la seu de l'òrgan actuant i sigui necessària la realització d'actuacions de comprovació fora de l'esmentat àmbit territorial.

d) Quan l'obligat tributari estigui integrat en un grup que tributi en règim de consolidació fiscal que estigui sent objecte de comprovació inspectora.

e) Quan l'obligat tributari estigui subjecte a tributació en règim de transparència fiscal internacional o participi en una entitat subjecta a un règim d'imputació de rendes que estigui sent objecte de comprovació inspectora.

f) Quan l'incompliment substancial de les obligacions comptables o registrals de l'obligat tributari o la desaparició o falta d'aportació dels llibres o registres determini més dificultat en la comprovació.

g) Quan s'investigui els obligats tributaris per la seva possible intervenció en una xarxa o trama organitzada la finalitat presumpta de la qual sigui defraudar o eludir la tributació que correspongui o obtenir indegudament devolucions o beneficis fiscals. En especial, s'inclou en aquest supòsit la investigació de trames presumptament organitzades per a la defraudació de l'impost sobre el valor afegit vinculades a les operacions de comerç exterior o intracomunitari.

h) Quan s'investigui els obligats tributaris per la possible realització d'operacions simulades, la utilització de factures, justificants o altres documents falsos o falsejats o la intervenció de persones o entitats interposades amb la finalitat d'eludir la tributació que correspondria al vertader titular dels béns, drets o rendes.

i) Quan la comprovació es refereixi a persones o entitats relacionades econòmicament entre si que partici-

pin en la producció o distribució d'un determinat bé o servei, sempre que l'actuació inspectora es dirigeixi a la comprovació de les diferents fases del procés de producció o distribució.

j) Quan per comprovar la procedència d'aplicar un benefici fiscal sigui necessari verificar el compliment de requisits o règims tributaris que preveu un altre tribut.

3. Als efectes del que disposa l'article 150.1.b) de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, s'entén que l'obligat tributari ha amagat a l'Administració tributària alguna de les activitats empresarials o professionals que realitzi, quan no hagi presentat declaració respecte de les esmentades activitats o aquestes siguin diferents de les declarades per l'obligat tributari en la declaració censal corresponent.

Es considera activitat diferent de la declarada la prevista en un grup de la tarifa de l'impost sobre activitats econòmiques diferent d'aquell en què l'obligat tributari estigui donat d'alta o la que es desenvolupi en una unitat de local no inclosa en la corresponent declaració censal, amb independència, en els dos casos, que l'obligat tributari estigui o no exempt de l'esmentat impost.

També es considera activitat diferent la que hagi donat lloc a la inscripció en un codi d'activitat i d'establiment en l'àmbit dels impostos especials diferent d'aquell en què estigui donat d'alta l'obligat tributari.

4. Quan l'òrgan d'inspecció que estigui duent a terme les actuacions consideri que es dona alguna de les circumstàncies que justifiquen l'ampliació del termini de durada del procediment d'inspecció, ho ha de notificar a l'obligat tributari i li ha de concedir un termini de 10 dies, comptats a partir de l'endemà de la notificació de l'obertura d'aquest termini, perquè efectui al·legacions. Transcorregut aquest termini ha d'adreçar, si s'escau, la proposta d'ampliació, degudament motivada, a l'òrgan competent per liquidar juntament amb les al·legacions formulades.

No es pot sol·licitar l'ampliació del termini de durada del procediment fins que no hagin transcorregut almenys sis mesos des del seu inici. A aquests efectes, no s'han de deduir del còmput d'aquest termini els períodes d'interrupció justificada i les dilacions per causa no imputable a l'Administració.

Quan les esmentades circumstàncies siguin apreciades per l'òrgan competent per liquidar, s'han de notificar a l'obligat tributari i se li ha de concedir un termini d'al·legacions idèntic abans de dictar el corresponent acord sense que en aquest supòsit sigui necessari que hagin transcorregut sis mesos des de l'inici del procediment.

5. La competència per ampliar el termini de durada del procediment correspon a l'òrgan competent per liquidar mitjançant un acord motivat. En aquest acord s'ha de concretar el període de temps pel qual s'amplia el termini, que no pot excedir els 12 mesos.

L'acord d'ampliació s'ha de notificar a l'obligat tributari i no és susceptible de recurs o reclamació econòmicoadministrativa, sense perjudici que es pugui plantejar la procedència o improcedència de l'ampliació del termini en ocasió dels recursos i reclamacions que, si s'escau, es puguin interposar contra la resolució que finalment es dicti.

6. El còmput del termini de sis mesos d'interrupció injustificada que estableix l'article 150.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, s'ha d'iniciar de nou per la realització de qualsevol actuació respecte d'alguna de les obligacions tributàries o períodes objecte del procediment.

7. La represa d'actuacions amb coneixement formal de l'obligat tributari després de la interrupció injustificada o la realització d'actuacions després de transcorregut el termini màxim de durada del procediment, té efectes interruptius de la prescripció respecte de la totalitat de les

obligacions tributàries i períodes a què es refereixi el procediment.

SECCIÓ 4a TERMINACIÓ DEL PROCEDIMENT D'INSPECCIÓ

Subsecció 1a Actes d'inspecció

Article 185. Formalització de les actes.

1. Conclòs, si s'escau, el tràmit d'audiència, s'ha de procedir a documentar el resultat de les actuacions de comprovació i investigació en les actes d'inspecció.

En els supòsits en els quals la competència per dictar l'acte de liquidació correspongui a una Administració tributària diferent de la que hagi portat a terme les actuacions de comprovació i investigació, l'òrgan competent per liquidar de l'Administració tributària que hagi realitzat aquestes actuacions ha d'autoritzar prèviament i de forma expressa la subscripció de l'acta. Aquesta autorització s'ha de sol·licitar una vegada finalitzat el tràmit d'audiència previ a la subscripció de l'acta.

2. Les actes les han de signar el funcionari i l'obligat tributari. Si l'obligat tributari no sap o no pot signar-les, si no compareix al lloc i la data assenyalats per a la seva signatura o si es nega a subscriure-les, les ha de signar només el funcionari i s'hi ha de fer constar la circumstància de què es tracti.

De cada acta se n'ha de lliurar un exemplar a l'obligat tributari, que s'ha d'entendre notificada per la seva signatura. Si aquell no ha comparegut, les actes s'han de notificar de conformitat amb el que disposa la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i s'ha de considerar com a dilació no imputable a l'Administració el temps transcorregut des de la data fixada per a la signatura de les actes fins a la data de notificació d'aquestes. Si l'obligat tributari compareix i es nega a subscriure les actes s'ha de considerar rebutjada la notificació als efectes del que preveu l'article 111 de l'esmentada Llei.

Quan l'interessat no comparegui o es negui a subscriure les actes, s'han de formalitzar actes de disconformitat.

3. En els supòsits que regulen els articles 106 i 107 d'aquest Reglament, la signatura d'una acta amb acord o de conformitat exigeix l'acceptació de tots els obligats tributaris que hagin comparegut en el procediment.

4. Les actes d'inspecció no poden ser objecte de recurs o reclamació econòmicoadministrativa, sense perjudici dels que siguin procedents contra les liquidacions tributàries resultants d'aquelles.

Article 186. Tramitació de les actes amb acord.

1. Quan de les dades i antecedents obtinguts en les actuacions de comprovació i investigació, l'òrgan inspector entengui que pot procedir a la conclusió d'un acord per concórrer algun dels supòsits que assenyalen l'article 155 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, ho ha de posar en coneixement de l'obligat tributari. Després d'aquesta comunicació, l'obligat tributari pot formular una proposta amb la finalitat d'arribar a un acord.

2. Una vegada dutes a terme les oportunes actuacions per fixar els possibles termes de l'acord, l'òrgan inspector ha de sol·licitar la corresponent autorització per a la subscripció de l'acta amb acord de l'òrgan competent per liquidar.

3. La data i el lloc de formalització de l'acta s'han de comunicar a l'obligat tributari juntament amb les dades necessàries i els tràmits a realitzar per a la constitució del dipòsit o garantia a què es refereix l'article 155.3.b) de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

4. L'autorització de l'òrgan competent per liquidar ha de ser expressa i anterior o simultània a la subscripció de l'acta, i s'hi ha d'adjuntar.

5. Abans de procedir a la signatura de l'acta, l'obligat tributari ha d'acreditar fefaentment la constitució del dipòsit o garantia en els termes següents:

a) En el cas de constitució de dipòsit, mitjançant l'aportació del justificant de constitució del dipòsit a la Caixa General de Dipòsits o a les seves sucursals. L'esmentat dipòsit ha de cobrir l'import total del deute tributari i, si s'escau, de la sanció.

b) En el cas de formalització d'aval o assegurança de caució, mitjançant l'aportació del certificat de l'entitat de crèdit o societat de garantia recíproca o de l'entitat asseguradora. La garantia ha de cobrir l'import total del deute tributari, de la sanció i el 20 per cent de les dues quantitats. Ha de ser de durada indefinida i ha d'estar vigent fins que es produeixi l'extinció de l'import garantit.

La garantia s'ha de constituir a disposició de l'òrgan competent per liquidar. Si posteriorment no es pagués l'import consignat en l'acta amb acord, el document en què es formalitzi la garantia s'ha de posar a disposició de l'òrgan competent per a la seva recaptació.

Una vegada satisfet el deute sense haver estat necessària l'execució de la garantia, s'ha de procedir d'ofici a la seva devolució.

6. Si en el moment assenyalat per a la signatura de l'acta l'obligat tributari no ha aportat per el justificant de la constitució del dipòsit o garantia s'entén que ha desistit de la formalització de l'acta amb acord.

7. Una vegada signada l'acta s'entén dictada i notificada la liquidació d'acord amb la proposta que s'hi formula, si transcorregut el termini de 10 dies, comptats a partir de l'endemà de la data de l'acta, no s'ha notificat a l'obligat tributari una liquidació de l'òrgan competent per liquidar rectificat els errors materials.

En cas que s'hagi notificat liquidació rectificat els errors materials, s'han de seguir els següents tràmits:

a) Si la liquidació és inferior a l'import del dipòsit, s'ha de procedir a aplicar aquest import al pagament del deute i a alliberar-ne la resta.

b) Si la liquidació és superior a l'import del dipòsit, aquest s'ha d'aplicar al pagament del deute i s'ha de lliurar el document d'ingrés per la diferència.

c) Si la liquidació és superior a l'import de la garantia, s'ha de lliurar el document d'ingrés per l'import de la liquidació.

8. Quan l'obligat tributari subscrigui una acta amb acord que no afecti tots els elements regularitzats de l'obligació tributària, s'ha de procedir de la manera següent:

a) Si es manifesta la conformitat a la resta dels elements regularitzats no inclosos en l'acta amb acord, la proposta de liquidació que conté l'acta de conformitat ha d'incloure tots els elements regularitzats de l'obligació tributària. La quota tributària inclosa en la proposta de liquidació que conté l'acta amb acord ha de minorar la que conté l'acta de conformitat.

b) Si es manifesta la disconformitat a la resta dels elements regularitzats no inclosos en l'acta amb acord, la proposta de liquidació que conté l'acta de disconformitat ha d'incloure tots els elements regularitzats de l'obligació tributària. La quota tributària inclosa en la proposta de la liquidació que conté l'acta amb acord ha de minorar la continguda en l'acta de disconformitat.

c) Si respecte als elements regularitzats de l'obligació tributària no inclosos en l'acta amb acord s'atorga la conformitat parcial, s'ha de procedir de la manera següent:

1r Si de la proposta derivada dels fets als quals l'obligat tributari hagi prestat la seva conformitat no resulta una quantitat a tornar, s'han de formalitzar simul-

tàniament, a més de l'acta amb acord, dues actes relacionades entre si en els termes següents:

Una acta de conformitat que ha de contenir els elements regularitzats de l'obligació tributària als quals l'obligat tributari hagi prestat la seva conformitat.

Una acta de disconformitat que ha d'incloure la totalitat dels elements regularitzats de l'obligació tributària. Les quotes tributàries incloses en les propostes de liquidació que contenen l'acta de conformitat i l'acta amb acord han de minorar la que conté l'acta de disconformitat.

2n Si de la proposta derivada dels fets als quals l'obligat tributari hagi prestat la seva conformitat resulta una quantitat a tornar, s'ha de formalitzar una única acta de disconformitat en la qual s'han de fer constar els elements regularitzats de l'obligació tributària als quals l'obligat tributari presta la seva conformitat als efectes de l'aplicació de la reducció de la sanció que preveu l'article 188.1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària. La quota tributària inclosa en la proposta de liquidació que conté l'acta amb acord ha de minorar la que conté l'acta de disconformitat.

Article 187. *Tramitació de les actes de conformitat.*

1. Quan l'obligat tributari presti la seva conformitat als fets i a les propostes de regularització i liquidació incorporades en l'acta, s'hi ha de fer constar l'esmentada conformitat.

2. Quan l'obligat tributari presti la seva conformitat parcial als fets i a les propostes de regularització i liquidació formulades s'ha de procedir de la manera següent:

a) Si de la proposta derivada dels fets als quals l'obligat tributari presta la seva conformitat no resulta una quantitat a tornar, s'han de formalitzar simultàniament dues actes relacionades entre si en els termes següents:

1r Una acta de conformitat que ha de contenir els elements regularitzats de l'obligació tributària als quals l'obligat tributari hagi prestat la seva conformitat.

2n Una acta de disconformitat que ha d'incloure la totalitat dels elements regularitzats de l'obligació tributària. La quota tributària inclosa en la proposta de liquidació que conté l'acta de conformitat ha de minorar la que conté l'acta de disconformitat.

b) Si de la proposta derivada dels fets als quals l'obligat tributari presta la seva conformitat resultés una quantitat a tornar, s'ha de formalitzar una única acta de disconformitat en la qual s'han de fer constar els elements regularitzats de l'obligació tributària als quals l'obligat tributari presta la seva conformitat als efectes de l'aplicació de la reducció de la sanció que preveu l'article 188.1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

3. Una vegada signada l'acta de conformitat, s'entén dictada i notificada la liquidació d'acord amb la proposta formulada en l'acta si transcorregut el termini d'un mes, comptat des de l'endemà de la data de l'acta, no s'ha notificat a l'obligat tributari l'acord de l'òrgan competent per liquidar amb algun dels continguts que preveuen l'article 156.3 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, cas en què s'ha de procedir de la manera següent:

a) Si es confirma la proposta de liquidació que conté l'acta o es rectifiquen errors materials, s'ha de notificar l'acord a l'obligat tributari. El procediment ha de finalitzar amb l'esmentada notificació.

b) Si es considera que en la proposta de liquidació ha existit error en l'apreciació dels fets o indeguda aplicació de les normes jurídiques, s'ha de notificar a l'obligat tributari un acord de rectificació conforme als fets acceptats per aquest en l'acta i s'ha de concedir un termini de 15 dies, comptats a partir de l'endemà de la notificació de l'obertura de l'esmentat termini, perquè formulï

al·legacions. Transcorregut l'esmentat termini s'ha de dictar la liquidació que correspongui, que ha de ser notificada.

c) Si s'ordena completar l'expedient mitjançant la realització d'actuacions complementàries, s'ha de deixar sense efecte l'acta formalitzada, s'ha de notificar aquesta circumstància a l'obligat tributari i s'han de fer les actuacions que siguin procedents el resultat de les quals s'ha de documentar en una acta que ha de substituir a tots els efectes l'anteriorment formalitzada i s'ha de tramitar segons sigui procedent.

4. L'obligat tributari no pot revocar la conformitat manifestada en l'acta, sense perjudici del seu dret a recórrer contra la liquidació resultant d'aquesta i a presentar al·legacions d'acord amb el que disposa l'apartat 3.b) d'aquest article.

5. Si resulta un deute a ingressar, s'ha de lliurar juntament amb l'acta el document d'ingrés. Per a l'inici dels terminis de pagament que preveu l'article 62.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, s'ha de tenir en compte la data en què s'entengui dictada i notificada la liquidació, llevat que es dicti expressament liquidació; en aquest cas, cal atènyer-se a la data de la seva notificació.

Article 188. *Tramitació de les actes de disconformitat.*

1. Quan l'obligat tributari es negui a subscriure l'acta, la subscriu però no presti la seva conformitat a les propostes de regularització i de liquidació que conté l'acta o no comparegui en la data assenyalada per a la signatura de les actes, s'ha de formalitzar una acta de disconformitat, en la qual s'hi ha de fer constar el dret de l'obligat tributari a presentar les al·legacions que consideri oportunes dins el termini dels 15 dies, comptats a partir de l'endemà de la data en què s'hagi produït la negativa a subscriure, s'hagi subscrit o, si no s'hi ha comparegut, s'hagi notificat l'acta.

2. En l'acta de disconformitat s'hi han d'expressar amb el detall que convingui els fets i fonaments de dret en què es basi la proposta de regularització. Els fonaments de dret a més han de ser objecte de desenvolupament en un informe ampliadori que s'ha de lliurar a l'obligat tributari de forma conjunta amb l'acta.

També s'ha de recollir en l'acta de forma expressa la disconformitat manifestada per l'obligat tributari o les circumstàncies que determinen la seva tramitació com a acta de disconformitat, sense perjudici que en el seu moment pugui al·legar tot el que convingui al seu dret.

3. Una vegada rebudes les al·legacions formulades per l'obligat tributari o conclòs el termini per a la seva presentació, l'òrgan competent per liquidar, un cop vistos l'acta, l'informe i les al·legacions si s'escau presentades, ha de dictar l'acte administratiu que correspongui que ha de ser notificat.

Si l'òrgan competent per liquidar acorda la rectificació de la proposta que conté l'acta per considerar que ha existit error en l'apreciació dels fets o indeguda aplicació de les normes jurídiques i l'esmentada rectificació afectés qüestions no al·legades per l'obligat tributari, ha de notificar l'acord de rectificació perquè en el termini de 15 dies, comptats a partir de l'endemà de la notificació de l'obertura de l'esmentat termini, efectui al·legacions i manifesti la seva conformitat o disconformitat amb la nova proposta formulada a l'acord de rectificació. Transcorregut l'esmentat termini s'ha de dictar la liquidació que correspongui, que ha de ser notificada.

4. L'òrgan competent per liquidar pot acordar que es completi l'expedient en qualsevol dels seus aspectes. L'esmentat acord s'ha de notificar a l'obligat tributari i s'ha de procedir de la manera següent:

a) Si com a conseqüència de les actuacions complementàries es considera necessari modificar la proposta de liquidació s'ha de deixar sense efecte l'acta incoada i s'ha de formalitzar una nova acta que substitueixi a tots els efectes l'anterior i s'ha de tramitar segons correspongui.

b) Si es manté la proposta de liquidació que conté l'acta de disconformitat, s'ha de concedir a l'obligat tributari un termini de 15 dies, comptats a partir de l'endemà de la notificació de l'obertura de l'esmentat termini, per a la posada de manifest de l'expedient i la formulació de les al·legacions que consideri oportunes. Una vegada rebudes les al·legacions o conclòs el termini per a la seva realització, l'òrgan competent per liquidar ha de dictar l'acte administratiu que correspongui, que s'ha de notificar.

Subsecció 2a Formes de terminació del procediment inspector

Article 189. *Formes de terminació del procediment inspector.*

1. El procediment inspector acaba mitjançant liquidació de l'òrgan competent per liquidar, per l'acte d'alteració cadastral o per les altres formes que preveu aquest article.

2. Les actuacions que es refereixin a la comprovació de l'impost sobre societats d'una entitat en règim de consolidació fiscal que no sigui la dominant del grup acaben conforme el que disposa l'article 195.

3. Quan l'objecte del procediment inspector sigui la comprovació i investigació de l'aplicació de mètodes objectius de tributació i es constati l'exclusió de l'aplicació dels esmentats mètodes per l'incompliment dels requisits que estableix la normativa específica, el procediment pot acabar per l'inici d'un procediment de comprovació limitada quan l'òrgan que estigui realitzant l'esmentada comprovació no tingui competència per continuar.

4. Quan hagi prescriu el dret de l'Administració per determinar el deute tributari, quan es tracti d'un supòsit de no-subjecció, quan l'obligat tributari no estigui subjecte a l'obligació tributària o quan per altres circumstàncies no sigui procedent formalitzar una acta, el procediment acabarà mitjançant un acord de l'òrgan competent per liquidar a proposta de l'òrgan que hagi desenvolupat les actuacions del procediment d'inspecció, que ha d'emetre un informe en el qual han de constar els fets acreditats en l'expedient i les circumstàncies que determinin aquesta forma de terminació del procediment.

5. Les actuacions de comprovació d'obligacions formals han d'acabar mitjançant diligència o informe, llevat que la normativa tributària estableixi una altra cosa.

Article 190. *Classes de liquidacions derivades de les actes d'inspecció.*

1. Les liquidacions derivades d'un procediment d'inspecció tenen caràcter definitiu o provisional d'acord amb el que disposen l'article 101 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i aquest article.

Les liquidacions derivades de les actuacions de comprovació i investigació d'abast parcial sempre tenen el caràcter de provisionals.

Les liquidacions derivades de les actuacions de comprovació i investigació d'abast general tenen el caràcter de definitives, llevat dels casos a què es refereixen els apartats 2, 3 i 4 d'aquest article, en els quals tenen el caràcter de provisionals.

2. D'acord amb el que disposa l'article 101.4.a) de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, les liquidacions derivades d'un procediment d'inspecció poden tenir caràcter provisional quan algun dels elements de l'obligació tributària es determini en funció dels corresponents a altres obligacions que no hagin estat com-

provades, o que hagin estat regularitzades mitjançant liquidació provisional o mitjançant liquidació definitiva que no sigui ferma. S'entén, entre altres supòsits, que es produeixen aquestes circumstàncies:

a) Quan es dictin liquidacions respecte de l'impost sobre la renda de les persones físiques, impost sobre la renda de no residents o impost sobre patrimoni mentre no s'hagin comprovat les autoliquidacions del mateix any natural per l'impost sobre patrimoni i l'impost sobre la renda que escaigui.

b) Quan es dictin liquidacions respecte de l'impost sobre la renda de no residents i no s'hagi comprovat l'impost directe del pagador dels corresponents rendiments.

c) Quan es comprovi l'activitat d'un grup de persones o entitats vinculades i no s'hagi finalitzat la comprovació de totes aquestes.

d) Quan es dicti liquidació que anul·li o minori el deute tributari inicialment autoliquidat com a conseqüència de la regularització d'alguns elements de l'obligació tributària perquè hagi de ser imputat a un altre obligat tributari o a un tribut o període diferent del regularitzat, sempre que la liquidació resultant d'aquesta imputació no hagi adquirit fermesa.

3. Així mateix, d'acord amb el que disposa l'article 101.4.a) de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, les liquidacions derivades d'un procediment d'inspecció poden tenir caràcter provisional quan existeixin elements de l'obligació tributària la comprovació dels quals amb caràcter definitiu no hagi estat possible durant el procediment per concórrer alguna de les causes següents:

a) Quan existeixi una reclamació judicial o procés penal que afecti els fets comprovats.

b) Quan no s'hagi pogut finalitzar la comprovació i investigació dels elements de l'obligació tributària com a conseqüència de no haver-se obtingut les dades sol·licitades a tercers.

c) Quan es comprovi la procedència d'una devolució i les actuacions inspectores s'hagin limitat en els termes que preveu l'article 178.3.c) d'aquest Reglament.

d) Quan es realitzin actuacions de comprovació i investigació pels serveis d'intervenció en matèria d'impostos especials.

4. D'acord amb el que disposa l'article 101.4.b) de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, les liquidacions derivades d'un procediment d'inspecció poden tenir caràcter provisional, a més dels supòsits que preveu l'esmentat paràgraf, en els següents:

a) Quan s'hagi plantejat un supòsit de conflicte en l'aplicació de la norma tributària i no constitueixi l'objecte únic de la regularització, sempre que sigui possible la pràctica de liquidació provisional pels restants elements de l'obligació tributària.

b) Quan concloguin les actuacions de comprovació i investigació en relació amb part dels elements de l'obligació tributària, sempre que aquesta pugui ser desagregada. El procediment d'inspecció ha de continuar respecte dels altres elements de l'obligació tributària.

c) Quan en un procediment d'inspecció es realitzi una comprovació de valors de la qual derivi un deute a ingressar i es regularitzin altres elements de l'obligació tributària. En aquest supòsit s'ha de dictar una liquidació provisional com a conseqüència de la comprovació de valors i una altra que inclogui la totalitat del que s'ha comprovat.

d) Quan així es determini en altres disposicions legals o reglamentàries.

5. Les liquidacions provisionals han de minorar els imports de les que posteriorment o simultàniament es

practiquin respecte de l'obligació tributària i període objecte de regularització.

6. Els elements de l'obligació tributària comprovats i investigats en el curs d'unes actuacions que hagin acabat amb una liquidació provisional no es poden regularitzar novament en un procediment inspector posterior, llevat que es doni alguna de les circumstàncies a què es refereixen els apartats 2 i 3 d'aquest article i, exclusivament, en relació amb els elements de l'obligació tributària afectats per les esmentades circumstàncies.

7. Els elements de l'obligació tributària als quals no s'hagin estès les actuacions de comprovació i investigació es poden regularitzar en un procediment de comprovació o investigació posterior.

Article 191. Liquidació dels interessos de demora.

1. La liquidació derivada del procediment inspector ha d'incorporar els interessos de demora fins al dia en què es dicti o s'entengui dictada la liquidació, sense perjudici del que estableix l'article 150.3 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i d'acord amb el que preveuen els apartats següents.

2. En el cas d'actes amb acord, els interessos de demora s'han de calcular fins al dia en què s'hagi d'entendre dictada la liquidació pel transcurs del termini legalment establert.

En el cas d'actes de conformitat, els interessos de demora s'han de calcular fins al dia en què s'hagi d'entendre dictada la liquidació per transcurs del termini legalment establert.

En el cas d'actes de disconformitat, els interessos de demora s'han de calcular fins a la conclusió del termini establert per formular al·legacions.

3. Les actes i els actes de liquidació practicats han d'especificar les bases de càlcul sobre les quals s'apliquen els tipus d'interès de demora, els tipus d'interès i les dates de començament i finalització dels períodes de meritació.

4. Quan la liquidació resultant del procediment inspector sigui una quantitat a tornar, la liquidació d'interessos de demora s'ha d'efectuar de la manera següent:

a) Quan es tracti d'una devolució d'ingressos indeguts, s'han de liquidar a favor de l'obligat tributari interessos de demora en els termes de l'article 32.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

b) Quan es tracti d'una devolució derivada de la normativa d'un tribut, s'han de liquidar interessos de demora a favor de l'obligat tributari d'acord amb el que preveuen l'article 31 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i l'article 125 d'aquest Reglament.

Article 192. Comprovació d'obligacions formals.

1. Quan l'objecte del procediment d'inspecció sigui comprovar i investigar el compliment d'obligacions tributàries formals, s'ha de donar audiència a l'obligat tributari per un termini de 15 dies, comptats a partir del següent al de la notificació de l'obertura de l'esmentat termini, una vegada concloses les actuacions de comprovació i investigació.

2. Finalitzat el tràmit d'audiència, s'ha de procedir a documentar el resultat de les actuacions de comprovació i investigació en diligència o informe.

Quan el procediment finalitzi mitjançant diligència o informe, aquesta s'ha d'incorporar a l'expedient sancionador que, si s'escau, s'iniciï com a conseqüència del procediment d'inspecció, sense perjudici de la tramesa que s'hagi d'efectuar quan sigui necessari per a la iniciació d'un altre procediment d'aplicació dels tributs.

SECCIÓ 5a DISPOSICIONS ESPECIALS DEL PROCEDIMENT INSPECTOR

Article 193. *Estimació indirecta de bases o quotes.*

1. El mètode d'estimació indirecta de bases o quotes l'ha d'utilitzar l'Administració d'acord amb el que disposen els articles 53 i 158 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i aquest article.

L'estimació indirecta es pot aplicar en relació amb la totalitat o part dels elements integrants de l'obligació tributària.

2. L'apreciació d'alguna o algunes de les circumstàncies que preveu l'article 53.1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, no determina per si sola l'aplicació del mètode d'estimació indirecta si, d'acord amb les dades i antecedents obtinguts al llarg del desenvolupament de les actuacions inspectores, es pugui determinar la base o la quota mitjançant el mètode d'estimació directa o objectiva.

3. Als efectes del que disposa l'article 53.1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, s'entén que hi ha resistència, obstrucció, excusa o negativa a l'actuació inspectora quan es doni alguna de les conductes que regula l'article 203.1 de l'esmentada Llei.

4. Als efectes del que disposa l'article 53.1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, s'entén que hi ha incompliment substancial de les obligacions comptables o registrals:

a) Quan l'obligat tributari incompleixi l'obligació de gestió de la comptabilitat o dels llibres registre establerts per la normativa tributària. Es presumeix la seva omisió quan no s'exhibeixin a requeriment dels òrgans d'inspecció.

b) Quan la comptabilitat no reculli fidelment la titularitat de les activitats, béns o drets.

c) Quan els llibres o registres continguin omissions, alteracions o inexactituds que ocultin o dificultin greument la constatació de les operacions realitzades.

d) Quan aplicant les tècniques o criteris generalment acceptats a la documentació facilitada per l'obligat tributari no es pugui verificar la declaració o determinar-se amb exactitud les bases o rendiments objecte de comprovació.

e) Quan la incongruència provada entre les operacions comptabilitzades o registrades i les que hagin de resultar del conjunt d'adquisicions, despeses o altres aspectes de l'activitat permeti presumir, d'acord amb el que disposa l'article 108.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, que la comptabilitat o els llibres registre són incorrectes.

5. Als efectes del que disposa l'article 53.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, són aplicables les regles següents:

a) Si es tracta d'activitats econòmiques en l'impost sobre la renda de les persones físiques, s'han de tenir en compte, preferentment, els signes, índexs o mòduls establerts per al mètode d'estimació objectiva quan es tracti de contribuents que hagin renunciat a aquest últim mètode de determinació de la base imposable, sense perjudici que, acreditada l'existència de rendiments procedents d'activitats econòmiques per un import superior al que deriva de l'aplicació dels esmentats signes, índexs o mòduls, el rendiment a integrar en la base imposable sigui el realment comprovat.

b) Si es tracta de l'impost sobre el valor afegit, s'han de tenir en compte, preferentment, els índexs, mòduls i altres paràmetres establerts per al règim simplificat quan es tracti de subjectes passius que hagin renunciat a aquest últim règim, sense perjudici que, demostrada l'existència d'operacions subjectes i no exemptes que determinin quotes meritades per un import superior al que deriva de l'aplicació dels esmentats signes, índexs o mòduls, les quotes a integrar siguin realment les que derivin de les operacions comprovades i d'acord amb el

que estableix l'article 81.u de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit.

6. En el supòsit en el qual les actes en què es proposi la regularització de la situació tributària de l'obligat mitjançant l'aplicació del mètode d'estimació indirecta se subscriuguin en disconformitat, es pot elaborar un únic informe que reculli les dues circumstàncies.

Article 194. *Declaració de conflicte en l'aplicació de la norma tributària.*

1. Quan l'òrgan d'inspecció que estigui tramitant el procediment consideri que poden concórrer les circumstàncies que preveu l'article 15 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, ho ha de notificar a l'obligat tributari i li ha de concedir un termini d'al·legacions de 15 dies, comptats a partir de l'endemà de la notificació de l'obertura de l'esmentat termini.

2. Una vegada rebudes les al·legacions i, si s'escau, practicades les proves procedents, l'òrgan que estigui tramitant el procediment ha d'emetre un informe sobre la concurrència o no de les circumstàncies que preveu l'article 15 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, que s'ha de remetre juntament amb l'expedient a l'òrgan competent per liquidar.

En cas que l'òrgan competent per liquidar consideri que concorren les esmentades circumstàncies ha de remetre a la Comissió consultiva a què es refereix l'article 159 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, l'informe i els antecedents. La tramesa s'ha de notificar a l'obligat tributari amb indicació de la interrupció que preveu l'apartat 3 de l'esmentat article.

En cas que l'òrgan competent per liquidar consideri motivadament que no concorren les esmentades circumstàncies ha de tornar la documentació a l'òrgan d'inspecció que estigui tramitant el procediment, fet que s'ha de notificar a l'obligat tributari.

3. La Comissió consultiva ha d'emetre un informe en el qual, de forma motivada, s'ha d'indicar si és procedent o no la declaració del conflicte en l'aplicació de la norma tributària. Aquest informe s'ha de comunicar a l'òrgan competent per liquidar que hagi remès l'expedient, que n'ha d'ordenar la notificació a l'obligat tributari i la continuació del procediment d'inspecció.

En el cas d'acordar-se l'ampliació del termini per emetre l'esmentat informe, l'acord s'ha de notificar a l'obligat tributari i se n'ha de donar trasllat, així mateix, a l'òrgan d'inspecció.

4. En l'àmbit de competències de l'Estat, la Comissió consultiva ha d'estar composta per dos representants de la Direcció General de Tributs del Ministeri d'Economia i Hisenda designats per resolució del director general de Tributs, un dels quals ha d'actuar com a president amb vot de qualitat, llevat que el conflicte en l'aplicació de la norma tributària afecti les normes dictades per les comunitats autònomes en matèria de tributs cedits, cas en què els representants de l'òrgan competent per contestar les consultes tributàries escrites han de ser designats per resolució del titular de l'esmentat òrgan.

Els representants de l'Administració tributària actuant han de ser:

a) Quan l'Administració tributària actuant sigui l'Agència Estatal d'Administració Tributària, dos representants d'aquesta designats pel director del departament competent.

b) Quan l'Administració tributària actuant sigui una comunitat autònoma, dos representants de l'Administració tributària autònoma.

c) Quan l'Administració tributària actuant sigui una entitat local, dos representants de l'entitat local.

En els supòsits anteriors, un dels dos representants de l'Administració tributària actuant pot ser l'òrgan d'inspec-

ció que estigui tramitant el procediment o l'òrgan competent per liquidar que hagi remès l'expedient.

5. La interrupció del còmput del termini de durada del procediment d'acord amb el que preveu aquest article no impedeix la pràctica de les actuacions inspectores que durant l'esmentada situació es puguin dur a terme en relació amb els elements de l'obligació tributària no relacionats amb els actes o negocis analitzats per la Comissió consultiva.

Article 195. *Entitats que tributin en règim de consolidació fiscal.*

1. La comprovació i investigació de la societat dominant i del grup fiscal s'ha de fer en un únic procediment d'inspecció, que ha d'incloure la comprovació de les obligacions tributàries del grup fiscal i de la societat dominant objecte del procediment.

2. En cada entitat dependent que sigui objecte d'inspecció com a conseqüència de la comprovació d'un grup fiscal s'ha de dur a terme un únic procediment d'inspecció. L'esmentat procediment ha d'incloure la comprovació de les obligacions tributàries que deriven del règim de tributació individual de l'impost sobre societats i les altres obligacions tributàries objecte del procediment i ha d'incloure actuacions de col·laboració respecte de la tributació del grup pel règim de consolidació fiscal.

3. D'acord amb el que preveu l'article 68.1.a) de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, el termini de prescripció de l'impost sobre societats del grup fiscal s'ha d'interrompre:

a) Per qualsevol actuació de comprovació i investigació realitzada amb la societat dominant respecte a l'impost sobre societats.

b) Per qualsevol actuació de comprovació i investigació relativa a l'impost sobre societats realitzada amb qualsevol de les societats dependents, sempre que la societat dominant tingui coneixement formal de les esmentades actuacions.

4. Les interrupcions justificades i les dilacions per causa no imputable a l'Administració tributària que es produeixin en el curs del procediment seguit amb qualsevol de les entitats dependents i que es refereixin a la comprovació de l'impost sobre societats, afecten el termini de durada del procediment seguit prop de la societat dominant i del grup fiscal, sempre que la societat dominant en tingui coneixement formal i des d'aquell moment.

5. La documentació del procediment seguit prop de cada entitat dependent s'ha de desglossar, als efectes de la seva tramitació, de la manera següent:

a) Un expedient relatiu a l'impost sobre societats, en el qual s'ha d'incloure la diligència resum a què es refereix l'article 98.3.g) d'aquest Reglament. L'esmentat expedient s'ha de remetre a l'òrgan que estigui duent a terme les actuacions de comprovació i investigació de la societat dominant i del grup fiscal.

b) Un altre expedient relatiu a les altres obligacions tributàries objecte del procediment.

6. La documentació del procediment seguit prop de l'entitat dominant s'ha de desglossar, als efectes de la seva tramitació, de la manera següent:

a) Un expedient relatiu a l'impost sobre societats del grup fiscal que ha d'incloure les diligències resum a què es refereix l'apartat anterior.

b) Un altre expedient relatiu a les altres obligacions tributàries objecte del procediment.

Article 196. *Declaració de responsabilitat en el procediment inspector.*

1. Quan en el curs d'un procediment d'inspecció, l'òrgan actuant tingui coneixement de fets o circumstàncies que puguin determinar l'existència de responsables als quals es refereix l'article 41 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, es pot acordar l'inici del procediment per declarar l'esmentada responsabilitat. L'inici s'ha de notificar a l'obligat tributari amb indicació de les obligacions tributàries i períodes als quals abasti la declaració de responsabilitat i el precepte legal en què es fonamenti.

Quan l'abast de la responsabilitat inclogui les sancions serà necessari que s'hagi iniciat prèviament el procediment sancionador.

La derivació de l'acció administrativa als responsables subsidiaris requereix la declaració prèvia de fallit del deutor principal i, si n'hi ha, dels responsables solidaris. Els òrgans de recaptació han d'acreditar, a petició dels d'inspecció, la condició de fallit dels deutors principals i responsables solidaris, de la qual cosa se n'ha de deixar constància en la comunicació d'inici del procediment de declaració de responsabilitat.

2. El tràmit d'audiència al responsable s'ha de fer amb posterioritat a la formalització de l'acta al deutor principal i, quan la responsabilitat abasti les sancions, a la proposta de resolució del procediment sancionador al subjecte infractor.

El responsable disposa d'un termini de 15 dies, comptats a partir de l'endemà de la notificació de l'obertura d'aquest termini, per formular les al·legacions i aportar la documentació que consideri oportunes, tant respecte del pressupost de fet de la responsabilitat com de les liquidacions o sancions a les quals abasti aquest pressupost.

Llevat del supòsit que preveu l'apartat 4 d'aquest article, el responsable no té la condició d'interessat en el procediment d'inspecció o en el sancionador i s'han de tenir per no presentades les al·legacions que formuli en els esmentats procediments.

3. L'acord de declaració de responsabilitat correspon a l'òrgan competent per dictar la liquidació i s'ha de dictar amb posterioritat a l'acord de liquidació al deutor principal o, si s'escau, d'imposició de sanció al subjecte infractor.

L'acord de declaració de responsabilitat s'ha de notificar al responsable abans de la finalització del termini voluntari d'ingrés atorgat al deutor principal. Si no s'efectua la notificació en l'esmentat termini s'ha de procedir d'acord amb el que disposa l'article 124.3 del Reglament general de recaptació, aprovat pel Reial decret 939/2005, de 29 de juliol.

4. En els supòsits en els quals la llei disposi que no és necessari l'acte previ de derivació de responsabilitat, les actuacions inspectores de comprovació i investigació es poden fer directament amb el responsable. En aquests supòsits, les actes s'han de formalitzar i les liquidacions s'han de practicar a nom del responsable.

CAPÍTOL III

Altres actuacions inspectores

Article 197. *Altres actuacions inspectores.*

1. Les actuacions de valoració les poden desenvolupar els òrgans d'inspecció a iniciativa pròpia o a petició d'altres òrgans de la mateixa o una altra Administració tributària. En particular, els òrgans d'inspecció poden practicar aquestes actuacions a petició de les comunitats autònomes respecte dels tributs cedits a aquestes.

2. Quan així els sigui sol·licitat i sense perjudici de les competències pròpies d'altres òrgans de l'Administració, els òrgans d'inspecció han d'informar i assessorar en matèries de caràcter econòmic, financer, jurídic o tèc-

nic relacionades amb l'exercici de les seves funcions als altres òrgans de les administracions tributàries, als òrgans dependents del Ministeri d'Economia i Hisenda, així com a qualsevol organisme que ho sol·liciti.

3. Els òrgans d'inspecció poden realitzar els estudis individuals, sectorials o territorials de caràcter econòmic o financer que puguin ser d'interès per a l'aplicació dels tributs, així com les anàlisis tècniques, químiques, informàtiques o de qualsevol altra naturalesa que es considerin necessàries.

4. Les actuacions d'intervenció en matèria dels impostos especials de fabricació s'han de regir pel que disposa la seva normativa específica i, en el que no s'hi preveu, per les normes d'aquest títol amb exclusió de l'article 179 d'aquest Reglament.

Quan com a conseqüència de les actuacions de comprovació o investigació que li són pròpies als serveis d'intervenció, es posin de manifest fets que suposin l'incompliment de les obligacions establertes en la normativa dels impostos especials, les actuacions d'intervenció han de continuar mitjançant la notificació a l'obligat tributari de l'inici d'actuacions destinades a la regularització tributària, que han de concloure en el termini que preveu l'article 150 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària o, si s'escau, mitjançant la iniciació del procediment sancionador.

5. Els òrgans d'inspecció poden realitzar actuacions dirigides a l'aprovació de propostes de valoració prèvia d'operacions, despeses, retribucions, així com criteris d'imputació temporal, conforme a la normativa específica que sigui aplicable.

6. Els òrgans d'inspecció poden dur a terme actuacions de comprovació limitada, i per això s'han d'ajustar al que disposen els articles 136 a 140, tots dos inclusivament, de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i els articles 163 a 165, tots dos inclusivament, d'aquest Reglament.

7. En els supòsits en què les actuacions de control censal siguin desenvolupades pels òrgans d'inspecció, aquests poden proposar, si s'escau, als òrgans competents, l'acord de baixa cautelar, l'inici del procediment de rectificació censal, la rectificació d'ofici de la situació censal o la revocació del número d'identificació fiscal, regulats en els articles 144 a 147, tots dos inclusivament, d'aquest Reglament.

Disposició addicional primera. Normes d'organització específica.

En l'àmbit de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, la norma d'organització específica a què es refereix aquest Reglament s'ha d'aprovar i publicar en el «Butlletí Oficial de l'Estat» abans de l'entrada en vigor del Reglament.

Disposició addicional segona. Òrgans competents de les comunitats autònomes, de les ciutats de Ceuta i Melilla o de les entitats locals.

1. Els òrgans competents de les comunitats autònomes, de les ciutats amb Estatut d'Autonomia de Ceuta i Melilla o de les entitats locals en matèria de procediments d'aplicació dels tributs s'han de determinar conforme al que estableixi la seva normativa específica.

2. Les referències realitzades a òrgans de l'Administració tributària de l'Estat s'entenen aplicables, quan siguin competents per raó de la matèria, als òrgans equivalents de les comunitats autònomes, de les ciutats amb Estatut d'Autonomia de Ceuta i Melilla o de les entitats locals.

Disposició addicional tercera. Òrgans competents en l'àmbit de la Direcció General del Cadastre.

En l'àmbit de la Direcció General del Cadastre, les mencions d'aquest Reglament a l'òrgan competent per liquidar s'entenen realitzades a l'òrgan competent per dictar l'acte amb el qual finalitzi el procediment de comprovació o investigació en matèria cadastral.

Disposició addicional quarta. Aplicació de les normes sobre declaracions censals als Territoris Històrics del País Basc i la Comunitat Foral de Navarra.

1. Els empresaris, professionals i retenidors que tinguin el seu domicili fiscal en territori comú han de presentar les declaracions censals que regula aquest Reglament davant l'òrgan competent de l'Administració tributària de l'Estat, sense perjudici de les obligacions que els siguin exigibles per les administracions tributàries dels Territoris Històrics del País Basc o de la Comunitat Foral de Navarra.

2. Els empresaris, professionals i retenidors que tinguin el seu domicili fiscal en territori basc o navarrès han de presentar les declaracions censals que regula aquest Reglament davant l'òrgan competent de l'Administració tributària de l'Estat quan hagin de presentar davant d'aquesta autoliquidacions periòdiques i els seus corresponents resums anuals, o declaracions anuals que incloguin rendiments d'activitats econòmiques, així com quan es tracti de subjectes passius de l'impost sobre activitats econòmiques que duguin a terme activitats econòmiques en territori comú.

Disposició addicional cinquena. Obligacions censals relatives a l'impost sobre les vendes detallistes de determinats hidrocarburs.

1. L'obligació d'inscriure en el registre territorial els establiments de venda al públic al detall que defineix l'article 9.quatre.2 de la Llei 24/2001, de 27 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, té la consideració d'obligació censal i es regeix pel que disposen els apartats vuitè i novè de l'Ordre de 17 de juny, per la qual s'aproven les normes de gestió de l'impost sobre les vendes detallistes de determinats hidrocarburs i, en el que no preveu l'esmentada norma, per les disposicions d'aquest Reglament relatives a les obligacions de caràcter censal.

2. La presentació de la sol·licitud de baixa en el cens d'empresaris, professionals i retenidors, per als obligats tributaris inclosos en el registre territorial d'establiments de venda al públic al detall que defineix l'article 9.quatre.2 de la Llei 24/2001, de 27 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, produeix els efectes propis de la sol·licitud de baixa en l'esmentat registre respecte dels establiments de què siguin titulars els esmentats obligats tributaris.

Disposició addicional sisena. Declaració anual d'operacions amb terceres persones realitzades a les Canàries, Ceuta i Melilla.

Les operacions que s'entenguin realitzades a les Canàries, Ceuta i Melilla, segons el que disposen els articles 68, 69 i 70 de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, s'han de relacionar en la declaració anual d'operacions amb terceres persones segons el que disposa aquest Reglament. No és aplicable el que disposa l'article 34.2.c) d'aquest Reglament a aquest tipus d'operacions. A aquests efectes, s'entén per import total de la contraprestació el que resulti de les normes vigents de determinació de la base imposable de l'impost general indirecte canari o de l'impost sobre la producció, els serveis i la importació en les ciutats de Ceuta i Melilla, respectivament.

Als efectes de l'exclusió del deure de presentació de la declaració anual d'operacions, no és aplicable per a les operacions realitzades a les Canàries, Ceuta i Melilla el requisit d'inclusió en un dels règims especials de l'impost sobre el valor afegit que preveu l'article 32.1.b) d'aquest Reglament.

Disposició addicional setena. *Declaració d'operacions amb terceres persones de l'Administració de l'Estat.*

1. La tramesa a l'Administració tributària de la informació d'operacions amb terceres persones a què es refereix aquest Reglament s'ha de canalitzar, en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat, per la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, que ha de centralitzar i agrupar en un suport únic les dades sobre les operacions realitzades amb càrrec al pressupost de despeses de l'Estat pels següents procediments:

- a) Pagament directe.
- b) Pagament a justificar.
- c) Avançaments de caixa fixa.

Amb l'abast que preveu l'article 33 d'aquest Reglament, la informació relativa a pagaments directes comprèn totes les obligacions reconegudes en l'exercici a què es refereix l'esmentada informació i la informació referida a pagaments a justificar i avançaments de caixa fixa comprèn totes les operacions incloses en els comptes rendits pels habilitats i caixers pagadors al llarg de l'exercici.

2. La Intervenció General de l'Administració de l'Estat ha de remetre al Departament d'Informàtica de l'Agència Estatal d'Administració Tributària un únic suport directament llegible per ordinador comprensiu de totes les persones o entitats amb qui s'hagin efectuat operacions per qualsevol dels tres procediments relacionats en l'apartat anterior que, en el seu conjunt, per a cada una de les esmentades persones o entitats, hagin superat la xifra de 3.005,06 euros durant l'any natural corresponent.

3. Als efectes de centralitzar la informació de les operacions realitzades mitjançant els sistemes de pagaments a justificar i avançaments de caixa fixa, el ministre d'Economia i Hisenda ha de determinar, a proposta de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, la informació que han de subministrar els habilitats i caixers pagadors i els procediments i terminis de tramesa.

4. La falta de tramesa d'informació o la seva tramesa defectuosa per part d'algun dels habilitats i caixers pagadors no ha de ser obstacle perquè la Intervenció General de l'Administració de l'Estat remeti a l'Administració tributària un suport amb les dades efectivament disponibles, sense perjudici que es completi la informació, una vegada solucionats els defectes que pateixi.

5. La Intervenció General de l'Administració de l'Estat s'ha de responsabilitzar de la tramesa de les dades que es dedueixin del sistema d'informació comptable de l'Administració General de l'Estat.

Disposició addicional vuitena. *Devolució d'ingressos indeguts de dret públic.*

1. El que preveuen els articles 131 i 132 d'aquest Reglament s'ha d'aplicar supletòriament a les devolucions de quantitats que constitueixin ingressos de naturalesa pública, diferents dels tributs.

2. Les devolucions d'ingressos indeguts en relació amb els drets a la importació i a l'exportació s'han de regir pels reglaments de la Comunitat Europea que els siguin específicament aplicables. Les disposicions que conté aquest Reglament tenen caràcter supletori quan ho permeti l'ordenament jurídic comunitari.

Disposició addicional novena. *Convenis de col·laboració subscrits amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquest Reglament.*

1. Els subjectes de la col·laboració social en la gestió dels tributs que en la data d'entrada en vigor d'aquest Reglament tinguin subscrits acords de col·laboració o addendes a aquests acords per a la presentació telemàtica de declaracions, comunicacions o altres documents tributaris davant l'Agència Estatal d'Administració Tributària poden continuar prestant la seva col·laboració d'acord amb els esmentats acords, sempre que s'ajustin al que disposen aquest Reglament i la seva normativa de desplegament.

2. Quan s'estableixin noves vies de col·laboració social en la gestió dels tributs, els col·laboradors socials als quals es refereix l'apartat anterior poden estendre la seva col·laboració conforme als acords ja subscrits i les seves addendes, sempre que s'ajustin al que disposen aquest Reglament i la normativa que reguli les noves vies de col·laboració.

Disposició addicional desena. *Aplicació del procediment d'identificació i residència dels residents en la Unió Europea.*

S'han d'aplicar els procediments d'acreditació de la identitat i de la residència que preveuen els articles 45 a 49 d'aquest Reglament, sense perjudici del que preveuen les disposicions que regulen les formes d'acreditació establertes per a l'aplicació de l'exempció dels interessos i altres rendiments obtinguts per la cessió a tercers de capitals propis per als residents en la Unió Europea.

Disposició addicional onzena. *Definició d'empresari o professional.*

Als efectes del que disposa el títol II d'aquest Reglament, tenen la consideració d'empresaris o professionals els qui tinguin aquesta condició d'acord amb les disposicions pròpies de l'impost sobre el valor afegit, fins i tot quan duguin a terme la seva activitat fora del territori d'aplicació d'aquest impost.

Disposició addicional dotzena. *Contestació a consultes tributàries relatives a l'impost general indirecte canari i a l'arbitri sobre importacions i lliuraments de mercaderies a les illes Canàries.*

En l'àmbit de l'impost general indirecte canari i de l'arbitri sobre importacions i lliuraments de mercaderies a les Illes Canàries s'aplica el que disposa l'apartat tres de la disposició addicional desena de la Llei 20/1991, de 7 de juny, de modificació dels aspectes fiscals del règim econòmic fiscal de les Canàries.

Disposició addicional tretzena. *Composició de l'actiu en determinades institucions.*

El percentatge a què es refereix l'article 46.1.c) d'aquest Reglament és del 25 per cent partir de l'1 de gener de 2011.

Disposició addicional catorzena. *Facultats dels òrgans de recaptació.*

Les disposicions d'aquest Reglament dictades en desplegament dels articles 142 i 146 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, són aplicables als funcionaris que duguin a terme funcions de recaptació.

Disposició addicional quinzena. *Estandardització dels formats dels fitxers a aportar a l'Administració tributària en el curs dels procediments d'aplicació dels tributs.*

El ministre d'Economia i Hisenda pot establir formats estàndards per a l'intercanvi de fitxers amb transcendència comptable i fiscal entre les persones i entitats que duen a terme activitats econòmiques i l'Administració tributària. Per tal de garantir l'autenticitat i la integritat dels fitxers aportats, l'Administració tributària pot exigir que els fitxers requerits siguin signats electrònicament.

De la mateixa manera es poden desenvolupar els requisits exigibles en la gestió de la comptabilitat per mitjà d'equips electrònics de processament de dades per tal de respectar els principis d'inscripció, exactitud, integritat i irreversibilitat, traçabilitat i detall.

Disposició transitòria primera. *Procediment per fer efectiva l'obligació d'informar respecte dels valors a què es refereix la disposició transitòria segona de la Llei 19/2003, de 4 de juliol.*

Si es tracta de participacions preferents i de deute compreses en l'àmbit d'aplicació de la disposició transitòria segona de la Llei 19/2003, de 4 de juliol, sobre règim jurídic dels moviments de capitals i de les transaccions econòmiques amb l'exterior i sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals, s'ha d'aplicar el que preveu el Reial decret 1285/1991, de 2 d'agost, pel qual s'estableix el procediment de pagament d'interessos de deute de l'Estat en anotacions als no residents que inverteixin a Espanya sense mediació d'establiment permanent, respecte de les entitats financeres que mitjancin en l'emissió.

Disposició transitòria segona. *Tractament de determinats instruments de renda fixa als efectes de les obligacions d'informació respecte de persones físiques residents en altres estats membres de la Unió Europea.*

1. Les rendes derivades de les obligacions nacionals i internacionals i altres instruments de deute negociables que hagin estat emesos originàriament abans de l'1 de març de 2001, o els fulls d'emissió d'origen dels quals hagin estat aprovats abans d'aquesta data per les autoritats competents conforme a la Directiva 80/390/CEE del Consell, de 27 de març de 1980, sobre la coordinació de les condicions d'elaboració, control i difusió, del prospecte que es publicarà per a l'admissió de valors mobiliaris a la cotització oficial en una borsa de valors, o per les autoritats responsables de tercers països, no es consideren subjectes al subministrament d'informació que preveuen els articles 45 a 49, tots dos inclusivament, d'aquest Reglament, sempre que no s'hagin tornat a produir emissions dels esmentats instruments de deute negociables des de l'1 de març de 2002.

Si un Govern o entitat assimilada, actuant en qualitat d'organisme públic o la funció del qual estigui reconeguda en un tractat internacional, d'acord amb el que disposa l'annex de la Directiva 2003/48/CE del Consell, de 3 de juny de 2003, en matèria de fiscalitat dels rendiments de l'estalvi en forma de pagament d'interessos, efectués una altra emissió dels instruments de deute negociable abans esmentats a partir de l'1 de març de 2002, les rendes derivades del conjunt de l'emissió, ja sigui l'emissió originària o les successives, es consideren subjectes al subministrament d'informació que preveuen els articles 45 a 49, tots dos inclusivament, d'aquest Reglament.

Si un emissor no previst en el paràgraf anterior efectués una altra emissió dels esmentats instruments a partir d'1 de març de 2002, només respecte d'aquesta emissió posterior s'han de considerar les rendes derivades

d'aquests valors subjectes al subministrament d'informació que preveuen els articles 45

2. El que estableix l'apartat anterior cessa en la seva vigència el 31 de desembre de 2010.

Disposició transitòria tercera. *Obligacions d'informació de caràcter general.*

1. El que disposa la secció 2a del capítol V del títol II d'aquest Reglament és aplicable a la informació a subministrar corresponent a l'any 2008, llevat del que disposa l'apartat següent.

2. L'obligació d'informar sobre operacions incloses en els llibres registre que regula l'article 36 d'aquest Reglament és exigible per primera vegada per a la informació a subministrar corresponent a l'any 2009.

Disposició transitòria quarta. *Declaració de les activitats econòmiques desenvolupades d'acord amb la codificació que preveu la CNAE-2009.*

Fins a l'1 de gener de 2009, data d'aplicació de la CNAE-2009, la remissió a la codificació que preveu el Reial decret 475/2007, de 13 d'abril, pel qual s'aprova la Classificació Nacional d'Activitats Econòmiques 2009 (CNAE-2009) que conté l'apartat 10è de l'article 5.b) d'aquest Reglament, s'entén realitzada a la codificació prevista a efectes de l'impost sobre activitats econòmiques.

Disposició final única. *Habilitació normativa.*

S'autoritza el ministre d'Economia i Hisenda per dictar les disposicions necessàries per al desplegament i l'execució d'aquest Reglament.

MINISTERI D'AGRICULTURA, PESCA I ALIMENTACIÓ

15985 *REIAL DECRET 1069/2007, de 27 de juliol, pel qual es regula el procediment per a la tramitació de les sol·licituds d'inscripció al Registre comunitari de les denominacions d'origen protegides i de les indicacions geogràfiques protegides, i l'oposició a aquestes. («BOE» 213, de 5-9-2007.)*

El Reglament (CE) núm. 510/2006 del Consell, de 20 de març de 2006, sobre la protecció de les indicacions geogràfiques i de les denominacions d'origen dels productes agrícoles i alimentaris, va derogar el Reglament (CEE) núm. 2081/92 del Consell, de 14 de juliol de 1992, relatiu a la protecció de les indicacions geogràfiques i de les denominacions d'origen dels productes agrícoles i alimentaris.

Aquesta regulació no afecta els vins i les begudes esperitoses.

El Reial decret 1414/2005, de 25 de novembre, pel qual es regula el procediment per a la tramitació de les sol·licituds d'inscripció en el Registre comunitari de les denominacions d'origen protegides i de les indicacions geogràfiques protegides, i l'oposició a aquestes, desplega en el dret intern el Reglament ara derogat pel que fa a la tramitació de les sol·licituds d'inscripció i de modificació del plec de condicions de les inscrites, davant la Comissió Europea i estableix un procediment intern d'oposició amb caràcter previ a la seva remissió a la Comissió. Això és